

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

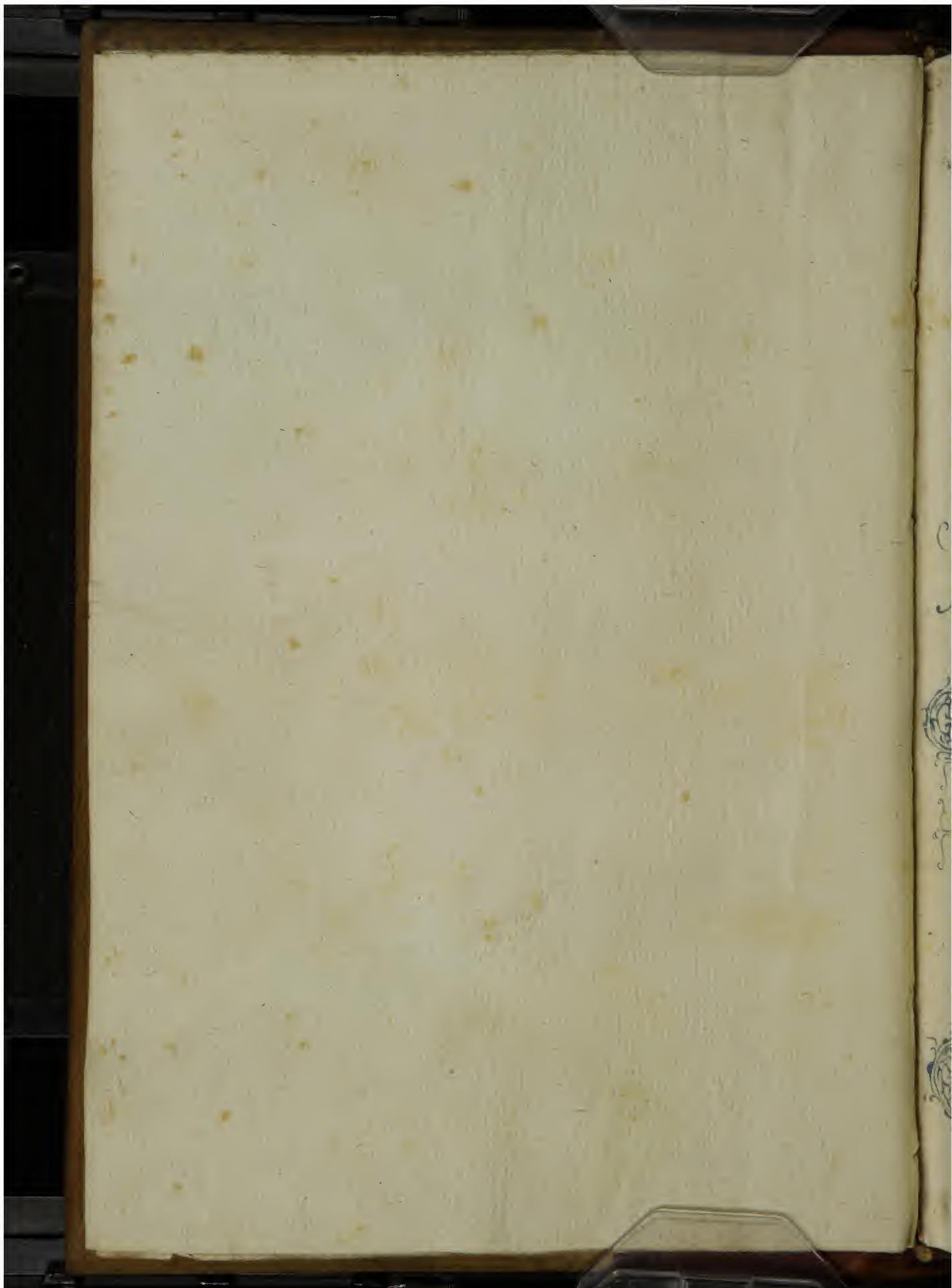
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. A.7.7a

INCUNABULI

A
7
7

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

IESVM DEVM
et homines toti
usq; sapientie fon
tes uberrimum
Corde et ore di
lectissimi fratres
seruenter orauit
ut mente quam
mihi ad sui ima

gini creando donauit uestro in uo
to quod a me uehementer exposci
tis ad sui gloriam commodumq; co
mune illustraret. Video enim grāde
mihi onus instare. quoniā nouo ge
nere belli mentes uestras ita exerce
re cōfidentur hostes uestros refellere:
et gigno sophistarum argutias nul
lo pacto formidare possitis. et quod
amplius est eisdem armis offendere
pariter et defendere. Verum cuz ad
suauissima ingenia uestra me cōuert
to: Incredibilis certe amor ac potius
singularis pietas adeo cor meū flam
ma caritatis incēditur nisi singulas
huius inuicti exercitus acies ordina
uerim nullo modo quiescere ualeam.
Vos interea instanter orate. ego pro
uiribus meis dies ac noctes diligēter
apponam: ut honestissimis uotis ue
stris q̄celeriter satisfiat.

RIPARTITVM VO
bis tractatum tradere in
stitui: ut sic toti libello tri
nitatis suffragetur. **P**ri
taq; p̄s generales dīarū regulas li
mitabit. **S** p̄ales cathedrarum
singulas formas ordinabit. **T**ertia
speciales ypoteticarum normas dilu
cidissime declarabit. Prius tamē que
dā preambula dubia circa quiditatē

cōsequētie eiusq; diuisiones differā
ut ad sequentia planior sit p̄cessus.

PRIMO ITAQVE DV
bitatur quid sit cōf. i. hac
materia sunt reperte tres
opioes. **P**̄a ē Perabric dicē
tis dīarū cōf. rōem dīis ad aū. **C**z
ē Strodi et p̄ Tisberi dicentiū 3^m cō
actū intellectus. ita q̄ 3^m est illatio intel
lectus inferentis dīis ex aūcedente.
Tertia opinio ē cōis. d. q̄ dīa nihil ē
sed ē aggregatū ex aūcedente et cō
sequēte et nota illationis. **P**rima opi
nio h̄t p̄ fūdamēto q̄ in dīa sunt
due rōnes: una aūcedentis ad dīas et
alia dīis ad aū: sicut iter dīm et ser
uum: sūt due rōnes: una dīi ad ser
uum et dicit̄ dīum: alia sui ad dī;
et dicitur fuitus. ita i. proposito i. dīa
sunt due rōnes. una aūtis ad dīas et
ista ē suppositio: et p̄t dici aūtia i. ab
stracto. et per hanc aūtiā dicit̄ aūis
cō aūis denominatiue. i. in concreto.

Secunda rō ē suppositio et dicit̄
dīa in abstracto per quā dīis denōia
tur dīis in concreto. et talis dīa ē depen
dentia quedā. et s̄z istam opinionē li
ergo ē signū duarū habitudinū siue
duarū rōnum: uel 1° rōnis dīis ad
aū. **E**t si dicitur quare potius to
ta f̄ oratio denominat̄ dīa q̄ aūce
dentia. **R**espondet̄ q̄ sicut motus
denominat̄ potius a terminio ad quē
q̄ a terminio a quom i. motus lapidis d̄
sursum in deorsū dicit̄ descensus et
nō ascensus: ita in p̄posito tota f̄ ora
tio dicitur potius dīa q̄ aūtia. a fine
enim unūquodq; denōiare iustū est.
Sz contra hanc pōnem a^o quia ex

ea sequi p^r q^uoniam dicitur mala. q^ua h^{ab}et
eos. dicitur est consecutio seu sequela siue
dependen^{ti}. ergo ubi nō ē aliqua cōse
cutio nō ē aliqua s^{ed} iⁿ mala nō
est aliqua consecutio. ergo et cetera. ¶ Se
cundo sic. aⁿis nō ē s^{ed} p^{er} eius. et
habitus aⁿis ad dⁱctū nō ē s^{ed} nec aⁿi
cedēs. ita p^{ro}portionaliter habitudo aⁿis
ad dⁱctū nō debet ēē s^{ed} r^{ati}o dⁱctis ad
aⁿis. et ipsū dⁱctū nō ē s^{ed} pars dⁱcti.

¶ Ad hec respondet tenēdo hāc
opinionē probabilē. ¶ Ad primū cō
cē dⁱctis et dⁱctam. sicut expresse cōce
dit Ferarib^{us} iⁿ dⁱctis suis. Pōt tamē
al^{ter} dici negando dⁱctam. q^ua iⁿ r^{ati}o pōt cō
bona et mala. nā intellectus pōt b^e et
male inferre. et cū dicit^{ur} q^u iⁿ dⁱctā ma
la nō ē aliqua cōsecutio. g^o ibi nō est
aliqua dⁱctā negat^{ur} dⁱctā. q^ua consecutio
nō dicit r^{ati}onem. s^{ed} passionem. illa
autē opinio nō dicit dⁱctam esse passi
onem. s^{ed} r^{ati}onem. ¶ Quarta uero opi
nio et ultima in hac materia quā in
fine huius dubii tangā. hoc bene con
cedit. uult enim q^u dⁱctā seu ipsa illatio
sit passio. sicut dicit Gilbertus poretā
nus q^u passio est effectus illatioq^{ue} ac
tionis. g^o passio ē illatio. g^o per con
uersionē simplicem illatio ē passio. et
hanc opinionē propriā tangā hic iⁿ fi
ne huius dubii. ¶ Ad secundū dicit^{ur}
q^u nō ē similitudo de r^{ati}one aⁿis ad
cōsequēs et de relatione dⁱctis ad aⁿis
prima enī h^{ab}et rationē principii. s^{ed} r^{ati}o
nē finis. et iō a p^r s^{ed} denominat^{ur}
aⁿis cē dⁱctā. s^{ed} a s^{ed} insurgunt due de
nominatōes. una p^{er} quā dⁱctis dicit^{ur} dⁱctā.
alia p^{er} quam tota oratio dicit^{ur} dⁱctā.

¶ Al^{ter} dicit^{ur} q^u ē similitudo. et q^u una
sola denominatō insurgit ab utraq^{ue}

istarū r^{ati}onum. p^ria denominatio deno
minat^{ur} aⁿis. et s^{ed} a dⁱctis. iō dⁱctā nō ē tota
oratio. s^{ed} hitudo dⁱctis ad aⁿis. et dⁱctā nō
ē s^{ed} r^{ati}o distincta ab illis duab^{us} s^{ed} Fera
bric. ¶ Secūda opinio dicit q^u dⁱctā est
illatio intellectus inferētis aliqd ex ali
quo. et sic iⁿ illatio ē de p^rio actionis
et in hoc discrepat a priori. et sicut ac
tio intellectus inferētis aliqd ex ali
quo potest esse bona et mala. ita dⁱctā
pōt esse bona et mala. et in hoc fo po
sitio hec differt a priori. ¶ Sed contra
hanc opinionē istat^{ur}. q^ua ex iⁿ sequit^{ur}
q^u nulla dⁱctā ē p^{ro}positio dⁱctis est falsum
q^ua ois dⁱctā est p^{ro}positio ipsothetica cōdi
tionalis uel r^{ati}onalis. ¶ Et p^{ro}bat^{ur} dⁱctā
quā nullū incōplexū ē p^{ro}positio. s^{ed} ois
dⁱctā est incōplexum. g^o et cetera. ¶ Secū
do sic omne cōcedendū negandū ul^{ter}
dubitandum est p^{ro}positio. ois s^{ed}. ē cō
cedēda negāda uel dubitanda. ergo
ois s^{ed} est p^{ro}positio cuius dⁱctis dicit^{ur} opinio.

¶ Tertio s^{ed} cōm opinionē ois cō
est oratio iⁿ qua cōiungunt^{ur} p^{re}ses pro
positōes p^{er} notā copulatōnis. Et dis
iunctiua p^{er} notā disiunctōnis. g^o a pari
cōditional^{is} ē p^{ro}positio iⁿ q^u cōiungunt^{ur} plu
res p^{ro}positōes p^{er} notā cōdictōis et p^{er} dⁱctis r^{ati}o
nalis ē iⁿ qua cōiungunt^{ur} p^{re}ses pro
positōes p^{er} notā r^{ati}onis. s^{ed} quelibet ta
lis ē dⁱctā. g^o dⁱctā ē oratio cuius opposi
tū dicit^{ur} iⁿ opinio. ¶ Quarto secundū
omnes filius est oratio. ergo dⁱctā ē ora
tio t^{er} ab inferiori ad suū superius. et
oib^{us} limitatōnibus requisitis de quibus
inferius dicit^{ur}. ¶ Pro responsione
ad hec argumēta nota q^u dⁱctā potest
quadrupliciter diffiniri. p^{er} materialit^{er}
s^{ed} dⁱctā est aggregatū ex aⁿte et dⁱcte
et notā illatōnis. s^{ed} formalit^{er} et tū ē

diffinitur sic h3 istam opinionem dicitur
 actus intellectus inferretis dicitur ex au-
 cedente et h3 aliam opinionem dicitur uel
 respectus dicitur ad actus 3° efficiet et
 sic dicitur oratio pducta p discursu factus
 Procinu intellectus qro finalr et tuc
 dicitur e instrumentu intellectus ordiatu ad
 discernedu ueru a f^o p racini^m. **H**is
 pmissis diuisionib3 nru ad argumeta.
Ad p^m conce^o q accipiendo dicitur
 formalr sicut fecit^r magister q hic
 diffiniuit dicitur tuc n^o e ppo^o actio ico
 plexa intellectus. **A**d fin ne^o maio-
 rez q h3 ista opinioez dicitur formalr supra
 e concededa ne^o p dubitanda p distigu-
 da tñ n^o e ppo^o q h3 ista opinioe co-
 cedere dicitur e concedere ista illatoez e
 boni et negare dicitur e negare ista il-
 latoez e boni sicut hic tu es ho ergo
 tu legis negado ista dicitur non negat^r
 n^o nec dicitur s3 so^m illa^r cui subordiat^r
 ly g^o i uoce ul i scripto. **A**d 3^m p^or
 negari dicitur q n^o e similitudo nam actus
 co^o dif et inferedi differunt sp^o s3
 cut ho et asinus. **A**lt^r dicit^r q si co^o
 et dicit^r sumat^r formalr n^o istaru est
 oratio s3 actus intellectus copulantis
 p distigu^o duas ppo^oes adinuicez. S3
 si sumat^r materialr concedo q e ora-
 tio s3 tuc nihil cotra p dicta. **A**d q^r
 tu dicit^r sicut q si p^o is formalr n^o e ora-
 tio s3 actus intellectus inferetis aliqd ex
 pmissis ordiatu i m^o et i figura alio
 mo materialr tuc e oratio. **S**3 qn
 ro istaret aliqs q h3 ambas istas opinio-
 nes seqt^r q n^o dicitur e nisi i mte q so^m
 ibi e actus intellectus inferetis p e tal rbo.
Ad hoc dico q ueruz e imo suma-
 mbusio uocabuloru e dicere opp^m vii
 ppria locutio e q oratio uocalis p feri

pra denotata da ly si^r li g^o e signuz
 dicitur n^o d3 dici dicitur. Ea eni que sūt in
 uoce sūt earū que sūt i aia passionuz
 note h3 Aristotile p^o pieminias tamō
 pp rumore populi dico q dicitur uocalis p
 scripta repit^r s3 i^r n^o e illatio seu actus
 intellectus sed dicitur dicitur q subordina^r
 dicitur metalr sicut h3 ps huius co^o e ois
 ho e aia et eo^o dicit^r ppō ca^o p ordi-
 n^o so^m ad eathē^m metalē sicut uria
 dicit^r sana q e signū sanitatis. **E**go
 tñ saluo meliori iudicio credo q sic
 ut imotu reali regit^r s3 actus et
 duorespectus de pto actōis et passio-
 nis uerbi gratia. **A**d calefactoez tria
 regit^r **P** actus quo aqua alterat^r
Secundo respectus actōis quo ignis
 dicitur cale acere. **T**ertio respectus
 passiois quo aq^o dicit^r calefieri ita in
 motu itōionali quo itell^octus aliqd i-
 fert ex ali^o regit^r tria p^o actus itel-
 lectus inferentis. **R** respectus actio-
 nis quo a^ois dicitur inferre d^ois saltem
 instrumentali. **T**ertio respectus pas-
 sionis q^o d^ois dicit^r i erri ex a^oite. Et
 horū tertiu dico dicitur esse respectū de
 pto passionis et sic n^o mō uolo dicitur
 e rloez s3 respēuz et i hoc differt hec
 p^o a p^o nec actū intellectus et in hoc
 differt a h3 ut dixi dicitur dico e no-
 men uerbale signif^ocas p^oicipali cōse-
 cutione passiuā d^ois illati ex a^oite. si
 cut p^o dicit^r effectus illatō p actōis h3
 q^obertū poretanū i li^o sex p^oicipiorū
Volo igit^r breuiter q dicitur sit p^o d^ois
 illati ex a^oite. **Q**uid aut sit dicitur
 de 3° opinione p^oicipali satis iā p^oituit
 q^o caput dicitur materialr et sic e aggre-
 gatū et d^oiter n^o est aliqd s3 aliq^o sicut
 pplus nihil e s3 e mltā sicut sol3 e oco

q^d Sor. scit multa et tū nīhīl scit. dato
q^d sciat multas ppōes quarū nulla sit
aliquid. sed aliqua.

SECUNDO PRINCI
paliter dubitatur. **U**trū
contradictorium dīe pos
sit assignari p negatōem
pcedētē siue ppositā toti
dīe. verbi gratia. utrū hec cōtradicāt
Sor. currit. g^o Sor. mouet. nō Sor. cur
rit. ergo sor. mouet dato q^d ne^o cadat
ī totā dīaz nē ly ergo qbusdā uidet^r
oīo q^d nō ex sūdamēto modorū signi
ficandi q^d aduerbiū sō^m ē determīa
tiū uerbi pīcipiū. g^o nō pōt negare
notā dīe. sly ergo: quia ī ē cōiunctio;
Quod si forte dicit^r q^d negādo to
tā dīaz negāt duo uerba: et sic nō ē
cōtra naturā aduerbiū. **E**t stud nīhīl ē
q^d negare dīaz nō ē negare aūs: nec
dīs: sly illatōez: sicut cū dicit^r non tu es
hō. ergo tu es uigilās: nec negatur re
esse hoīez: nec te uigilare: sly sō^m nega
tur illatio. i. consecutio dīs ex aūtē. ī

Propter hoc itaq^d sūdamētū multi
dixerūt cōtradietōrū dīe nō posse as
signari p negatōez pcedētē totā dīaz
Ego tū dico q^d sicut cōtradietōrū
eo^m pōt assignari dupl^r. s. negatiue p
negatōez pcedētē. et affirmatiue p dis
iunctiūā affirmatiūā d^r pībz cōtradicō
tibus cō^m. et sic dicēdū ē de disiūtiua
ex opposito cō^m et ce. **I**ta ad pposi
tū dico de cōditōali pīatōali: q^d pōt du
pliciter assignari contradictorium.
p^o affirmatiue p aduersatiūā affirma
tiūā cōpositā ex aūtē et opposito dīe
cōditōali. **U**trū p negatōez pcedētē: n
verbi gratia. cōtradietōrū huius dīe

tu curris. g^o tu uolas ē hec aduersa
tiua. sly tu curras stat te nō uolare uel
p negatōez pcedētē. **A**d argumē
tū adductū ī cōtrariū nīr dupl^r. Pīo
q^d ly nō: nō ē aduerbiū: sly aggregatū
ly nō et ly. g^o equalēxt uni aduer^m. s.
ad ly quāuis: sicut ī cō^m negatiua tā
tū ualē ly nō et q^d tū ly u^l u^l econuerso
tantū u^l ly nō u^l: q^d tū ly et. Et sly ppona
tur nega^m toti cōe tū ītelligit cōiuncta
cū ly. g^o Et ī mēte est unus actus ad
uersatiuus sīpl^r cui subordiant^r ille
due uoces nō ergo. **U**trū pōt dici iux
ta uerā doctrinā ueterē q^d ex oī pposi
tione seq^r suū dictū fore uerū. nam
seq^r hō ē asinus. ergo uerū ē q^d hō ē
asinus. Ita possumus dicere q^d ubi ne
gatio pponit^r ītelligit^r hoc cōplexū ē
ita: l^r ē uerū: u^l sic ē. Et iō tātū ē dicere
nō tu curris. ergo tu uolas: q^d tū si dice
rō nō ē ita: u^l nō ē uerū: u^l nō seq^r tu
curris. ergo tu uolas: ita q^d ītelligatur
aliquod uerbū negatiū ab aduerbio
pcedente: sicut eiusdē affirmatiue tu
curris. ergo tu moueris: īplicitē ē dice
re sequit^r tu curris. ergo tu moueris.
Pī^o responsio ē acutior. fa manifestū
or. Taceāt ergo qui uolunt logicā ex
grāmatica male applicata ad ppositū
corrumpere.

TERTIO PRINCIPA
liter dubitatur. **U**trū
diffinitio dīe bone sit ītel
ligēda ī sensu cōposito u^l
diuiso. quidāz ī sensu diuiso eā asse
rūt cōtenēdā. s. dīa bōa ē cuius sicut
adeq^rte significat^r p aūs nō pōt cē: q^d
ita sit: sicut adeq^rte significat^r p dīa
uel sub aliis uerbis cuius aūs nō pōt

eū uerū sine dīte. Et eōuerso dī ma
 la qđ ē illi sicut adeqte significat p
 a is pōt eē quīs: sicut adeqte significa
 tur p dīs nō sicut sub aliis uerbis: cu
 ius aīs pōt eē uerū sine dīte. **H**āc
 pōem puto oīo eē falsā: qā ex ea seqt
 q nī dīa mūdi sit bona: qūcūq; sit
 formal' pbat: qā cuiuslibet talis dīs pōt
 eē uerū sine dīte. g' nulla talis ē bo
 na dīa pset aīs pbat assignando
 hāc dīa: tu es hō. ergo tu es al' certū
 ē q hoc pōt esse uerū sine dīte demō
 strādo istā pōem tu es hō: hec est
 ul' pōt eē a is. ergo aīs pōt eē uerū si
 ne dīte: p' resolutorie. **I**deo dico
 dico q' dīa diffinitio ē itelligēda in sē
 su composito: sicut expresse littera so
 nat. **S**ed cōtra hāc pōem arguitur
 q ex ea seqtur q ista dīa sit bona de
 us ē. g' aliqua pō ē. qđ ē ipossibile.
 et p' dīa: qā nō pōt aīs eē uerū sine
 dīte. g' dīa ē bona: et aīs pbat. qā si
 nō det' oppo^m. s. q pōt aīs eē uerū si
 ne dīte. Ponat' g' i eē. s. q aīs sit ue
 rū sine dīte: et tūc arguit' sic aīs est
 uerū sine dīte. g' aīs ē uerū t' a co
 pulatiua affirmatiua l' sibi equalēte
 ad alterā eius pte principalē. Et ultra
 a is ē uerū. ergo a is ē t' a z' adiacē
 te ad bz adiacēs sine aliq' ampliatiōe
 uel distractiōe. Et ultra aīs ē. g' aliq'
 pō ē. t' ab inferiori ad suū supius af
 firmatiue. g' a p' ad ultimū si aīs di
 cte dīte ē uerū. s. deus ē: tūc dīs ē ue
 rū. s. aliqua pō ē. **S**ecūdo arguitur
 ad idē: qā sequerē q si hō ē hec pō
 hō ē. est: qā nō pōt aīs eē uerū sine cō
 sequēte: et aīs arguit' qā si nō detur
 oppositū et ponat' i eē cū sit de sē su
 cōposito: et seqt' q aīs ē uerū sine cō

sequente. tunc aī: antecedens est ue
 rū sine dīte: et aīs ē illa pō homo ē
 ergo aī pō hō ē: est. sed hoc ē dīs hu
 ius dīte. g' dīs huius dīte ē uerū. ergo
 nō pōt aīs dicte dīte esse uerū sine cō
 sequente. **T**ertio arguitur qā seqt'
 q a cōuertibili ad cōuertibile nō pōt
 esse dīa bona quod probatur sic. et si
 gno hanc mentalē deus ē: et hāc ue
 calē sibi correspōdet ē siue subordina
 tam deus ē: et prima sit. a: bā sit. b. et
 fiat dīa ab. a. ad. b. et uolo pbarē quod
 nō ualē: qā pōt aīs esse uerū dīte ex
 stente falso. ergo ē mala. probat' aīs:
 qā pōt esse q. a. significet precise deū
 esse. b. significet hominē esse aīnū
 quia. a. significat mere naturalē cum
 sit mentalis et. b. ad placitū cū sit uo
 calis. ergo pōt eē ita: sicut adequate si
 gnificatur per. a. l. pro tūc nō sit ita: si
 cut adequate significat per. b. ergo
 ab. a. ad. b. nō ē bona dīa: et tamen. a.
 et. b. cōuertūt: quia significata ade
 quate. a. et. b. cōuertunt'. **A**d hec
 argumēta respōdetur q isti termini
 aīs et dīs subiectū et predicatū et
 similes possunt dupl'r sumi. p' pter
 minis qui denominantur aīs et dīs
 subiectum et predicatū. Secūdo p' re
 iportata incomplexē uel complexē p
 illos terminos qui sic denominantur
 Et sic possumus dicere q prio modo
 sumunt' denominatiue. Secūdo modo
 significatiue. dico ergo q i diffinitōe
 dīte bone sumunt' aīs et dīs sō mō
 Et iō dico q i dīa deus ē. ergo al q p
 positio ē nō ē bona. Et dico q pōt aīs
 eē uerū sine dīte. Et cū dicitur: si pōt
 ponat' in esse. Admitto significatiue
 et nō denominatiue. s. iō mō q deus

sit et n^o p^o sit et hoc ē possibile. s^z n^o
d^z p^o i ē dēnōtiatiue: sicut ponebat^r
imo ē fallā equocātōnis. ¶ Ad s^m di
citur: sicut ad primū q^d d^z poni i ē re
al^r et nō nōiatiue: sic ē satis possibile. s^z
q^d hō sit et nulla talis ppositio hō ē sit.
¶ Ad tertiū p^o primo dici q^d casus ē
ipossibilis eo q^d nō pōt fieri d^z ex pro
positiōib^z diuersorū ordiū: sed soluz
eiusdē ordiū: nō p^o mētal^{is} et uocal^{is}
sūt diuersorū ordiū: imo nec ex p
positiōib^z eiusdē ordiū pōt fieri d^z
nisi debito mō se habētibus. nā ex p
positiōibus uocalibus p^olatis a diuer
sis hōib^z nō pōt fieri d^z nec ex pro
latis ab eodē hōie cū nimia interpositi
one rēporis. ¶ Al^r posset dici admis
so casu de gratia speciali q^d nō potest
a^z ēē uerū: sine d^zte: et hoc a^zte et
d^zte significantibus ut prius: sicut in
telligitur in bī reglā d^zarum. Nulla ē
eni d^zā adeo pfecta i uoce ulⁱ scripto
que nō posset fieri falsa per nouā con
sequentis impositionem et ce.

QUARTO DVBITA
tur: ¶ Vtrū diffinitōnes
consequētie bōe et formal^{is}
et bone et material^{is} sit
intelligēde i sensu cōposi
to uel diuiso. q^dā i sensu cōposito eas
intelligūt sic. d^zā bona et formal^{is} ē
illa: cuius si intelligit^r ita esse: sicut ade
quate significat^r p a^zs: etiā ita intelli
gitur ēē sicut adequate significat^r p
d^zs. Material^{is} uero ē illa cuius non si
intelligit^r ēē ita: sicut adequate signifi
cat^r p a^zs. intelligitur ita ēē: sicut adeq
uate significat^r p d^zs. et intelligit^r hic sē
sus cōpositus quando preponit^r illud

uerbū intelligit^r. diuisus uero ēē seq
tur. ¶ Hec opinio meo iudicio ē falsa
nā ex hac pōe seq^r q^d nulla d^zā sit bo
na et formal^{is}: nisi in qua arguit^r ab
eodē ad idē: q^d ē falsū et cōtra oēs
logicos dātes q^d plures regulas d^zarū
formaliū saltem sillogisticarum et pro
bo d^zā. q^d signetur hec d^zā forma
lis tu es hō. ergo tu es intelligibil^{is} et uolo
probare q^d iuxta hāc uīā nō ē formal^{is}
et pono q^d cōsideres de illa tu es hō. p
illam mēta ē. tu es hō: et de nulla alia
pōe cōsideres: nisi de illa: ulⁱ pte eius
tūc patet q^d tu intelligis ita esse: sicut
adequate significat^r p a^zs. s^z p istam
tu es hō: capiēdo a^zs significatiue: si
cut etiā ipsi accipiūt. al^r hērent conce
dere q^d illa d^zā ē bona: deus ē. ergo ali
qua pōe ēut paruit i dubio pcedenti
s^z i dubio 3°. et tū nō intelligis ita ēē: si
cut adequate significat^r per d^z p ca
sū. et sic posset pbari q^d illa nō esset for
mal^{is} tu es hō. ergo tu es aīal^{is}. imo seq
tur et q^d ab eodē ad idē nō esset conse
quētia bona et formal^{is}. q^d habeas in
mēte istā hō ē al^ret nullā aliā nisi istā
ulⁱ ptes eius tūc illa d^zā hō ē al^r. ergo
hō ē al^r nō ēēt bōa: et formal^{is}. s^z illā po
sitiōē: q^d stat imo de facto ē. q^d intelligi
tur ita ēē: sicut adequate significat^r p
a^zs: quis nō intelligat^r ita ēē: sicut ade
quate significat^r p d^z ut p^o p casum.
¶ S^z huic forte dicūt q^d illud ultimū
inconueniēs non seq^r: q^d dum hēo unā
pōē: mētalē hēo duas tales. q^d unā
ē a^zs et alia d^z p dicit^r q^d eadē pōe ca^o
que ē a^zs ē d^zs illius d^zte: q^d arguit^r
ab eodē ad idē. S^z n^o harū responsio
nū ē ualida. p^o eni hēret cōtra cōcede
re q^d q^d hēret unā pōēm semp^r hēret

duas p̄res. uno mille et infinitas tales
 Et sic nemo posset de una so^a ca^a cō
 siderare qđ ē cōtra oēm expientiam
 et ueritatē. **S**ecūda rō ē nō potest
 stare: q̄a ipossibile ē eūdē actū cathe
 coricū p̄cipalē ēē actū duarū ca^a m̄
 q̄uis sit possibile eē eādē: ul^o easdē
 itētōes mētales pluriū cathecoricarū
 sicut ē possibile eodē malleo p̄res p
 eutere eūdē lapidē: tñ unā pcussionez
 seu unū actū pcussionis ipossibile est
 eē aliū. **P**ropterea dico qđ dicta de
 scriptio ē itelligēda i sensu diuī post
 pōnēdo illud uerbū itelligit. **S**ed
 forte aliq̄s īstabit ut prius cōtra hanc
 pōem. Ex ea enī uidet^r seq̄ qđ nō cōtra
 mūdi eēt bōa et formal^{q̄a} signata q̄
 eunq̄ d^o mūdi quātūcūq̄ formal^{ma}
 possibile ē qđ i mēte so^m designificato
 adeq̄to p^a cōsideres et nō mō designifi
 cato adeq̄to cōtris aduertas. g^o stat si
 eut adeq̄te significat^r p^a aūt itellige
 re. s; adeq̄tes: sicut p^o significat^r nō in
 telligas. **H**uic respōdet negando
 istud seq̄. et dico qđ casus ē ipossibil^d
 sēsu diuiso. nā necesse ē qđ si sicut ade
 quate significat^r p^a aliqđ aūt itelligā:
 etiā sicut adeq̄te significat^r p^o cōtris in
 telligā cōsiderē et aduertā. **E**t cum
 dicit^r ponat^r qđ cōsideres solū de illa
 hō ē aiaket nō cōsideres de a^a. Admit
 to i sēsu cōposito: s; dico qđ illa p^a de si
 gnificatis eius cōsiderē ē de ifi
 nitis significatis cōsidero: s; nō cōsiderē
 nisi de uno illo qđ sic pbat^r resolutiue
 hoc currere itelligis de mōstrando ho
 minē: et hoc currere ē hominē al^{cor}
 pus substantiā nō leonē currere. g^o ho
 minē substantiam corpus nō leonēz
 currere itelligo. licet nō itelligam

nec cōsiderē pro tunc: nisi hōiem eur
 rere. **S**i d^o bona et materiali non
 oportet nec i sensu cōposito nec d. ui
 so qđ si sicut adequate significat^r p
 aūt itelligo: etiā sicut adequate signi
 ficat^r p^o cōtris itelligā. uerbū gratia null^o
 coruus ē. g^o p̄scs natat in aqua. i^a d^o
 ē materialis rātū: q̄a aūt natural^r est i
 possibile. s. qđ nullus coruus sit. et tñ
 nulla ē uia ad p̄bādū: qđ si significatū
 aūtis itelligo: significatū cōtris itelligā
 nec i sensu cōposito nec diuiso utz cō
 siderāri. **E**x iam dcis p^a qđ ē itelli
 gēdū illud cōe dictū. s. qđ in d^o bona et
 formal^o cōtris ē de intellectu aūtis. In ma
 teriali uero nō. nā hoc totū referēduz
 ē ad sēsu diuisū. q̄uis enī solū cōsiderē
 de hac solū hō ē al^{tr} tñ infinita cōside
 ro. **E**t si dicit^r qđ utraq̄ istarū uide
 tur eē de sēsu cōposito: q̄a p̄ponit^r ul^o
 postponit^r uerbū mētale. **R**espōde
 tur qđ i^a uarietas nō ē merito mutati
 onis sup̄pōis terminorum: s; merito ap
 pellatōis rōnis: sicut refert dicere. Sor.
 spuri^m cognosco: et cognosco for spu
 riū. nec lēp ē p̄pō de sēsu cōposito cū
 post pōit^r terminus mētal^{is}. p̄f̄ri cū nō
 p̄cedit dictū seu oratio infinita. Illi eq̄
 pollēs: sicut ē i p̄tri. nā idē ē dicere: ita
 eē: sicut adequate significat^r per a^a i
 telligo ac si dicere significatū adeq̄tū
 aūtis itelligo: qđ p̄pō exp̄sse ē de sēsu di
 uiso. **S**i si p̄p ueritatē nō placet
 hec rōs iordicas qđ sic itelligit^r diffinitō
 cōne bone et formal^{is}. qđ ē i^a cuius si si
 cut adeq̄te significat^r p^a aūt itelligit^r
 eē: etiā sicut adequate significat^r per
 cōtris itelligit^r eē. s; material^{is} tantū ē cu
 ius nō si sicut adeq̄te significat^r p^a
 itelligit^r eē: tñ nec sicut adequate si

gnificat p dñs itelligit eē. et tūc cessabit ois clamor. ¶ S3 hic aduerte q dicta diffinitio itelligit de 3ª bona et formali simpli seu de forma: et nō de bona formali tātū: qā de hac nō ē uerū nec ī sēsu cōposito nec diuiso. hec enī dñā tu differētia te. g^o baculus stat ī angulo ē bona 3^a et formali: ut patebit ī xiiii^o xv^o et xvi^o dubiis: et tamē nō ē necesse ī sēsu cōposito nec diuiso q si sicut adēqte significat p a^o itelligā: sicut adēqte significat p dñs itelligā. et hoc ē qā dñā 3^a ē formali tātū: et nō de forma. qd aut sit 3ª formali tātum: et quid formalis simpliciter siue ue de forma, ī sequenti dubio declarabitur.

QUINTO DVBITAT^r. VTRVM OMNIS Cōsequentia bona et formali sit bona et materialis et uideat^r q nō: qā ex opposito distiguit^r. ¶ Pro solutōe huius dubii q totū. stat ī notificatōe terminorum. nō tā aliq. p^o q 1° sūt duo. unū materiale et unū formale. materiale dicit^r a^o et dñs que dicūt materia 3^a. formale dicit^r illatō dñis ex aūtē. et hec illatio pōt habere duas bonitates p ordinez. scilicet illatōis et itellectōis. et p^o pōt eē sine fā et nō ecōuerso. ¶ Et iō penes aliū attēdit^r bonitas materialis 3^a et penes aliū bōitas formalis nā bōitas materialis sit cū inter aūtē et dñs ē rā^o hītudo qd nō pōt eē ita sicut adēqte significat p aūtē: qn ita sit sicut adēqte significatur p dñs. s3 bonitas formalis ultra hāc bonitatē illatōis requirit bonitatē itellectōis. s. q sicut adēqte significat p a^o

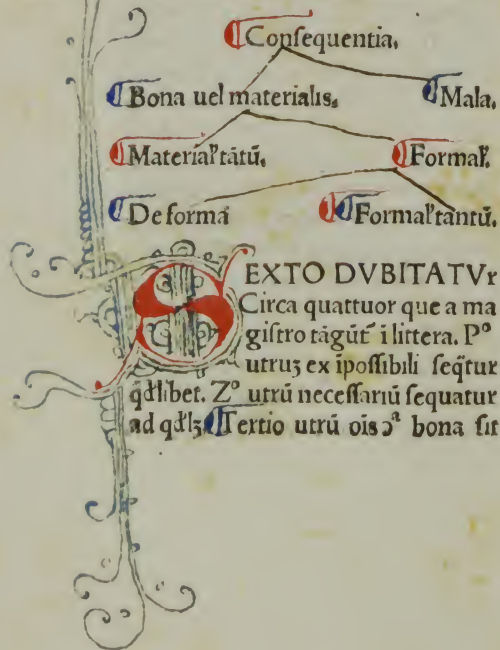
nō pōt itelligi esse: qn ita sicut adēqte significat p dñs itelligit eē: et qā ois 3ª bona est necessaria. iō possumus dicere q duplex est necessitas 3ª bone. una ē necessitas īferēdiā itelligendi. ¶ 1ª necessitas ē necessario requisita ī dñā 3ª bona. ut p3 ex diffinitōe 3ª bōe supius posita. iō ois 3ª bona ē bona et materialis. ¶ 2ª necessitas est requisita ad dñāz bonā et formale. iō nō ois dñā bona ē bona et formali: s3 bñ ois 3ª bona et formali ē bona et materialis. Hic diligenter aduerte. quando sunt aliqua duo quorum unum presupponit aliud: et non econuerso. illud qd presupponit dicit^r materiale: et illud qd presupponit dicit^r formale. vñ aial dicit^r qd materiale respectu hōis: qā pōt aliqd eē al^o et nō hō: et nō ecōuerso. ¶ Ita ad ppositū: prius uia nature itellectus facit bonitatē 3^a q ad illatōez q q ad itellectōem. et nō possz itellectus facere fāz bonitatē: nisi faceret primā: s3 bñ et cōn^o. ppea p^o bonitas dicit^r materialis: fā uero formalis et qā nō pōt aliq 3^a eē bona: nisi habeat bonitatē illatōis: que p^o bōitas necessaria requisita ē ad oēs dñāz bonam: iō bñ dicit^r q ois 3ª bona ē bona et materialis: et qā nō ois 3^a h3 duas bonitates. scilicet illatōis et itellectōis: iō nō ois 3^a ē bōa et formali. ¶ 2ª nota q sicut ī prima spē q litatis que dicit^r hitus p dispō. pōt dispō dupl^r sumi. p^o p qualitate iformante subiectū. s. p q litate iformare subiectū facili siue nō fixe. et p^o mō dicit^r dispō: s. mō dicit^r dispō tantū. p^o mō ois hitus ē dispō et nō ecōuerso. s3 s. mō null^o hitus ē dispō: qā esset īplicitio cōtradictōis cū oporteret. tūc eādē

qualitate fixe et non fixe informare subiectum. **I**ta ad propositum omnia bona et materialia potest dupliciter diffiniri: primo per bona et materialia tantum: illa dicitur bona materialis que habet bonitatem illationis. Illa dicitur bona et materialis tantum que habet bonitatem illationis tantum et non intellectum. Exemplum enim huius habetur in anima materia. sicut enim anima includit in se rationale nec excludit: sed est indifferens ad rationale et irrationale. homo uero includit rationale: asinus uero excludit irrationale et excludit rationale. ita omnia bona et materialia non includit nec excludit bonitatem formalem. **S**ed omnia bona et formalia includit duas bonitates. scilicet illationis et intellectum. et excludit quod non habeat nisi primam bonitatem. scilicet omnia bona et materialia tantum contra facit. nam includit bonitatem illationis et secundum hoc excludit bonitatem intellectum. Et hec omnia sunt intelligenda de omnia bona et formalia: simpliciter de quo solum facit mentionem Strobus in littera sua. **S**ed cum si quis uoluerit diuidere plene et subdividere sine saltu: primo omnia diuidere in bona et mala. deinde bona siue materialia: materialia tantum et formalia: deinde subdividere formalia in formalia tantum et de formalia tunc colliguntur sex diffinitiones. **P**rima est omnia que est omnia est illatio omnis ex ante. **S**ecunda est bone que est illa in qua non potest esse ita si eum adequate significat per antea: quoniam ita sit sicut adequate significat per omnia. **T**ertia est omnia materialia tantum: et est illa cuius non potest esse ita: sicut adequate significat per antea quoniam sit ita: sicut adequate significat per omnia. et cum hoc contradictorium consequens est intelligibile stare cum ante

alibi contradictio. id est tamen non sit illi compositibile ut nullus deus est. ergo homo est.

Quarta diffinitio est omnia bone et formalis et est illa: cuius non potest esse ita. sicut adequate significat per antea: quoniam ita sit sicut adequate significat per omnia. et contradictorium omnis non est possibile stare cum ante absque contradictione: siue illa contradictio resultet merito antis et oppositi omnis: sicut ista tu es homo. ergo tu es. siue merito antis tantum: sicut ista tu es et tu non es. ergo Sor. currit: tu differs a te. ergo papa mouetur. quocumque sit sunt bone et formales: ut per habeo dubio. xiiii. de primo ad ultimum. Et prima est obsequandum quod si antea sit impossibile non implicans contradictionem: neque arguatur secundum aliquem bonum modum arguendi omnia de forma: tunc omnia est materialia tantum sicut dicendo nullus passer est. ergo tu curris. si uero antea est impossibile implicans contradictionem et cum hoc non arguatur secundum aliquem bonum modum omnia de forma: consequentia est bona et formalis tantum: ut tu differs a te. ergo Sor. currit. Si uero arguitur secundum aliquem bonum modum omnia de forma tunc omnia est bona et formalis simpliciter: siue de forma: ut homo est asinus. ergo homo est animal. **Q**uinta diffinitio est omnia bone et formalis tantum: et est illa cuius non potest esse ita: sicut adequate significat per antea: quoniam ita sit sicut adequate significatur per consequens. et cum hoc contradictorium consequens non est possibile antequam detur absque contradictione solum: sicut ista tu differs a te. ergo baculus stat in angulo. **S**exta diffinitio est consequentia bone et formalis

simplr seu de forma e i^a cuius nō pōt
 eē sicut adeqte significat p aūis: nisi
 ita sit sicut adeqte significat p dñs.
 et cū hoc cōrādictōrium dñis nō sit
 possib. le aūti absqz cōrādictiōe. et cu
 ius si ita sicut adeqte significat p a^o
 itelligit: eē etiā sicut adeqte significa
 tur p dñs itelligat eē. Et cuius quelz
 cōsiliis forme ē bona: sicut i^a tu es hō.
 g^o tu es al. et i^a hz tres bonitates. s. illa
 tionis forme et de forma. S. ille magi
 ster Stroodus non tā explicite curauit
 oīa distiguere et subdisticte diffinire
 hz iferius iterdū coactus a ueritate fa
 ciat differētiā iter dñaz formalem sim
 plr et fm qd qd idēz ē: et sub aliis uer
 bis q formalis tātum et de forma. Ex
 his ergo oībus p3 solutō ad dubiū cō
 cedēdo q oīs dñā bona et formal est
 bonā et materialis et nō ecōuerso. nec
 ē uerū qd ex opposito distigūt: s. 3°
 bāo materialitātū et formal ex oppo
 sito distigūt. unde dñā bona et for
 malis et material se hōt sicut supius
 et iferius. oīa patēt i figura. et ce.

SEXTO DVBITATVR
 Circa quattuor que a ma
 gistro tīgūt i littera. P^o
 utruz ex impossibili seqtur
 qdlibet. Z^o utruz necessariū sequatur
 ad qdlibet. T^o utruz oīs 3ª bona sit

necessaria. **Q**uarto utrū cōditōal a
 qd ponat i eē. Et arguo sigillatim con
 tra qdlibz horū. p^o cōtra primum. et hoc
 triplr p^o sic. Ex nullo impossibili seqt
 qdlibz: qā ex ista hō ē asinus nō seqt
 qdlibz. g^o et ce. **Z^o** sig^o hāc dñāz hec
 ppō ē impossibil se demonstrata. g^o nul
 lus deus ē. certū ē q hec 3ª nihil ualz
 qā stat o^m dñis euz ante. s. q hec ppō
 sit impossibilis se demonstrata: et tñ deus
 sit: et tamen aūis ē impossibile: quia af
 ferit se eē impossibile. T^o nō seqt
 Cesar n fuit. g^o hoc pñs fuit. qā aliqñ
 hec dñā sic significādo nō ualuit. g^o
 nūc nō ualeat: 3^a qā oīs 3ª bona est
 necessaria: et tñ aūis ē impossibile: qā su
 u3 oppo^m ē necessariū. **Z^o** pñcipalr
 arguo cōtra hāz reglāz triplr. P^o qā
 nullū necessariū seqt ad qdlibz utz. g^o
 et ce. **Z^o** qā nō seqt deus ē. g^o Ce
 sar fuit: qā aliqñ nō ualuit. g^o nūc nō
 ualeat: et tñ dñis ē necessariū. **T^o** nō
 seqt tu es. g^o tu es i hoc istāti: qā pōt
 stare o^m dñis cū ante: et tñ dñis ē ne
 cessariū salte: ut nūc: qā p nullā potēti
 a3 saltē naturalē posset eē q tu nūc n
 eēs. **T^o** pñcipalr cōtra 3^a du^m
 arguit duplr. p^o q i^a 3ª nūc ē bōa Ce
 sar nō fuit. g^o tu es papa: qā ex imposs
 bili seqt q libz et tñ aliqñ nō fuit bona
 . s. aliq Cesar fuerit. g^o et ce. **Z^o** nō
 uidet maior rō qre oīs 3ª bōa sit ne
 cessaria q aliq ipothetica cō^a p distiue
 riua u^a aliq a^a uera sit necessaria: sed
 nō oīs cō^a uera ē necessaria: nec oīs
 distiuctiua uera ē necessaria. ergo nec
 oīs cōditōal ē nec^a u^a ratōal. Quar
 to pñcipalr arguit et contra qrrū du
 biū dubitatur primo: qā saltē oīs dñā
 asserit et ponit sequelā seu illationē:

et flatio ē aliquid: q̄a ē actio uel passio uel
relatio h̄z diuersis opinionibus: ut dū
p̄ satis patuit. ¶ **S**ecundo facio istas
dīas: si deus ē deus ē ergo deus ē ista
d̄ ē bona. q̄a d̄s ē necessarium: et tū
ulla aliquid ponit i eē: q̄a ponit i eē deus
esse q̄d p̄: q̄a si deū eē ē deū eē deus
ē ḡ et ce. ¶ **P**ro solutioe horū du
biorū p̄mitto aliqua notabilia. p̄m est
iuxta doctrinā antiquorū q̄d ē una
alia diuisio dīarū bonarum. alia bona
simplicia bona ut nūc. Illa dicit bo
na simplicia cuius nō pōt eē nec potuit
nec poterit ita: sicut adequate signifi
cat p̄ aīis: q̄n sit uel fuerit uel erit ita
sicut adequate significat p̄ dīis. ¶ **S**ed
bona ut nūc ē i^a cuius nō pōt eē ita: si
cut adequate significat p̄ aīis: q̄n ita
sit: sicut adequate significat p̄ dīis ta
men bene potuit uel poterit esse ita: si
cut adequate significat p̄ aīis: quis ū
fuerit uel nō erit p̄ tunc ita: sicut adeq̄
te significat p̄ dīis. Exēplū primi tu
es hō. ḡ tu es aīi^a dīa est necessaria
simpliciter et bona simpliciter si tu es hō. ḡ
tu nūc es homo. i^a dīa ē bona ut nūc
sūt dei^a. Cesar nō fuit. ergo tu es pa
pa. ¶ **T**er^o p̄mitto q̄ aliud ē mediū ad
pbandū dīas mōtalem eē bonam et
uocalē uel scriptā. Nā d̄ mentali dicit
tur bona mō prius dicto i primo dū
sed uocalū uel scriptarū que sūt bone
uel male nō ex autentica ipōne prima
ria: sed ex noua impōne bonitas uel ma
litas tū modo ē inferēda. talis d̄ subor
dinat uni mōtali bone uel male. ergo
ē bona uel mala: nec debemus argue
re talis. si nō pōt eē ita sicut adequate si
gnificat p̄ aīis: q̄n ita sit sicut adeq̄te
significat p̄ dīis. ergo ē ē bōa, quia

posito q̄ huius d̄ deus ē. ergo deus ē
nec aīis nec d̄ is mater significatōem
sed nota illatōis subordiet uni male
illatōni mōtali: tūc aīis eēt uerū et d̄
fa^m idem iudiciū ē de reglā huius co
pulative h̄z currit. ergo risibile currit
et ecōuerso que ē bonū d̄. et tamē ū
hēt nec aīis nec d̄ nec notā illatōnis
saltē explicite. iō d̄z p̄bati uel iprobati.
p̄ subordinatōem ad mentalē. ¶ **T**er
tio p̄mitto q̄ triplex ē ipossibile. s. p̄ se
p̄ accidēs: et p̄ reflexionē. Exēplū pri
mi nullus deus ē. Exēplū secundi Ce
sar nō fuit. Exēplū tertii hec p̄pō ē im
possibile demonstrata. ¶ **U**terū ipossibi
le p̄ se ē duplex quodam iplicans con
tradictōem. quodā nō. Exēplum primi
tu differs a te. Exēplū secundi nihil ē
Iterū iplicans cōtradictōez ē duplex q̄d
dā formāl: quodā uirtualiter. exem
plū primi tu es: et tu nō es. exēplū se
cūdi tu differs a te. Et sicut ē triplex i
possibile: ita triplex ē necessariū. p̄ se
p̄ accidēs: et p̄ reflexionē. exēplū pri
mi deus ē. exēplū secundi Cesar fuit.
exēplū tertii hec p̄pō ē necessaria se d̄
mōstrata. ¶ **N**ūc ad p̄positū deueniō
do dico q̄ regle p̄dictē de dīa materi
ali tantū sūt itelligende de necessario
uel ipossibili non p̄ reflexionē. et si aīis
alicuius dīe affirmatiue significantis
ex compōe suarū p̄tiū p̄cise primarie
significatiū aīis sit ipossibile p̄ se dīa
ē bona p̄ se. si uero p̄ accidēs: dīa ē bo
na p̄ accidēs. Et sūt si dīis sit necessa
riū p̄ se siue simpliciter: dīa est bona p̄
se siue simpliciter: si uero dīis est necessari
us ut nūc: siue p̄ acci^a: tūc sūt d̄ ē bo
na ut nūc siue p̄ acci^a. ¶ **S**ed de ipos
sibili per reflexionē nō intelligit hic:

qa tale ē uerū. ut huius mōe hec ppō ē
 ipossibilis. ergo nullus deus ē. pōt sta
 re oppositum dñtis cum aūtē. et d' fa
 cto ita ē sicut adeq̃te significat p an
 tecedens: q̃uis nō sit ita: sicut adequa
 te significatur per dñs. ex quo seq̃t
 q̃ non ē bona nec simplr nec ut nūc.
 Et hic aduerte q̃ sicut aliqua. ppō est
 possibilis que nō pōt ēē uera: ita econ
 uerso aliqua ē uera que nō ē nec pōt
 esse possibilis: sic precise significādo
 Exēplū primi tu nō es i mēte tua. exē
 plū sī hec ppō ē ipossibilis se demon
 strata. Ex his que iam dicta sūt p3 q̃
 oīs dñā bona ē neccs^a simplr: ut nūc
 s3 q̃ habuerit aūt uel dñs ipossibile ē
 necessariū simplr ut nūc. et q̃uis
 dñā necessaria simplr nō possit mutari
 in nō bonā sic significando nec etiā
 mala simplr possit mutari de mala
 i bonā dñam. dñā tamē bona uel ma
 la: ut nūc pōt mutari de bona i malā
 et econuerso. et de hac s3a non intelle
 xit magister. ¶ Ultimo p̃mitto ante
 responsionē ad argumēta q̃ iste due
 regle intelligūt subductis modis ar
 guendi dñe bone formalis simplr.
 vnde i^a dñā. oīs hō ē asinus. ergo oīs
 hō ē aīal nō ē materialis tantū. sed ē
 formal^s simplr: q̃uis aūt sit ipossibile
 p se et dñs necessarium p se. et hoc iō
 qa arguitur ab inferiori ad suū su
 perius sine aliqua distributōe: sed i^a
 ē materialis tantū. nullus coruus. ergo
 tu dormis: qa t3 merito impossibilita
 ris antecedentis et nō merito forme.
 Sīl^r i^a tu curris. ergo coruus ē al^s est
 bona solū rōne necessitatis dñtis. aūt
 aut et dñs sūt materia dñe. iō isti duo
 modi arguēdi sūt materiales tantū et

nullo mō formales. ¶ Ad argumēta
 rñr. Ad primū dicit q̃ l3 ad nullū ipos
 sibile sequat^r qd'libet tamē qd'libet se
 q̃t uel nat^r ē seq̃ ex ipossibili: sicut l3
 nullū aīal sit s3e al^s tamen omne aīal
 est animal. ¶ Ad secundum dicitur
 q̃ nō ē dñā bona: ut patuit. et de ipos
 sibili p reflexionē nō intelligit^r r^a. Ad
 tertū dicit q̃ i^a dñā ē bona ut nūc:
 et nō simpliciter: et nō ē icōueniēs q̃ ex
 tali ipossibili sequat^r nūc aliquid qd' nō
 s3e sequebat^r. et sic cedit q̃ aliq̃ dñā
 nūc ē bōa que sic significando nō s3e
 p fuit bona: dñā bona ut nūc: sed d'
 simplr bona ēē icōueniēs de q̃ magi
 ster intellexit. ¶ Ad primū sī principā
 dicitur sicut ad primū primi principā
 ¶ Ad s3 sī principā dicit^r sicut ad 3^m
 primi principā. ¶ Ad tertū sī principā
 dicit^r q̃ ista dñā ē bōa ut nūc: et l3 pos
 sit alias stare oppositū dñtis euz aūtē
 tū nō p nūc. et iō sicut aūt ē necessariū
 ita dñā fuit necessaria. sūt nūc: et nō
 simplr: q̃uis de tali nō intellexit. ¶ Ad p^m
 tertii responsū ē q̃ i^a cōseguētia ē
 bona: ut nūc et non simplr. ¶ Ad s^m
 tertii dicitur q̃ rō diuersitatis ē pp di
 uersā rōez formalē dñe. bone et aliarū
 ppō^m: sicut patet ex diffinitōne d^o bōe
 que ē q̃ nō possit ēē ita sicut adeq̃te
 significatur per antecedens: quin ita
 sit. sicut adequate significatur per
 p d^o. i. necessaria sūt hītudo iter ita ēē
 et ueritatē dñtis et aūtis. ¶ Hoc autē
 nō requir^t ad ueritatē aliarū ppō^m ca
 theconicarū l'ipotehnicarū q̃rum ueri
 tas exigit ita ēē solū: s3 nō includit ne
 cessitatē illius: ita ēē nec simplr nec ab
 solute: nisi i^a ppō fuerit uera et neces
 saria: s3 i^a nō ē iqtū uerū s3 iqtū neces^a
 sariū h exigit i q^m uā sūt bō ex q̃ p3 ex o

o^{is} falsa obditionalis ē impossibilis: quia
duorū oppositorum si unū ē necessa-
rium reliquum ē impossibile: et econ-
uerso. omnis autē conditionalis ē uera
uel falsa. ergo et ce. et p. oīs nulla est
que possit esse contrariū: quia si uera ē
necessaria si falsa est impossibilis: sed
nulla est que nō sit uera uel falsa. ergo
et ce. Hec autē intelligunt de conditio-
nali bona simplici: quia bona ut nūc ē
necessaria ut nūc: et bona simpliciter est
necessaria simpliciter: sic de mala.
Ad primum quarti principalis dicitur
quod conditionalis nil point in esse ad
hunc intellectum quod ex conditionalis nō
sequitur formaliter suum autem nec su-
us oīs nō enim sequitur si tu curris:
tu moueris. ergo tu curris: uel ergo tu
moueris. Et ideo argumentum illud
nō ē ad propositū: quia non intelligit
de illatōe: sed d' autē et dūte. Ad 6.
quoniam principalis dicitur. quod si dīa sit bo-
na nō tamē formaliter: sō^m materialiter
nō sequitur i fili. si chi^m ē. chi^m ē g^m chi^m
ē: quia si chi^m esse esset chi^m esse non
pp hoc sequitur quod chi^m ē: sed sequitur cum
subiunctiuo uerbo quod chi^m esset: et nō
quod chi^m ē: sed de deo sequitur etiā cū uer-
bo indicatio gratia materie et non
de forma. et sic de sexto du^m et ce.

Consequentia.

Bona	Malas
Ut nunc	Simpliciter.
Formalis.	Materialis tantū.
De forma	De materia.
Impossibile.	
Per se.	Accidens.
Implicans	Non implicans.
Formali	Necessariū
Per se	Accidens
	Implicationem.

SEPTIMO DVBITAT
VR CIRCA REGVL
LAS GENERLES ET
PRIMO CIRCA quat
tuor regulas quarum pri-
ma est ista. ¶ Si consequentia ē bōa
et autē ē uerum. ergo cū est uerum
¶ Secunda si cū est bona et cū est fal-
sum. ergo autē est falsum. ¶ Tertia si
si cū est bona et aliquando fuit uel
erit ita: sicut adequate significat per
autē p tūc fuit uel erit ita: sicut adequa-
te significatur per oīs. ¶ Quarta si o^m
ē bona et aliquando nō fuit uel nō erit
ita sicut adequate significatur p oīs
p tūc nō fuit. Inō erit ita: sicut adequē
significatur per autē. ¶ Et proclara
et manifesta declaratiōe oīum istarum
regularū talē ordinē obſuare iſtitui:
quia singlas limitatōes p formales seu
reſtrictas litteras designabo. et cāz
limitatōis a latere subdā: ut ſiglibz
et rudis cām limitatōis itelligat. et
duas piter diſcipulus cōmoditates ac-
cipiatur opponētē incautus pcutiatur
niſi oīs limitatōes memo^a habuerit.
deinde ut ſe fuerit illeſū dū ſingls ob-
iectū qī ſpiculo clipeū obiciēs ſe deſe-
dat. ſil aut et memorie uehemēter p-
ſeuiet dū numerū et cōnotatōnez li-
mitatōnū qī acies ordie quodā iſtru-
ctas ad bellū pſpexerit. et ne i uerbis
lōgius imoremur. ecce i figura inſpi-
cies q polliceor.

SI ALICVVS CONSEQV
rit: bone. ¶ Quia dīe male nō icōuēit
autē eo uerū ſine dīte ēt pp materiaz
ſolubiliū: ut ſic arguēdo hoc ē falſū.
ergo hoc eſt falſum continue demō-
ſtrando oīs q non precise ſignificat

et aliter non admitteret casus: tunc certus est quod talis dicitur antecedens est uerum et consequens falsum: et hoc non inconuenit: quia est malum nec arguitur a couertibili ad couertibilem nisi apparetur: quia autem significat precise catholice autem consequens autem non.

AFFIRMATIVE. Quia dicitur ne bone non icouenit autem esse uerum et dicitur non: ut huius si tu es homo tu es asinus que est bona quia contrarium est falsum et autem est uerum et dicitur falsum ut et hoc est quia dicitur est ne.

SIGNIFICANS EX COMPOSITIONE suarum partium. Quia ubi per nouam positionem istius dicitur tu es homo. ergo tu es asinus nec autem nec dicitur mutant significationem: sed tota subordinetur ubi dicitur bone uel saltem ly. ergo uni bone illationis: et tunc dicitur est bona: et autem est uerum et dicitur falsum.

PRECISE PRIMARIE SIGNIFICATIONIS. Quia ubi huius dicitur tu es homo. ergo tu es alius nec autem nec nota illationis mutantur significationes: sed dicitur significet precise te esse asinum. tunc dicitur est set bona: ut supposui: quia uolo quod nota illationis siue tota dicitur subordinetur uni materiali bone: sicut etiam prius subordinetur autem est uerum et dicitur falsum cum significet hominem esse asinum.

CVIVS NEC. ANTECEDENS NEC dicitur est propter presens. Quia istius dicitur brunellus est asinus. ergo brunellus non est risibilis que est bona dicitur et autem est uerum et dicitur sub uno sensu est uerum. si recto et sub alio sensu. si obliquo. id quod uis dicitur sit falsum non icouenit quia est propter presens cum non sit falsum ut est dicitur huius dicitur bone: quia dicitur huius dicitur bone sit falsum. saltem illud quod est dicitur huius dicitur bone sit falsum.

ANTECEDENS PRINCIPALE. Quia istius dicitur bone: si tu es homo tu es papa. ergo si tu es homo tu es papa saltem ly tu es homo sit uerum quod est autem autem tamé dicitur principale est falsum: quia autem principale est falsum cum sit contradictorium impossibile.

EXPLICITUM VEL IMPLICITUM est uerum. Quia istius dicitur bone. nisi tu es alius non es homo: autem explicitum est uerum et dicitur falsum sed autem implicitum est falsum. sicut dicitur. si propter tu non es alius. quia in ly nisi includitur ne cum tantum ualeat quantum si dicitur quod ne negat autem et non nota contradictionis.

CONSEQUENS PRINCIPALE. Quia istius dicitur bone: si tu es alius: tu es asinus. ergo si tu es asinus: tu es asinus: autem principale est uerum. Et ly tu. es asinus est falsum: et ly tu es asinus est dicitur: quia est dicitur dicitur. ergo dicitur est falsum sed istud non est contra regulam: quia intelligit dicitur dicitur principali et non de secundo.

EST VERVM. Ideo bene sequitur in precedenti dicitur quod dicitur principale sit uerum. si tu es asinus. tu es asinus: et sic patet tota prima regula limitata quam Aristoteles breuiter tradidit. d. Ex falsis uerum. ex ueris nil nisi uerum supple sequitur. in dicitur bona affirmatiua: et sic de ceteris limitatibus prenotatis ad laudem dei et sue uirginis matris. Eadem quoque limitaciones cum eiusdem de causis secunde regule principali per temetipsum consignabimus ne legenti et scribenti replicatio tediosa afferatur. Notandum est tamen quod licet iste modus arguendi ualeat de presenti tamen non sequitur premi scedo de preterito uel futuro. Vnde non sequitur hec dicitur est bona et autem fuit uerum ergo et dicitur fuit uerum. Sicut nec de futuro

1^a 3^a ē bōa et aūis erit uerum. ergo
 dñs erit uerū. Dato enī q̄ huius dñe
 tu es hō g^o tu es al^l. Prima ppō que ē
 aūis diu fuerit et post hoc erit. et bā
 que ē 3ª nūc p^o sit et nunq̄ post hoc
 erit eōt aūis uerū utriusq̄ dñe et 3^a 1^a
 sed bā seq̄t^r c^m restrictōne. 1^a 3^a ē bō
 na et aliq̄n fuit uel erit ita sicut adeq̄
 te significat p aūis: g^o tūc fuit ul^l erit
 ita sicut adeq̄te significat p dñs: sed
 aūis i casu p dñō ē f^m l^o enī aūis diu fu
 erit nūq̄ tū fuit aūis nec uq̄ fuit ita q̄
 aūis istius dñe fuerit uerū l^o aūis fue
 rit uerū. ¶ Tūc atēde q̄ l^o iste modus
 arguēdi nō ualeat. s^a 3^a ē bōa et aūis
 fuit p^o erit uerū g^o et consequens fuit
 uel erit uerū 1ª dñe mētaf^l scripte
 ubi tota 3ª cuz toto aūte et dñte pos
 sūt sil^l ē et hōre eō p mānēs nū i dñā
 uocali ubi aūis et dñs nō possūt sil^l eō
 pp successiuā platōes ē totū cōtrariū.
 naz ibi dūm dñā ē i pferri dicit^r esse
 3^a et nō pōt d^o pñti uerificari q̄ aūis ē
 uerum quia nō potest eō ita q̄ aūis ē
 s^z solū de futuro p^o de pterito pōt ueri
 ficari q̄ aūis fuit p^o erit uerū. ¶ Nec te
 pturbet q̄ nō pōt 3^a i uoce eō q̄ nō
 pōt sil^l tota pferri et dñter nō ē uerū
 q̄ 3ª uocalis ē bōa: q̄a ut 3ª Tūc bō
 i 1ª sōsūmate ois hō q̄ ē asinus currit
 pōt p bāb^l dīci q̄ hic p^o rāsīt spaciū
 a. ē i p^o rāsēundo spatiū. et sic pōt dñā
 pferri q̄a aliq̄s pōt eō i pferēdo. ¶ Et
 si hoc nō placet dico et melius q̄ to
 tus modus arguēdi in 3ª uocali debz
 eō de futuro p^o de pterito. s^a dñā erit
 bōa et a^o erit uerū. g^o et 3ª erit uerū.
 et sic de pterito pportōnab^l. ¶ Sil^l
 aduerte q̄a i^a modus arguēdi cuz
 i eporalī ē fallax sic arguēdo: dñā ē

bona. ergo qñacūq̄ aūis erit uerū ē
 erit uerū quod patet signata ista 3^a
 si tu es asinus tu es asinus que ē opti
 ma: et tū nō qñcūq̄ aūis erit uerum
 dñs erit uerum. quia sequit^r formal^l
 nunq̄ aūis erit uerum. g^o nō qñcūq̄
 aūis erit uerum dñs erit uerum tenz
 dñā a superiori distributo. negatiue
 ad suum inferius: q̄a ex opposito con
 sequentis sequit^r o^o aūtis. formaliter.
 sequit^r enī qñcūq̄ aūis erit uerum
 dñs erit uerum. ergo aliquando aūis
 erit uerum quando consequens erit
 uerum a subalternante ad subalter
 natā. et ultra aliquādo aūis erit uerū
 quādo dñs erit uerū. ergo aliquando
 dñs erit uerū. et p tunc dñs erit uerū
 t^z dñā a resolutōe relatiui iplicātis in
 et cū suo relatiuo proportiōalib^l. cū
 omnibus cōditionibus requisitis ut pa
 tuit in tractatu de sensu cōposito et
 diuiso. et ultra sequit^r ergo aliquādo
 aūis erit uerum t^z dñā a cō^a affirma
 tiua ad alterā eius partē p^o cipales. et
 hoc est oppositū aūtis. ergo ex opposi
 to dñtis sequitur formal^l oppositum
 aūtis. ¶ Correlarie ex his potes uide
 re quō 3^a et q̄rta regle sunt uere. s^a si
 dñā ē bōa et aliq̄n fuit p^o erit ita: sicut
 adeq̄te significat p aūis p tūc fuit ul^l
 erit ita: sicut adeq̄te significat p dñs.
 Et ex opposito si 3^a ē bōa et aliq̄n nō
 fuit p^o nō erit ita sicut adeq̄te signi
 cat p 3^a p tūc nō fuit p^o erit ita sicut
 adeq̄te significat p aūis. ¶ S^z tū cōtra
 has duas regulas ultimas arguitur.
 nā ista dñā est bōa deus ē. g^o nullus
 hō ē asinus et ē ita sicut ad q̄te signi
 ficat per aūis et tū nō ē ita: sicut ade
 q̄te significat p 3^a q̄a si dñā det^r opp^o

.s. q. est ita sicut adequē significat p
 3. Sz cōtra ar. sic ita ē sicut adequē
 significat p dīs. g. sic ē sicut adequē
 p 3. t3 a cōuertibili ad cōuertibile.
 Et ultra seqt. ex dīte g. aliquat. ē si
 cut adequatē significat p dīs. t3 ab i
 fertori ad suū supius affirmatiē sine
 impedimēto. Et ex dīriar. sic g. aliq.
 modus ē: quo sic ē sicut adequare si
 gnificatur p dīs. sed dīs ē falsū. quia
 nullus modus ē quo nullus hō ē as
 nus. qd. pbat. quia si nihil nec aliqua
 nec aliquat. esset adhuc nullus hō ef
 fet asinus: et tū nullus mōus q. nulls
 hō ē asinus: q. si nō det. oppo. .s. q.
 aliq. mōus ēet q. nulls hō ēet asinus:
 qd. ē repugnās cōditionali p. suppositē
 et de se ē impossibile si p. Ideo p. so
 lutōe huius dico q. isti termini ita est
 sic ē et similes possūt capi dupliciter.
 Primo aduerbiat. p. uere et non ē ita
 pro false uel falso. Secundo modo
 ut sūt p. res partes oratōis. aduerbiū
 demonstrandi et uerbum substantiuū
 sum es ē: et primo modo itelligit. re
 gula et nō hō. Et per hoc patet so
 lutio cōcedendo totū usq. 2. dicitur.
 g. aliquat. est q. nullus hō ē asinus.
 hec dīa negatur: sed bene seqtur g.
 aliquat. nullus homo est asinus
 quia uere nullus hō ē asinus: et siue
 aliquid esset siue nihil: adhuc uere ni
 hil esset: sed nō aliquat. esset: q. ni
 hil esset: s. aliquat. nihil esset: quia ue
 re nihil ēet: s. nō aliquat. ēet q. nullus
 homo esset asinus: licet aliquat. nulls
 homo esset asinus: quia uere nullus
 hō esset asinus. Et iuxta predicta p.
 sufficientiori informatōe iuuenū est
 norandū q. isti termini uerū et falsus

sumunt. tripliciter. Primo mō tras cō
 dēt. et sic sūt termini prime intētio
 nis uel impositiōis: et sic conceditur
 solūstice q. ista ppō hō est asinus sic si
 gnificando precise ē uerai. ē entia: q.
 ē 3. res siue 3. termini. 2. modo p.
 propositiōe uera uel falsa: et sic sunt
 termini se impositiōis uel intentiōis.
 Tertio mō aduerbiat. uerū p. uere. ul.
 ita ē falsū p. false p. falso ul. nō ē ita uel
 nō sic ē. et isto modo nō sūt aduerbia
 affirmatiua sed cōfirmatiua uerbum
 principale ul. notam pricipalem. Et
 ex hoc soluit. dubium quorūdā male
 sentiētū qui dicūt q. nō datur ppō
 affirmatiua: nisi in qua ponat. aduer
 biū affirmandi: sicut nec datur nega
 tiua: nisi in qua ponatur aduerbiū
 negadi. Et cōsequēter cōcedūt q. ista
 ppositiō nō est affirmatiua deus est:
 s. ista sic ē ul. ita est ul. pfecto deus ē.
 Et dīter habet cōcedere q. 1. oratio
 deus ē nō ē ppositiō: q. nec ē affirma
 tiua nec negatiua qd. ē qd. puerile cer
 re. Et pp. hoc dicitur teste prisciano
 in maiori uolumie q. dicta aduerbia
 nō sunt affirmatiua sed cōfirmatiua.
 ideo nō faciunt ppositiōem affirmati
 uam: sed ppōem quam inueniūt con
 firmant. si enī dixerō pfecto hō non ē
 asinus: y pfecto nō affirmat tamen
 confirmat negatiōem quam inuenit.
 similr. si dixerō porro nō male facias: si
 porro nō facit ppositiōem affirmatiua:
 s. confirmat ppositiōem affirmatiua:
 sed non est sic de aduerbiis negandi.
 q. 1. ex officio suo pprio habet ne
 gare: et sūt proprie aduerbia negan
 di. Et pp. hoc soluitur aliud dubiū
 .s. quare due affirmatiōes seu duo

aduerbia affirmatiua imo melius cōfirmatiua nō faciunt unā negatōem sicut due negatōes faciunt unā affirmatōem. ¶ Ratio ē q̄ aduerbia confirmatiua nō destruunt: s; ex suo significato et mō significandi cōfirmāt q̄ qd̄ inueniūt quālcūq; sit illud. aduerbia uero negandi destruūt iuxta doctrinam beati Augustini. nē ē tam malignantis nature q̄ q̄quid inuenit destruit et eius inducit oppositū. ideo nō ē similitudo iter aduerbia negādi et confirmandi. patet ergo q̄ illa ppō deus ē: quīs non sit ppō confirmatiua dī sic nude et absolute profertur. tñ ē ppō affirmatiua: nec sequit̄ non ē ppō confirmatiua. ergo nō ē ppō affirmatiua. ¶ Sed ad primū ppositū redeundo: sicut dixi uerū et falsū pos sunt tripliciter sumi: ita dico de oībus terminis modalibus. s. possibile et impossibile necessarium contingens pos sunt et. tripl̄ sumi. verbi gratia necessarium sumitur tripliciter. ¶ Priō transcendēter p re necessaria: sicut cū dico necessarium ē deum eē: et tūc significat aliquam rē que ē necessaria et ista ē deum eē uel eē dei. ¶ Secundo aduerbiā p mō necessario. et sic necessario deus ē significat q̄ aliquāliter ē in re qualiter eē nō pōt non eē: et taliter ē deū esse. et his duobus modis sumitur potius methaphisicā q̄ logicaliter. ¶ Tertio mō ad ppositū sumitur p ppōe necessaria: et tūc necessariū ē deum eē: significat q̄ ista ppositio ē necessaria deus ē que significat adequate deum esse. et si placet primo modo utamur ly necessarium: sō ly necessario: tertio ly necesse. licet

in hoc nō sit tāta uis. et attende q̄ p^o et sō mō capien lo ly necessariū non ē cōcedendū q̄ necessariū ē Cesarez fuisse: quia Cesarez fuisse non ē aliquid nec aliquāliter: sed fuit aliquid q̄ fuit Cesar existens: sicut antechristū fore non ē aliquid nec aliquāliter: erit aliquid: q̄ erit aīx^o existēs: s; bī concedendū ē q̄ tā primo q̄ sō mō q̄ necessariū ē deū esse: et necesse ē homines esse aī. ¶ Et uniuersalr erit uerū de omni ppōe de presenti sine ampliatione et destructione sequēte affirmatiua cui correspōdet aliquid necessariū in re uel saltē aliquis modus necessarius p significabili cōplexe talis ppōis. Sed tertio mō logicalr uerificat̄ d̄ oī ppōe necessaria tā affirmatiua q̄ negatiua de presenti q̄ ampliatua. verbi gratia. necessariū ē nullā chimērā esse. ista ppō ē necessaria nulla chi^a ē. sicut necesse ē Cesarez fuisse. i^a ppō ē necessaria Cesar fuit. ¶ Et si n. h. l. n. c. aliq̄ nec aliqua^r esset. tunc nō triū modorū eēt cōcedendū q̄ necessariū ē Cesarez fuisse: quīs eēt cōcedēdum q̄ Cesarez fuit: s; nō q̄ necesse ē Cesarez fuisse. ubi uero ē i^a ppō Cesar fuit: sic significās cōcedēdū q̄ necesse ē Cesarez fuisse tertio mō sumēdo ly necessariū s; nō p^o nec sō mō: ut p̄dixi. ¶ Et si queris si i^a ppō ē necessaria Cesar fuit. ergo significatū adeq̄tū ē necesse s; significatū adeq̄tū ē cesare fuisse. 2° cesare fuisse ē necesse. 3° cesare fuisse ē. 2° p^o ē ens siue aliqd cuius opp^o ē cōcessum. ¶ Huic dicit̄ negando p^o istā orāam ultimā. hec ppō ē necessaria cesar fuit. 2° significatū adeq̄tū ē necessarium: sed significatū adeq̄tū

ē cesarē fuisse ē necessariū. **g**° cesarē
 fuisse ē: qā ly necessariū ampliāt p eo
 qd' ē ul' fuit ul' erit: ul' pōt ēē ul' imāgia
 ri l' intelligi. **¶** **Z**° dicit q' capiēdo
 ly necessariū tertio mō logicā illud nō
 ē me^m uniuersālē ad p bādū ppōem ēē
 necessariā. s. ex significatō adeqto ne
 cessario: sed illud est uerū: ut dixi: qū
 ppō ē affirmatiua nō ampliatiua et ei
 correspōdet aliqd reale qd' ē significa
 tū cōplexe p istā ppōem. **¶** Sed gene
 rale mediū ad p bādū ppōem ēē ne
 cessariā: et hoc logice loquēdo: et ter
 tio mō ē hoc. hec ppō ē uera: que nec
 ipsa nec aliq alia sibi sibi pōt ēē falsa
 sic significādo p cise cui nō cōtradicit
 aliq ppō quā seqt' ēē falsā ad ppōem
 significatē illaz esse so^a impossibili
 tas nō permittit. **g**° hec ppō ē neces^a
¶ Dico aut p^a hec ppō ē uera: qā fal
 sa nō ē necessariā. **¶** **Z**° dico nec aliq
 sibi sibi: qā ista ppō mental' existens i
 mentē sor. sor. ē: quis nō possit esse fal
 sa: tū nō ē necessariā. qā a^a mental' exi
 stēs i mēte alterius oīo cōsiliis sibi pōt
 esse falsa ita significādo. **¶** **D**ico tertio
 cui nō cōtradicit aliqua ppō et ce. qā i^a
 ppō aliq ppō est nō ē necessariā: et nō
 nec ipsa nec aliq sibi sibi sic p cise si
 gnificādo pōt ēē falsā: et hoc ē: qā sibi
 cōtradicit aliq ppō. s. i^a n^a ppō ē que ē
 falsa pp hoc qā ad suū cōtradictoriū
 ēē seqt' ipsaz ēē falsā. **¶** Dixi quarto
 so^a impossibilitas nō pmitit: qā i^a ppō
 aliqd ē ē necessariā: quis sibi contradi
 cat aliq ppō. s. i^a nihil ē: que est falsa si
 sua cōtradictoria esset: sed nō solū pp
 hoc ēē falsā: s. pp multa alia. s. pp ne
 gare deū ēē celum ēē et ce. dico etiā
 et qd' facile p tereo: qā ē clarū sic preci

se significādo: qā p nouā ipositōem
 uel significādo licet nō solū sic. oīa
 ppō quātrūcūq; uera et necessaria
 possit fieri falsa et impossibil' et cuiuscū
 q; denoiatōis libuerit. **¶** Et sic i sūma
 qnq; conditōes requirūt ad hoc q' ul' p
 positio sit necessariā: et p oppositū po
 tes cognoscere qd' sit ppō impossibilis.
 duorū enī oppositorū si unū ē neces
 sariū: reliquū ē impossibile et ecōuer
 so. iō formatis duobus cōradictoriis:
 uide si unū istorū hz qnq; cōditōes
 assignatas: et tūc hēbis q' unum ē ne
 cessariū et reliquū impossibile. **¶** Et
 si dicis adhuc frat diffinitas: qā oīs p
 positō necessariā ē uera. sed ista cesar
 fuit ē necessariā. **g**° ē uera. quod ergo
 ē mediū ad p bādū istā uel alā ēē ue
 rā. si enī ex significatō adequato seq
 rur: ut prius q' cesarem fuisse ē aliqd.
¶ Huic dicit q' nō sēp nec generalr
 ueritas ppōis i errur mō iā dicto: qā
 falleret i ppōibus negatiuis ampliati
 uis: et qbus nihil correspōdet ex pte
 rei: sed generalr sic ifert' ueritas pro
 positōis. p cise sicut ē i^a ppō significat
 g^o ē uera: et p cise sicut fuit hec ppō
 significat. ergo ē uera. et s. naturā p
 positōis adapta me^m ad ppositum et
 sic ex opposito potes cognoscere que
 ppō sit falsā p cōradictoriū eiusdem.
¶ Et si dicis Aristoniles in pntis. d. q'
 ab eo qd' res ē ul' nō ē. ppō eicit' uera l'
 falsā: et nihil dicere p tereito nec de
 futuro. **¶** Huic dicit q' Aristoniles p^a
 pierminias uocat ppōem solū oratōez
 indicatiuā et de presenti et maxime
 cū uerbo substantiuo sū es ē: nō qā alie
 oratōes pfecte aliorū rēporū et modorū
 ac uerborū adiectiuorū nō sit uere

sed sicut consueuimus dicere solū de
um eē bonū. s. p. indepēdētiā. **A**lia ue
ro nō ē bona supple p. indepēdētiā;
sed solū p. participatōnem dīne boni
tatis que singlis rebus aliqd. imptit.
Ita oratio indicatiua de p.ienti cum
uerbo substantiuo dicit solū ppō per
indepēdētiā: q. a. i. nō resoluit in aliaz
nec p. supponit aliā ppōem ad sui ue
ritatē. sed ppō de p.ento p. supponit
aliā de p.iti fuisse uerā in p.riis termi
nis uel i. aliis. q. d. dico pp. ppōnem que
fuerit de terminis nō simplicibus: sed
cōpositis: ut patuit in s. s. cōposito et
diuiso. ideo enī ista ē uera. Adam fuit
hō: q. a. aliqui fuit uerū dicere q. adā est
hō. et ideo ē uerū q. a. n. christus erit: q. a.
aliquādo erit ita q. a. n. christus ē. et iō
hec ē uera p. ē q. a. n. christus ē. quia
hec ppō ē possibilis a. n. christus ē. ecce
quasi oēs alie sunt uere pp. dependē
tiā a ueritate ppōis de p.iti mōi idica
tiui cū hoc uerbo substantio sū es ē. et
hoc cōsiderās Aristotiles solūmō diffi
nit eā. **E**go uero largi. sumo hic p.
positiōem p. oī oratōe p. fecta siue ca.
siue ipothetica: siue depēdētiā: siue i.
dependētiā uera. **M**ulta hic addi
di p.ter p. p.iti: ut iuuenes in hac ma
teria sufficientius eruditi possent illos
sex terminos modales sepe in dispu
tatōibus occurrētes distictē itelligere
ne p. equoca laborantes indeuia que
dā transcurrās: sed certis districtōibus
quasi uiis rectis sciant ueritatē cōple
ti et uitare falsitatē. Ad laudem dei
qui ē uia ueritas et uita. et ce.

OCTAVO DVBITA
tur. Vtrū quinta et sex

ta regē sint uere. s. si dīa ē bōa et a.
est concedendum consequēs ē cōce
dēdū: et si dīa ē bona et dīs ē negan
dum et a. n. s. i. et pro declaratiōe re
gularū a. n. limitatōes p. suppono duo.

Prio q. in proposito sumunt istri
termini cōcedēdū negādū dubitādū;
et distiguendū nōiā p. pro digno cōce
di uel negari et ce. et non participiali
ter. multū enī differt unū ab altero. si
enim ponit q. ista ppō homo ē asin.
sit tibi posita et a te admissa: sicut ē sa
tis possibile: tūc i. hō ē asinus ē a te cō
cedenda: q. a. digna a te cōcedi: post
q. ē a te admissa: tamen nō ē conce
denda participialiter: q. a. quicūq. p. po
neret: respōdebis per hoc uerbu ne
go: ut patuit in obligatōibus. s. i. cōce
dit q. una ppō. s. i. deus ē s. i. ē conce
denda et negāda respectu eiusdē: ut
dato q. ista significet p. cise hominō
ē asinum. tunc p. pono istā deus ē: et
p. q. bene respōdēdo dices concedo
ergo ē cōcedēda p.icipialiter: nō negan
da nominaliter: q. a. ē impossibile p. se. ergo
digna negari. nā oīs ppō impossibile per
se ē digna negari. ecōtra uero si ipōa
tur ista hō ē asinus significare deum
ē p. cise: tūc ē cōcedenda nominaliter
q. a. necessaria p. se et tamen ē negan
da participialiter: q. a. ad eam bene re
spondēdo dices nego. **H**oc autē dico
s. i. Strōdū qui dicit q. in tali cāu una
ppō ē concedenda: et tū continue ne
gat eā: et ecōtra aliqua neganda quā
cōtinue cōcedit. cōcedit enī ipsam cō
cedendā uel negādā nominaliter: q. a. hoc
sequit. ex casu: sed bene negabit uel
cōcedet quotienscūq. p. ponit: q. a. ipsa
ē i. p. tinentis que extra casum s. i. cōce

deret uel negaret non enim sequitur illa
propositio homo est asinus est concedenda. ergo
homo est asinus: nec sequitur ista propositio deus
est neganda. ergo deus non est. **S**ed si
Tiberius rex est sophista: imo logicus
realissimè: aliter esset dicendum: ut habet
uideri in suo principali sui primi sophis-
matis quod modis propositio est neganda con-
cedenda uel dubitanda. non enim sequitur
apud ipsum illa propositio est necessaria. ergo est
concedenda. **S**i rursus nec sequitur ista pro-
positio est impossibilis per se. ergo est negan-
da: sed oportet addere quod sit autentice
talis seu apud eodem modum loquendi
disputantium digna concedi uel nega-
ri. **Z**ero nota sunt Tiberius loco assigna-
to quod non est inconueniens quod una propositio sit sci-
ta esse talis et tamen sequens concedatur. sicut uera
scita esse talis tamen repugnans negetur. Exem-
plum primi propono tibi istas tu taces. re-
spondes concedo. et dum respondes
ista est falsa non sequens quia non es obliga-
tus: et tamen bene respondes iuxta iudicium
hominum omnium sapientum. Exemplum secun-
di: propono tibi istam tu loqueris: certum est
quod dices nego et dum sic dicis ista est
uerum scita est talis non repugnans et be-
ne respondes. **E**t causa huius est: quia re-
spondes non potest simul cum ei proponitur
ab opponente respondere: sed post et
tamen sufficit quod propositio respondentis fuisset
uera uel falsa pro tempore probationis re-
darguentis si tunc fuisset. Sequitur li-
mitatio regule.

Si aliquando consequen-
tia est bona concedenda. **Q**uia dicitur male
non inconuenit autem esse concedendum et dicitur
negandum. quia ubi ponatur quod iste conuer-
tantur deus est et homo est asinus: tunc illa dicitur
deus est. ergo homo est asinus est bona a conuer-

tibili ad conuertibilem et tamen autem est conce-
dendum et dicitur negandum: et hoc quia dicitur
non est concedenda et hoc secundum Tiberium
quem principaliter sequor.

AFFIRMATIVA. **Q**uia istius dicitur
bone et concedende non si tu es homo:
tu es asinus cum sua opposita sit negan-
da autem est concedendum et dicitur negandum
et hoc quia non est affirmatiua.

SIGNIFICANS EX COMPO-
sitione suarum partium. **Q**uia per nouam
impositionem siue subordinationem totum dicitur
siue note illationis siue mutationis signifi-
cationis partium posset regula falsificari: ut
patuit prius satis clare.

PRECISE PRIMARIE SIGNI-
ficantium. **Q**uia ubi fieret e conuersio
ut prius patuit in limitationibus per
regulam posset regula habere titulum.

SCITA ESSE BONA ET CON-
cedenda. **Q**uia rusticus qui conce-
deret se esse hominem et non animal huius
dicitur bone affirmatiue concedende signifi-
cantis autentice simpliciter: si tu es homo
ergo tu es animal: autem est concedendum
et dicitur negandum: quia nescit nec credit
esse bonam.

INTELLECTA A TE MERITO
tue cognitionis. **Q**uia si fiat dicitur et
autem sit latinum et dicitur grecum: et sit a con-
uertibili ad conuertibilem: et fide dignum
tibi nescientissimi latinum dicat quod est bo-
na et concedenda: et sic firmiter credas
tunc dicitur et bona affirmatiua signifi-
cans ex compositione suarum partium sim-
pliciter et scita esse bona et concedenda
et tamen autem est concedendum: et dicitur non: quia
non est intellectum.

SCIENDO QVOD EX CON-
cedendo non sequitur: nisi concedendum.

Quia ubi aliquis credat quod ex uero
falsū sequitur in diuina bona: sicut potest crede
re ignorans precepta logicę: et cū hoc
credat se esse hominem et nō animal:
sicut potest rusticus credere. tūc istū
diuine bonitati es homo. ergo tu es aīal
bone et cōcedende affirmatiue signi
ficantis ex cōpōe suarū ptiū simplici
ter scite esse bone et cōcedende: quia sic
firmiter credis: et ita ē et intellectu a
te merito tue cognitōis: quia tota diuina ē
latina siue unius labii in quocūq; idi
omate fuerit aīis ē cōcedendū diuini ne
gandum.

¶ ET ANTECEDENS IMPLICI
tum uel explicitū principale ē ab aliq
cōcedendū. **¶** Quod dico propter
istam nisi tu es aīal tu nō es homo: et
pp̄ hanc prem̄ istius copulatiue si tu es
homo tu es risibilis et eōuerso.

¶ NEC REPVGNAT CONSE
quens esse concedendū. **¶** Propter
istam hoc nō ē cōcedendū. ergo hoc nō
ē cōcedendū cōtinue demonstrando
diuini cuius aīis ē cōcedendū. et diuini nō
cum asserat se nō esse concedendū
et tamen hī omnes limitatōes p̄deās
utq; discurrēti per omnes nisi forte di
catur quod nō ē bona et concedenda: quia
ubi ponatur diuini significare precise nō
admittitur casus: ubi uero nō precise
tunc non arguitur ab eodē ad idē: et ē
aīis ē cōcedendū. et diuini nō. ergo diuini
nō ē concedendū. quia quod posset p̄babiliter di
ci: sicut in materia insolubiliū: et si
hoc placet: tunc prima et s̄a limitatio
soluit hanc instātiā contra regulam.
sin autē addere oportet hanc aliā. tuo
ergo arbitrio relinquatur.

¶ CONSEQUENS PRINCIPA

le ē concedendū. **¶** Dico princip
le pp̄ istā uel sibi simile: si homo ē asi
nus hō ē rudibilis. ergo si hō ē asinus
homo ē rudibilis: que ē optima et omēs
habet limitatōes requisitas: ut p̄ et a
ē concedendū cū sit cōditionalis neces
saria et diuini ē negandū: quod p̄batur sic
illa p̄positio ē neganda demonstrādo
istā hō ē rudibilis: et i^a ē d^o g^o d^o ē negā
dum p̄ resolutorie. s̄ illud nō ē cōtra
regulam que intelligit de diuini princi
pali et totali et nō de secundo siue
pariali totius diuini.

¶ DVMMODO NEC ANTECS
dens nec diuini sit p̄positio plures. **¶** Prop̄
istam brunellus ē hominis. ergo bru
nellus ē risibilis: ut etiam prius patuit
in alia limitatōe prime regle general
easdem limitatōes addas regle gene
rali prescripte. si diuina ē bona cōceden
da affirmatiua significās ex cōpōe su
arū ptiū p̄cise primarie significāt iū
scita esse bona intellecta a te merito
tue cognitōis. sciēdo quod ex cōcedendo
nō sequitur nisi concedendū: et diuini im
plicitū uel explicitū ē negandū non re
pugnans ipsū esse concedendū. tūc a
principale explicitū uel implicitum ē
negandū. dummodo nec antecedens
nec diuini sit p̄positio plures. et oīus ex
pla p̄ te potes formare facili. **¶** Post
has limitatōes uolo p̄ meliori iuuenū
iformatōe i hac materia notare aliq
iuxta doctrinam modernorū per oēs
scolas currentia. **¶** Et primo in hac
materia contingit arguere q̄drupl
dupl̄ bene et dupl̄ male. **¶** Prim^o
modus arguendi est iste et ē modus
arguendi bonus additus limitatōibz
quas in prima regla designauī. si aliq
b.in

dñā ē bona et cē. et añs ē uerū. g^o et
 dñs ē uerū. **S**ecūdu^s modus ē iste.
 ista dñā ē bona: et añs ē cōcedendum.
 ergo et dñs ē cōcedēdū et est iste ma
 lus modus. qā ubi ponat^r ista cōuerti
 deus ē et hō ē asinus. ista dñā ē bona
 deus ē. ergo hō ē: sⁱ n^us a cōuertibili
 ad cōuertibile: et añs ē concedendum
 et dñs nō: et hoc sⁱm Tisberū quē imi
 tor. **T**ertius modus ē iste. ista dñā ē
 cōcedenda et añs ē concedendū. ergo
 et dñs ē cōcedendum: et hec ē bōa cō
 sequētia: additis limitatō: bus q^s pau
 lo ante p^rscripsi. **Q**uartus modus
 arguendi est iste: ista dñā ē cōcedēda
 et añs ē uerū. ergo et dñs ē uerū q^u ni
 hil ualet. dato enim q^u huius dñe tu es
 hō. ergo tu es animal. dñs significet p^r
 cise te ēē asinū ceteris nō mutatis ē
 añs uerū et dñs falsum predicti modi
 arguendi. **A**duerte ulterius etiam
 q^u nō sequit^r i^a dñā ē cōcedenda et a^o
 ē cōcedendum participialiter. ergo et
 dñs ē cōcedendum participialiter. da
 to enim q^u huius dñe tu es hō ergo tu
 es animal cōcedas añs et dñā et nō
 respōdeas ad dñs imo it^rficiaris pri^o
 q^u dⁱ nō modo possis respondere ad illud
 dñs. tūc p^r q^u añs ē concedendum par
 ticipialiter et dñs nō: sed oēs logici sic
 intelligunt. sⁱ si dñā ē cōcedenda nōia
 liter: et añs ē cōcedendum nominal^r.
 ergo et dñs ē cōcedendum nominal^r.
 id ē dignum concedi siue cōcedatur
 siue non. **M**ulta enī sūt digna fieri
 que nō fiunt: ut^r de uouētibus obfua
 nam. et per hō p^r solutō ad argumē
 tum magistri in littera cum ponit q^u
 q^u cōcedo istā tu es aial q^u significet
 adequate hominē ēē asinū: alius nō mu

rantibus significat: oēm cū dicit^r ista
 dñā ē bona et cōcedenda tu es homo.
 ergo tu es aial et añs ē cōcedendū: et
 dñs nō ē concedendum. ergo regula
 fal^a. huic dicit^r negando q^u dñs nō sit
 cōcedendum nominaliter: sⁱ nō sit cō
 cedendū participialiter: tūc concedē
 dum nominaliter enī si nō cēt in mū
 do adhuc ista p^rpo tu es aial cēt cōce
 denda. **E**t si dicit^r hoc dñs ē conce
 dendum nominal^r saltē sⁱ Tisberū:
 et dñs significat hominē ēē asinū: er
 go hominē esse asⁱ num ē cōcedendū
 a te negat^r dñā: sed oportet addere cū
 minori q^u sic autē tice significet sicut
 dato q^u illa deus est p^rcise significat
 hominē esse asinum: si p^rponat ista p^r
 positio deus ē: sⁱm oēs debⁱ res dicere
 concedo et respondere p^r hoc uerbu^s
 concedo. et sic ē cōcedenda participia
 liter: et tamē nō seq^r apud aliquos a^o
 p^rpo ē cōcedēda participial^r siue tu cō
 cedis eaz et illa p^rcise significat homi
 nē ēē asinum. ergo cōcedis hominē
 ēē asinū: sed oportet addere in mino
 ri tūc autē tice significat siue suma
 tur cōcedendū nominal^r siue partici
 pial^r. **E**t ex hoc p^r solutio ad unū
 dubiū q^u dⁱ solet fieri in hac materia p^r
 fertim cōtra Tisberū: qā illa p^rpo deus
 ēē cōcedenda cū rarōe sui significati
 adequate q^u habet p^r tūc non sit cō
 cedenda cū significet hominē esse
 asinum p^r ipositōem. **H**uic dicitur
 q^u ē concedenda ratione sui signⁱfica
 ti autē tici q^u dⁱ solet cōiter haberi: ra
 tione cuius cōiter ē digna concedi in
 quantū ē p^rpo una. nō ē p^rpo plures si
 ue equoca pat^r etiam solutō ad aliud
 quod petit Strobus. sⁱ qual^r sit respon

deindū ad istam tu es aial in cāu suo
dico q p hoc uerbū cōcedo et cū dici
tur tu cōcedis istā et quicūq tu cōce
dis illa significat hominē esse asinum
ergo tu cōcedis hominē esse asinū ne
go nōq; s; oportet addere q sic autē
tice significat qd negat: et quis pōe
retur in cāu adhuc nō esset uerū q si
lud cōcederem tanq sequēs. ¶ Poss;
aliter pueriliter responderi. sc. concedo
et negando se cōcedere: s; ubi neces
sitas nō petit non debet negari ppri
us actus prefert ubi posset haberi su
ga re: rior. ¶ Posset et alr puerilius di
ci concedo nōq; et nōs. et cū arguer
tur ulterius. ergo male respondes cō
cederet: totū nec hoc inconuenit tāq
obligatus: ut Strodo expresse conce
dit in suis obligatōibus: sed nec i^a uia
placeat ubi pōt securior uia haberi: q
non debet quis concedere se male re
spondere: nisi cum obligat contra re
gulā: sicut si ponit te admittere ipof
sibile uel negare sequēs ex posito ul
concedere repugnans posito. tunc nō
inconuenit cōcedere se male respōde
re: sed sic nō ē in pposito quare et ce.

¶ Alii dicunt q post primā concessi
onem non debes amplius concedere
uerbaliter: sed bene dum primo ppoi
tur: qā dicunt istam ppoem tu es aial
nō mutare significatōem: nisi dū ē re
sponsū ad istā per hoc uerbū cōcedo
a respondente: et iō prima uice sum
liber ad respondendū per hoc uerbū
concedo. ¶ Ista responsio mutato pa
nīper cāu refelleret posito q qprimū
illa ē cōpleta a me plara siue scripta: si
ue audita siue lecta a respondēte sta
tīm significat hominē esse asinū. iō o^m

respōsionū prima ē liberior et expedi
tior. ¶ Ultio diligēter in hac materia
nota cum ponit q hec ppo deus ē si
gnificet precise hominē ē ē asinū cer
tū ē q illa ppo ē impossibilis: et tamen
sim omnes ad eā respōdet p hoc uer
bū concedo. tunc arguo sic hāc pposi
tionē cōcedis et hec ppo ē impossibilis
per se. ergo ipossibile p se concedis.
et sic pp solum positū possibile cōce
dis impossibile p se qā ē inconueniēs
potissimum in arte oaligatoria. ¶ Itē
secundo hec ppo deus ē ē concedēda
et hec ppo deus ē ē ipossibilis per se
q ipossibile p se ē cōcedēdū: et hoc so
lū pp casū possibile quod ē inconueni
tissimum. ¶ Ad hec duo argumenta
secūdū Strodo facilt respondet q i^a
ppo deus ē nō ē concedēda nomina
liter: qā ē ipossibile p se et tamen ad
eam continue respōdet per hoc uer
bum concedo: ita q esset cōcedēda
uerbaliter et non nominalr. ¶ Et ad
primū dicit q nō ē iconueniēs i arte
obligatoria q ppo impossibil p se sit
concedēda participialr et hoc cū ta
le impossibile nō ē autē tice tale: s; p
nouam impositō. m. ¶ Et ad s; nega
ret aīis p maiori tanq repugnās op^m
ex casu sequat q ista deus ē sit negā
da secūdū eū. ¶ Sed secūdū Tisberū
difficilior ē respōsio. nā ipse nō solū
concederet istā: sed et diceret q ē cō
cedēda nominalr: qā apud eōm mo
dum loquēdi disputantiū ē digna cō
cedi quatenus ē ppositio una: utz i fo
principalī primi sophismatis ubi assi
gnat quot modis ppo ē cōcedēda et
loqr de concedendo noīalr utz i spici
enti: qā d. q ppo qnq; mōis ē cōcedē
būū.

da: quia sequens et ce. et certum ē q
tunc capit concedendum nominali
ter. idignus concedi et enumerat ibi
alios modos quibus propositio, ē con
cedenda inter quos hic ē unus: quia
ralis propositio apud communes mo
dum loquendi disputantium ē digna
concedi quatenus est propositio una
et semper. sumit concedendū unifor
miter siue eodem modo: quia mirum
esset qd uteretur equiuocatione tam
mirabili sub uno uocabulo ponēs tot
membra et nullam faceret mentōes
preterea expresse dicit qd propositio ē
concedenda: quia apud communem
modum loquendi disputantium ē di
gna concedi. ecce qd ipse exponit se
sumere concedendum nominaliter.

Tamen secundum eū ad hec duo
argumenta posset sic responderi.

Ad primū omnino dicitur sicut
Strodus: quia omnes in hoc conueni
unt. **A**d secundum potest dici pri
mo qd non ē inconueniens impossibi
le per se est concedendum nominali
ter: quando non est autēntice rale: s;
uolo aliter respondere: et dico qd ista
propositio deus ē in casu dicto ē dupli
citer consideranda. primo ut autēnti
ce significat: secundo ut ex imposi
tione significat. et ipse uult qd sit cōcedē
da pro ut autēntice significat: quia ut
sic ē digna concedi: sed ut ex imposi
tione significat: quia sit impossibilis p
se non est digna concedi. **E**t ideo
ad argumentum cum dicitur hanc
concedis et hoc ē impossibile per se
ergo impossibile per se concedis ne
go diuam nec ē filius resolutorius qa

medius ē idempticus et non formale
ideo male inferri d^o formalis: sed d^o
inferri d^o solum idemptica. s. qd illud
quod ē impossibile per se concedis: et
hoc conceditur tanquam sequens: si
cut patet in aliis. non enim sequitur
hoc est homo: et hoc est asinus. ergo
homo ē asinus demonstrando animal
in communi secundum uniuersali
tas. si r non sequitur in diuinis hoc
est pater et hoc est filius. ergo pater ē
filius demonstrando essentiam diui
nam: sed in ambobus sequit^r d^o solū
idemptica. s. homo est id quod asinus
Et pater est illud quod filius: sed ad i
ferendum conclusionem formalem
debēt premisse sumi formaliter hoc
modo hoc concedis et hoc ut cōcedis
est impossibile per se. ergo impossibi
le per se concedis. similiter sequitur
hoc est pater: et hoc ut pater ē filius
ergo pater est filius: sed in omnibus
his minor est: falsa et semper tenetur
ly ut specificatur. **E**t per hoc patet
solutio ad aliud. s. hoc est concedendū
et hoc est impossibile per se. ergo im
possibile per se est concedendum cō
sequentia non ualet: sed debet cōclu
sio solum inferri idemptice. illud qd
est impossibile per se est conceden
dum: et hoc conceditur ut sequens
ex quo non sequitur. ergo impossibi
le per se est concedendum: quia a p
positione idemptica ad formalem nō
ual^o d^o: s; ad concludendū formale o^o
sic arguere hoc ē cōcedendū et hoc ut
concedendus est impossibile p se. ergo
impossibile per se est concedendum:
sed minor est falsa posset tamen con

cedi ista propositio impossibile per se
ē concedendū sumendo ly concedē
dum substantiue: quia tunc ē propo
sio idemptica: sed sumendo adiectiue
ē negāda: et tunc ē propositio forma
lis. ¶ Et considera si quis ad uerba at
tenderet, solum posset concedere q
impossibile per se ē concedendū ad
iectiue: sed non ē concedendū im
possibile per se: sicut conceditur q de
um trinum et unū cognouit Aristo
teles: s; Aristoteles nō cognouit deū et
unū: quia ly concedo nego assentior
et dissentior significant actum intel
lectus: sed ista respōsio per alia uerba
reddit in idem. ¶ Sed prima respon
sio ē realior et uniuersalior: qā i mul
tis aliis terminis ubi non ē aliquis ter
minus significans actum mentis ac
cidit eadem difficultas ut patet i exē
plis suprapositis. ¶ Et per hanc uiam
potes soluere unam maximam diffi
cultatem in the^a per quam potest ap
parenter probari q est possibile q hō
sit asinus. ¶ Supponendo primo si
cut omnes theologi uolunt q filius
Dei siue uerbum sicut assumpsit na
turam humanam: ita potuit assume
re naturam angelicam et quancun
q; aliam naturam non dimittendo ta
men naturam humanam: quia non
minoris potentie est nunc deus assū
pta humana natura q prius fuit: sed
prius potuit assumere naturam ange
licam et alias ergo et nūc. ¶ Ponat^r
g^o q filius assūperit naturā hūanā
angelicā et asininā p absolutā ei⁹ po
tentiā: qā non loquor d^o po^a ordiata: s;
absoluta. tunc arguo sic, iste ē hō de

mōstrādo filiū dei. et i⁹ ē āgelus et as
nus. ergo homo est angelus et asin⁹
et consequenter homo est asinus q
erat intentum. ¶ Hec uerba uidentur
ualde pulchra: quia medium est hoc
aliquid id est terminus discretus et
non quale quid cuz non demonstrat
essentiam sed personam. ¶ Sed ta
men per predicta patet responsio ne
gando consequentiam: quia mediū
est hoc aliquid: sed solum idemptice
et non formaliter. ideo debet conclu
di idemptice solum scilicet homo est
ille qui est angelus et asinus. ¶ Et hoc
concederetur admissio casu per om
nipotentiam: sed ad probandum istā
consequentiam formalem debet sic
argui. Iste est homo: et iste ut homo ē
angelus et asinus. ergo homo est an
gelus et asinus: sed minor est impos
sibile. Per idem soluitur ad theologi
cūz dū^m q aliquos facit male credere
arguendo sic demonstrando filiū dei
hoc est uerum et hoc est homo. ergo
homo est ubique et per consequens
corpus christi est ubique quod ē fal
sum. ¶ Ad hoc dicitur ut prius negā
do consequentia: sed sequitur idem
price solū q hō ē iste q ē ubiq; et hoc
ē uerū q hō ē deus q ē ubiq;. s; ad cō
cludēdū i p^odicacione formali o; sic ar
guere hoc ē ubiq; et hoc ut ubiq; est
hō. g^o hō ē ubiq;: s; minor est falsa: qā
ut ubiq; ē deus et nō hō. sed hec clari⁹
apparebūt isen⁹ i suo tractatu s^o p^ori
cipali ubi limitabitur filius resoluteri
us. et bñ inspiciendo isti sillogismi sūt
i q^ottuor terminis: sicut sic arguēdo ille
binarius est incorruptib⁹ demonstran

do aggregatum ex materia prima et
anima intellectiva sor. tenedo q totus
e sue partes et ille binarius est Sortes
ergo Sortes est incorruptibilis: sed so
lum sequitur q Sor. e binarius incor
ruptibilis. ¶ Ad propositum tamen
nostrum redeundo. nota q si ponat
ista propositionem deus e significare
precise hominem e e asinum et hac ho
e asinus no mutare significatoez. tunc
bz Srodū utraq istarum e neganda
nominaliter: qa utraq e impossibil p se lz
una autentice et alia ex impōne. ¶ Sz
secūdu Tisberū p^a e concedēda et ha
neganda sep dico nominaliter: qa non
sufficit q sit negāda et q sit impossibil
per se: sed cū hoc q sit autentice talis:
tamen fm utrūq: prima est semper
concedenda picipialiter et ha neganda
participialiter: nec seqt bz Tisberū ille p
positōes conuertūt et una e cōceden
da. ergo et alia e concedenda quocun
q modo sumat concedenda: sed bz
sequit ille ppōes cōuertunt: et una
e uera uel falsa necessaria: p contigēs
possibilis uel impossibilis. ergo et alia. si
militer seqt i^a ppōes conuertunt au
tentice et una e cōcedēda uel negan
da. ergo et reliqua. ¶ Et si dicis ego
obligabo q cōuertant autentice iste
ppōes deus e et ho est asinus. ¶ Dico
q licet concedere tunc illud tanq ob
ligatus nō tamen tanq uerū: et si nō
concedis dico q tu nō es ho: qa tu es
cucubue. ¶ Ex pdictis pz q nō seper
necessariū concedendū: nec e impossibi
le negdūm quātūcūq sit p se tale: et
hoc qa nō e autentice tale.

MONO DVBITATVR

¶ Vtrum septima et octaua regula
sint uere. si cōsequentia est bona et
antecedens est possibile. ergo et cōse
quēs e possibile: et si pōis e impossibile.
g^o et a^o e impossibile. Adhuc respōdet
breuiter q regle sunt uere additis li
mitatōibus supradictis quas nō repli
co ne tediū afferā legēti. et ut ne diffi
dere uidear de ingenio studentis cū
facile sit illud ad ppositum applicare.
¶ Attamen p declaratōe reglarum
nota: q nō seqt i^a ppō e possibilis. g^o
pōt esse uera. Multe enim sunt ppōes
possibiles que sic significando nō mō
possunt esse uere utz de istis. n^a ppō
e: nulla ppositio e uniuersalis: n^a ppō
e uera: nulla ppō e negatiua Sor. nō e
que sit in mente Sor. hec cartha nō e
dicendo cartā in qua adequate scri
pta e hec ppō. quolibet enim istarum
e possibilis cū precise sicut significat
possit esse utz: sed nulla istarū pōt e
uera sic significando precise. quia si
posset esse uera: aut quando e aut qū
non est non secundum ut pater: quia
quando non e non potest esse uera
nec falsa nec primum. quando enim
e ista propōitio Sor. non certum est
q e in mente Sor. ergo Sor. e. ergo i^a
non e uera Sortes non e existens in
mēte Sor. Et sic deducitur de aliis suo
modo: sicut de ista exceptiua. omnis
homo preter Sor. excipitur dato q sit
sola exceptiua. tunc ista sic precise si
gnificando e possibilis: quia possibile
e solum Sortem excipia cursu uel a
motu: et sic de aliis: sicut uel excipit
dato q cras e et solum Sortes et pla
to et q soluz Plato curreret. tunc erit
de scō ita q ois ho pter Sor. excipit et

significet precise sicut nūc. g^o nunc
 ē possibilis et tū ista non pōt ēē uera
 quia nō quando non est utz nec qū
 ē quia sū ē uera sic pōtē significan
 do ergo Sor. non excipitur tener dīa
 ab exposita ad primā exponētem et
 sequit^r etiā q^d sor. excipit^r p^r reglām
 cōem: qā in dī exceptiua affirmatiua
 pars extra capta excipit^r sⁱ sor. ē pars
 extra capta. ergo sor. excipit^r. et si ar
 guitur sic oīs hō preter sor. excipitur.
 ergo sor. excipit^r et sor. nō excipit^r. i^a
 dīa ē bona p^r iam dicta et aūs ē possi
 bile. ergo et dīs ē possibile: qd^r ē ipossi
 bile. **H**uic dicit^r negando q^d i^a dīa
 sit bona nec hoc dictum ē sed q^d hec
 dīa ē bona. oīs hō preter sor. excipitur
 ē uera sic significando. ergo sor. exci
 pit^r et nō excipit^r: sed tunc nego aūs
 huius dīe q^d sit possibile: quia dixi q^d
 hec p^rō ē possibilis et nō pōt ēē q^d i^a
 sit uera sic precise significando. **U**de
 dicas de hac exclusiua tantū exclusū
 ē exclusū que ē possibile: et tū non pōt
 ēē uera sic significando pōtē dūz ta
 men sit oīs exclusiua. ē enī possibilis
 qā possibile ē cras soluz sor. ē exclusū
 sicut dato q^d tantuz sor. curret cras: et
 tamen nō pōt esse uera: qā nec qū nō
 ē utz nec qū ē sola sic pōtē significā
 do assignando reglāz cōez q^d in dī ex
 clusiua affirmatiua subiectū includit^r
 et oppositū subiecti excludit^r. tunc si
 hoc ē uera sic precise significando. er
 go exclusū ē exclusū. t³ ab exposita
 ad alterā exponentem. et ultra ē uera
 exclusiua affirmatiua. ergo subiectū
 includit^r siue ē inclusum: sed subiectū
 ē ly exclusū. ergo exclusū includit^r si
 ne ē inclusū. ergo exclusū nō ē exclu

sum t³ ab affirmatiua unius dispe
 rati ad negatiua alterius: et sic seq^r
 q^d exclusū ē exclusum et nō excludit^r
 qd^r implicat cōradictōem. **U**trē arguit^r
 q^d ista p^rō non pōt ēē uera sic pōtē si
 gnificando: quia si est uera. ergo ex
 clusū ē exclusū t³ ab exclusiua ad p^r
 iacentem et ultra. ergo aliqd ē exclu
 sum t³ ab indefinita ad suaz particu
 larē sine ipedimento sit igit^r illud ex
 clusū sor. gratia exēpli et arguit^r q^d si
 sor. ē exclusus q^d nō ē exclusus: qā si ē
 exclusus. ergo p^r regulāz cōem ab eo
 remouetur p^rdicatū dic^r exclusue:
 sed p^rdicatū dicte exclusiue ē ly exclu
 sum. ergo a sor. remouet^r exclusū. g^o
 sor. nō ē exclusus. ergo si sor. est exclu
 sus sequit^r q^d nō ē exclusus q^d impli
 cat cōradictōem nec refert si dicit^r q^d
 in prima terminus sumit^r interdum
 material^r et postea p^rsonal^r: qā al^r loq^r
 nō possumus: sed p^r ly sor. excipi intel
 ligo significatum huius termini sor.
 excipi. excludit^r enī uel excipit^r sor. a
 cursu cū i^a terminus Sor. p^rsonaliter
 sumptus ē p^r extra capta p^rsonaliter
 supponēs u^r subiectū exclu sine affir
 matiue. **E**t si arguit^r stante cāu q^d sit
 sola illa exclusiua uel exceptiua om
 ne exclusum ē exclusum. ergo tantū
 exclusum ē exclusum. i^a dīa ē bona
 et aūs ē uerū: qā affirmat^r idē de se ip
 so simpl^r in terminis p^r aliquo suppo
 nētibz de p^rter. ergo et dīs ē uerū. g^o
 possibile ē q^d illa exclusiua sit uera et
 simil^r pōt argui^r exceptiua suo mō
Ad hec dicit^r omnino sicut in ma
 teria insolubiliū q^d stante isto casu
 uel opponēs uult q^d i^a p^rō significet
 autentice uel nō. si p^r mō u^r admittit^r

casus cū aliis circūstantiis: q̄a ex eo se
quit̄ impossibile siue dicat̄ q̄ sit ue
ra siue dicatur q̄ sit falsa ut nunc i ar
gumēto facto in oppositū ē argutus.
Si uero ponat̄ hō mō dico q̄ ista dīa
facta nō ē bona: q̄a ab uniuersali me
re categorice autēntice significan
te ad exclusiuam non mere cathego
rice significantē de cōsiliis terminis
transpositis nō ualeat dīa: ita dicas ad
argumentū cōsimile qd̄ posset fieri
de exceptiua. ¶ Multa alia possent po
ni exēpla de propositionibus possibili
bus que sic significādo precise n̄ pos
sunt eē uere. imo nec false: sicut sunt
iste. ois propositio ē falsa. nulla ppō est
uera et similes in materia insolubiliū
ad quas sic precise significando seq̄t̄
contradictio simplr siue dicatur eas
esse ueras siue falsas. et iuxta hec col
lige q̄ propositiōum potest eē quadru
plex maneries. ¶ Aliq̄ pōt eē uera et n̄
falsa: sic significando sicut ista. aliqua
ppō ē. ¶ Aliq̄ uero ecōuerso sicut ista
nulla ppō ē. ¶ Aliq̄ nec uera nec falsa
sicut quelibet ppō insolubilis. et aliq̄
potest esse uera et pōt esse falsa: sic si
gnificando: sicut ista tu curris: n̄ non
possit eē uera et falsa. ¶ Sitr nō seq̄t̄
ista ppō ē contingens. ergo indifferē
ter pōt eē uera et falsa. p̄ de ista. aliq̄
ppō ē falsa de qua fit mentio i littera
a magistro. que nō pōt eē falsa: sic p̄ci
se significādo: q̄a si sit possibile pona
tur et sequit̄. a. ppō ē falsa ergo aliq̄
ppō ē falsa. t̄z ab inferiori ad suūz su
perius affirmatiue sine impedimēto. et
ultra ista ppō ē falsa: sic precise signifi
cando: q̄ aliq̄ ppō ē falsa. ergo nulla p
positio ē falsa: sicut p̄z i simili. a. ppō ē

falsa: aliquis hō est asinus p̄ci se signifi
cādo q̄ aliq̄s hō ē asinus. ergo nullus
homo ē asinus. et si sic ista ppō foret
falsa seq̄t̄ q̄ aliq̄ ppō eēt falsa et n̄
ppō eēt falsa. ¶ Ex quo p̄z q̄ nō seq̄
tur hec ppō nō pōt esse falsa: sic p̄ci se
significando. ergo ē necessaria: p̄z d̄ p̄
dicta. et de qualibet istarū aliqua ppō
ē aliqua ppō ē affirmatiua: quarū que
libet ē contingēs et nulla istarū sic p̄
cise significando pōt eē falsa: imo sēp
ē uera. ¶ Sed mediū ad p̄bandam p
positiōem eē necessaria est illud quod
dixi dubio septio q̄ quq̄ exigit con
ditōes. uel si libuerit realius et breui⁹
potes sic arguere precise: sicut nō pōt
nō eē hec ppō significat. ergo ē neces
saria. sitr p̄ci se sicut nō pōt eē hec ppō
significat. ergo est impossibilis. sitr p̄ci se
sicut pōt eē hec ppō significat. ergo ē
possibilis. sitr p̄ci se sicut pōt esse: et si
cut pōt n̄ eē hec ppō significat. gō est
contingens. sitr sicut nō ē hec ppōitō
significat. ergo ē falsa. sitr p̄ci se sicut ē
hec ppō significat. ergo ē uera. nota
secūdo q̄ magister i littera cōcedit q̄
d̄ bone a. pōt eē uerum sine cōte et
hoc i sensu diuiso: t̄z negat i sensu cō
posito: sicut cōcedit̄ q̄ pater pōt esse
sine filio. sitr iserius pōt eē sine superi
ori: t̄z n̄ ē possibile q̄ pater sit sine filo
nec q̄ iserius sit sine superiori. ¶ Et p̄
hoc p̄z exp̄sse q̄ de itētiōe stodi fuit:
q̄ diffinitio dīe bone eēt itell. gēda in
fesu cōposito et n̄ diuiso: sicut sup̄ius
dicebat̄ du. 3. qd̄ aut̄ dīe bone a. n̄
pōt eē uerū sine cōte p̄bat̄ de i. ama
gistro. ois ppō ē affirmatiua. gō n̄ ē ne
gatiua: que dīa ē optima: et t̄z a. n̄ sic
significando pōt eē uerū et dīa non
¶ Qd̄ p̄bat̄ q̄a si d̄ pōt eē uerū uel q̄d̄ n̄

et hoc non utrumquid quidam dicitur et hoc etiam
am non quia quod est ipsum et propositio negativa. er
go non est uerum quod nulla propositio est negativa
et tamen sic precise significat. ergo non est
uerum. **A**ttende tamen quod si primo dicitur a propositio
sit esse uerum sine dicitur non tamen potest autem
esse uerum sine consequente et hoc implica
retur quia si autem est uerum sine dicitur. ergo a propositio
est uerum et significat adequate quod omnis
propositio est affirmatiua. ergo omnis propo
sitio est affirmatiua. ergo nullum est dicitur
predicte dicitur sic significando quia tunc
est propositio negatiua et si predicta dicitur non
habetur dicitur. ergo nec autem et per dicitur non est dicitur
cuius oppositum dicebat. **S**icut est de
secundo dicitur nihil demonstratur. ergo hoc tamen
demonstratur cuius autem potest esse uerum
et dicitur non sit significando et dicitur est bona
a superiori distributo negatiue ad su
um inferius et quia non est intelligibile op
positum dicitur cuius autem. **E**t quod autem possit
esse uerum sic significando per data quod
propositio foret sola in mundo et nihil dicitur
monstratur et tamen dicitur non potest esse uerum
quia si esset uerum. ergo esset propositio et con
sequenter haberet subiectum uel ergo per
hoc aliquid demonstratur uel nihil. si
nihil. ergo non est subiectum quia absque de
monstratione primo causa sunt et ua
na eo quod nihil significat. si uero signi
ficant aliquid et hoc solum per demonstra
tionem. ergo per hoc aliquid demonstra
tur illud ergo est falsum quod hoc non demon
stratur. **E**t si arguitur nihil demon
stratur ergo hoc tamen demonstratur. a dicitur
est bona ut patuit et autem est uerum. ergo
et dicitur cuius oppositum dicebat. **H**uius
dicitur quod si ponitur pro constanti quod
nihil demonstratur. tunc primo dicitur non est
bona quia non est consequentia. nec etiam

autem autem est uerum. si uero aliquid demon
stratur per hoc in dicitur et tamen dicitur est
bona sed autem est falsum significat autem. Et si
arguitur autem istius esse potest esse ue
rum. ergo possibile est quod autem istius dicitur
sit uerum negatur argumentum quia ar
guitur a sensu diuiso ad compositum.
Et iuxta hoc conceditur quod aliquod uni
uersalis potest esse uera sic significatio
cuius nulla singularis quam habet per
nata est habere potest esse uera sic signi
ficando. conceditur etiam quod sunt due pro
positiones omni conformes in significato quod
rum una potest esse uera et non alia.
ut sunt iste due for. demonstratur et
hoc non demonstratur semper demon
strando for. et hoc est propter diuersum
modum significandi. **T**ertio nota quod
termini monstrabiles possibile ipossi
bile uerum falsum. necessarium contra
gens possunt capi dupliciter ut signum et
ut significatum ut signum sumunt uel per
perceptionem possibile ipossibile uera et
falsa et cetera. que est signum alicuius signi
ficabilis complexe sed ut significatum
sumunt pro adequato significato propositio
uel ipossibile ut signum potest esse et est possi
bile sed ipossibile ut significatum non potest
esse nec est possibile. ista enim propositio nullus
deus est esse potest esse imo de facto est cuius sit
scripta tamen in deum esse tamen est possibile. **E**t
per hoc per solutio ad nouum argumentum quod
solum fieri contra regulas. si possibile est. ergo
possibile est que est bona ab eodem ad idem
et antecedens est possibile saltem ut si
gnum et tamen autem est ipossibile saltem
ut significatum cum sit ipossibile ipossibi
le esse. **R**espondetur quod non est inconueniens
quod autem sit possibile ut signum et dicitur sit
possibile ut significatum sed si autem esse

possibile ut significatū d^o eēt possibile
ut significatū in d^o bona: s^z tunc aⁿs
ē falsū. ¶ Hec eadē distinctio pōt fieri
de oī termino sē intētonis: qā pōt capi
dupl^r. sūt signū et ut significatū. vñ
concedo q^d aⁿs ē cōplexum et incon
plexū. ē enī cōplexū: ut significatū et
ē incōplexum: ut signū. silt^r cō^o ē ora
tio et dictō: ē oratio ut significatū: et ē
dictō ut signū. ¶ Hic sumo al^r signū
q^d prius: qā nō capio p oratione comple
xa significante aliqd cōplexū: sed pro
signo signi. uerbi gratia. iste termin^o
possibile ē signū oratiois possibile et p
positio possibilis ē signū significati p
illā primū signū est incomplexum:
et secūdum ē complexū: quia est ora
tio et utroq^{ue} modo capiēdo signū sēp
ē cōcedēdū q^d impossibile ē possibile ca
piēdo possibile transcendēt p^{re} pos
sibili: sed nō p pōe possibili. ¶ Postq^{ue}
ea notauī q^d pro declaratiōe exēplorū
et aliorū que circa litterā tangunt^r a
magistro expedire uidēt^r iam rēpus
ē cōtra has reglās et cōtra qdaz dicta
magistri arguere. et primo cōtra illd^o
dictū de sensu diuiso q^d aⁿs d^o bone
pōt esse uerū sine dīte s^z nō possit dⁱ
sensu cōpō^o ito aⁿs d^o bone eē uerum
sine dīte. Ex hoc seq^r q^d diffinitō dīte
bone ē intelligenda ī sensu compōsi
to et dīter q^d oīs dīa cuius nō poss^z
aⁿs eē uerū sine dīte eēt bōa. ¶ Hu
ic dicit^r cōcedēdo totū. ¶ S^z cōtra hoc
arguit^r: qā tunc sequit^r q^d ista dīa fo
ret bona. n^o pō ē uera. ergo aliqua p
positio ē: q^d ē falsū: qā stat o^m dītis cū
aⁿte: et probat^r d^o qā nō pōt aⁿs eē
uerū sine dīte. g^o ē bona aⁿs pbat^r
qā si nō dēt^r o^m. ponat^r ergo incē. tūc

arguit^r sic aⁿs ē uerum sine dīte. g^o
aⁿs ē uerū. t^z a cō^o aⁿs u^o sibi proportio
nabili ad alterā pte p^{ri}ncipale. Idē enī
ē dicere aⁿs est uerū sine dīte: et dice
re aⁿs ē uerū et dīis nō ē uerū. et tūc
ultra aⁿs ē uerū et p^{ri}cise significat q^d
nulla propositio ē uera: ut supponit^r
ergo nō nulla propō ē uera. tūc ultra n^o
ppō est uera. g^o nullū aⁿs ē uerū: t^z a
superiori distributo negatiue ad suū
inferius. ergo a p^{ri}mo ad ultimum
si aⁿs ē uerū nullū aⁿs ē uerū quod ē
impossibile. g^o illud ex quo seq^r ¶ Si
mile argumētū ē de i^o d^o nulla ppositio
ē negatiua. ergo aliqua propositio
ē affirmatiua que nō ē bona utz cum
o^m dītis sit imaginabile stare cū ante
cedente: qā ex negatiua pura nō seq^r
tur affirmatiua et tū nō pōt aⁿs eē
uerū sine dīte: utz arguēdo ut prius:
eo q^d nō ē possibile aⁿs eē uerū sic p^{ri}cise
significando: ut paruit ī notabili
bus: ergo nō pōt aⁿs eē uerū sine con
sequente t^z a supiori distributo ad
suū in t^{er}minus negatiue. ¶ Idē argu
mētū ē de ista d^o n^o ppositio ē. g^o al^r
propositio ē: cuius oppositū dītis nō
pōt stare cū aⁿte ī ueritate: quia aⁿs nō
potest eē uerum: ut patuit: et tamen
dicta dīa nihil ualet: ut constat: g^o illd^o
p^{ri}mū dictū magistri nō uidēt^r uerum.
¶ Ad hec argumenta sufficiat una
rō: quia sunt minus difficultatis
reducendo ad memoriā ea que dicta
sunt prius in tercio d^o p^{ri}ncipali: qā
antecedens et consequens nō su
muntur in presenti: ut signum: sed
ut significatum pro significato adeq^{ue}
to eorum. ¶ Et ideo dicitur ad primū
negando q^d ista consequētia sit bona
et cū d^o q^d pōt ē eē dīz sū dīte h^o nē

et cū dī dē o^m admitto: et dico q d3
pōi ē ē p significato adeqto ultiato
aūtis. i. q n^a ppō sit uera et q n^a ppō
sit et hoc ē possibile. ¶ Et p idē argu
mētū dicit ad f3 q nō ē 3ª bōa: qā pōt
stare op^m dñtis cū aūtē ad intellectū
datū. stat enī q nulla ppō negatiua
sit neqā affirmatiua cū stet nulla ppō
sūdēm eē. ¶ Itē dicit ad tertiū q pōt
stare oppositū dñtis cū aūtē: sed nō di
co i ueritate nec i falsitate: qā illud ē
sumere aūtis et o^m dñtis: ut signū et nⁱ
ut significatū. sufficit enī q i^a stat sūp
nulla ppō ē. nō enī seqt i^a ppositio ē
possibilis. ergo pōt eē uera nec seqt ille
ppōes sūt possibiles. ergo possūt eē ue
re: ut p3 de istis duabus. nulla ppō ē et
n^a ppō ē: sed bene sequit illa ppō ē
possibilis. g^o p cise sicut adeqte signi
ficat pōt eē. nulla enī ppositiōnem eē ē
possibilis: sicut ista adeqte significat
¶ S3 forte aliq replicaret sic signo
hāc dñz n^a ppō ē. g^o aliqua ppō ē et
uolo pbare q ē bona. qā nō pōt eē ita
sicut adequate significat p aūtis: quin
sit ita: sicut adeqte significat p dñs.
ergo ē bona. p3 dñz: et aūtis pbat: quia
nō pōt eē sicut adequate significat
per aūtis. ergo nō pōt eē ita sicut adeq
te significat p aūtis: qñ ita sit sicut ade
quate significat p dñs. t3 a superio
ri distributo ad suū inferius negatiue
et aūtis pbat: qā nō pōt eē aūtis uerū sic
significādo. g^o nō pōt eē ita sicut ade
quate significat p aūtis. ¶ Ad hec re
spondet p^o q cqd sit de aliis negādo
dñz ultimā. si nō pōt eē aūtis uerū. ergo
nō pōt eē ita: sicut adequate significa
tur p aūtis et capiēdo logicaliter ly ue
rū p ppōe uera: sicut nō seqt uniuers

saltra ppōe de terminis se itentōis
u/impōnis ad ppōem de terminis cō
similibus p^e itentōis u/impōnis: quis
enim nulla ppō esset in mūdo adhuc
posset eē ita: p deus ē. nec seqt nō ē
uerū q deus ē. ergo nō ē ita q deus
ē semp capiēdo ly uerū noialr p ppōe
uera: et quis nulla ppō esset uera ad
huc eēt ita: q deus ē: et de scō et neces
sario ē ita q deus ē. ¶ Sed hic forte
aliquis quereretur: quia intellectus ad
huc nō quiescit. capio hanc ppōnem
mentalem sortes non est que est in
mente fortis dictum est q hec pro
positio ē possibilis et nō pōt esse ue
ra: sed contra si hec ppositio ē possibilis
ergo potest esse ita. sicut per eaz ade
quate significat. ¶ Ponat ergo q
sit ita sicut per eam adequate signifi
catur: s3 p istā adequate significat q
sor. nō ē. ergo pōt poni in eē q sor. nō
sit. ponat ergo etiā hoc i eē: q he due
ppositioes non sunt icompossibiles
immo mutuo se secuntur in hoc cau
tunc arguo sic Sor non ē. ergo ista p
positio Sor. non est: non est in mente
sor. et dñter non est. ergo non est ita
sicut per eam adequate significatur
ergo uidetur q nō possit esse ita sicut
per eam adequate significat. ergo nō
solus non pōt esse uera immo est im
possibilis. ¶ Hoc argumētū possz cui
libet predicto p confirmatōe et repli
catōe suo modo adaptari et est grata
replicatio. ¶ Ad hec dicitur presuppo
sita laudabili protestatione q hic nō
capit terminus secunde intētiōis: pro
ut est signum: nec pro ut est signum
signi. s3 pro significato u/ pro signifi
cabili cōplexe qā aliterū possem^o loq

nisi cū tāta circūlocutiōe uerborū q̄
ce^m p carta et materie p incaustro ū
sufficeret. ¶ Et iō cū dico q̄ i^a ppō sor.
ū est i mēte Sor. ē possibilis: q̄a pōt ēē
ita sicut p eā adeq̄te significat ita i
telligit. s. q̄ pōt ēē ita q̄ sor. nō sit nec
debet poni in eē hoc totū. s. ita ē sicut
per istā ppōem adequate significat
S3 loco de ly ppōem ponat significat
tū cōplexū et suffic. et per hoc p3 q̄
tunc nō iplicat cōtradictiōem: q̄a tunc
nō seq̄t q̄ ista ppō sit. ¶ Secūdo pri
cipalr arguit cōtra sū dictum magi
stri de dīa bona: q̄a ex i^a sequitur q̄
i^a dīa non esset bona aūchristus ē
hō. ergo aūchristus est aīal. et dato q̄
aūchristus nō sit natus: q̄a pōt ēē ita si
cut significat p aū. s. de facto nō sit
ita sicut adequate significat per 3°
quia pōt ēē q̄ aūchristus sit hō: q̄uis n̄
sit homo nec aīal cū nō sit hō per casū
¶ Huic dicit q̄ diffinitō dīe bone ē
intelligenda in sē u cōposito determi
nate totā aduersatiuā: et nō soluz pri
mam partē nō hoc totū nō ē possibilē
q̄ aūchristus sit hō: q̄uis nō sit aīal: q̄a
positū i eē iplicaret cōtradictiōem: s3
si ly pōt de sensu cōposito cadat soluz
supra primā partē aduersatiue: tunc
dicta aduersatiua ē uera: sed nō ē ad
propositū. ¶ Hec argumēta potuissēt
poni in tertio du^o principali supius po
sito de diffinitōe dīe bone. s3 nolui tot
iuuenibus dare in principio ne fastidi
rent. Ibi enī habet q̄ diffinitio dīe bo
ne ē intelligēda i sē u cōposito: nūc aut
q̄ terminus modal^r d3 determinare
totā diffinitōez et totā aduersatiuam
in diffinitōe dīe male: q̄a a magistro
expresse ponitur in hoc loco sua intē

tio circa diffinitōem dīe male in quo
sensu ē intelligenda. ¶ Sed nūc ter
tio principalr restat arguere cōtra has
regulas: ut ueritas earū oīo pateat: et
arguit tripl^r prio sic. aliq̄ dīa ē bona
cuius aū. ē possibile: et dī. ē impossibile.
ergo regla falsat3 et aū. pbat. i^a 3°
ē bona. ē currens ē asinus. g^o ē cur
rens pōt esse asin^o q̄a exponētes aū. in
inferunt exponētes dī. in. sequit enī
formalr currens ē asinus. ergo currens
pōt ēē asinus ab esse ad posse affirma
tiue: et sine distributōe et seq̄t nihil ē
currens: q̄n illud sit asinus. ergo nihil
currens: q̄n illud possit ēē asinus. quia
quicqd ē tale pōt ēē tale. g^o totū dī. in
seq̄t ex toto aū. re. g^o dīa ē bona et
tū aū. ē possibile ut3 et dī. in impossibile.
q̄a seq̄t omne currens pōt ēē asinus.
omnis homo potest esse currens. et
ergo omnis homo potest esse asinus
3° ē impossibile. ergo aliq̄ pmissarū: nō
minor. ergo maior. et dīa t3 in primo
prime figure. ¶ Secūdo sic i^a dīa est
bōa aliq̄ currens pōt ēē hō. omne cur
rens ē asinus. ergo asinus pōt esse hō
ē enī in disamis: et aū. ē possibile cu3
sit una cō^a cuius utraq̄ ps ē possibil^r
et n^a alteri impossibile et dī. in impossibile.
ergo et ce. ¶ Tertio sic hoc ē impossibi
le ergo hoc est impossibile per utrū
que hoc demon. trando consequēs
aū. est possibile. q̄a significat oīo sicut
pōt ēē: imo sicut de facto ē: nec asserit
se impossibile: et dī. in impossibile: q̄a asserit
se esse impossibile ergo et ce. ¶ Ad hec
tria p ordinem rō. ad primū negādo
q̄ ista 3° sit bona nec exponētes an
tecedentis iſerūt exponētes dī. in. q̄a
r^a exponētes dī. in ē i^a et nihil ē uel

pōt esse currens: quoniam illud possit esse asinus et hec est falsa et ista non sequitur ex secunda exponente autis. non enim sequitur nihil est currens quoniam illud sit asinus ergo nihil est uel pōt esse currens: quoniam illud possit esse asinus: quia arguitur ab eo ad posse negatiue uel saltem distributiue.

Ad secundus dicitur quod ista dictio non est bona nec est in difamis: quia medium latius supponit in maiori quam in minori intelligendo quoad suppositiōem: sed quoad supposita. nam in maiori ly currens supponit per currensem quod est uel pōt esse sed minori solum pro currense quod est sed bene sequitur ubi minor sit talis. oē currens pōt esse asinus: sed minor est impossibilis. **A**d tertium potest dici primo quod regula intelligitur quod dictio non asserat se esse impossibile: sicut in precedenti dubio dicebatur: ubi dictio non asserit se in esse concedendum aliter possit dici: quia uel dictio significat precise: et tunc non admittitur uel nō est tunc dictio non est bona: nec arguitur a conuertibili ad conuertibile: ut dixi de insolubilibus.

Alter potest dici quod regula potest intelligi de impossibili ut significatur quod non est tale per reflexionem. primum dicitur per istam impossibile est. ergo impossibile est. sed per istam hoc est impossibile. ergo hoc est impossibile continue demonstrando consequentia.

DECIMO DVBITATUR
QUod Vtrum nona et decima regule sint uere. scilicet si dictio est bona: et autem est necessaria. ergo et dictio est necessaria: et si dictio non sit necessaria. ergo nec antecedens. Huic dicitur quod sunt bone ut plane

deducitur a Strodo supplendo limitat in ones cōes quas ex superioribus colligere potes. **S**olū ergo arguatur contra regulas tripli. iter primo sic i^a cōsequentia est bona oīs hō est. ergo i^a hō est et iste homo est et sic de singulis. et tū autem est necessarius ut patet sic significando et consequens est cōtingēs. cuius sit una copulatiua cuius quolibet pars est cōtingēs et nulla alteri repugnat. ergo regule false. quod autem dictio sit bona arguitur: quia si non est bona staret oppositū dictis cum autem. scilicet quod nec iste hō est nec iste hō est sic de singulis et tamē quilibet homo est. **S**ed contra sequitur nec i^a homo est nec iste est et sic de singulis. ergo nullus homo est: et sic starent duo contraria simul. scilicet quilibet homo est et nullus homo. **S**ecundo sic i^a dictio mentalis est bona deus est. ergo hec est uera deus est et tamen autem est necessarius utique et dictio cōtingēs: quia stat quod hec pōt non sit et dictio quod non sit uera: scilicet quod ista dictio sit bona arguitur: sic quia contradictorium dictis repugnat autem. scilicet quod deus sit et quod hec pōt mentalis non sit uera deus est: quia ista non possunt esse simul uera quod probatur: quia si non detur oppositum quod possint esse si nullo uera. ponatur ergo in esse quod sint simul uera et arguo sic. ista sunt simul uera ergo ista sunt et si sunt sunt pōtēs morales. ergo naturaliter significant. ergo hec deus est significat precise deus esse ergo est uera quod est oppositū alterius partis. **T**ertio nulla pōt mundi est necessaria nec pōt esse necessaria. ergo regule iste sunt inanes et uane pars et autem arguitur sic quia si qua esset necessaria potissimum esset hec ppositio

deus ē sic significādo precise ¶ **S**3 cōtra si hec ppositio ē necessaria et hec ppositio et hanc ppositiōem esse: sunt idem. ergo hanc ppositiōem esse ē necessarium. cōtra ē falsum: quia hanc ppositiōem esse ē: et hanc ppositiōem esse nō esse pōt eē. ergo hanc ppositiōem esse ē contingēs. ergo nō ē necessariū. ¶ Ad hec tria gradatim respondetur. ad primum negādo istā cōsequētiā esse bonam et admitto stare oppositū cōsequētis cū ante. s. q. q. libet homo est et tamen nec iste homo ē: nec iste hō ē: et sic de singulis. et cum dicitur ultra nec iste homo ē: nec i. homo ē. et sic de singulis. ergo nullus homo ē. dicitur negando dīam: sed oportet addere d. bitum mediū. s. et isti sunt omnes homines masculi quod negat tanq. repugnans non tanq. uerum: q. a. sup. obligatus ad oppositum possibile. ¶ Ad secundū dicitur negando istā dīam esse bonam: et negat q. contradictorium cōtra repugnat anti: quia i. stant si seu sunt compossibilia deus ē: et hec ppositio non ē uera deus ē: q. a. stat q. deus sit: et q. hec ppositio non sit. et cum dicitur ista nō possunt esse simp. uera. ergo nō sunt cōpossibilia negat dīa: quia multa sunt possibilia et compossibilia. que nō possunt esse simp. uo: ut prius patuit in nono dubio: sicut ista duo. nulla ppō ē uera. g. aliq. ppositio ē. oīs ppō ē affirmatiua: nulla ppō ē negatiua. ex quo p. q. nō ualet i. cōsequētiā: hec copulatiua ē possibilis. g. pōt esse uera. nec cōtra i. copulatiua non pōt eē uera. ergo ē impossibilis. ¶ Ex quo p. q. assignata hac dīa hec nō ē uera deus ē. ergo deus nō ē. non

sequit. non pōt aūs esse uerum sine ante. ergo i. dīa ē bona. et h. c. sum en do ly uerū p. ut ē passio ppositis. s. p. propositione uera: q. certum ē q. non pōt aūs huius dīe esse uerum. ergo non pōt aūs huius dīe esse uerum sine cōsequente. ¶ Per hoc etiam patet q. ly uerum debet sumi transcendenter u. aduerbialiter in diffinitione dīe bone cum dicitur dīa bona ē cuius pōt non aūs esse uerum sine ante quod magister Stroodus aduerteret ut euitaret equocatōem de uero pro ppositiōe uera: et pro ita esse dixit diffiniēs dīam bonā esse illam in qua non pōt eē ita: sicut adequate significat per aūs: q. n. ita sit sicut adequate significat per cōtra. p. etia aliud pulchrum q. cū cōtra dicitur dīa bona ē cuius oppositum cōtra nō pōt stare cū ante: et dīa mala ē cuius oppositū cōtra pōt stare cum ante non intelligit de posse uel non posse stare simul in ueritate: sed in posse eē ita uel nō posse eē ita: sicut per istā adequate significat. i. q. significata adequata sint compossibilia. ¶ Ad tertium negatur aūs et dico q. i. ppositio deus ē ē necessaria: et cū dicitur hec ppositio ē necessaria. et hec ppositio ē ē hanc ppositiōem esse. ergo hanc ppositiōem esse est necessarium. nego argumentum nec arguitur resolutorie: quia aūs nō ē resolvable: sed officiable. et si quis uellet q. ly necessarium in ante sit adiectiuum substantiue tentum dicitur negando dīam: sed sequitur per hanc ppositiōem esse ē ppositio necessaria. ¶ Et si dicitur sic quelibz ppositio mundi contingēt ē. ergo quelibet ppositio mundi ē contingēs

negatur argumentū. quilibet enim
propositio mundi ē et pōt non ē. ergo
contingenter ē: et tamē non omnis p
positio mundi ē contingēs. ¶ Propo
sitiō enim dicitur necessaria uel contin
gēs ut significatū nō qā sit res neces
saria: sed qā nō pōt non ē: sicut adeq
te significatur uel quia pōt esse et nō
ē: sicut per eas adequate significat.

¶ Et per hoc p3 q non sequit̃ hec p
positio ē necessaria: ergo hec ppositio
necessario ē nec sequitur hec ppositio
ē impossibilis: ergo impossibiliter ē. sili
ter nec sequit̃ hec propositio necessa
rio ē. ergo hec ppō ē necessaria. dato
q celum imponatur ad significan
dū te sedere aut te esse adequate qd
satis ē possibile: sicut ad placitum sūt
imposite figure litterarū ceteris carac
teribus lineate. et cē.

UNDECIMO DVBITA
tur circa undecimam et
duodecimam regulas.

Vtrū sint uere. s. si dñā
ē bona et formalis et aīis ē pure nega
tiuum: dñs similiter ē pure negatiuum
et si consequens sit pure affirmatiuum
aīis uel aliqua pars aīis ē pure affir
matiua. ¶ Respondet q regule clarif
sime patent ēē bonē i littera semper i
relligēdo de dñā bona et formali sim
pliciter seu d forma quē si ē bona: et
quolibet confimilis forme. i. i qua sin
guli termini similes respectus habēt
ē bona: sicut in littera ponit̃ exēpluz
de istis duabus. deus nō ē. ergo deus ē
Sor. nō ē. ergo Sor. ē. certum est q ēa.
non ualet. ergo nec primū ualē de for
ma: sed solū de materia. et ideo nō iēs

uenit q aīis sit pure negatiuum: et dñā
pure affirmatiuum. Nec requit̃ ad hoc
q dñs sint similes forme q aīis et dñā
sint similes in ueritate et falsitate ne
cessitate et cōtīgētia possibilitate et i
possibilitate: sed sufficit q inter aīis et
dñs sit similis habitudo arguēdis: sicut
in dicto exēplo ē hoc adito q arguat̃
in utraq a negatiua de tertio adiacē
te ad affirmatiua de secūdo adiacen
te de eisdem terminis ul proportōabi
libus. ¶ Sed cōtra has regulas qtuor
argumēta tangunt̃ a magistro i lit
tera. quorū primū et tertiu clarissime
soluta sunt: sed s3 et quartū non ita so
luta sunt q aīum oīo quierent. ¶ Di
citur enim ad secūdu q i dñā non ē
bona nō possibile ē nō ē. ergo neces
se ē esse: quia oportet supplere mediū
affirmatiuum. s. et iste sunt ppōes sub
alternātes: que responsio uidetur am
bigua ppta q sine aliquo supplemen
to non pōt intelligi ita ē: sicut per an
tecedens adequate significat: qn ita
sit sicut per dñs adequate significat̃
presertim quia in diffinitōe dñe bone
non sit mētio de ppositionibz: s3 signi
ficatis earū: et i dñā p dñā nō sit mētio: ni
si d rebz cū dicimus necesse ē hoc cō
non pōt hoc non esse. ¶ Aliā respon
sionem etiā ponit̃ d. q ly non tene
tur infinite et non negatiue: et sic an
tecedens ē affirmatiuum que respon
sio etiā ē difficilis: quia negatōnes i
materia equipollentiā nō tenent̃
infinite: et presertim iste quarum ui
gore sit equipollentia. quā nego infi
nitando faceret propositiōem dissimi
lem in subiecto uel predicator: et sic d
faceret similem: sed dissimilem cuius
c. n.

opposituz requirit ad equipollentiaz
 ideo forte dicitur qd nō est negatiua
 ista nō possibile ē non esse. qā in mo
 dalibus uerbum modi infiniti ē pars
 principalior. et ideo qā sup ipsum ca
 dunt due negatōes que ipsum affir
 mant fit ppo affirmatiua. **S**ed nec
 ista responsio satisfaciū: qā tunc i^a es
 set negatiua possib. le ē non eē. similr
 i^a alia impossibile ē non esse similiter
 i^a tu incipis nō currere: desinis nō mo
 ueri et similes. **P**ropterea dico alt
 qd ist. termini modales: sicut dixi pri^o
 possunt sumi tripl. citer. **P**rimo p
 propositōibus possibilibus necessa
 riis: et ce. et sic sumēdo prima respon
 sio magistri ē uera. **S**ecūdo possūt
 sumi pro ente possibili uel necessario
 et sic sumūt trāscēdēter p re possibili
 li. **T**ertio aduerbialr possibile p pos
 sibiliter: necessariuz pro necessario. et
 isti duo modi fere coincidunt: qā am
 bo sunt reales: nisi qd sumendo pro re
 reddunt suppositū uerbo. sed aduer
 bialiter cōfirmant qd inueniūt: et Ari
 stoteles potissime sumit aduerbialr.
 unde idē ē dicere necesse ē deum ef
 se. et necessario deus ē. Similiter non
 possibile ē te esse et non possibilr tu
 es. et per hoc patet qd ista non ē nega
 tiua nō possibile ē te nō eē: imo ē affir
 matiua: sicut ista non possibiliter tu nō
 es: qā due negatōes cadūt super uer
 bum principale. **P**ossēt quarto dici
 qd non est aliqua ppositio in uoce uel
 i scripto que sit affirmatiua uel nega
 tiua: qā affirmatō et negatō sunt act^o
 mentis: s; uerum ē qd in uoce ē aliqd
 signum talis actus affirmatiui uel ne
 gatiui mentalis. et iproprie pōt dici

affirmatio et negatio in uoce uli scri
 pto p subordinatōem signi ad signi
 ficatum: sicut intentio uoluntatis co
 git aspectu oculi tanq signo. **E**t se
 cundum hoc diceret qd in mēte sūt
 due negatōes siue dno actus negati
 ui dicēdo non possibile ē non esse: sed
 unus actus affirmatiuus necessitatis.
Et ē simile sicut illud aggregatuz
 in uoce uel in scripto nō si uaz q̄tum
 hec aduersatiua quis et ly nō ē q̄tum
 uel: et ly non ul q̄tum et. et ita ly non
 possibile nō subordinatur huic termi
 no: mētali necessario. elige qd gratius
 Quarta mihi uidet integrima licz
 prio aspectu nō introducitis uidetur
 digna rīu. **A**d quartū argumentū
 dicit magister qd ista dōa nō ē formal
 nō ē ita qd nihil ē. ergo aliqd ē qā op^o
 dōtis ē imaginabile stare cum ante. s.
 qd nihil ē et non ē ita qd nihil ē: quia si
 nihil esset tunc nō esset ita qd nihil ē
 set: nec esset ita qd aliquid esset: quia si
 nihil eēt neq substantia neq accidēs
 neq aliquid nec aliquāliter esset qd
 tamen sequeretur si concederet qd ita
 esset qd nihil eēt: quia si ita esset. ergo
 aliqua r esset. **E**go tū cederē istā
 dōam: si nihil ē. ergo ita ē qd nihil ē et
 nego qd dōs sit affirmatiuus: s; ē nega
 tiuū confirmatū: qā idē ē ac si dicere
 tur uere nihil ē et sic capiēdo deā d^a
 est formal^a nec ē imaginabile opposi
 tū dōtis stare cum ante. nec tamen se
 quitur ita ē quod nihil ē. ergo aliqua r
 ē: sicut alias dixi dubio septimo: s; bñ
 sequeretur ubi ly ita est essent due par
 tes: quarū prima esset aduerbium de
 monstradi: sicut ly sic. et ego puto qd
 magister sic accepit: et tunc sine du^o

dicta dñā nīl ualeſcit ipſe dixit. iō
potes diſtinguere de dñte et pones cō
cordiam inter has reſponſiones.

DVO DECIMO DV
bitatur: Circa decimāter
ciam et decimāquarrā re
gulas. ¶ Vtrū ſi ſunt ue
re. ſi dñā ē bona: et añs ē ſcituſ. ergo
añs ē ſcituſ. ſi uero añs ē dubiuſ. er
go añs ē dubiuſ uſ ſcituſ eſſe falſuſ.

¶ Circa hoc dubiū talem ordinez ob
ſeruabo. ¶ P^o regulā limitabo. Z^o
quedam notabilia p declaratōe regu
le magiſtri diſſuſe aſſignabo: que no
tabilia trinario numero terminabo.

¶ Itaq^o quo ad primū dico q^o regule
inſcriptis limitatōib^{us} additis ſunt
ueres. ſed eas prime regule aſſignabo
et tu poteris ſecūde regule per te ipſū
facile adaptare. ſit igit^{ur} hec p^o regula.

¶ **SI CONSEQVENTIA EST Bo**
na. ¶ Quia iſtiuſ dñe tu es hō. ergo
deus non ē añs ē ſcituſ et d^o nō ē ſci
tū: q^{ia} nō ē bona.

¶ **AFFIRMATIVA.** ¶ Quia iſtiuſ d^o
non ſi tu es homo tu es aſinuſ que ē
bona cū eius oppoſita ſit mala: añs eſt
ſcituſ et dñs nō et hoc ē q^{ia} ē negatīa.

¶ **SIGNIFICANS EX COMPO**
ſitione ſuarū partium. ¶ Quia ſi i^a
dñā tu es homo. ergo tu es aſinuſ tō
ta ſubordineſ uni dñe bone añte et
dñte ſignificantib^{us} ut priuſ. tunc eſt
bona affirmatiua: et añs ē ſcituſ et d^o
neſcituſ.

¶ **PRÆCISE PRIMARIE SIGNI**
ficantium. ¶ Quia ubi ecōtra iſtiuſ
oſequētie tu es homo. g^o tu es aīal. tō
ta ſubordineſ mentali cui priuſ oīo

ſignificādo ut priuſ. et ſit añs: ſed ecō
ſequens præciſe ſignificet te eſſe aſi
nuſ. tunc ē bona dñā affirmatiua ſi
gnificans ex compoſitōe ſuarū parti
um: et tñ añs ē ſcituſ et d^o iñga falſuſ.

¶ **SCITA.** ¶ Quia ruſticuſ q^o nō cōce
deret ſe eſſe aīal huiuſ dñe bone euz
ceteris limitatōib^{us} predictis. ſ. tu es
homo: ergo tu es aīal. ſciet añs et nō
ſciet dñs: q^{ia} dñā non ē ſcita.

¶ **MÉRITO TVE COGNITIO**
nis. ¶ Quia iſtiuſ dñe homo currit
ergo antropoſ currit: credere eſſe bōe
quia fidem prebeſ fide digno q^o eſt
bona añs ē ſcituſ a te ſciēte ſolū lati^{us}
et dñs neſcituſ: q^{ia} nō ē intellectū a te.

¶ **ET NON DECIPERIS IN Cre**
dendo ex uero ſequi falſū in conſe
quentia bona. ¶ Quia ubi crederes
ex uero ſeq^o falſū: et crederes firmiter
te eſſe hominem et nō aīal. tunc i^a d^o
tu es homo. ergo tu es aīal eſſet bona
q^{ia} ſic firmiter crediſ et ita ē et meri
to tue conſideratōis cū tota dñā ſit la
rina: et ſic de ceteris limitatōib^{us} pri^o
enumeratiſ. et tamen añs eſſet ſcituſ
a te et dñs non: quia nō creditū. et hoc
ideo: q^{ia} deciperiſ in credendo. Ex ue
ro ſequi falſum in dñā bōa et formali.

¶ **ET ANTECEDENS PRINCI**
pale. ¶ Quia iſtiuſ dñe cum omib^{us}
limitatōib^{us} predictis. verbi gratia. ſi
tu eſ homo tu eſ aſinuſ. ergo ſi tu eſ
homo tu eſ aſinuſ cum arguatur ab
eodem ad idem añs non principale ē
ſcituſ. ſ. añs añtiſ: et dñs principale ē
neſcituſ: et hoc q^{ia} añs principale eſt
neſcituſ.

¶ **EXPLICITVM VEL IMPLICI**
tuſ ē ſcituſ ab aliquo. ¶ Quia iſti^o
cui

ñe bone cum omnibus limitatōibus
predictis: nisi tu es aīal tu non es hō.
anteceđes ē scitū. si tu es animal et cō
sequens nescitū: et hoc quia illud an
teceđes explicatū non ē principale: s; hoc
implicitū tu non es aīal pp nega
tionē inclusam in ly nisi: quia non ne
gat notam conditōis sed aīis. et ideo
aīis principale implicitum ē nescitū:
sicut et dñs ē nescitū.

ET CONSEQUENS NON
repugnat esse scitū. ¶ Quia istius cō
sequentie bone cum ceteris limitatio
nibus prescriptis hoc ē nescitum. g^o
hoc ē nescitū per utrūq; hoc demō
strando dñs aīis est scitum et dñs nō
quia ipsum esse scitum implicat cuz
se asserit esse nescitum. sicut de i^a hoc
est tibi dubium. ergo hoc ē tibi dubi
um per utrūq; hoc demonstrando
dñs. similr de i^a omis propositō scita ē
affirmatiua. ergo nulla propositō sci
ta ē negatiua.

ET NEC ANTECEDENS NEC
dñs sit ppositō plures. ¶ Quia istius
dñe cum aīdictis limitatōibus brunel
lus ē asinus. ergo brunellus non ē ri
sibilis. antecedeñs ē scitū: et tamen dñs
ut in obliquo ē nescitū: sed hoc ē quia
ē ppositō plures et non quatenus ē
propositō una: tamen ut ē dñs dicte cō
sequentie ē scitum: quia ut sic ē i recto
quia aliter non esset dñā ualida: tamē
quā hec ppositō i obliquo ē falsa et ne
scita et hec ē dñs oī cōcedere q illud
quod ē dñs est nescitum idem pice et
non formaliter.

CONSEQUENS PRINCIPA
le. ¶ Quia istius dñe homo ē asinus
homo ē rugibilis. ergo si homo est asi

nus homo ē rugibilis: que ē bona dñā
cum omnibus prenotatis limitatōibus
aīis principale ē scitum: et tamen dñs
ē nescitum. quia ista ppositō homo ē ru
dibilis ē nescita: et ista propositio est
dñs. ergo dñs ē nescitum: sed nō ē dñs
principale: sed secundariū: quia ē dñs cō
sequenñs principalis dñe:

EST SCITVM AB EODEM.

¶ Quia non oportet q si alicuius cō
sequentie bone cuz aliis premissis cō
ditōibus aīis sit scitū ab angelo q dñs
sit scitū ab homine. ¶ Post hec primo
notandū q ubi fiat dñā bona cuius
aīis sit latinum et dñs grecum d qua
plenam fidez habeas q sit bona sicut
de i^a gratia exempli homo currit. er
go antropos trochi. tunc pōt probabi
liter dici q i^a dñā ē scita a te esse bōa
et tamen nō ē scita a te sicut etiā con
cedit Tiber in secundo casu de scire
et dubitare q aliqua propositio scitur
ē uera que tamen nō ē scita: sed du
bia ut ista hoc ē uerum dato q per ly
hoc demonstratur illud istorū rex se
det et nullus rex sedet quod ē uerū
sed nescias quod demonstratur: sicut
nescis q istorum duorū ē uerū. ¶ Tūc
scis istā hoc ē uerū esse ueram cuz sci
as iam precise significare. sicut ē per
casum: et tamen ē tibi dubia: quia
litercunq; significat tu dubitas. nam
siue demonstratur ista rex sedet siue
nullus rex sedet hec est tibi dubia
hoc ē uerum. Ita ad propositum dico
q scio dictam dñā esse bonā: quia
firmiter ipsam credo esse bonā. et ita
ē. ergo scio dictam dñā esse bonā:
et tamen non ē scita: quia non ē intel
lecta habitudo dñis ad aīis cum non

possit intelligi ista habitudo nisi intelligatur antecedens et consequens quia intellectus complexus presupponit intellectum simplicem siue i complexus. Et si dicitur quid requiritur ad hoc quod consequentia uel una propositio sit scita. **R**espondeo quod requiruntur tria.

Primo quod sicut principaliter ista significat: scia significare ipsa. Ideo a puro latino non est scita propositio greca uel hebrea.

Secundo quod sicut principaliter scio istam significare sic se a esse. ideo ista propositio homo est asinus uel alia falsa non est scita.

Tertio quod non repugnet istam sciri. ideo ista propositio hoc est nescitum se demonstrata non est scita ab aliquo.

Et ideo ad propositum redeundo: quia consequens prime consequentie facte cuius antecedens est latinum et consequens grecum: sicut ipsum principaliter significat nescio ipsum significare. ideo ista consequentia non est scita: quia habitudo non potest intelligi inter aliqua non intellectis extremis. Et propterea non sequitur in hac materia. ista propositio est uera intellecta a te. ergo potest esse scita ab aliquo. Stat enim quod sibi desit tertia conditio: sicut patet de ista hoc est nescitum que est uera cum precise significet: sicut est et se non falsificet et est intellecta a te cum sit materie latine: et tunc non potest esse scita: quia ipsam sciri implicat contradictionem propter reflexionem cum se asserat esse nescitum. **N**ec sequi

tur e contra hec propositio est scita. ergo potest sciri esse uera: ut patet de ista hec propositio a nullo scitur esse uera se demonstrata. hec enim non potest sciri esse uera ex reflexione et tamen potest sciri: quia habet tres conditiones assignatas: nunc forte dicatur quod sibi desit tertia. et hoc non: quia si asserit se esse nescitum: sed nescitum esse ueram. **I**deo corollarie ex dictis sequitur quod est aliqua propositio uera que a nullo potest sciri: sicut ista hec propositio a nullo scitur: nec obstat dictum quod nihil scitur nisi uerum: quia licet omne scitum sit uerum: non tamen omne uerum est scitum: uel potest esse scitum. Petrus de Mantua non uult requiri istam conditionem ad hoc quod propositio sit scita. unde dicit quod non sequitur hec propositio est scita. ergo sicut ipse propositio significat sic scis ista si significare: et sicut istam principaliter scis significare sic scis esse et non repugnat ista sciri: quia signo ista Adam non est que est scita a te: tunc antecedens est uerum et consequens falsum: quia non scis ita esse sicut scis istam significare: quia ista non significat sic uel sic esse: sed sic non esse: quia Adam non est esse: sed hec acuties est sumus uerborum: quia per sic esse intelligitur aduerbialiter uere: ut alias dixi in protestatione laudabili. et per non sic esse intelligitur false uel non uere. et ideo sic ostenditur quod Adam non est: quia uere adam non est. Ideo ista significando Ada

ca. iiii.

non esse significat: sicut est ut
spectat a d. propositum. ¶ Per
hec ergo dicta posset ad argu
mentum magistri in littera re
sponderi cum primo dicit sortes
est. ergo iste istorum trium ē sor
tes. Ista consequentia est bona
scita a te esse bona et antecedens
est scitum et consequens nesci
tus. ¶ Huic posset dici qd iste mo
dus arguendi non ualet nec est
regula. unde duo sunt boni mo
di arguendi simplices in hac ma
teria et duo compositi et fallaces
¶ Primus bonus est iste. Ista cō
sequentia est bona scita esse bo
na et antecedens est scitum esse
bonum siue uerum. ergo conse
quens est scitum esse uerum.
¶ Secundus etiam bonus et sim
plex: ut primus ē iste. Ista cōseque
ntia est bona et scita et antecede
ns est scitum. ergo consequens est
scitum. ¶ Et hoc semper suppo
nendo limitationes predictas.
Sed isti duo modi mixti sunt fal
si. ¶ Primus est iste. Ista conse
quentia est bona scita esse bona
et antecedens est scitum. ergo cō
sequens est scitum. patet in casu
magistri antecedens est uerum
et consequens falsus. similiter in
casu Tilberi superius allegato
scilicet a. est uerum et hoc est ue
rum. dato qd a. sit illa que est uera
de duobus cōtradictoriis tibi du
bus. ¶ Secundus falsus et mixtus
est iste. Ista cōna est bona et scita

et antecedens est scitum esse uerū
g^o dñs est scitū esse uerū. p^o de i^o
hoc est nescitum esse uerum.
ergo hoc est nescitum esse ue
rum continuo demonstrando
consequens. Vbi autem argue
retur sicut in casu magistri. Ista
consequentia est bona scita es
se bona et antecedens est scitum
esse uerum. ergo consequens
est scitum esse uerum. ¶ Tunc
concedo totum. sed non sequit^r
consequens est scitum esse uerū.
ergo consequens est scitum: ut
prius patuit ex doctrina Tilberi
de ista propositione hoc est uerū
¶ Hoc notabile uolo induxisse
hic ad introductionem iuuenus
in materia de scire et dubitare:
ut sic predispositi facilius indu
cantur ad maiora. ¶ Et si argu
eretur secundo modo et bono iu
perius assignato. Ista consequen
tia est bona et scita et antecede
ns est scitum. ergo et dñs ē scitum
et tamen consequens est falsum
quia in casu magistri consequens
est nescitum. ¶ Huic dicitur qd
aliquid potest esse scitum dupli
citer. scilicet notitia distincta et
confusa. si loquamur de notitia
confusa. sic concedo totum conse
quens et consequentia nec hoc
repugnat cāui. si uero loquamur
de notitia distincta. sic negatur:
qd ista consequentia sit scita:
quia sibi deficit primo conditio
requisita ad hoc qd propositio ca

thegetica pporhetica sit scita:ga
nescio quid ista consequentia di
stincte significet absolute cum
nesciam quid consequens signi
ficet salte absolute sic ut patebit i
ho notabili sequenti. ¶ Nūc uolo
notare aliqua alia pro declaratio
ne littere magistri que est satis
ambigua et usque in hodiernus
diem a nonnullis impugnata.

¶ Secundo notandum est q in
primo casu magister uidetur i
plicare contradictionē. uult enī
q quocūq; istorū demonstrato du
bito an ille sit sorte. et tñ scia quod
per ly hoc demonstratur sortes:
immo concedit quod quocūq;
istorum demonstrato dubitem
an ille sit sortes et tamen sciam
q hic est sortes demonstrato sor
te. Et licet uideatur contradictio
tamen in rei ueritate non est:
ut in fine ostendam. ¶ Quidam
tamen pro hac contradictione
tollenda dicunt q duplex est de
monstratio: una ad intellectum:
alia ad sensum inter quas hec est
diffetentia: quia per primam pos
sumus demonstrare possibilia
et impossibilia. per secundam ni
si possibilia adhuc non omnia
sed solum existentia. Dicunt ex
go q magister intelligit qd stat
quod scis quod iste est sortes de
monstrato sorte. scilicet ad intel
lectum: et tamen nescies an iste
sit sortes: immo dubites quocun
que demonstrato supple ad sen

sum. ¶ Ista respon io habet bo
na uerba: sed non ad propo
situm: quia ut ostendam stan
te eadem demonstratione sen
situa uel intellectua adhuc
s magistri ē uera. et nimis su
isset occupatus iste magister
qui sic equiuocando nullam
huius duplicis demonstratio
nis mentionem fecisset in lit
tera. ¶ Ideo dixerunt alii q pre
ter distinctionem dictam opus
est alia scilicet q demonstra
tio siue sensitua siue intellectu
a est duplex scilicet confusa
et distincta. Et hoc est uerum
apud eos qui uolunt quod pro
nomen demonstratiuum pos
sit aliqd demonstrare sub ratio
ne aliqua communi confusa
uel particulari quod pro nunc
concedo. ¶ Hoc premissis di
cunt q magister intellexit de
demonstratione confusa quan
do dixit quod scit quod hoc est
sortes demonstrato sorte scili
cet confuse: sed nescit qd iste
est sortes quocūq; demon
strato. scilicet distincte. ¶ Sed hec po
silio sicut poino p^o iponit ma
gistro aliquid qd littera nullo
modo sonat. Ita qd hec distin
ctio cuz littera magistri uere
uidet: sicut duo idiomata di
uersa oio. p^oterea possz et salua
ri stāte demonstratō distincta ut
ostēdā. ¶ Propterea magis ad
mētē magistri dico q dmonstra

tio siue sensitua siue intellectua
siue confusa siue distincta est du
plex. scilicet absoluta et cōditinalis.
Exemplum primi hoc est Sortes.
Exemplum secundi hoc est Sortes
demonstrato Sorte. prima demon
stratio nihil certificat. secunda certi
ficat propter conditionem annexā.
Nam sicut dicit magister in littera
Omnis qui scit saturnum esse ali
quid: scit qd hic est saturnus demō
strato Saturno et concederet eam
sibi propositam cum dicta conditio
ne: sed ista propositio est multis du
bia et dubitanda scilicet hic est Sa
turnus: cū a solis doctis in astrono
mia sit scita. Et quāuis aliquis sciat
qd hic est Saturnus demōstrato Sa
turno: tamē nescit quis planeta sit
Saturnus: quia nescit qd hic est Sa
turnus demonstratione absoluta
quod requiritur ad hoc ut sciret qd
esset Saturnus. hec omnia ita litte
re magistri cōsona sunt ut uideāt
eē connata: sicut legenti poterit ap
parere. **D**ico ergo qd in casu ma
gistri et suis responsis nulla est con
tradictio. Stat enim qd sciam quod
hoc est Sortes demonstrato Sorte
et tamen quocunque demonstra
to dubitem an hoc sit Sortes. pri
mū. n. uerificatur demonstratione
conditionata. Secundum uero ab
soluta. Et est simile ei quod solem
dicere qd duplex est necessitas scili
cet conditionata et absoluta: siue
sub aliis uerbis necessitas consequen
tic et consequentis: ut Boetius di

stinguit in suo de consolatione li
bro quinto. Exemplum primi. de
um esse necessarium est absolute.
Exemplum secundi te moueri si cur
ris est necessitas conditionata. Ita
in proposito de demonstratione di
cendum est. unde nemo est qui nō
concedat se scire qd hoc est rex de
monstrato rege seu posito pro con
stanti qd certificet regem demon
strari precise: quāuis nesciat quid
demonstretur absolute. scilicet an
Petrus uel Paulus. **P**er hoc etiā
patet solutio ad unum aliud quod
communiter contra magistrū obi
citur. nam cum proponitur illud cō
sequens. iste est Sortes. querit ma
gister quid demonstratur: et dicit
qd si demonstratur Sortes scit illud
consequens si uero Plato uel Cice
ro dubitat illud. **S**ed contra dice
ret aliquis: sicut tu scis qd hoc ē for. de
monstrato Sorte: ita scis qd hoc nō
est Sor. demōstrato: Platone p Cice
rone. ergo magister nō debet illud
dubitare. sicut facit in littera. **A**d
hoc dico qd scio qd hoc non est Sor
tes demonstrato Platone uel Cice
rone: sed ex hoc non sequitur qd de
monstrato Platone uel Cicerone
scio qd hoc non est Sortes. arguitur
enim a sensu composito ad sensu
diuisum. unde quocunque illo
rum trius demonstrato dubito an
iste sit Sortes et Sorte etiam demō
strato dubito an iste sit Sor: sed nō
dubito immo scio qd hoc est Sortes
demonstrato Sorte et non dubito:

imo scio qd hoc non est sor. demonstrato Cicerone uel Platone. et hoc qd magister dicit in littera qd si demonstret Plaro uel Cicerone: tunc dubito istam: sic est sor. sed scio tamen qd 1° est sor. demonstrato sor. nec sequitur demonstrato Sor. dubitas an 1° sit Sor. ergo dubitas an iste sit Sor demonstrato Sor. arguit enim a sensu diuiso ad sensum compositum. ¶ Hec responsio meo iudicio tu facilis est tu consona littere et ueritati. Nec te terreat replicatio sophiste: qui dicit non sequitur certificor sor. demonstrari. ergo hoc est sor. sicut non sequitur certificor qd ly deus significat asinu. g^o deus est asinu. na p^obia demonstratio p demonstratio nem significant sicut nec sequitur certificor qd ly tu significat asinum. ergo tu es asinus: nec sequitur ly ego imponitur precise ad significandum deus. ergo ego sum deus. nam siue ly ego significet deum siue no: ego non sum: nisi Paulus de Pergula iuxta dictus Birie timentis sophistas: quicquid dicatur biria semper homo. ¶ Huic dicitur qd in presenti sumitur demonstratio siue certificatio qd sit ita in rei ueritate: sicut expressum in hac eadez difficultate dicit magister tisber i sic tractatus de scire et dubitare et magister tangit in littera. ¶ Et aduerte qd stante casu qd ly tu significet asinu qd licet conceditur qd tu sis homo non tamen conceditur qd tunc hec propositio sit uera tu es homo cum illa precise significet hominem esse asinum iuxta casum sed aliud est concedere propositum et aliud est concedere ipsam esse ueram: ut superius dicit et pulchre declarat

in primo sophismate secundo principali. ¶ Si in hac materia rudes rhetorici qui parentem ac procreatricem suam dialecticam ignorant: solent non nunquam argutiem logicorum deridere obicientes qd proprium nomen non audent nuntiare: sed delinunt in facio sapientie sunt qui nec merentur rhetores appellari: cum per ianuam recto tramite non intrauerint et a parere rudibus solum laborent nescientes longe esse prestantius unius sapientis iudicio commendari quam totius uulgi clamore sapientissimus uideri. ¶ Tercio nota qd communis responsio quaz magister tangit in littera qd pars non potest supponere pro toto cuius est pars habet apparens fundamentum. scilicet qd prius intelligitur significatum partis quam totius. ¶ Ad quod quidam dicunt qd aliquid intelligitur: ut signum: et aliquid intelligitur ut significatum. ideo concedunt qd non eque cito intelligitur totum et pars ut signum et hoc totum probat argumentum: tamen totum ut est significatum per partem eque cito intelligitur sicut pars ut signum. ¶ Sed hic arguitur: quia cum intelligo gratia exempli subiectum propositiois supponentis pro tota propositione ut est signum. tunc intelligo totam propositioem significatam pro eum aliter non intelligeretur cuius esset signum: quia signum et significatum sunt reuera sed tota propositio ut significatum est quoddam complexum compositum ex subiecto predicato et copula. ergo eque primo intelligeretur totum complexum: sicut partem eius quod est impossibile. ¶ Et hoc argumentum maxime apparet ubi esset propositio

ita magis sicut biblia cuius una pars
 .s. primus terminus supponeret p tota
 Ideo aliter dico secundum quod mihi occurrit
 pro nunc quod aliquid intelligitur scilicet
 dupliciter. scilicet distincte et confuse: ut patet in
 prologo philosophorum et prologo posteriorum.
 uerbi gratia cum uideo unum
 totum quantitarium ad sensum: sicut
 unum circulum non uideo prius totum
 quam partes notum confusa: sed eque prius
 sicut obicit uideo totum et omnes
 partes confuses: sed notum distincta est
 necessarium quod notum distincta partium
 precedat notitiam distinctam totius:
 ut si uolueris quantitatem determinatam
 circuli oportet primo cognoscere di
 stinctam quantitatem partium circuli
 Et ex hoc patet quod notum confusa totius pre
 cedit notitiam distinctam sui ipsius. sicut
 notitia confusa partium precedit notiti
 am distinctam earum. Cum ergo dicitur
 quod cum per subiectum propositionis demon
 stratur tota propositio tunc intellectus
 intelligit totam propositionem conce
 do notum confusa. scilicet totam propositionem secundum
 rem quecumque sit illa et qualicumque
 sit: sed non distincte concipio utrum
 sit categorica uel hypothetica affirma
 tiua uel negatiua. quia ad hoc distincte
 cognoscendum oportet singulas partes
 propositionis distincte intelligi. non ergo
 est inconueniens quod eque cito non prius
 intelligatur pars quam totum: et hoc notum
 confusa: sed notum distincta esset im
 possibile et ce.

TERTIODECIMO Du
 bitatur. *¶* Vtrum xv et xvi
 regule sint uere. scilicet si nota est
 bona et animus est dubitandum

animus non est negandum et si animus est negan
 dum animus non est dubitandum. *¶* Ad hoc dico
 breuiter quod sunt uere additis limitatio
 bus superius numeratis: sed per declara
 rationem casus quem magister ponit in
 littera et aliquorum dictorum circa
 litteras. more consueto uolo notare ali
 qua. Et primo circa istam consequenti
 am quam magister dicit non esse bo
 nam. Ista nota est bona et animus est tibi dubi
 um. ergo consequens non est negan
 dum: quod facile patet in hoc exemplo
 dato quod i^a propositio: papa loquitur sit ti
 bi de poita. tunc i^a nota est bona papa lo
 quitur. ergo papa loquitur: et animus est ti
 bi dubitandum: quia propter depositio
 nem factam non magis scitur uel ne
 scitur a te etiam quia in p^rsentia et ex
 tra casum esset dubium. ergo et nunc
 est dubium: et tamen consequens est ne
 gandum: quia depositum. *¶* Et ut cla
 rius intelligas aduerte quod differetia est
 inter propositionem dubiam et dubitan
 dam. nam propositio dicitur dubitanda
 dupliciter: ut alias dixi primo nominaliter
 quia est digna dubitari: secundo partici
 pialiter: quia ad eam est respondendum
 per hoc uerbum dubito: sed propositio
 est dubia quinque modis: secundum doctri
 nam Thiberti. *¶* Primo quia principa
 liter significat: sicut tu dubitas esse: ut
 dato quod hec propositio hoc est uerum co
 uertatur cum aliqua istarum duarum
 tibi dubiarum que est uera rex sedet
 nullus rex sedet. tunc qualitercumque
 ista principaliter significat ita tu du
 bitas esse: licet non dubites esse ita: si
 cut i^a principaliter significat: quia scis
 quod i^a est uera: et scis quod i^a est totaliter: si
 cut ipsa significat quod si cumque significet.

Secundo ppositio ē dubia: q̄a dubi-
tato de fesu composito an ita sit tota
liter: sicut p̄cipale ista significat: si-
cut i^a p̄pō rex sedet ē mihi dubia et ē
differētia inter primū et s³ modū. q̄a
in primo sicut ppositio significat tota
literata dubito esse: sed nō dubito an
ita sit totaliter: sicut i^a p̄pō significat. et
in secūda ē utroq̄ mō uera: sed potis-
sime in sensu composito ubi p̄ia est
uera in sensu diuiso. **T**ertio ppositio
ē dubia ex reflexione sicut i^a ois p̄pō
ē dubia: hoc ē tibi dubiū se demōstra-
to. **Q**uarto quia nescis principali-
liter qualiter ista propō significat si-
cut ē ista hoc ē hō dato q̄ nescias qd
demonstret l³ i rei ueritate tu demō-
streris. non tamen dico q̄ omnis pro-
positio quā nescis qd p̄cipale signifi-
cat sit tibi dubia. nāz ppositio greca
et hebreā nō ē tibi dubia: q̄a non con-
sideras de significato per istam cū ni-
hil intelligas: et tamen nescis qd i^a p̄-
positio significat: s³ ppositio du^a hoc q̄r-
to modo potissimū sit cum ponitur in
ppositōe pronomen demonstratiuum
et nescitur qd demonstrat. **Q**uinto
q̄a dubitatur an sit sequens uel repu-
gnās casus: sicut patet i q̄nto casu Tis-
beri de hac ppositōe hoc ē homo. hec
enī omia i secundo et q̄nto casu Tis-
beri d^r scire et dubitare collecta sunt
ex his seq̄tur q̄ l³ non sit possibile q̄
ppositio sit scita et dubia eidem eodez
respectu tamē ppositio dubia alicui
p̄t esse scita esse uera: ut patet d^r ista
ppositio hoc ē uerū dato q̄ cōuertat^r
cum aliqua illarū duarū rex sedet et
nullus rex sedet que ē uera et tamē
quelibet istarū ē tibi dubia in rei ue-

ritate. **I**dem patet de ppositōe du-
bia p reflexionem: sicut hoc ē tibi du-
bium se demōstrato. iam ergo potest
patere q̄ non sequitur hec ppositio ē
tibi dubia. ergo ē dubitanda a te: sicut
magister dicit i littera i casu q̄ i^a pro-
positio papa loq̄tur sit tibi de p̄ita. tūc
i^a ē dubia: secundo modo prius dicto.
et tamen ē neganda: q̄a de p̄ita. **S**ic
stat econtra q̄ aliqua ppositio ē dubi-
tanda a te que tamen nō ē tibi dubia
ut si ponat^r q̄ ista cōuertatur deus ē
et rex sedet. tunc secundū Stroduz se-
quitur i^a conuertuntur et i^a rex sedet
ē dubitanda. ergo etiam i^a deus ē est
dubitanda: et tamen i^a ppositio deus ē
non ē tibi dubia: ut patet dīcurrenti
omnes quinq̄ modos quibus propo-
sitiō dicit^r dubia. iam etiam patet in
rellectus magistri in littera q̄ ad pri-
mum dictū de differentia iter propo-
sitionem dubiam et dubitandam.

Potest etiam per hoc patere solu-
tio ad unā instātiā que solet fieri cō-
tra hanc regulam ponendo q̄ i^a hō ē
asinus conuertat^r cum i^a rex sedet.
tunc fiat illa dīa rex sedet. ergo hō ē
asinus. i^a dīa est bona et aīa est dubi-
tandum et dīs negandum. g^a regula
falsa. **A**d hoc argumētū rōr aīa s̄m
Strodu et aīa s³ Tiberū. nā s³ Tis^m l³
i^a dīa sit bona non tamen est conce-
denda: q̄a extra casus non concedere
tur: et hec limitatō tenet^r ut regula sit
uera. **S**z s³ Strodu dicit^r negandū
q̄ dīs sit negandum imō ē dubitādū
noialiter: sicut itelligit^r et tū quicūq̄ p̄-
poneret^r negaret^r et sic ē negādum
participialiter ut sepius protestarū
sum et magister i littera presuppōit.

Secundo nota q non sequit' utra
q pars huius copulatiue e dubitanda
ergo tota copulatiua e dubitanda. pa
tet d ista rex sedet et nullus rex sedz
que est neganda cum sit impossibi
le per se et tamen utraq pars e dubi
tanda nec sequitur utraq ps hui' co
pulatiue affirmatiue est dubitanda: et
nulla cotradicit alteri. ergo tota e du
bitanda: patet de ista nullus sacerdos
saluabitur: et quilibet sacerdos mere
bitur uitaz eterna. Similiter tu curris
et tu non moueris. et hoc qa licet par
tes no contradicant: tamen ancedut ad
cotradictoria cum ex secunda sequat'
formaliter oppositu prime. **N**ec se
quit' quelibet pars huius copulatiue
affirmatiue e dubitanda et nulla alteri
cotradicit nec repugnat. ergo tota est
dubitanda: ut exemplificat Strodus i
fino dñarū et in suis obligatōibus in
quadam obiectione qnte supponis: si
cut dato q unus sit coram te que du
bites esse papā et uolo q scias ipsum
dormire. tunc i^a copulatiua e negan
da. omnis papa uigilat et iste e papa:
quia facio istam cōiam omnis papa ui
gilat. i^e e papa. ergo ille uigilat. ista cō
sequentia e bona et concedenda et cō
sequēs negādum et aūs e negandus
et aūs e i^a copulatiua. ergo i^a copula
tiua e neganda et tamen quelibet ps
e dubitanda. **E**t causa huius secun
dū Strodū ē: quia ex ea sequit' aliqd
negandum. debemus ergo arguere
sic. Quelibz ps huius copulatiue affir
matiue e dubitanda et nulla alteri cō
cotradicit nec repugnat nec ex ea se
quit' aliquod negādum. ergo tota co
pulatiua e dubitanda. **E**t ex hoc pz

q multo minus sequit' una pars hui
ius copulatiue e cōcedenda: et altera
e dubia uel dubitanda. ergo tota copu
latiua e dubitanda uel dubia: sed bñ se
quit' una uel utraq pars huius copu
latiue e dubia: et altera ps eius non e
impossibilis nec cotradicēs nec repu
gnans alteri: et ex tota copulatiua nō
sequit' aliquod falsum. ergo tota est
dubia. **E**t i hac materia copulatiua
rum sicut Strod. loco allegato contra
primam cōclusionē in suis obligatōi
bz arguitur cōter q aliqua copulati
ua e neganda cuius utraq ps e cōce
denda: ut posito: sicut ipse ponit q oīs
homo currat. deinde statim dicat' ce
dat tempus obligatōis et statim cessā
te tempore obligatōis pponatur tibi
ista copulatiua tunc e neganda omis
homo currit et tu es homo et patz q
e uerum et non es obligatus. ergo ne
ganda: et tamen quelibet pars fuit a
te concedenda. prima qa posita: secūda
qa uera et imprinens. **S**ed ad hoc
dicitur q hec copulatiua uno ordine
preposita fuisset concedenda. scilicet
post cōcessionem istius tu es homo i
tempore: et alio ordine neganda. s. si i
mediate postpositū fuisset proposito: qa
primo modo fuisset sequens. secundo
modo falsa et imprinens: sed si conce
ditur q fuisset negāda. tūc debet ne
gari: qa secūda ps fuisset concedenda
imo neganda: quia tunc habuisset ta
lem ordinem q nō fuisset imprinens
uera: sed impertinens repugnans et
consequenter negāda. e conuerso uo
ro dico si cōcedatur q fuisset cōcedē
da negando tūc q ista copulatiua fu
isset i^a et imprinens: immo dico q fuisset

pertinens sequēset q̄ quelibet pars
fuiſſet concedēda uerū tamen p̄babi
liter pōt concedi q̄ aliqua copulatiua
fuiſſet negāda cuius quelibet ps tūc
fuiſſet cōcedenda: et hoc si potuiſſet i
mediate poſtpoſitum p̄poni. ¶ Ego
tamen uolo iuuenum ingenia aliter
in eadez cōcluſione fatigare pono q̄
omnis homo curritet q̄ primuz reſpō
debis ad copulatiuā aliquā ſtatim ſi
obligatus ad concedēdum q̄ tu es hō
tunc propono iſtā copulatiuāz imme
diate poſtpoſitū. ſ. omnis homo currit
et tu es homo: et patet qd̄ ē imptinēs
faſſa. ergo debes reſpondere ad eā ne
gādo et cōter tota copulatiua negan
da: et tamen quelibz pars eius ē con
cedēda. prima q̄a poſita: ſecūda quia
ſequens. nam quādocūq̄ reſpondes
ad iſtam copulatiuā i^a ē concedenda
tu es homo: ſed iaz tu reſpōdes ad co
pulatiuam. ergo i^a ē cōcedenda tu es
homo. ¶ Hic uolo parūper iuuenes co
gitare: quia legendo ſoluam dñō con
cedere. Secūdo nota circa caſuz ma
giſtri i littera cum eadē ſit difficultas
de Plarone de te et Sor. ſicut etiā ma
giſter reſtatur. nō a dico q̄ caſus iſte
reſpectu tui tripliciter pōt fieri q̄tum
ad p̄ſens ſpectat. p̄ ſic. ſ. pono tibi iſtā
copulatiuā tu credis firmiter abſque
heſitatōe q̄ rex ſedet et q̄ in rei ueri
tate nullus rex ſedeat: quia admiſſa p̄
pono iſtam cōnāz tu credis firmiter et
abſq̄ heſitatōe q̄ rex ſedet: et ita ē q̄
rex ſedz. ergo ſcis q̄ rex ſedet. quā cō
ceſſa arguitur ſic i^a cōnā ē conceden
da: et aū ē dubitandum et tamen cō
ſequēs ē negandum: quia repugnans
q̄a i^a repugnāt nullus rex ſedet et tu

ſcis q̄ rex ſedet: quia ex ſecūda parte
copulatiue ſequit̄ oppoſitū prime. et
qd̄ aū ſit dubitandum arguit̄ ſic: quia
ē una copulatiua cuius una pars ē cō
cedenda: quia poſita. ſecūda imptinēs
in rei ueritate dubia. ergo dubitāda.
¶ Huic caſui taliter formato reſpōde
tureo admiſſo et cōceſſa iſta cōnā ne
gando q̄ aū ſit dubitandum: imo ē ne
gandum. ſequit̄ enim formaliter i^a cō
ſequētia ē cōcedenda: et cōnā negādūz
quia repugnās. ergo et aū ē negan
dum. et cum p̄batur qd̄ aū ē dubitā
dum et non negandū: quia ē una co
pulatiua cuius prima ps ē conceden
da et ſecūda ē dubitāda. ergo tota co
pulatiua ē dubitanda et nō neganda:
nego cōnā ſicut patuit i ſecundo no
tabili. dico etiā ulterius negādo q̄ ſe
cūda ps ſit dubitāda: imo negāda:
quia repugnās ſe p̄ti copulatiue totius
caſus: et ſi dicit̄ ē tibi dubia et imptinēs
g^o ē dubitāda. ¶ Huic r̄r̄r dupliciter
p^o negando qd̄ ſit imptinens: imo re
pugnās ſe p̄ti caſus. deinde negatur
cōnā: ſicut dato qd̄ i^a rex ſedet ē tibi d̄
poſita. tunc p̄pono iſtāz rex ſedet cer
tum ē qd̄ nō ſeq̄r nec repugnat. non
enim ſeq̄r i^a p̄pō rex ſedet ē tibi de
poſita. g^o rex ſedet nec repugnat. g^o
cū i rei ueritate ſit tibi du^a dēs dicere
dubito: et tū i^a p̄pō i^a ē dubitāda imo
negāda cū ſit depoſita et i hoc primo
caſu ſi immediate poſt copulatiuā poſi
tā p̄ponat̄ i^a alia copulatiua. ſ. tu cre
dis firmiter ſine heſitatōe qd̄ rex ſedz
et ita ē qd̄ rex ſedet: dico q̄ ē negāda:
quia faſſa et imptinens: ſicut etiam illa tu
ſcis q̄ rex ſedet. nā i^a copulatiua uer
tit̄ cū ea cū ſit ſua diſſi^a uel deſcriptiō

Secundo pot fieri casus sic sit rei uentras q tu dubites regē sedere. tūc pono tibi istaz tu credis firmiter regē sedere et nihil aliud pono tibi an rex sedeat an nō. tunc si fiat dñā prius scā tu credis firmiter absq̃ hesitatōne q rex sedet et ita ē q rex sedz. ergo scis q rex sedet. **A**d hoc dico q añs est neganduz sicut et dñs. nam dñs nunc ē falsum et imptinens non enī seq̃r ex casu tu credis firmiter et sine hesitatōne q rex sedet. ergo tu scis q rex sedet utz nec repugnat. ergo ē imptinens et extra casū negaret: q̃a i rei ueritate ut certificaui tu dubitas extra casū ergo et cetera. et in eodem casu ē neganduz et añs tanq̃ imptinēs falsum: sicut dñs cum quo cōuertit: et si dicitur pro qua pte. **H**uic dicit q nō ē necessarium q dū copulatiua est neganda q pro aliqua parte ut patuit in secundo notabili. **T**ame i casu isto conceditur q ē neganda p secunda parte: quia secunda pars ē facta repugnans. sequit̃ enim tu non scis q rex sedet. ergo ul non firmiter credis sine hesitatōne q rex sedet ul nō ē ita q rex sedz: sed firmiter credis sine hesitatōne q rex sedet. ergo non ē ita q rex sedet tota dñā ē concedenda a dis iunctiua cū destructione unius pris principalis ad alterā partem cum circūstantiis requisitis et añs ē concedendum ut p̃z. ergo et dñs ē concedenduz ergo suum cōrradictoriū ē negandū. Vbi uero i i casu immediate postpositum pponeret rex sedet dubitarē eam: quia cetera imptinēs et dubia. s̃z negare me dubitare cum repugnet: q̃a ex casu seq̃r q firmiter credo. ergo

nō dubito. sed si pponat̃ ulterius illud dñs. s̃z tu scis q rex sedet. dico ut prius quod ē neganduz tanq̃ imptinēs falsum. Et si tertio pponit̃ añs istius dñs iterū dico q ē neganduz ut prius: q̃a ē conuertibile autentice euz dñte negato. et si dicitur pro qua pte ē negandum illud añs. dico q pro ea parte: q̃a nunc i loco ē facta repugnans nec istud inconuenit. pluries enim una ppositio ē uno loco imptinēs dubia et dubitanda que postea in eadez obligatōne ē scā repugnans cuius rei exēpluz primitis di. cipulis clarū ē. nec mireris q prius dubitauerim istā rex sedet primo loco ppositam et statim negaueri me dubitare et sicut i alio exēplo hoc idem poteris manifeste uidere. **E**cce pono q firmiter credis nullum deum ē sicut ē satis possibile. nā dixit insipiens i corde suo non ē deus tu autem nō necessario es sapiens et i hoc quo admissio ppono tibi nullus deus ē certum ē q negabis eā bene respondendo: quia ē impossibilis per se et tamen habes concedere ut sequēs q firmiter credis nullum deum esse. **P**lura alia possent fieri exempla in quibus necesse ē p̃prium actuz negare: licet hoc fieri nō debeat sola auctoritate: sed cogente necessitate. **T**ertio pot fieri casus hoc modo sit rei ueritas q firmiter credis sine hesitatōne q rex sedet et pono tunc tibi q firmiter credis sine hesitatōne q rex sedet: et in casu illo certificatio et positio cōcordant: tunc ppono istā tu credis firmiter sine hesitatōne q rex sedet: et ita est. ergo scis q rex sedet certum ē q ista dñā sit concedenda: s̃z dñte

et dñe dico qd ē cōcedendū utrūq; eo
rūq; in casu nō ē facta mentio qd nul
lus rex sedeat. nā interrogatus homo
de re quam firmiter crederet: Conce
ret istā nō obstante casu ad oppositū
et prefertī cū absq; casu sic concedo
ret. si uero cum toto isto casu ponere
tur qd nullus rex sedeat. tūc tam aūs
q̄ dñs sunt neganda: q̄a utrūq; eēt pti
nens repugnās poito et statī respōde
rā: sicut obligat. ¶ Magister tū dicit
qd aūs et dñs essent credenda et nō con
cedenda neq; neganda: et dicit qd nō
sequit̄ hoc est falsū et impitnēs. ergo
ē negandū: sed oī addere qd sit scitū
esse tale. similiter nō sequit̄ hoc est re
pugnās. ergo ē negandū: sed oportet
addere quod sit scitū eē tale. ¶ Mihi
aut̄ hoc nō placet. si enī ponatur qd for
sit corā te et lateat te: tunc si proponi
tur tibi i^o for. nō ē corā te. certum est
qd ē neganda tanquā repugnans. se
pari copulatiue tibi posite l3 tū illud
nescias: q̄a dubitato uno contradictio
rum dubitat̄ et reliqui. tu tamen eli
ge quod gratius ē. ¶ Vbi uero in to
to casu i^o poneret̄ etiā qd rex sederet
tūc plana eēt respōsio: quia et dñs et
aūs et dñs essent cōcedenda ut sequē
tia ex casu. ¶ Et sic patet qd casus ma
gistrī potest uariari tripliciter: terti
ū ē modus uariat̄ tripliciter prim^o
ē cum obligatio et certificatio concor
dant et nihil plus ponitur. secundus
cū dicitur ponēdo qd nullus rex sede
at. tertius cum additur qd rex sedeat.
ergo omnibus computatis casus qn
cupit uariari. ideo diligenter aduerto
qd uarietas casus exigit uarietatez re
spondendi.

QUARTODECIMO
Dubitatur circa deci
mam septimam et. xviii. re
gulas an sint uere. s. si 5°
ē bona et aliquid sequit̄ ad dñs illud
idē seq̄r ad aūs. Et si aliquid antecedit
ad aūs illud idem antecedit ad 5°. ¶ Ex
quibus duabus regulis nascitur una
3ª que ambas complectit̄ unā directe
et aliā retrograde. et ppea in hoc du^o
limitata regula de primo ad ultimū
erunt alie due limitate. deinde arguā
contra regulā limitatā sex modis. g^o
ad propositum respondeo qd dicte re
gule sunt uere sic limitate pro ut re
gula de primo ad ultimū limitabitur
infra.

¶ A PRIMO ANTECEDENTE.

¶ Quia ab ultimo antecede te ad p^m
non ualet consequentia: sicut nō seq̄
tur animal currit. ergo leo currit.

¶ **Q VANDO OMNES CONSB**
quentie intermedie et ce. ¶ Quia nō
sequitur q̄to magis sitis tanto magis
bibis: q̄to magis bibis tanto minus si
tis. ergo quanto magis sitis: tanto mi
nus sitis. similiter nō seq̄r uerū ante
cedit ad uerū uel ad falsū uerū uel fal
sum antecedit ad falsū. ergo uerum
antecedit ad falsū: q̄a nulle consequē
tie int̄r medie facte sunt.

¶ **SVNT BONE.** ¶ Quia nō sequitur
si magis sitis magis bibis: si magis bi
bis minus sitis. ergo si magis sitis mi
nus sitis: q̄a licet nunc sunt facte dñe
intermedie nō tū sūt bone. si hīc nō se
quit̄ aūs ē uerū. ergo dñs ē uerū uel
falsū. dñs ē uerū uel falsū. ergo qd seq̄
tur est falsū. ergo de p^o ad ultimū 3^a
ē uerū. ergo dñs falsum et hoc q̄a fa

om̃a nihil ualet.

MATERIALITER TANTVM :
aut formaliter tantum p̃ formalē d̃ for
ma. ¶ Quia si oēs dñe erūt bone ma
teria r̃ tantū p̃ saltē p̃ p̃ ultia. tūc de p̃
ad ultimū erit dñā bona materialr̃ tā
tū. si uero oēs erūt bone formalr̃ tantū
tūc de p̃ ad ultimū erit bona et for
malis tantum. Si uero essent bōe et for
les simplr̃ siue de forma tūc de p̃ ad
ultimum erit et dñā bona et formalis
simplr̃ seu de forma: q̃a que seminas
in premissis colliges i d̃ clone. ¶ Ecce
horū triū exempla declarabo per ordi
nē. p̃ de dñā bona et materiali tantū
et q̃a ĩ sit duplx. scilicet aīte impossibili n̄
iplicāte cōtradictōez ul̃ cū dñs ē neces
sariū: nec arguit p̃ aliquē bonū n̄ o
dū d̃ formalis: ita q̃ sit imaginabile d̃
dñs cū aīte absq̃ cōtradictōe. iō da
bo duo ex de p̃ ad ultimū in dñā bo
na materiali tantū: p̃ cū dñs ē necessa
riū. s̃ cū aīte ē impossibile nō implicans
cōtradictōem. ergo sit hoc primū exē
plum. ¶ Volo deducere de p̃ ad ulti
mum q̃ si tu curris deus ē: ul̃ si tu es
deus ē. et arguit sic. si tu es. ergo cau
sa ul̃ cārum ē et ultra. ergo cā ē. quia
sūt rē. ergo cā s̃ ordinē ē. q̃a causa
dicit ordinē ad cārum et ultra. ergo cā
p̃ ul̃ s̃a. et sic de aliis numeris ordina
bilibus et ultra. ergo prima cā ē. quia
s̃a ul̃ tertia et sic deinceps dicūt in
xlone ad primā. Et ultra prima cā est
ergo deus ē a conuertibili ad conuer
tibile. ergo d̃ p̃ ad ultimū. si tu curris
uel si tu es deus ē: sed si bñ conspicis
ĩ dñā de p̃ ad ultimū est bona et ma
terialis tantū. q̃a p̃ dñā. si tu es. ergo cā
ul̃ cārum ē nō ē formalis: q̃a ē imagia

bile õm̃ dñis cū aīte. ubi q̃s imagine
q̃ tu solus sis: sicut etiā q̃i solus deus
erat. tūc nō erat cā nec cārum. iō nō mi
rū si de p̃ ad ultimū ē bona: sed soluz
materialr̃: q̃a que seruitur metimus.

¶ Nūc pono s̃z exēplū cū aīte ē ipos
sibile nō implicans cōtradictōez uolo p̃
bare q̃ si n̄m̃ rēpus ē aliquod rēpus ē
sic arguendo de p̃ ad ultimū. si nullū
tempus ē. ergo nulla dies ē. et ultra si
nulla dies ē. g̃ nox ē. s̃z q̃a necessario
aut dies aut nox ē phice loquēdo: ita
q̃ ĩ dñā s̃z p̃ inediū necessarium affir
matiuū sub intellectu. et ultra si nox
ē rēpus ē. ergo de prio ad ultimum si
nullū rēpus ē aliquod rēpus ē. ¶ S̃z s̃z
ĩ dñā sit bona p̃ duas cās. tum quia
aīte ē impossibile: et q̃a dñs ē necessa
riū: tñ hoc ē materialr̃ tantū: q̃a s̃a dñā
fuit bona materialr̃ tantū. si n̄m̃ dies ē:
nox ē: q̃a s̃z õm̃ dñis repugnet aīte. sci
licet q̃d nec dies sit nec nox sit cum
hoc sit impossibile naturalr̃ nō tñ impli
cat cōtradictōez apud intellectu nostrū
intelligere: q̃d nec dies sit nec nox sit
sicut fuit aīte mundi creatōez. ¶ Nūc
uolo exēplificare de d̃ bona de prio
ad ultimum formalr̃ tantū. et nō d̃ for
ma: et huiusmodi fiunt cū aīte ē ipos
sibile iplicans cōtradictōem dummodo
nō arguat s̃z modos d̃ bone formalr̃
simplr̃ seu de forma uolo ita q̃ de prio
ad ultimū deducere istā dñā tu es
et tu nō es. ergo baculus stat i angu
lo. sic arguēdo tu es et tu nō es. g̃ tu
es ul̃ baculus stat i angulo: et tu n̄ es
s̃z a copulat. ua affirmatiua ad copu
latiua affirmatiua: cuius prima pars
formalr̃ segit ex p̃ ma tanq̃ apte dif
iunctie affirmatiue ad totā disiunctiua

eū omnibus requisitis. Et si p^r se q^u ex
secūda: sicut ab eodē ad idē. ergo to-
ta copulatiua q^u ē cōs^uet^u sequit^u ex tota co-
pulatiua que ē aⁿis. ¶ Tūc ultra tu es
u^l baculus stat in angulo: et tu nō es
ergo baculus stat in angulo t^r a disiū-
ctiua cū destructōe unius p^ris ad re-
liquam cū omnibus requisitis. Et uolo q^u
sicut cōs^uet^u p^r s^u fuit copulatiue tenet^u et
nō disiūctiue ita illud cum sumitur
p^r aⁿte se cōne uolo q^u teneat^u et copu-
latiue alⁱ si fieret uariatio forme s^um de
nominatōnem que ipedit bonitatē s^u
de primo ad ultimū. Nec te decipiat
q^u dixi secūda i cōiam ualere a disiū-
ctiua affirmatiua cū destructōe uni^u
partis ad reliquā: ut ex hoc nō credas
nō se s^u teneri disiūctiue imo cū sic
arguitur talⁱ p^r s^u sēp ē ipothetica co-
pulatiua et nō disiūctiua: q^u h^u habeat
duas notas ipotheticas. s. disiūctiua et
copulatiua. t^r nota p^rincipalis denomi-
nans totā p^rodēm ē nota copulatōis
q^u in tota ista oratōne p^rincipālⁱ int^ro-
dimus destruere et nō disiungere. de-
structio autē denotat^u p^r hāc notā: s^u q^u
s^u grāmaticā cōsuetas ē nota copula-
tōis. Et ideo i tali modo arguēdi a dis-
iunctiua cū destructōe unius partiū
ad aliā totā quod p^rcedit ly. ergo ē aⁿis
habens duas notas. s. disiūctōis et
copulatōis et p^rincipalis nota ē ly et.
¶ Nec sequit^u hic arguit^u a disiūctiua
cū destructōe unius p^ris ad aliā. ergo
arguitur ab aⁿte quod ē disiūctiua. s^u
bene sequit^u quod arguit^u a disiūctiua
que ē p^ris aⁿis quod ē copulatiua. ¶ Et
si uis huius rei ex^u familiariter aduer-
te q^u cū dicimus a cōditōalⁱ cū positōe
aⁿis ad cōs^uet^u ē bona cōia. similⁱ a condi-

tionali cū destructōe cōis ad destru-
ctiōē aⁿis ē bona cōia. certum ē q^u
aⁿis nō ē conditiōnalis: s^u ē una copu-
latiua cūc^u p^r p^r ē cōditōalⁱ lā g^u colli-
gendo de primo ad ultimū sequit^u
si tu es et tu nō es. ergo baculus stat
in angulo. ¶ Hec autē cōia de primo
ad ultimū ē bona formaliter tantum
et non de forma: q^u non si sicut adeq^u
te significat^u per aⁿis intelligit^u ab ali-
quo etiam sicut adequare significat^u
per cōs^uet^u intelligit^u ab eodem nec d^u s^u
su composito nec de sensu diuiso: ut
dixi dubio quarto in fine. ¶ Nec mi-
rum quia s^u cōia fuit formalis tantū
et non de forma. arguit^u enī ibi ab an-
tecedente quod ē copulatiua q^u sic te-
netur ut supposui que copulatiua est
composita ex duabus partiū. quarū
prima ē disiūctiua et s^u cathogonica
ad partē i^u disiūctiue quī modus ar-
guendi non t^r in aliis materiis. nō enī
sequit^u tu es hō uel asinus: et deus ē.
ergo homo ē asinus. ¶ Si i modus ar-
guendi solum t^r in tali materia. s. a co-
pulatiua duarum partiū cuius una
p^ris ē una disiūctiua composita ex p^rte
contradictoria secūda partiū copula-
tiue et alia quecūq^u libuerit. tunc a
tali copulatiua ad alteram partem dis-
iunctiue ē cōia formalis: q^u nullo mo-
do ē imaginabile oppositū cōsequē-
tis cum antecedere absque cōtradicti-
one: sicut sic arguendo tu curris uel
tu es rex: sed tu non curris. ergo tu es
rex: quia non ē intelligibile oppositū
cōis cum aⁿte: sine cōtradictōe: ut p^r
consideranti. ¶ Et ē similⁱ sicut com-
muniter dicit^u q^u a parte copulatiue ad
totam copulatiua nō ualeat argumen-

tum de forma: et tñ a parte copulati-
 ſuſ ad alteraꝝ pteꝝ pꝛincipale ad copu-
 latiua compoſita. ex hiſdem e bonu ar-
 gumentu formalit tantu: ut tu curris.
 ergo tu curris et tu moueris ita e in
 pꝛoito. ¶ Et ſicut deduxi iſtaꝝ ita tu
 potes deducere ſili modo innumera-
 biles alias duꝝ modo pꝛiꝝ auſ ſit ipſſi-
 bile ipſicꝝ coꝛradictioem ſiue explici-
 to ſiue ipſicite: ſicut ſuꝛ iꝛ. tu differs a
 re. ergo baculus ſtat i angulo. Iſte ho
 e aſinus. ergo baculus ſtat in angulo
 ¶ Sed oꝝ pꝛiꝝ coꝛradictioem ipſicita
 reducere ad explicita. deinde pꝛcedas:
 ut pꝛiꝝ. uerbi gratia. ſequitꝛ tu differs
 a te. gꝛ tu es et ut nꝛ es tu. tꝛ ab expo-
 ſita ad duas exponetes et ultra tu es
 et tu nꝛ es tu. gꝛ tu es. tꝛ a copulatiua af-
 firmatiua ad altera pteꝝ pꝛincipale. et ul-
 tra tu es. ergo tu es tu. tꝛ qꝛa no e itel-
 ligibile oꝝ dñtis cuꝝ auſe abſqꝛ contra-
 dictioe. et ſic collige de pꝛiꝝ ad ultimuꝝ
 qꝛ ſi tu es et tu no es tu. gꝛ tu es tu: et
 tu no es tu. tunc procede ut pꝛiꝝ. Si
 militer ex occulto iſtius pꝛoꝛis iꝛ ho e
 aſinus aperias coꝛradictioem hoc mo.
 iꝛ homo e aſinus. ergo iꝛ ho non e ho.
 tꝛ ab affirmatiua unius diſperati ad
 negatiua alterius. et iteru ex eodem
 auſe ſequi iꝛ homo e aſinus. ergo iꝛ
 ho e aꝝ adiacete ad adiacete ſecudu
 affirmatie et ſine ampliatioe et diſtric-
 tione ſequenti. ultra iſte ho e. ergo iꝛ
 homo e iſte homo. tꝛ qꝛa oppoſitu dñtis
 no e intelligibile ſtare cuꝝ auſe ſine coꝛ-
 radictione. ¶ Et ultra iſte homo e iꝛ ho
 mo. ergo iſte ho e homo ab iſeriori ad
 ſuum ſuperius affirmatiue et ſine ali-
 quo impedimento et tunc collige ap-
 tam contradictione. ſ. qꝛ iꝛ homo e ho

et qꝛ iſte homo non e homo quo hito
 procede ut pꝛiꝝ. huius etiam ratioꝛis
 ſunt iſte coſequentie que communi-
 ter ſunt note. ſ. tu ſcis te eſſe lapidem
 ergo tu no ſcis te eſſe lapideꝝ. tu credis
 pꝛeciſe qꝛ aliquis homo decipitꝛ. ergo
 aliquis homo decipitꝛ taꝝ u pater e. ex
 go non tantu pater e: tantu pꝛincipiu
 e. ergo non tantu pꝛicipiu e. ¶ Nunc
 potes uidere ad oculum qꝛ plures pꝛ
 miſi me declaraturu de oꝛa bona for-
 mali tantu non tamen pꝛpter hoc cre-
 das qꝛ no deꝛ alio modo oꝛa formalis
 tantum: niſi cum auſ ſit ipſſibile im-
 plicans coꝛradictioem: immo pluribus
 aliis modis poſſet fieri ſicut dicendo
 tu es. ergo tu es homo. tu es homo. gꝛ
 tu es iſte ho te demõſtrato quas oes
 et ſimiles dico formales eſſe tantum
 non ſuꝛ eni de forma ut e notu: nec
 ſunt etiam materiales tantum cum
 nec auſ ſit impoſſibile nec oꝛis neces-
 ſarium. reſtat cum ſint bone qꝛ ſint
 formales tantu. et ideo ſuperius dixi
 oportere ponere hoc mebru. ¶ Nuꝛ
 ultimo reſtat exꝛ ſubiungere de con-
 ſequentia de primo ad ultimum boa
 et formali ſimpliꝛ ſiue de forma i qua
 tot. patet exꝛ ut facile quilibet poſſit
 exẽplificare. uerbi gratia. tu es homo.
 ergo tu es ſubſtantia. ſor. e iuſtus. gꝛ
 ſor. eſt qualificatus. tu uides ſor. ergo
 tu pateris a ſor. chiꝛ no e ens. gꝛ chiꝛ
 non e angelus.

¶ NON VARIATE MATERIA
 liter. ¶ Ideo non ſequitꝛ formaliter dꝛ
 primo ad ultimum. ſi nullu repus eſt
 aliquod repus e. ſic arguendo. ſi nullu
 tempus e: nulla dies e. ſi nulla dies eſt
 et aliquod repus e nox e. ſi nox e. gꝛ

aliquod tempus ē. ergo de primo ad ultimum si nullū tempus ē al quod tempus ē. **¶** Plus enī fuit aīd sē q̄ dīis prioris. **¶** Et iō quis oēs mē sint formales n̄ tū ē formalis de primo ad ultimum pp̄ uariationem materiale quod itelligo qū dīis prioris d̄ precise nō ē a' posterioris d̄: sed aliquo termino cōplexo ul' i cōplexo addito uel remoto. **¶** Similit̄ pp̄ hanc limitationem soluitur hoc philosophia uolo probare de primo ad ultimum q̄ si tu curris tu es asinus sic arguendo tu curris. g' tu curris: p' tu es asinus. tūc ultra tu curris itū es asinus. sed tu non curris. ergo tu es asinus. ergo de primo ad ultimum si tu curris. tu es asinus. sed iā uides si n̄ es lippus q̄ uariati in s̄a dīa plus pro ante sumēdo q̄ fuerit d̄ prioris dīe. **¶** **NEC FORMALITER.** **¶** Ideo nō sequit̄ de primo ad ultimum tu disputas. ergo baculus stat i angulo. sic arguendo. tu disputas. ergo tu disputas uel baculus stat in angulo: et tu non disputas. t' a parte disiunctiue ad totā disiunctiuā: q̄a al' i' p' dīa non posset ualere terminis sic significātibz. nāz si illud dīis teneret copulatiue nullo modo ualeret dīa: q̄a argneret a contradictorio ad cōtradicōriū de p' ad ultimum. nam seq̄ formaliter ex i' copulatiue. ergo tu non disputas: et sic ex te disputare sequeretur te nō disputare. **¶** Ideo prima d̄ nō pōt esse bōa nisi tenendo dīis disiunctiue. tunc ulterius arguit̄ sic. tu disputas uel baculus stat in angulo: et tu non disputas ergo baculus stat in angulo. t' disiunctiue ad alterā partē cum destructōe unius partis. ergo d' primo ad ultimum

tu disputas. ergo baculus stat i angulo. **¶** Causa aut̄ quare nō sequit̄ ē: q̄a ē facta uariatio formalis. i. denominationis: i. cet nō materialis: et i' uariatio ē magis occultata ut sepe decipiat et sapientis. s. nam dīis prime dīe fuit sū primum: ut disiunctiue ut dixi: quia aliter non potuisset esse in consequētia bōa. et ut fuit sumptū pro ante secūde dīe fuit tantum copulatiue: quia cūz arguitur a disiunctiue cum destructōe ne unius partis ad alteram. tunc aīd tenet copulatiue et nō disiunctiue: ut paulo ante declarauit. **¶** Si uero sumat̄ utrobiz eodem modo uniformiter. s. ut aīd secunde consequētie et consequens prime. tunc si stat copulatiue prima dīa nihil ualuit: ut declarauit. si uero disiunctiue. tunc secunda consequētia nihil ualet. non enim sequit̄ tu curris uel tu es papa: et tu non curris. ergo tu es papa. dato enim q̄ tu n̄ sis papa: et tu curras aīd ē uerū et dīis falsum. ut patet. aīd enim est uerum: quia ad ueritatem disiunctiue sufficit unam partem fore ueram. et ita o' hic et in hoc potes uidere quomodo una propositio tenta ut copulatiue multum differt ut disiunctiue. Si enim dicat̄ propositio tenet ut copulatiue. tunc sequit̄ necessario et formalit̄. licet nō de forma q̄ tu es papa nec ē intelligibile oppositū dīis cum aīd: ut dixi i hoc dubio limitatione quarta. Si uero tenet disiunctiue tunc non sequitur aliquo modo te esse papā: et tu laudandum de hac ueritate.

¶ AD VLTIMUM CONSEQUENS ē a principia. **¶** Ideo non sequitur d' p' ad ultimum. si tu es asinus tu es asinus.

di ii

ergo tu es asinus. sic arguendo: si tu es asinus: tu es asinus. ergo si tu es asinus tu es asinus. tunc ab eodem ad idem. Et ultra si tu es asinus: tu es asinus. ergo si tu es rudibilis: tu es asinus. tunc ut prius ergo de primo ad ultimum. si tu es asinus: tu es asinus. ergo tu es asinus: et hoc quia illud non fuit dominus principale: sed dominus consequens.

VEL SECUNDUM CONVERTIBILE. Hoc dicitur per dominum factum in uoce cuius dominus semel prolatum amplius in propria forma resumere non potest: sed sufficit quod sibi proportionabile copuletur primo dominum uel sibi proportionali.

FORMALITER TALE. Quia non sequitur de primo ad ultimum: quod si bipedale est quod eius medietas sit precise semipedale. sic arguendo. si bipedale est pedale est. Et ultra si pedale est eius medietas est precise semipedale. ergo de primo ad ultimum. si bipedale est eius medietas est precise semipedale: quia dominus est materialiter idem: sed non formaliter seu significatiue per diuersam dependentiam a dominis: sed bene sequitur si bipedale est medietas pedalis est precise semipedale. uoces enim seu termini sunt quid materiale propositio: sed significatio seu relatio ad significatum est quod formale. uariatio autem ante uariat et significatio relationis: quia non significat nisi per dependentiam ad dominum.

EST CONSEQUENTIA BONA proportionabiliter talis. Nam ea mensura qua mensurati fueritis metietur uobis. Si dominus precedentes fuerint bone materiales uel aliqua earum. tunc de primo ad ultimum erit dominus bona consequentia bonitatis et non melioris. Si uero

fuerint formales tantum uel aliqua earum. Similiter erit dominus ulterius composita ex primo antecedere et ultimo consequente. Si uero fuerint omnes formales et de forma. tunc colligetur dominus formalis et de forma. ergo tripliciter colligetur consequentia bona. primo bona: quia materialiter tantum. Secundo melius: quia formaliter tantum. Tertio optime: quia formaliter et de forma et hoc de limitatibus huius regule. ad laudem trinitatis.

INUNC SEQUITUR secundum principale expedire secundum quod in principio huius dubii me facturum promisi. scilicet sex obiectiones cum solutionibus adducere contra secundas regulas principales et hanc de primo ad ultimum que nascitur ex eis. Primo igitur arguitur sicilicet consequentia est bona. omnis propositio est uera. ergo aliqua propositio est uera subalternante ad subalternatam: et aliquid sequitur ad dominum quod non sequitur ad antecedens. ergo regula falsa. antecedens probatur. nam ad dominum sequitur te esse asinum quod non sequitur ad dominum: quia non sequitur. omnis propositio est uera. ergo tu es asinus: sed hoc sequitur ad dominum. sequitur enim aliqua propositio est uera. ergo tu es asinus quod probatur: quia sequitur hec propositio materialis tu es asinus est uera. ergo tu es asinus. Ad hoc argumentum respondetur: quia sigillatim intendere arguere et soluere per uitare intricatorem. dico ergo negando quod ad dominum sequatur te esse asinum: nec sequitur ad hanc propositio-

nō i mēte tu es asinus ēē ueraz sequi
tur te ēē asinū. Et hec propositio mē: al
ē aqua propositio. ergo ad aliquā ppo
nem esse uerā seqt te ēē asinū: qā ar
guitur ab inferiori ad suū superius cū
termino officiali et cōfūdente confu
sione tantum immobiliter. nam ly se
quit h3 eādē uī quā ly. ergo p ly igit
uel ly si et confundit terminos pcedē
tes et sequentes capaces confusionis
confusione immobilis sicut nota ratōis i
condi oīs. **¶** **Z** arguit sici^a cūa est
bonatu nō curris. ergo tu curris p tu
nō curris a parte disiunctiue ad totam
cū oībz requisitis. et tñ aliqd sequit ad
dñs quod non sequitur ad añs. nā seq
tur tu curris uel tu nō curris. ergo hō
currit: quod probat qā ad te currere se
quitur hominez currere. ergo ad te cur
rere uel nō currere seqt homine cur
rere t3 a parte disiunctiue ad totaz et
tamē hoc non sequit ad añs: quia nō
sequitur tu nō curris. ergo hō currit.
¶ Ad hoc respondet negando qd ali
quid sequit ad dñs quod non sequit
ad añs: et nego qd ad istā disiunctiuam
sequat hoīez currere. non enī sequit
tu curris uel tu nō curris. ergo hō cur
rit. Et cū dicitur ad te currere sequit
homine currere. g^o ad te currere pñ
currere sequit hominem currere me
gatnr argumentum: quia a parte dis
iuncti ad totū disiunctum cū termino of
ficiali nō ualet argumētū: sicut ē i ter
minus sequit qui habet um immobil
tandi. **¶** Terrio arguit sic cōuertat
ia. cū i termino ueruzet. b. cū isto ter
mino uerū uel f^m: et .c. cū ly falsū. tunc
a. antecedit ad. b. qā uerū antecedit ad
uerū uel falsū. Similr. b. antecedit ad. c.

qā uerū p f^m antecedit ad falsū. et tñ
a. nō antecedit ad. c. qā uerū nō antecedit
ad falsū. ergo aliquid antecedit ad a^o
quod non antecedit ad dñs: et dñter
pōt argui aliquid sequit ad dñs quod
non sequitur ad añs: et cōtra regulaz
de primo ad ultimū. **¶** Ad hoc respō
det cōcedendo totum usqz dum ifer
tur. ergo aliquid antecedit ad añs: quod
nō antecedit ad dñs. Et dicit qd nō seqt
quia in ista longa oratōne non fuit fa
cta aliqua dñs: sed fuit quedam narra
tio poetica. **¶** Sed si fieret dñe hoc mo
do. si a. antecedit ad. b. b. sequitur ad. a.
et si b. sequit ad a. ergo. c. sequitur ad
ad. b. et dñter de primo ad ultimum.
ergo si a. antecedit ad. b. c. sequitur ad. a.
sed tunc planū est: qā secunda conse
quentia nihil ualet. si. b. sequatur ad
ad. a. ergo. c. sequitur ad. b. sicut nō se
quitur in terminis notatis uerum uel
falsū sequitur ad uerū. ergo falsū
seqt ad uerū p f^m. **¶** Quarto nō seqt si
dico te esse asinū dicote ēē a p: s3 si di
co te ēē a p dico uerum. ergo si dico te
esse asinum dico uerū. ergo oēs tres
regule sunt falsae: quia omne argumē
tū contra unā ē contra oēs predictas
tres. **¶** Ad hoc quartū respondet dñ
stinguendo istam ppoem primā an
sumatur persona^r uel materialiter. si
sumatur materialiter. tunc prima cō
sequentia ē falsa. non enim oportet qd
qui dicit istam propositiōem tu es asi
nus dicat istam tu es aia. **¶** Si uero su
matur personaliter ad hūc intellectū
tunc concedo totum. scđam et conse
quens. nam qui dicit te esse asinū di
cit te esse quod ē uerum. **¶** Sed si re
plicetur semper sumēdo personaliter
dñi

Si dico prio et principaliter te esse asinum. dico etiam te esse animal. et qui dicit te esse animal dicit uerum. ergo de prio ad ultimum. si dico primo et principaliter te esse asinum. dico uerum quod est asinum.

Huic dicitur etiam concedendo. quod qui dicit primo et principaliter te esse asinum dicit uerum. quia qui dicit primo et principaliter te esse asinum dicit te esse. sed non prio et principaliter. sed bene concedo quod qui dicit primo et principaliter te esse asinum non dicit uerum primo et principaliter. cum hoc tamen fiat quod dicit uerum.

Et eodem modo soluitur hoc sophisma quicumque dicit te esse animal dicit uerum. quicumque dicit te esse asinum dicit te esse animal. ergo quicumque dicit te esse asinum dicit uerum. ergo tu es asinus.

Quinto pono quod ad a. sequitur. b. et ad b. sequitur. c. et tunc non fiat contra de primo ad ultimum. s. a. b. a. ad. c. tunc aliquid sequitur ad. b. quod non sequitur ad. a.

Respondeo quod licet non sequitur ad a. tamen natum est sequi si fieret contra. et sic intelligitur regula aptitudinaliter et non actualiter. sicut semper homo est risibilis. licet non semper actu rideat.

Zon arguitur sic data regula de primo ad ultimum cum suis limitationibus prenotatis sequitur quod prima contra esset bona et formaliter simpliciter seu de formato curris. ergo tu es asinus quod est impossibile. et hoc arguitur sic tu curris. ergo tu curris uel tu es asinus et tu non curris. tunc uel tu curris uel tu es asinus. et tu non curris. ergo tu es asinus. tunc a destructione unius partis super aliam partem. ergo de primo ad ultimum tu curris. ergo tu es asinus.

Ad hoc argumentum respondet limitatio sexta ideo stude respondendo et sufficit.

QUINTODECIMO dubitatur circa .xviii. et .xx. regulas an sint uere. s. si contra est bona et aliquid stat contra illud idem stat contra. et si quod repugnat contra illud idem repugnat antecedenti.

Dico breuiter quod sic sepius subintellectis limitationibus contra sepius recitatis. s. si contra est bona affirmatiua significans ex compositione suarum partium precise primarie significantium. tunc si quod stat cum ante illud idem uel secum conuertibile stat uel natum est stare cum contra uel secum conuertibili quod dico propositioes dependentes. sicut sunt i. quod sunt de terminis relatiuis que in propria forma uerborum non possunt applicari diuersis propositionibus quin mutant significationem presertim in propositionibus uocalibus. sed sufficit quod copulatur uni propositioni secum conuertibili.

Et propter hoc soluitur ista contra instantia et sibi similis. s. hec consequentia est bona lignum est corruptum. ergo ipso possibile est illud esse et tamen cum ante stat i. propositio celum est que non stat cum contra cum ista non stent simul celum est et impossibile est illud esse. iam uides quomodo in propria forma relatiuum cum diuersis propositionibus copulatum uehementer uariet significationem nunc referendo celum ubi prius referebat lignum nihil contra regulas. sufficit enim quod i. stat simul celum est et impossibile est lignum corruptum esse.

His itaque presuppositis per declarationem littere uolo tria notabilia litteralia subdere. deinde tria argumenta contra regulas adducere et finem ponam huic dubio.

Primo notandum est quod non sequitur

tur quolibz singularis huius uniuersalis é uera. ergo uniuersalis é uera. p3 dato qd huius uniuersalis f. ois homo é uir nō sit aliqua singularis: nisi correspondēs masculis: sed oportet addere et cuilibet supposito subiecti correspondet sua singularis precise significans ex cōpōne sue uniuersalis: et dico precise significās: qā alr probaret qd eadē ppō esset sif. uera et f. sicut ista propoitio. omis propoitio é falsa si significans sic et nō precise: qā aliter nō admitteret casus: sicut dato qd i. esset oēs uniuersales. ois ppō é falsa. ois hō é asinus et p. significet sicut solet et nō precise: et qd sint iste due singlares. hec uniuersalis é falsa demonstrata prima et hec uniuersalis é falsa. demonstrata secunda et precise significant. Tunc nō sequit̃ quolibet singularis huius uniuersalis é uera demonstrādo istā. ois ppoitio é falsa: et cuilibz supposito subiecti correspondet sua singularis. ergo i. uniuersalis é uera. ¶ Et hoc quia i. singlares non precise significant ex compositōe sue uniuersalis ut pater. oportet ergo quattuor conditiones concurrere: ut i. modus arguendi sit bonus. primo qd quolibz singularis huius uniuersalis sit uera sō qd cuilibet supposito subiecti correspondet sua singularis. tertio qd quolibet significet ex compositōe sue uniuersalis: ut de se patet. quarto qd non solum sic sed precise sic significant. tunc modus arguendi est bonus. ¶ Secundo notandū qd non sequit̃ aliq̃ hō ē et for. ē i. aliq̃ hō ē et plato ē iste et sic de singulis: q̃ aliq̃ hō ē et q̃libz hō ē iste. Sif. nō sequit̃ aliquis hō ē et

for. nō ē i. aliquis homo ē et plato si ē iste. et sic de singulis. ergo aliquis hō ē et nullus hō ē ille. Et cā ē qā singlares harū uniuersaliū debent sumi cōiunctis et non diuisim. ¶ Et si dicat̃ quid ergo sequitur ex his singularibus diuisim sumpris. ¶ Dico qd ex primis sequitur qd aliquis homo est et quilibet homo ē iste aliquis homo qui est. Et ex secundis sequitur qd aliquis hō est et quilibet hō aliquis homo qui ē non est. ¶ Et si dicitur quō ergo sumi debent singlares coniunctim. ¶ Dico qd hoc pōt fieri duplx. primo copulatum: secundo copulatiue. exemplum primi aliquis homo est et plato et Cicerō: et sic de singulis est iste. ergo aliquis homo est et quilibet homo est iste. ¶ Exemplum secundi aliquis homo est et fortes est iste: et plato ē iste et sic de singulis. ergo. et ce. Et ita enumerādo ē ēt deducēda i. uniuersalis negatiua sup mō. saligs hō ē et nullus hō ē i. ¶ Et si dicat̃ qd amplius plus significant i. singlares cōiuncti q̃ diuisim. p. cōuerso. ¶ Huic dicat̃ qd duz cōiuncti sumūt. tūc oīa relatiua ad unū solū supm determinatū restringunt̃ sicut ad for. gratia ex. et p. i. solo tunc supponūt: sicut solū illd. p. tūc significant stāte th̃ ordine scribēdi pferēdi Preferēdi. s. q̃ sumūt diuisim q̃ i. ista relatiuorū p. a. et alio supposito uerificatur. ¶ Et iuxta hoc soluit̃ una difficultas fabricana i. suis cōtūs. q̃ est aliq̃ copularia falsa: et tūc quē eius pō ē uera: et tō significat ex cōpōne suarū p. tūc precise primarie significanti et ēt affirmatiua ipothetice probabilis ut dato quod nō sint i. mūdo nisi duo.

homines fortes et plato et un^o angelus Exclamet formando hanc propositionem: aliquis homo est et subito eque primo quilibet istorum duorum dominum respondeat for. dicendo for. non est. Plato dicendo plato non est iste tunc p³ q³ ista copulativa est falsa aliquis homo est et for. non est iste et Plato non iste et contra casum: et tunc quilibet pars est uera. nam hec est uera aliquis homo est et for. non est iste. similiter aliquis homo est et plato non est iste. **H**uic dicitur q³ in uoce non pot fieri una totalis propositio ex diuersis propositionibus simul platis nec et in mente: quia non esset unus aliquis actus mentalis principatus copulans propositiones diuersorum concipientium: sicut in papyro seu in carta caus esse possibile. et tunc dico q³ attento ordine scribendi: quia in scribendo necessario requiritur ordo. si scribitur ordine recto. tunc p³ propositio scripta per istam particularem est uera et alia sequens falsa.

Si uero scribat non recta linera continuata aliquis homo est et for. non est iste. et plato non est ille: sed p³ ista aliquis homo est. deinde protrahatur due linee eque distantes ab ista particulari. una terminetur ad istam: et for. non est ille et alia ad istam: et plato non est iste. sicut in margine figuraui. Tunc dicere q³ ex his tribus propositionibus non sit una copulativa: sed sunt due. et per alio supposito uerificatur aliquis homo est et for. non est iste: et pro alio ista aliquis homo est et plato non est iste. unde ista propositio aliquis homo est: ut copulatur illi et for. non est iste. uerificatur per platonem ut uero copulatur illi et plato non est iste uerificatur pro for.

Et quis ista propositio particularis sit una propositio materialis: est tamen quodammodo due forma: siue secundum rationem. pro ut. si duabus diuersis pro

positionibus copulatur: quia impossibile esset quantum esset propositio una. uno eodemque re uerificetur simul per for. et platonem in ista casu quo ponitur ipsos solos esse in mundo.

Et sic ut dixi in scriptis ita dico in mente apud unum concipientem istas tres propositiones: quia ista non sit ordo situs. tamen ibi est ordo compositio. ergo que per copulatur in mente illi particulari est uera et alia falsa et hoc maxime quia impossibile est duas notas eque principales esse in una propositione pro ut est uia.

Ex predictis patet q³ non est impossibile imo possibile esse in scripto q³ unum actus habeat plura consequentia totalia. et e converso unum consequens multa actus totalia: et unum signum uel unam notam diuersam. sed tamen non erit una diuersa nisi materialiter. for. liter uero esset plures: quia subordinatur tot consequentis mentalibus quot erunt actus uel diuersa: quia ea que sunt in scripto uel in uoce non sunt talia nisi per subordinationem ut dixi dubio per.

Conceditur etiam ulterius in hac materia esse possibile q³ sint due consequentis quarum antecedens unius sit antecedens alterius: et nota unius sit nota alterius: et tamen una istarum erit necessaria et alia impossibilis. patet dato q³ ista propositio animi al est sit scripta in papyro: et ab ea protrahantur due linee quarum una terminetur ad istam: corpus est et alia ad istam tu es asinus: et in medio earum sit unum ly ergo. pariter distans ut patet in margine tamen licet in scripto sit una nota materialiter. Formaliter tamen est due et significat duos actus rationales intellectus: sicut duabus conditionalibus uel rationalibus mentalibus subordinatur.

Et ideo nō ē possibile q̄ una dīa for
maliter sumpta habeat multa aītia. **P**
rīa principalia totalia: sed solum ma
terialiter hoc potest ēē: et tunc p̄pōitō
scripta ē p̄pōitō plures et equiuoca
sub uno ordine concedenda et sub **2**
neganda s; diuersas hīcudines. **T**er
tio et ultimo nota q̄ nō sequit̄ iste p̄
pōitōes ad inuicē cōuertūt̄. ergo nō
sunt inuicē repugnantes. patet d̄ istis
duabus homo ē asinus: hō ē rudibilis:
quarū quelz culibet p̄pōitōi mūdi
repugnāt seu ē incōpossibile cū sit i
possibilis simpliciter. imo sibi ē repu
gnās cū n̄ istarū possit esse uera nec
possit ēē ita sicut adēquāe significa
tur per aliquam istarū: et tñ quelibet
istarū cōuertit̄ cū alia cū subiecta
predicata et copule cōuertant̄ et cete
ra requisita. **E**t ex hoc patet q̄ nō
sequit̄ hec p̄pōitō repugnāt illi. g.
nō sequit̄ formaliter ex ista: sicut pa
tuit de predictis duabus: nec sequit̄
i^a p̄pō sequit̄ formalit̄ ex i^a. ergo stat
ul^a pōt stare cū ea sic precise significā
do: p; ut prius de eisdem p̄pōitōni
bus: sicut nō sequit̄ i^a p̄pōes sunt im
p̄tētes. ergo nō stāt simul seu n̄ pōt
sunt ēē uere: ul^a nō sūt cōpossibiles: p; d̄
istis duabus papa dormit et tu dor
mis. **E**x predictis pōt ēt patere qua
te ex oī p̄pōe impossibile l: segtur quelz
a^a uel nata ē seg in dīa bona. Et quia
necessarium natū ē seg ex quolz. naz
cuiuscūq; d̄ cuius aīis ē possibile op
poitum aītis ē illi incōpossibile: q̄a cū
impossibili nihil ē cōpossibile. ergo tal
dīa ē bona. **S**imilit̄ cuiuscūq; d̄ cō
sequens ē necessariū cōtradictoriū cō
sequens ē impossibile. ergo ut prius

oppositū aītis et aīis faciunt unā co
pulatīuā impossibile. ergo dīa ē bona p; dīa
per diffinitōnem dīe bone cōter
ex quo sequit̄ q̄ ex una p̄pōe sequi
tur ipsamet et sua cōtradictoria in d̄
bona p; postq̄ ex impossibili sequitur
quodl; . Et sicut patuit in du^a p̄cedēti
aliud priuilegiū h; impossibile iplicās
cōtradictōez: q̄a pōt de p^a ad ultimū
iferre: duo cōtradictoria formaliter tā
tum . s; non de form. i. naz sicut ibi de
ducitur sequit̄ tu es et tu nō es. ergo
sor. currit. Et iterū tu es et tu nō es.
ergo sor. non currit. et si placet sequi
tur simul tu es et tu nō es. ergo sor.
currit et sor. nō currit ut potes per te
deducere facilius s; ordinō superius
assignatū dubio. xiiii^o limitatūe quar
ta. **S**ed impossibile nō iplicans contra
dictōem non potuit iperrare in curia
romana tantū dignitatis: ut ex eo seq̄
retur quodlibet formaliter s; solū ma
terialit̄. **P**ost tria notabilia que lit
terā declarant et solutōnem trium ar
gumentorū preparāt uolo: ut promi
si argumenta cōtra regulas formare
et solutōnes dare. p^a arguit̄ i^a dīa est
bona. hō ē asinus. ergo deus ē: q̄a ante
cedens ē impossibile et aīis necessarium
simp̄t: et aliqd stat cū aīte. s. cum ista
homo est asinus: quia cum ista stat i
homo est rudibilis cum sit secum cō
uertibilis: et tamen illud non stat cuz
dīte: quia nullum impossibile simplici
ter potest stare cuz necessario simp̄t
quia hec sunt duo impossibilia. **A**d hoc argumentum respondet
negando q̄ illa p̄positio homo ē ru
dibilis possit stare cum antecedēte: q̄a
ut dixi terrō notabili impossibile cum

nullo stat. et cum dicitur conuertitur
cum ista ergo stat cum ista. negatur
dñā ut in eodem notabili patuit. **2°**
arguit sic ista dñā ē bona significās
ex cōpositōe suarū partiū. ergo tu es
asinus demonstrādo per ly ista: hāc cō
sequētiā factā: qā si nō ē bona stet op
positū dñis cū ante. s. q. ē bona et tu nō
es asinus. tunc arguit sic. i. dñā ē bo
na: et tu nō es asinus. ergo ista dñā est
bona. t. a tota copulatiua ad alteram
eius partem. ergo omnimode oportet
bit cōcedere q. i. cōsequētiā ē bona.
et tamē aliquid stat cum ante quod nō
stat cum dñte. s. ista tu nō es asinus. qā
i. ē necessaria: et añs ē possibile. g. pos
sunt simul stare: sed cū dñs sit ipossi
bile nō potest cū eo stare prefert. cū
ista propositio tu nō es asinus. repugnet
dñti cōtradictorie. nulla aut pōt ēē nec
intelligi maior in cōpossibilitas q. con
tradictoriū. **Ad hoc secundū ar
gumentū respondeo primū distinguēdo**
utrum opponēs uelit q. añs signi
ficet precise uel nō. si precise nō admit
titur casus: qā expresse sequit cōtra
dictio. s. q. si ista dñā est bona q. non ē
bona et econuerso q. si non est bona
q. ē bona. quod aut sequat si non ē
bona quod ē bona probatum ē argu
endo. **Sed econuerso q. si ē bona q.**
non ē bona arguit: quia ē bona et añ
cedēs sic precise significat per aduer
sarium. ergo ē uerū. tunc ultra añs ē
uerū et dñs falsū. ergo non ē bona. t. a
in regulis. Ecce q. casus expresse impli
cat cōtradictōem. ergo impossibilis et
dñter reiciēdus ē. **Si uero nō ponit**
tur significare precise sic admittit ca
sus et adhuc conceditur dñam ēē bo

nam: quia ē sequens esse bonā aut pri
us. **Et dico tunc q. añs ē falsum. im**
mo impossibile: quia hoc etiam sequit
necessario. nam sequitur illa dñā ē bo
na: et consequēs ē impossibile simplr. ex
go et añs ē impossibile simplr et p. d. ni
hi ē sibi cōpossibile. **Et si arguit sic**
cōtra i. d. ē bona ut cōcessū ē et a. sic
assertiue significat. ergo añs ē uerū.
Respondet negando dñā: sed o
addere q. sic precise significet qd repu
gnat casui. **Et si querit quid precise**
significat. **Huius dicit q. precise si**
gnificat impossibile quārcūq. sit illud
nō ē certificandū: qā hoc debet esse se
cretum: qā nemini d. releuari nisi in
die iudicii. **Si uero respondens uel**
let q. añs mutaret significationē: au
tentiam. s. significando te esse homi
nē: et dñs etiā mutaret significationē
s. significando te esse aīal et tota dñā
significās ex cōpōe suarū partiū sic de
nouo significantiū. tūc dico q. i. dñā ē
bona et dico q. i. p. p. tu non es asinus
stat nūc cū ante et cū dñte nec ē tunc
cōtradictoriū dñis: qā i. p. tu es asinus
significat precise te ēē a. negatiua ue
ro tu nō es asinus nō mutat significa
tionē. et iō cū illis stat et i ueritate: qā
oēs de facto sunt uere: et sic ut ade
q. te: significat p. oēs pōt ēē. **Et si dñs**
respōsio danda ē huius dñe: hec dñā est
concedenda. ergo tu es asinus. et si di
cte consequentia sint mentales. tunc
non possunt non significare quod si
gnificant: sed solum querendum est
an precise significant uel non et re
spondeat prius. **Tertio et ultimo**
arguitur sic: hec consequentia est bo
na hec propositio que est consequens

huius cōs quētie ē necessaria simpli
citer. ergo homo est asinus demonstrā
do consequens huius dñe quia non
pōt esse ita sicut adequate significat
p aī: nisi ita sit: sicut adequate signi
ficatur per dñs: et tamen illa propoitiō
nullus hō ē asinus stat: cū autē cū ipā
sit necessaria simp'r et aī: sit possibi
bile: q' possibile ē dñs huius dñe esse
necessarium: et tamē i' p'pō nullus hō
ē asinus i' ē cōpossibilis illi dñi cum
sit eius contradictoria. ¶ Huic dicit
si hec dñā ē in mēte tunc ē bona: sed
aī: nihil ē cōpossibile: q' est impossibile
cū sit ipossibile hāc mentale esse ue
ram homo ē asinus: sed i uoce uel in
scripto. tunc dñā nihil ualet. stat enim
q' hec propoitiō hō ē asinus significet
deum esse precise: et tunc nō sequit
ista propoitiō homo ē asinus. s' est ne
cessaria. ergo homo ē asinus. ¶ S' si
fiat dñā hoc modo dñs huius dñe ē ne
cessarium sic precise significando au
tentice. ergo hō ē asinus. tunc dñā est
optima: sed aī: ē impossibile. et ideo
tunc illi nihil ē cōpossibile.

SEXTODECIMO. Du
bitatur circa. xxi. et. xxii.
regulas. s' si arguitur ex
contradictorio dñis ad cō
tradictoriū vñtis. dñā ē bona. ¶ Et si ex
opposito vñtis cum altera premissarū
sequit' oppositū alterius premissę est
dñā boni utrum sint uere. ¶ Ad hoc
respondet' q' iste regule sunt tante
ueritatis et necessitatis i logica quod
sunt fundamentum totius discursus
nostri. ¶ Et per his regulas inuente
fuerunt et inueniunt' omnes bone

forme arguendi: sicut patet inspiciē
processum Aristotelis primo prior^m
ubi pbat formas sillogisticas qualdā
esse coniugatōes utiles et qualdam i
utiles. Et iste magister Strodus i pro
bando has regulas generales sepe se
regulat per has duas regulas et ma
xime per uigesimā: cū dā. ¶ Addēdo
tū sunt limitatōes cōs quas breuita
tis cā non repetō: sed pro declaratiōe
littere magis in aliqua reducat' i unus
que superius hinc inde sunt dispersa
deinde cōtra regulas arguam triplici
ter ut clarius elucescant. ¶ Nota g'
q' ex impossibili nō implicante cōtra
dictōem sequit' quodlibet materiale
tantū. unde sequit' nihil ē. ergo sor. ē
et sor. non ē. sed ex impossibili implicā
te contradictōez sequit' quodlibz sor
maliter tantū: sed nō de forma et hoc
latissime patuit dubio. xiii^o. limitatōe
quarta. Sed ex nullo impossibili mūdi
sequitur quodlibet de forma. Et licet
sint multa impossibilia implicatiā cō
tradictionē: sicut ibi loco allegato no
raui: tamē notabilis propoitiō iplicant
cōtradictionē ē una de qua magister
mentionem facit in littera. s' ista. a. est
uerum cuius etiam meminit Tisber
in tractatu de reatiuis ubi ponit hāc
copulatiuam quam concedit. scilicet q'
a. contradicit. b. et tamen si a. est uerū
b. est uerum semper significando p
cise p'marie quod patet ē possibile
in hoc casu dato q' a. significet preci
se q' b. est uerum: et b. contradicto
rio modo. s' q' nullum. b. est uerum: et
tunc patet prima pars copulatiue. s' q'
a. contradicit. b. et econtra per casuz
cum precise ambo contradictorie

significent et secunda pars arguitur
facit sic. a. ē uerū sic precise signifi-
cando. b. esse uerū. ergo. b. ē uerū. ergo
si. a. ē uerū. b. ē uerum sicut sequitur i
si hēc propositio tu curris ē uera pre-
cise significans te studere. ergo tu stu-
des. et ex eodem ante sequitur q̄ si. a.
ē uerum. b. nō est uerum: quia sequit̄
a. et. b. sunt duo contradictoria. ergo
si unus ē uerū. s. a. uel. b. alterum ē fal-
sum et cōter non ē uerū. ergo si. a. est
uerum. b. nō ē uerum quod erat p̄ba-
dum et hoc ideo ē: q̄ illud aūs non ē
solum impossibile: sed etiā implicans
contradictionē. impossibile ē enim. a. cō-
uerū sic precise significando: et ultra
ex hoc. a. esse uerum sequit̄. b. esse ue-
rum. et. b. nō esse uerum. ¶ Et p̄p̄ die-
tas cās s̄; Tilberū ē impossibilis cāu-
si ponatur precise significare ipsum
a. et non debet admitti et hoc suo cō-
tradictorio existente. s. b. ut ponebat̄
supra. ubi uero. b. suum cōtradictoriū
non ēēt. tunc. a. nō ēēt impossibile: s̄; p̄p̄
affirmatiua falsa cuius subiectū p̄p̄
supponeret sine aliqua amplitione
et restrictōe. ¶ Et iuxta hoc cōcedit
Tilber q̄ hēc p̄p̄ ē uera: si sua cōtra-
dictoria ē uera. et q̄ hēc p̄p̄ nō ē uera
si sua contradictoria ē uera nec 1° cō-
tradiciunt: sed sūt conditionales de cō-
sequentibus contradictoris. ¶ Sicut
etiā concedit̄ q̄ si tantum pater ē tā-
tum pater est: et si tantum pater ē nō
tantum pater est. ¶ Sed nō concedi-
tur q̄ si tantum pater est tantum pa-
ter est: et non si tantum pater ē tantū
pater est: quia ista contradiciunt. ¶ Si-
militer non conceditur q̄ si tantū pa-
ter ē non tantū pater ē: et non si tantū

pater ē: non tantū pater ē. ¶ Eadem cā
et eodem modo non concederet̄ q̄ si
hēc propositio ē uera sua contradicto-
ria ē uera. et nō si hēc p̄p̄ ē uera sua
contradictoria ē uera nec etiā 1° duo
s. si hēc propositio ē uera sua contra-
dictoria non ē uera. et non si hēc p̄p̄
ē uera: sua contradictoria non ē uera.
q̄ sunt duo contradictoria. Et opposi-
tum istarū cōditionaliū signatarū cō-
ditionales negatiue sunt impossibiles:
q̄ earum oppositae affirmatiue sūt ne-
cessarie cum sint conditionales uere
qualiter autem sint uere potes dedu-
cere de primo ad ultimum partim ex
his que habuisti dubio decimoquarto
limitatōe quarta partim ex his que i
hēc notabili dicta sunt de. a. et. b. p̄p̄o-
sitiōibus: et hoc apud 1^m qui admittit
casum de insolubili simpliciter etiam
cum precisa significatōe: quia aliter
dicte cōclusiones nunq̄ deducerent̄:
sicut etiā Tilber loco allegato testat̄.
¶ Vnde s̄m eum qui talem casum
non admittit ē concedendum q̄d est
aliqua prepositio que sic precise signifi-
cando non potest habere contradicto-
rium. patet de. a. quia tunc esset ipos-
sibile simpliciter. ¶ Et si dicis cum in-
tellectus sit liber pono q̄ tantum in-
tellectus sit a. non ne posses prepo-
nere unam negatōem ad. a. siue habe-
re actum negatiuum super. a. et tūc
habebit contradictorium: quia non ē
uerius contradicere q̄ negatōnem p̄-
ponere uel prepositam auferre. ¶ Hu-
ic dicitur q̄ potes preponere negatio-
nem ad. a. sed non ipso manente in
sua significatōe p̄cisa. ¶ Et si dicit̄. a. ē
p̄p̄o mentalis. igit̄ significat naturalit̄

et dñter nō pōt cadere a sua significa-
tione natural. ergo et ce. ¶ Rñr cōce-
dendo totū. unde sepa. dñ erit remāo
bit in sua significatōe: sicut prius: sed
nō precise seu adequate. nā precisio
seu adequatio dicit relatōem: sicut eq-
litas. relatio autē hñ hanc naturā q̄ pōt
alicui de nouo aduenire ul' remoueri
ab eo per solā mutatōem factā in alio
sicut pñ quinto phisicorū. Per solā enī
mortem fili pater desinit eē pater et
pdr pater nitarē. ¶ Et iō dico q̄ p solū
actum negatiuū de nouo factū ab
intellectu desinit. asgnificare precise
seu adequate: ita q̄ pdr pñsionem et
adequatōem: sicut si sor. et Plato eēnt
equales et Plato iciperet maiori non
mutato sor. tunc Plato nō perdendo
quātitatē pñorē desinit eē equal' per
acquisitōem noue quātitatis. ¶ Et si
tu dicis: quid ergo aliud incipit signi-
ficare. ¶ Huic petitiōi sñm Tisberū nō
teneor satisfacere: nisi de gratia speci-
ali quam tibi tribuā tēpore pasce. ¶ Et
si dicis illud aliud quod significat utrū
significet natural' ul' ad placitū. ¶ Di-
cit q̄ natural' q̄a ex natura rei ē qd̄
dum existit solū in mente tūc signifi-
cat solū suū cōtradictoriū esse uerū
ex natura rei enā ē q̄ statim preposi-
ta negatōe significet natural' hoc et
aliter et dñter nō precise illud qd̄ pri-
us. sicut si nunc non sit antechristus. tūc
i' pñ in mente ē uera. omnis homo ē
et subiectum non supponeret p ante-
christo. deinde pono q̄ post horā nasca-
tur antichristus cōtinuante actū mēta-
lē cathexor cū somis hō ē: et patet q̄
statim subiectū huius pñpositiōis mē-
talis incipiet supponere pro antechri-

sto: et hoc erit mere natural' et nō ad
placitū: imo uelis nolis ue te sic cōpo-
nente subiectum supponit pro ante-
christo: seu pro antechristo supponit
pro quo ante nō supponebat licet ip-
suz significauerit nec ualeat i' dñ. sub-
iectū huius prepositiōis supponit me-
re material' et nō ad placitū et prius
pro antechristo non supponebat. g^o
nec nunc. et hoc ppter mutatōem
factā in alio. s. ex parte rei: q̄a natus ē
antechristus. unde significatō et sup-
positio dicunt relatōez et habitudinē
que si fuerit mentalis erit mere natu-
ralis. et ideo mere natural' ē qd̄ sub-
iectum huius propositiōis incipiat sup-
ponere pro alio nūc q̄ prius. et si om-
nino nulla fieret mutatio i' al. quo ex-
tremorū relatōis impossibile esset taz
naturaliter q̄ ad placitū relatōem de-
perdi. et hec pro declaratiōe littere
sufficiat. ¶ Nunc ad argumenta con-
uertor. Primo si aliqua cōsequentia ē
mala ex cuius contradictione dñtis se-
quitur contradictoriū dñtis. ergo re-
gula falsa. tñ et aī's probat' pre-suppo-
no primo q̄ per ly hoc demonstratur
sor. tunc facio istam cōsequentiā: hoc
nō demonstrat'. ergo hoc nō demonstra-
tur. a' dñ nihil ualeat: et tñ cōtradictoriū
dñtis inferat contradictoriū dñtis.
¶ Quia optime sequitur hoc demō-
stratur. ergo hoc demonstratur demō-
strato eodem. ¶ Et quod ista conse-
quentia non ualeat arguitur sic: quia
non sequitur Sortes non demonstra-
tur. ergo hoc nō demonstratur. ergo a
pari non sequitur hoc nō demonstra-
tur. ergo hoc non demonstratur tñ:
quia iñe consequentie sunt omnino

si les cū cōtinuo idem demonstratur.
 s; q' i' nō sit bona arguit: q'a casu. pos-
 sibili posito ē aīis uerū et dīis falsū: q'a
 si nihil demonstrat certū ē q' aīis esset
 uerū. s. for. nō demonstrat et tamē dīis
 eēt falsū. hoc nō demonstrat: q'a si dīis
 esset uerū cū ipsū sit ppō categorica
 o; q' subiectū aliqd significet. s; subie-
 ctū ē ly hoc. g' ly hoc aliqd significat
 sed ly hoc ē pnomē demonstratiuū
 et pnomē demonstratiuū nihil signi-
 ficat nisi demonstrando aliquid. g' per
 ly hoc demonstrat hoc uel illud et p' d'
 falsum ē q' hoc nō demonstrat. ergo
 aīis dicere dīis ē uerū: et tamē dīis esset
 falsū quod erat probandū. ¶ Ad hoc
 primū respondet. negando q' i' non
 sit bōa dīa imo ē optima. et cū dicit
 q' nō seqt' for. non demonstrat. ergo
 hoc nō demonstrat. ¶ Huc dicit q'
 seqt' semp dato q' nō possint esse plu-
 res. for. et q' ly for. sit terminus me-
 re discretus: sicut uult Tilber. et cum
 dicit casu possibili posito aīis ē uerū
 et dīis falsum et ce. nego illud et ad-
 mi' casu quod nihil demonstret nō
 go q' aīis sit uerū: q'a nō h; aīis nec d'
 et dīter stante casu i' nō ē amplius d'
 sed bñ cōcedo q' aīis i' dīe pōt ēē ue-
 rū: sed nō ē possibile aīis i' dīe esse ue-
 rū. n. et in hac materia cōcedit q' ista
 ppō for. nō demonstrat pōt esse uera
 sic significando et i' alia hoc non de-
 monstrat nō pōt esse uera sic signifi-
 cando et tamē iste propositōes cōuer-
 tunt. ¶ Et si dicit ergo a cōuertibili
 ad cōuertibile nō ualeat argumentū
 ¶ Huc dicit negando dīam quia i'
 ca' ē q' sortes demonstrat uel non. si
 sicutuncambe iste ppōes sūt et utraq

ē falsa. si uero nec for nec aliqd aliud
 demonstrat. tunc nō pōt fieri dīa. q'a i'
 erit nisi una istarū. ¶ 2° arguo nec
 dīa non ualeat hoc ē preteritum. ergo
 hoc fuit: et tamen ex cōradictorio cō-
 sequētis seqt' contradictoriū aīis: q'a
 bene sequit' hoc nō fuit. ergo hoc nō
 est preteritū quocūq; demonstrat. ¶ Et
 q' i' dīa nō ualeat arguit sic aliqd fu-
 it et impossibile ē illud fuisse. ergo ali-
 quid fuit quod nō fuit tenet d' et an-
 recedēs pbat' et signo hāc ppōem hō
 ē asinus quā uolo diu fuisse sic signi-
 ficando precise. ¶ Tūc arguit sic hoc
 fuit. et impossibile ē hoc fuisse. g' et ce.
 Et demonstrō p ly hoc istā ppōem hō ē
 asinus. tūc p' ps p; ex casu et s; p' pro-
 bo. s. q' impossibile ē hoc fuisse: q'a uerū ē
 q' impossibile ē hoc fuisse. g' impossibile ē
 hoc fuisse t; a sili ut uerū est te curre-
 re. ergo tu curris: et aīis arguit sic nā
 i' ppō ē uera q' impossibile ē hoc fuit
 que adequate significat q' impossibile
 ē hoc fuisse. g' uerum ē q' impossibile ē
 hoc fuisse t; ab officiāibus ad offici-
 atā: et a' pbari ē manifestū et p' maio-
 ri pbat': q'a hoc fuit illud q' impossibile
 ē g' q' ē impossibile ē hoc fuit. t; a cō-
 uertibili ad cōuertibile et aīis ē uerū
 g' et dīis dīis ē maior i' d'. ergo ma-
 ior ē uera. ¶ Ad hoc s; rñr negando
 q' i' d' nō sit bona hoc ē preteritū g'
 hoc fuit. Et cū dicit q' aliquid fuit et i'
 possibile ē illud fuisse. g' aliquid fuit
 q' nō fuit: et ce. nego aīis. et cū dicit
 hoc fuit et impossibile ē hoc fuisse eodē
 demonstrato. ¶ Huc dicit negādo
 sam prē. et cū dicit uerū ē q' ipossi-
 bile ē hoc fuisse. g' impossibile ē hoc fu-
 isse. ¶ Huc dicit dubitādo qualiter

teneatur ly qđ ul' noiaſt ul' cōiunctiue. ſi
primo mō iſta ē cōcedenda. uerum ē
qđ i poſſibile ē hoc fuiſſe: qđ v3 rātū ac
ſi diceret uerū ē hoc fuiſſe illud qđ
nūc ē i poſſibile: et hoc ē uerū in caſu
dicto. S3 tūc n̄ v3 cū iſerit. gō i poſſibi
le ē hoc fuiſſe: quia qđ nō cōuertit cū
oratiōe infinitiua que dicit dictū ppo
ſitiōis: niſi cū tenet cōiunctiue. Si ue
ro ly qđ tenet cōiunctiue. tunc cōia eſt
bona: ſed aīa ē falſū. et ad probatiōem
cū dicit hec ē uera quod i poſſibile ē
hoc fuit que adequate ſignificat qđ i
poſſibile ē hoc fuiſſe. ergo uerū ē qđ i
poſſibile ē hoc fuiſſe: negat cōia: quia
in aīa ly quod tenet nominalr et in
cōite cōiunctiue. Et iuxta hoc ſolet
concedi qđ uerū ē qđ i poſſibile ē hoc
fuiſſe et falſū ē qđ i poſſibile ē hoc fuiſ
ſe tenendo ly qđ in prima nominalr
in ſecūda cōiunctiue: ſicut cōceditur qđ
neceſſariū ē qđ deus non fuit: quia ce
lū ē qđ deus nō fuit et celū ē neceſſa
riū. ergo neceſſariū ē qđ deus non fuit
et tamē neceſſe ē deum fuiſſe: et i poſ
ſibile ē qđ deus nō fuit. Similr cōcedit
qđ poſſibile eſt qđ nihil fuit et nihil erit.
et tū neceſſe ē quod aliqd fuit et aliqd
erit. Tercio arguit ſic i cōia ē bōa
ſor. ē nunc pō genitus. ergo habz ma
trē ul' patrē: et tamē ex cōtradictorio
cōit. nō ſequit cōtradictoriū aīa. er
go regula falſa: quod ſit bona ſatis ap
paret et probat minor: et pono quod
plato poſuerit ſemē in matrice et mo
riat aīa qđ aīa intellectiua ſor. infunda
tur. tunc ſimus in pō iſtanti ſor. et p3
qđ nō ſeqt ſor. nō h3 nec habuit patrē:
ergo ſor. nō ē primogenitus: qđ aīa ē
uerū: et cōia falſū: qđ cōia ſit falſū. p3: qđ

nō loquor de natiuitate extra uterū
ſ3 i utero que pōt dici uera natiuitas
qđ aīa ſit uerū pbat: qđ ſi nō det op
poitū. ſ3 qđ h3 ul' hū t patrē: et p3 qđ hoc
ē falſū: nō enī h3 patrē: qđ plato ē mor
tuus. nec etiā habuit patrē: qđ ſor. in
fuit. ergo nō habuit patrē. Ad hoc
tertiū dicit negādo cōiam primam. ſi
ſor. nūc ē priogenitus ſeu natus. g
habz ul' nabuit patrē: ſicut apte proba
rū ē: et cū dicit qđ iſta cōia ſatis apparz
Dicit qđ bene app3: ſed nō ē bona. un
de nō ē neceſſe qđ ad generatiōem ali
cuius ſit ul' fuit pater ul' mater eius.
ſed ſufficit qđ fuerit ſemen debito lo
co iſuſū qđ habz uirtutē corporis ſor
manuā. et de ſublimis creator qđ aīa
corpori generato infundit et oīz pā
ter ē primus et principalis dans oībz
eō et conſeruari. Et cōcedit natu
ralr cō poſſibile hominē cō nunc prio
pductū qui nec habuit patrē neqz ma
trē hominē ſeu homines: ſicut poſito
de platone: ut prius poſui. deide d' ber
ta qđ ſit bñ ſana et ſimus p modicum
tēpus diſtans ab iſtanti quo aīa itelle
ctiua infundet pro ſor. generādo. Et
ſint oēs cauſe pparantes diſpoitōem
p iſta aīa ita propinque: quod nulla cā
naturalis in tam breui tēpore poſſit
applicari ad ipediēdū. deinde uolo qđ
Berta percutiat gladio et ſit in breui
ori tēpore mors berte qđ tēpus in quo
aīa producet p ſor. generādo caſus ē
ſatis poſſibilis et intell gibilis: et tunc
patet de p iſtanti ſor. et ce.

DECIMOSEPTIMO.
Et ultio dubitat quo ad
ſecundas regulas genera

les magistri. **V**trius. xxiii. et xxviii. re-
gule sint uere. si dicitur bona et scita et
autem est intellectus dicitur est intellectus. et si
dicitur bona oppositum dicitur non potest sta-
re cum alio. **D**ico breuiter quod sic non
neglectis tamen limitatibus coribus:
tamen pro declaratione littere uolo nota-
re tria et statim ponam finem huic du-
bio. **P**rimo notandum quod quidam ne-
gant omnino suppositionem materiale pro-
fundamentum omnino oppositum dictis ma-
gistris. non enim uolunt quod ista sit propo-
sitione. uel est syllaba. petrus est dictio. a. est lit-
tera. et ad hoc probandum presuppo-
nunt. **P**rimo quod quelibet pars oratio-
nis grammaticae est pars per suum mo-
dum significandi. **S**ecundo quod nihil
potest esse pars constructionis: nisi sit de
octo partibus orationis grammaticae. **T**ertio
quod omnis terminus est cathegorematicus
et sine cathegorematicus est coris per discretum
terminus cathegorematicus est coris per discretum
His stantibus arguunt quod predictae
non sunt propositiones: quia non habent sub-
iecta: quia ista quae uidentur subiecta non
sunt alicuius partis orationis cum non
habeant modum significandi generale
uel speciale quod probatur: quia autem im-
positione non habebant aliquem modum si-
gnificandi. cum tunc nulla foret pars
orationis nec posset: quia nulla est facta im-
positio terminis ad significandum scilicet
quia longus hic fuisset labor. tunc quod
termini se ipsos naturaliter significant
et non ad placitum etiam data opinio-
ne opposita sequitur quod quelibet pars ora-
tionis posset esse nomen et sic fieret con-
fusio in grammatica. **S**ecundo ar-
guitur et signo istam propositionem for-
dictum et arguo quod non est propositio: quia

non habet subiectum: quia non est ter-
minus quod probatur. **N**on enim est terminus
sine cathegorematicus et hoc non patet:
sine cathegorematicus et hoc non patet:
uel est terminus coris: et hoc non ut patet
uel discretus et hoc non: quia secundum ad
uersarium potest supponere pro se per
sibi simili. ergo pro pluribus et conse-
quenter non uidetur terminus discretus
ergo nullus terminus est ly for. quod erat
probandum. **S**ed quia hec disputatio
est tota grammaticae calis unica de finitio-
ne satis communi tota ambiguitas dissol-
uetur. scilicet quod duplex est impositio una abso-
luta et alia dependens. **I**mpositio
absoluta est qua terminus instituitur ad
significandum uel modum significandi
significat siue copuletur alteri termi-
no siue non. sicut ly homo significat
omnes homines ex impositione autenti-
ca absoluta. **S**ed impositio dependens
est qua terminus non impositus ad signi-
ficandum uel modum significandi per se
non significat: nisi copuletur alicui no-
te instituite a primo impositore ad hoc
officium exercendum. note autem sunt
plures: sed in presenti note materiali-
tatis sunt istae: ista dictio: iste terminus
ista oratio et potissimum est ista uox ly
uel ubi sit talis compositio terminorum
quod subiectum sit prime intentionis uel
impositionis et predicatum secunde si-
ne signo personalis precedente et sic de
aliis institutionibus ab impositore scitis
autentice quas in regulis suppositio-
num facile est comprehendere. **D**ico
ergo admissis omnibus suppositionibus
quod illa uox bufante impositionem et etiam
post per se prolata non est pars orati-
onis. sed quoniam primus copulat huic note ly

uel aliis terminis materialibus uel copo
 ad hoc institute statim incipit esse po
 orationis et incipit habere modum si
 gnificandi generale essentialem nomi
 nis. significare per modum habitus et
 quietis et determinate apprehensio
 nis: nec hoc fuit magnus labor: quia
 hec institutio paucis uerbis facta est.
 paucis notis seu regulis: cum uero di
 citur quod ante significabat se naturaliter
 Huic dicitur quod hoc est uerum: sed ante
 non habebat modum significandi nomi
 nis quem habet ex applicatione ad alios ter
 minos modo institutos ex impositione de
 pendente: et quod plus est etiam habuit: ut
 non solum pro se: sed pro quolibet sibi si
 mili posset supponere. Et tunc cum
 dicitur quod quilibet pars potest esse nomen
 dum sumet materialiter. Huic dicitur
 concedendo immo est regula grammati
 calis magistralibus uersibus tradita.
 Dictio quecumque fuerit tibi materialiter.
 Est neutri generis et ideclabile nomen.
 Et ad ultimum dico quod ly for. est termi
 nus categoricus et est terminus
 communis dum supponit materialiter et infini
 ta habet supposita uel habere potest. si
 hoc ly for. et hoc ly for. sic de singu
 lis syllabis in uoce uel inscripto: ly for.
 personaliter sumptus sit terminus discre
 tus. Pura de hac materia inferere
 hic non est cura: sufficit enim pro opini
 one Strodi: sicut dicit in littera quod ista
 oratio est propositio uel syllaba. a. littera
 et huiusmodi. Sed deceptio opinio
 nis opposita in hoc consistit quod nescit po
 nere differentiam inter dictorem et
 partem orationis. dictor enim est dictor per
 significatum suum essentiale. sed pars ora
 tionis est pars orationis per suum modum

significandi et non per significatum
 due enim dictores possunt unum signifi
 ficare et idem. et tamen per diuersum
 modum significandi erunt diuersae par
 tes orationis. sicut iste due dictores cur
 rit et cursus que idem significant: sed
 non eodem modo. et quilibet pars ora
 tionis prius est dictor quam pars orationis. un
 de ly bus. sine aliquo signo materiali
 et extra propositionem est dictio et non est pars
 orationis. sed per aliquid dicit seu significat
 quia se significat materialiter: sed non est se
 per nomen: nisi dum copulatur note uel
 compositioni ad hoc institute. Alie ue
 ro sunt dictores habentes impositionem
 absolutam que licet sint eque prime
 dictores et partes orationis post imposi
 tionem factam: tamen prius naturaliter
 dictores quam partes orationis. et ante insti
 tutionem aliquam factam erant dictores
 et non partes orationis. et si nunc cessa
 ret impositio et uoces libere remaneret
 statim omnes desinerent esse partes orati
 onis: sed non desinerent esse dictio
 nes. Propterea aliquae dictores fue
 runt impositae ad significandum et con
 significandum. id est determinandum si
 gnificatum et modum significandi: sicut
 ly homo fuit impositum ad significan
 dum hominem per modum nominis. Ali
 que uero dictores fuerunt impositae so
 lum ad consignificandum: sicut sunt uo
 ces que nihil preter se significant: uel
 bus. et bas. et talis impositio est dependens.
 Alia uero absoluta: unde ly homo ingruus
 est pars orationis habet eundem modum
 significandi siue materialiter siue per
 sonaliter sumatur. Sed ingruus est dictor: est
 due dictores: una materialiter ut natura
 liter se significat: et alia personaliter
 eis,

seu ex impositiōe pro ut significat ad
se. s. hominē. ¶ Sed iam finē pono hu
ic speculationi: q̄a ut dixi ad gramma
ricā spectat speculatiuā. ¶ Secundo
nota pro aliquo dicto magistri i litte
ra dum negat q̄ tu intelligis nō intelle
ctū a te etiā intelligēdo predicatū hu
ius p̄pōis. s. a. ē non intellectū a te: et di
cit q̄ intelligēdo p̄dicatū huius p̄posi
tionis tu intelligis nō intellectū a te n̄
affirmatiue sed negatiue. ¶ Ideo pro
notitia huius nota q̄ triplex ē compō
intellectus. prima ē simplicium intelli
gētia: sicut cū intelligo rosā absolute
Secūda ē cōpōitō seu diuisiō. i. affirma
tio seu negatio: sicut cū intelligo rosā
esse pulcherrimā uel non esse liliū. Ter
tia ē illatō seu discursus: sicut ē opera
tio qua intellectus aliqd̄ infert ex alio.
sed i presenti nō ē mentio: nisi de priā
operatiōe intellectus que est simplex
rei apprehensio. ¶ Et hec prima opera
tō iterū ē duplex: una finita: et a^o ifini
ta. Finita ē qua intellectus apprehē
dit aliqd̄ representatū per speciē intel
ligibile pro ut ē ista de se naturaliter
representatiua: sicut cum intelligo ho
minē per speciē seu conceptū natura
le hominis. ¶ Sed intellectio infinita ē
qua intellectus intelligit negatōnem
finitū: et hoc determinate: sicut cū intel
ligo nō hominē intelligo negatōnem
hominis capiēdo negatōnem large
pro infinitatōne: et hoc intelligo deter
minate. s. nō hominē: sed nō oportet
q̄ intelligā aliquid determinate finire
seu positue: sed sufficit q̄ intelligo ali
quid determinate uegatiue seu ifini
te. s. nō hominē seu negatōnem homi
nis nō curando an illud non homo sit

leo uel angelus: sed sufficit q̄ intelligit̄
determinate negatio hominis seu ifi
nitas hominis. ¶ Verūtamē nota q̄
intellectō ifinita presupponit irentio
nē finitā. ¶ Nemo pōt̄ intelligere nō
hominē: nisi prius intelligat hominē.
¶ Et si diceret ista intellectio infinita
nō uidetur esse aliqd̄: sicut nihil intelli
gere nō ē aliquid. ¶ Huic dicitur q̄ i
tellectō ifinita de qua loquor nō ē ni
hil intelligere negatiue: sicut dormiens
q̄ nihil intelligit: s. ista intellectio ifini
ta seu ifinitata est actō positiua seu ae
tus positiuus intellectus quo intelligit
negatōnem finiti seu ifinitatōem eius
s. nō hominē. Et ideo talis intellectio q̄
damodo negatiua de qua mentōnem
facit magister in littera nō ē nihil intel
ligere: sed ē intelligere nō tale seu ne
gatōnem talis. et non dico intelligere ali
qd̄ positiue quod sit non tale: sed suffi
cit intelligere negatōem talis positiui
siue finiti. stat enī me scire q̄ interfici
ens platonē fuit n̄ paulus licet nesciā
determine quis ali^o fuerit: licet tamē
sciaz̄ determinate ifinite q̄ fuit non
paulus. ¶ Sed aliud ē scire determinate
finitē. ¶ His premissis dico: cū magi
stro q̄ ē possibile me intelligere nō intel
lectū a me negatiue seu ifinite: sed nō
ē possibile me intelligere nō intellectum
a me finite. Primū patz̄ dū p^o intelligo
intellectū a me possū determinate illū
ifinitare nō referēdo intellectū super ali
ud positiue seu finite: sed solum i ne
gatōnem illius qd̄ prius intellexi positiue.
secūdū etiā patz̄. s. q̄ nō possū intellige
re nō intellectū a me finite seu positue
q̄ tūc sequeretur q̄ idēz̄ eēt intellectū

a me et nō itel'ectū a me qđ implicat
Et hoc ē pp transcendētiā illius termi
i intellectus et reflexionē sup operatio
nē propriā intellectus cum dico nō itel
lectum a me. nā bene ē possibile i ter
minis nō transcendētibz qđ possim in
telligere hominē determinate finite: et
etiā determinate negatie seu infinite. s.
qđ ē nō homo qđ quid illud sit uel non
sit. ¶ Et tertio possū intelligere deter
minate finitū istius ifinitatōis. s. qđ il
lud nō homo ē leo cuius cā ē. quia hō
nō ē terminus transcendētiā sicut ly itel
ligere ens aliqd res et huiusmodi nō
ibi fit negatio pprie operatōis intellec
tus. multa enī sūt homines et mlti nō
homines: sed nihil ē qđ sit non intelli
gibile: et nō ē possibile qđ intelligas aliqd
quod nō intelligas: sed bene possibile
ē qđ intelligas aliqd quod nō amas uel
nō uides. unde omīa transcendētiā i sua
maxima transcendētiā sumpta possūt i
telligi dupl'r tantū. s. determinate finite
et determinate infinite seu ifinitate. s.
nō possūt intelligi tertio modo determi
nate. s. finitū illius ifinitatōis. possūz in
telligere p' ens: secūdo nō ens. Sed nō
possū intelligere aliqd nō ens: siue ens
non ens: qđ implicaret. Et hoc pp maxi
mum ambitū transcendētiā: qđ nihil
ē uel pōt ēē quod nō sit ens i intelligi
bile: et cōtrē ē aliquid illorū positiue.
Ideo optime cōcessit magister qđ itelli
git nō itellectū a se negatiue seu ifini
te solū. ¶ Et si dicit' tu intelligis signi
ficatum adequatū huius propositōis
hoc nō ē intellectum a te. ergo intelli
gis hoc demonstrato isto significato.
tunc sic tu intelligis hoc: et hoc ē non
intellectus a te. ergo intelligis non itel

lectū a te. ¶ Huic primo dicit' negan
do minorē imō ē itellectū a me ifini
te: sed nō ē itellectū finite seu positiue
ut dixi: qđ illud ē impossibile nec seq
tur nō ē itellectum a te determinate
finite. ergo nō ē itellectum determina
te. stat enim qđ sit itellectū determina
te ifinite seu ifinitate. ¶ Al'r potest di
ci: cōc' maiorē et minorē s; diuersis sō
sibus. nā nō hoc ē itellectum. s. ifinite: et
ē nō itellectū. s. finite. ¶ Et ideo cōcedi
tur cōclusio qđ intelligo nō itellectus a
me. i. intelligo ifinite: nō itel'ectū a me fi
nite: et sub hoc sensu cōclusio ē uera.
¶ Iste modus respondendi ē real's: sed
tamē non debet cōcedere dīam abso
lute sicut nec m' norem. nō enī debet
concedi qđ nō est itellectū: qđ nō ē in
tellectum finite: arguit' enim ab infe
riori ad suū inferius distributē: sicut
nō sequit' tu es nō homo albus. ergo
tu es nō homo: ut placet aliis a supe
riori ad suū inferius sine distributi
one. qđ terminus finitus qđo superior
tanto ifinitatus sit inferior et non ecō
tra: et de hoc nō ē uis ad presēs et hic
parū abundauī in uerbis et materiāz
aliqua'r transgressus sum: quia rō dif
ficilimā meo iudicio ad exprimēdum
nō potui al'r facere clariore. ¶ Tertio
nota qđ ista duo se habent sicut supe
rius et inferius. s. nō sim' stare et inui
cō repugnare. nā quēcūqđ repugnāt
non stant sim' et nō econuerso. Illa enī
dicunt' nō sim' stare que sunt icom
possibilia seu ex quibus fit una copu
latiua impossibili' siue illa implicent con
tradictōem siue nō. uerbi gratia sicut
magister dicit in littera tu nō es alb'
et nihil ē i' copulatiua ē impossibili' qđ
ciii

secūda p̄s ē impossibilis: et tamen nu-
la pars cōtradicit alteri nec mediate
nec immediate: et hoc formalit̄: quia tunc
ex altera illarū sequeretur cōtradictori-
um alterius. Et cū quelibz istarum sit
negatiua oporteret q̄ ex negatiua se-
queretur affirmatiua formalit̄: et supe-
rius ē reprobata salte de negatiua pu-
ra: sicut ē i propoito. ¶ Sed ista dicun-
tur repugnare: quorū unum ē forma-
liter illatiuū cōtradictoriū alterius siue
mediate siue immediate: sicut ista nihil
ē et tu curris. ¶ Et iuxta hoc nota de
bonitate dñe: quia ad hoc q̄ sit bona
sufficit cōtradictoriuz dñis non stare
cum aūte: dato q̄ sit. ¶ Et notanter dico
dato q̄ sit: quia ista dñs nō ē bona: tu curris.
ergo plato loquit̄: et tamē si nulla a^a
propositio nec dñs alia foret: nisi ista et
partes eius: tunc oppositum dñis nō
staret cū aūte: quia oppositū dñis non
ē: ergo nō stat cum aūte. t̄ a^a superio-
ri distributo ad suū inferius: sed si op-
positū dñis et aūte sint et faciūt copu-
latiuam impossibile. tunc dñs illa ē bona
siue sit formalis siue materialis. ¶ Sz
ad hoc q̄ sit formalis nō solū oportet q̄
oppositū dñis nō stet cū aūte: sz ultra
hoc requiritur q̄ repugnet. a. q̄ sit for-
maliter illatiuū cōtradictoriū sui ante-
cedentis. sed de his dubio q̄nto latius
dictum ē. ¶ Ex quibus corollarie seq-
rur q̄ oēs propositiones impossibiles et
cōtradictōem implicantes sibi ipsis et
cuiuslibet repugnantes: quia inferunt for-
maliter oppositū sui ipsius et cuiusli-
bet: sicut iste tu differas a te: tu scis te
esse lapidem: tantum pater ē et huius-
modi. ¶ Sed p̄positiones impossibiles nō
implicantes cōtradictōnem nō stant

cum se ipsis nec cum aliis: sed tamen
nec alius nec sibi repugnant merito
sui. ¶ Propterea ex impossibili impli-
cāte cōtradictōem sequitur quodlibz for-
maliter: sed nō de forma: sicut in limi-
tatiōe de primo ad ultimum declarauit.
¶ Conceditur etiā q̄ a. et b. sunt due
propositiones oueribiles que nō possunt
simul stare immo repugnant sibi ipsis
ut patet de istis duabus tantū pater
ē: et tantum pater ē. ¶ Concedit̄ eti-
am iuxta dictum magistri i littera q̄
ex a. sequitur b. formalit̄: et tamē contra-
dictoriuz b. cōuertit̄ cum a. dato q̄ a.
sit ista tantū pater ē: et b. alla nō tantū
pater ē: et patet q̄ sequitur tantū pater
ē: ergo nō tantū pater ē: sicut de duce
ti de primo ad ultimum facile potest
apparere: et tamē cōtradictoriuz dñis
s. tantū pater ē cōuertit̄ cum antece-
dente. ¶ Et hoc de dubiis et limitati-
onibus regularū generalū et diffini-
tōibus et diuisionibus dñarum dicta
sufficiant. Ad laudem altissimi dei.
¶ Nunc uero ad limitādas sex regu-
las generales: quas Aristoteles tradit
presens cōuertit̄ stilus. Ad laudem i^o
q̄ oia generali edidit.

DECIMO OCTAOU
queritur circa sex reglas
generales Aristotiles so-
pereminias an sint uere
Prima ē ab affirmatiua dⁱ predicato
infinito ad negatiua de predicato fi-
nito est bona dñs. ¶ Secundo q̄ ecō-
uerso ē dñs bona cum cōstantia subie-
cti: quia ex negatiua pura nō sequitur
affirmatiua. ¶ Tertia q̄ ab affirmatiua
de predicato finito ad negatiua de

predicatio infinito ē cōsequētia bona.

¶ Quarta q̄ etiā ecōuerso ē cōsequētia bōa cū cōstātia subiecti. **¶** Quinta q̄ ab affirmatiua de predicato priuato ad affirmatiuā d̄ predicato infinito ē bona dīa. **¶** Sexta q̄ nō ecōuerso. et he regule generales fundant̄ super primo principio. s. de quolibet dicit̄ alterū cōtradictriorū et de nullo eorūz ambo. **¶** Ideo ante reglarum limitatōes uolo ad laudē primi principii dic̄ti limitare dictū fundamētum ne noster edificat̄ rueret improuise. dein de statim ad limitadas regulas descēdam. uerū quia illud primū principii nō potest plene limitari nisi quibusdā p̄notatis et limitatis. Ideo necesse habeo primo duo notare: et secūdo limitare sine q̄bus clara notitia primi principii haberi nō posset. **¶** Primo igit̄ nota q̄ duplicia sūt cōtradictriona. q̄dā incōplexa ut homo et nō homo. et quedam complexa ut homo albus et nō hō albus. **¶** Et cōplexorū quedaz q̄scēter. quedam nō quiescenter. **¶** Exēplū primi sor. currit et sor. non currit. Ista cōtradicūt complexe quiescenter cū sint oratōes perfecte. **¶** Exēplū secūdi homo albus et non homo albus.

¶ Hec distinctō colligit̄ ab Aristotele in post p̄dicamētis capitulo de oppositōes: sed in presenti nō intelligit̄ nisi de cōtradictrionis incōplexis non quiescenter. **¶** Et attende q̄ non contigit pluribus modis contradicere: quia affirmatio et negatio Finitatio et infinitatio opponunt̄: et quot modis dicitur unum oppositorum tot modis dicitur et reliquū: sed non contingit nisi tripliciter affirmare uel infinite in

telligere. Primo incōplexo. secūdo cōplexo: et hoc dupliciter. s. quiescenter et non quiescenter. ergo cum non sit uerius contradicere q̄ negatōem preponere uel prepositam auferre sequit̄ ut prius nō cōuenit nisi tripliciter contradicere quod erat probandū. **¶** Secundo nota q̄ ly et pōt teneri dupliciter. s. copulatiue et copulatiu. primo modo copulat propōitōes. secundo modo terminos. et iterum copulatiu potest teneri dupliciter: scilz diuisiue et collectiue. **¶** Ex^m primi hic et Rome uēdit piper. **¶** Ex^m si sor. et Plato trahunt nauē. Et quādo ly et tenetur copulatiu diuisiue. tunc confundit cōfusa tantum mobiliū terminum cōmunem nō distributū neq̄ impediriū quando uero tenetur collectiue: tunc nullo modo confundit. **¶** Eadem distinctio ē faciēda in terminis numeralibus aut duo tria et quattuor et ce. Et d̄ omni termino numeri pluralis: ut homines animalia: quia in omibz his includit̄ hec copula: et que potest teneri dupl̄. s. collectiue et diuisiue. unde semper talis ē distinguēda: quia uno modo confundit alio modo nō. Et hec est uera sor. et plato sunt homo tenōdo ly et diuisiue sed collectiue est falsa. **¶** Simili modo dicendū est de hac coniunctōe uel que pōt teneri disiunctiue et disiunctim. Et iterum disiunctim dupliciter. s. collectiue et diuisiue unde hec propōitō est distinguēda: omnis homo uel asinus est asinus. nā si ly uel tenetur disiunctim diuisiue ē propōitō uera si uero collectiue ē falsa. **¶** Et idem est dicendū de nota cōditionis. unde hec propōitio in sensu

diuiso ē uera. Ois ppō si ē necessaria
 ē uera: et i sensu cōposito ē falsa. et hec
 omnia ex tractatu de sensu compo-
 sito et diuiso facile cōprehēdes. ¶ Nūc
 ad ppositū cū dicit d quolq dicit alte-
 rū cōtradicōriū et de nō eorū ābo
 sic itelligit dicitur alterum cōtradic-
 toriorum incomplexorum uel comple-
 xorum non quiescenter supple dicit
 diuisim uel simul disiunctim diuisiue.
 et de nullo eorum ambo. i. de nūlla re
 dicuntur ambo cōtradicōria simul
 i. copulatiu diuisiue. de qualibet enī
 re est uerum dicere q est sor. uel non
 sor. et de nullo est uerum dicere q ē
 sor. et non sor. ¶ Et quando ly et tene-
 tur collectiue. tunc totum copulatu
 non est superius ad aliquā suā par-
 tem: sed potius disperatū saltē de for-
 ma. nam sor. et plato nec sunt sor. nec
 sunt plato. ¶ Quando uero ten-
 tur diuisiue tunc totū copulātū ē inferius
 ad quālibet sui partē: quia tunc tene-
 tur copulatiue: sed a copulatiua ad quā-
 libet sui partē. ualet cōsequentia et
 non econuerso saltem formāl. illud
 autem est superius large a quo nō cō-
 uertitur cōsequentia siue sit complexū
 siue incomplexum. ¶ Ex opposito sē-
 tias de disiuncto quia disiunctum di-
 uisiue tentū ē superius ad quālibet
 sui partē: sicut plane dixi i tractatu
 d sensu composito et diuiso. p opterea
 cum tibi proponitur hec propositio tu
 es aliud q plato et nihil aliud q plato di-
 stringue: qā si ly et tenet collectiue ē
 uera: ut patet per exponentes. s. tu es
 et plato et n. hil aliud q plato est et tu
 non es plato: et nihil aliud q plato. priā
 exponēs patet. secūda. probat resolu-

torie. hoc ē demonstrando i platonem
 et hoc ē plato et nihil aliud q plato. g.
 et ce. ¶ Tertia exponens probat: qā
 si nō det oppositum. s. tu es plato et ni-
 hil aliud q plato: et hoc ē falsum: quia
 tunc sequit q tu es plato: qā nihil est
 plato: et nihil aliud q pō nisi plato: nec
 debz assignari cōtradicōriū: nisi sicut
 in cathegorematicis p remotōem ne-
 garōis a uerbo picipali: qā per suppo-
 sitū ly et tenet collectiue: ubi uero te-
 neatur diuisiue est falsa: quia equi-
 ualeat copulatiue impossibili. s. q tu es ali-
 ud q plato: et q tu es nihil aliud q pō.
 Et quando tenet collectiue concedit
 q tu es aliud q plato: et nihil aliud q pō
 et tamen tu es aliud q plato: et aliqd
 aliud q plato: nec contradicūt sic tenē-
 do collectiue: qā solum partes predica-
 torū cōtradicūt primū patuit exponē-
 do. secūdu etiā p exponētes cuiuslibz ex-
 ponēti poterit apparere. ¶ Et si argui-
 tur sic tu es aliud q plato. ergo tu es
 aliud q plato et nihil aliud q plato. 13.
 a superiori distributo ad suū inferi-
 us. ¶ Respondet q si ly et tenet col-
 lectiue tunc totū nō ē superius nec in-
 ferius ad aliquā sui partē: ut dēz
 est. ¶ Si uero tenet diuisiue nego cō-
 sequentiam: qā lz arguat a superiori
 ad suū inferius cum termino distri-
 butio: tamen terminus distribuēs nō
 cadit super totum inferius: sed solam
 supra partē inferioris: sicut non se-
 quitur tu es aliud q sor. ergo tu es ali-
 ud q sor. et q tu nec hoc ē uerū: qā hic
 arguit a superiori ad suū inferius
 sine distributōe: sicut patet in hoc no-
 tabili q cum ly et tenet diuisiue to-
 tum copulatum ē inferius ad quāli-

bet sui partes. **A**ttende tamen qd hoc totum collectiue tentuz. si non homo et asinus. habet pro contradictorio complexo nō quiescenter hoc totum copulatum homo et asinus. **S**imiliter contradictorium huius copulati album et non album tenendo ly et collectiue est totum hoc nō album et nō album. unde dato qd sit unum scutum semialbum et seminigrū seu rubeū conceditur qd hoc ē album et non album copulatum collectiue et hoc tenendo qd totum sit sue partes nec sequit̃ qd duo contradictoria incomplexa uerificēt de eodem: quia ista duo album et nō album sine aliqua copula sunt contradictoria incomplexa: et unum istorum uerificatur de hoc scuto. si y non album quia bene sequitur hoc nō est album et est. ergo est nō album tenet consequentia a negatiua de predicatione finito cum constantia subiecti ad affirmatiuam de predicatione infinito: sed sumpta cum ly et faciunt unum copulatum seu unum terminum complexū qd collectiue sumptus uerificat̃ de hoc scuto. **E**t si uis dare huic contradictorium debes preponere dictionem infinitantē et habebis duo contradictoria complexa non quiescentia: ubi prius sine ista copula erāt duo contradictoria incomplexa simpliciter. **E**t si arguitur in casu scuti hoc est coloratum. ergo uel album uel nigrū et sic de aliis coloribus uel saltem aliquo colore coloratum. **H**uic dicit̃ negando consequentiam: sed bene sequitur. ergo a quo uel aliquibus coloribus est coloratum et hoc concedit̃ quia est coloratum albedine et rube

dine. **E**t qd dico non sequi debet intelligi in concreto: quia in abstracto optime sequitur hoc est color. ergo est albedo uel nigredo uel aliquis color simplex. **N**unc tēpus est ut promissum post duo notabilia preambula limitare duas regulas sine quibus limitatio primi principii non potest haberi prima est utrum a toto copulato ad partem ualeat argumentum. secunda est utrum a parte disiuncti ad totum disiunctum ualeat argumentum. **E**t primo limitabo regulam copulati. Secundo regulam disiuncti. sic ergo limitatur regula copulati.

A TOTO COPVLATO **Q**uia a parte copulati ad aliam non ualē argumentum saltem formaliter: quia tūc non arguitur a toto copulato.

SINE TERMINO DISTRIBV ente. **Q**uia non sequitur tu differ ab homine et ab asino. ergo tu differ ab homine: sicut non sequitur tu nō es homo et asinus. ergo tu nō es homo.

ET SINE TERMINO CONFV dente. **Q**uia nō sequitur impossibile ē te ēē et nō esse. ergo impossibile ē te ēē.

AC SINE TERMINO APPEL lante. **Q**uia non sequit̃ nescio te esse hominē et deū. ergo nescio te esse hominē. scio qd hoc et hoc sūt impossibilia ēē uera. g^o scio qd hoc impossibile ē ēē. nerū d'mōstrādo duo contradicō^o du^o.

ET SINE TERMINO INFINI tante. **Q**uia non sequitur tu es nō homo et asinus. ergo tu es non homo et hoc dato quod ly non cadat super totum copulatum antecedens est uerum: quia tu non es homo et asinus: et tu es. ergo tu es nō homo et asinus.

tenet cōsequētia a negatiua de pre
dicato finito cum constantia subiecti
ad affirmatiuam de predicato infini
to cum omnibus requisitis et cōse
quens est falsum: ut patet cū suū con
tradictorium sit uerum.

DIVISIM TENTO.

Quia non sequitur tu es corpus
et anima. ergo tu es corpus. dato qd
totum sit sue partes. Similiter nec se
quitur isti sunt sor. et platonis. ergo isti
sunt sor.

AD ALTERAM EIVS PAR
tem. **Q**uia ad partem que non sit
pars eius. non ualet cōsequētia: ut pa
tet cum sit illi omnino impertinens.
Ideo bene sequitur hic et Rome est
homo: ergo hic est homo: quia hēt oēs li
mitatōes predictas.

A PARTE DISIUNCTI.

Quia a toto disiuncto ad partem
de forma non ualet argumentū: quia
non sequitur: tu es hō uel asinus. ex
go tu es asinus.

SINE DISTRIBUTIONE.

Quia non sequitur tu differs ab
asino. ergo tu differs ab homine uel ab
asino.

AC SINE TERMINO CON
fundente. **Q**uia non sequitur con
tingenter tu es. ergo cōtingenter tu
es uel tu non es.

ET SINE TERMINO APPEL
lante. **Q**uia non sequitur dubito an
christum esse. ergo dubito an christum
esse. uel non esse.

ET SINE NEGATIONE.

Quia non sequitur tu non es leo
ergo tu nō es hō uel leo.

DIVISIM TENTO. **Q**uia non

sequitur oīs hō uel asinus ē asinus. ergo
omne quod est homo uel asinus est
asinus.

AD TOTVM EIVS DISIUN
ctum. **Q**uia ad disiunctum nō su
um non est bonum argumentum: quia
non est debita habitudo formalis.

EST BONVM ARGVME
ntum. **I**deo bene sequitur tu es homo
ergo tu es homo uel asinus: quia hō
o requisita.

LIMITATIO PRIMI PRINCI
pii de quolibet termino simplici.

Quia de termino complexo nō in
conuenit neutrum cōtradictoriorum
uerificari. nam anima nigra nec ē ho
mo nec tū hō. similis pūctus pedalis nec
ē magnus nec nō magnus.

DISCRETO. **Q**uia de termino
cōmuni non inconuenit duo contra
dictoria uerificari. nam homo est sor.
et homo est nō sor. quia ē Plato qui ē
non sortes.

IN RECTO. **Q**uia in obliquo
non inconuenit uerificari neutrum
de termino simplici discreto. si enim sor.
nihil habet. tunc nec fortis est asinus
nec nō asinus. et si haberet asinum et
equum ambo essent uera.

EX VTRAQVE PARTE EX
tremi. **Q**uia non solum sufficit ex
parte subiecti: sed etiam ex parte pre
dicati. nam si brunellus nullius esset:
utraq; istarū esset falsa brunellus est
hominis: brunellus ē nō hois et si es
set hominis et ageli utraq; esset uera.

PRO ALIQUO SVPPONEN
te. **Q**uia iste sunt simul falsae: chime
ra est homo chimera est non homo.

SIMPLICITER SVMPTO sine

signo confundente.

¶ Quia iste sunt simul false ois hō est
for: ois homo ē non for. Si istē tantū
for. ē hō rātū for. ē nō homo.

¶ CVM VERBO DE PRESENTI.

¶ Quia iste sunt false hoc instans p
sens fuit homo uel nō homo: qā nūq
fuit nec erit instans presens.

¶ NON AMPLIATIVO. Quia
iste sunt simul false tu incipis esse de
us: tu incipis esse nō deus: qā si ic pes
esse nō deus tu desineres esse deus. si
militer iste sunt simul false desinis eē
deus uel desinis esse nō deus: qā si de
sineres esse nō deus. tūc inciperes eē
deus. nam incipere non esse et desine
re esse cōuertunt. et desinere nō esse
et incipere esse cōuertunt.

¶ SIMPLICITER SVMPTO SI
ne aliqua determinatōne. Quia i
sunt simul false: iste deus contingen
ter est deus uel iste deus contingēter
est non deus. tu necessario es homo
uel necessario es nō homo utraq; est
falsa etiam te existēte licet necessario
tu sis homo uel nō homo.

¶ EST VERIFICABILE. Quia
si iste terminus for. sit solus et nulla fi
at propoitiō licet tunc de eo nullum cō
tradictoriū uerificaret sufficit q; est
uerificabile.

¶ ALTERVM CONTRADICTO
riorū incōplexorū uel cōplexorū non
quiescenter. Quia contradictoria
complexi quiescent: sicut sunt orati
ones perfecte nō sunt uerificabiles d'
aliquo: quia nō possunt de aliquo pre
dicari personali sumptis: quia nec iste
due propositiōes sunt una propositiō. s.
deus est: deus est: sed sunt due: nisi ap

posito uel subintellecto signo materia:
li h; in hoc a ti libero aliqua discrepez
s; hec materia nō patit demonstratōez

¶ TOTALIVM. Quia i sunt filii
i de' ē trin' de' trin' nō de'. similr i
tu es asinus homo uel asinus non hō
quia partes predicatorū sunt cōradic
toria incōplexa et nō p̄dicata totalia.

¶ SINGVLARITER. Quia for. et
brunellus nec sunt homines nec nō
homines. pōt tamen dici q; hec limita
tio nō ē necessaria. Concederem emz
q; isti sunt nō homines quia nō sūt ho
mines et sunt. ergo sunt nō homines.

¶ Nec ex hoc sequitur q; nullus istorū
est homo: uel quilibet istorū ē nō ho
mo: quia sicut a parte copulati infiniti
uel negati ad alterā nō ualet argumē
tum: sicut patuit: ita a numero plurali
infinito uel negato ad numerū singu
larem nō ualet argumētum. si tamen
hoc nō placet adde limitatōem predi
ctam probabilr: tamē uidet ista equi
ualere. isti sunt homines: et uterq; isto
rum ē homo. isti nō sunt homines et
neuter istorū est homo: et sicut i sūt
due contradictorie false demonstrādo
hominē et asinū: ita ille sunt false isti
sūt hoies: isti nō sūt hoies. sunt enim se
hōies p modū cōtrariorū que possūt
esse simul false. Et si uis illis dare
cōradictoriū oport; preponere nega
tōnem. et tantum ē dicere nō isti sūt
homines: sicut nō uterq; istorū est ho
mo siue aliquis illorum nō est homo
et idem ē dicere q; isti sunt nō homi
nes: et nō neuter illorū ē homo: siue ali
quis illorū ē homo. et multi fecerūt ex
hoc nō parua differētiā inter has p̄posi
tōes. isti nō sūt hoies: et nō isti sūt homines

semper demonstrando hoies et asinus
sicut inter has non uterq. istorum e
ho et utriusq. istorum non e ho. elige qd
gratius.

¶ ET NON EST VERIFICABI
le de aliq. istorum utrunq. ¶ Quia d
sensu diuiso e concedenduz q utrunq
contradictoriu e verificabile de aliq.
nam az^m e verificabile de te et no az^m
e verificabile de te. ergo utruq. illoru
e verificabile de te. sed no e verificabi
le de te nec de aliquo utruq. istorum
quia tunc deberet poni i esse q simp
duo contradictoria verificet de aliquo
quod e impossibile.

¶ SIMVL DIVISIVE. ¶ Quia
in sensu copposito e verificabile utru
q illoru contradictoriu sim^r collecti
ue: ut dato q toru sit sue partes. tunc
secundu ista uiam esset concedendum
q hoc scutum e az^m et no az^m collecti
ue. ¶ Similr concedit q hec e uera
s. q tu es ho et no homo. dato q a. con
uertat cu hoc coplexo corpus et ani
ma collectiue sup^rto: et. b. cu ly aia. tuc
tu es a. et. b. u^r saltey hec propoitio est
uera. tu es a. et. b. quia tu es corpus et
nia: et anima collectiue sumendos: a.
et. b. sunt ho et no homo: quia a. est ho
et. b. no ho. ergo tu es homo et non ho
et hoc est concedendum collectiue.

¶ Nunc sequit limitatio sex reglaru
Aristotelis primo duarum. scilicet affir
mativa de predicato infinito ad nega
tiua de predicato finito: et e conuerso
cu constantia subiecti e bona dña.

¶ AB AFFIRMATIVA. ¶ Quia a
negatiua d predicato infinito ad nega
tiua d predicato finito, no u^r argumē

tu. unde no sequit ang^rlus no e non
iustus. ergo ang^rlus no e iustus. diabo
lus n e no uerus. ergo no e uerus.

¶ IN RECTO. ¶ Quia in obliquo n
sequitur sor. e no asinus. ergo sortis n
e asinus. dato q sor. habeat equum et
asinum.

¶ TAM EXPLICITATE QVAM IM
plicitate. ¶ Quia no sequitur hic e non
homo. ergo hic no est homo. ¶ Simili
ter no sequit nuc est no homo. ergo
nuc no e homo: q ly hic et nuc equa
ent obliquis. hic i hoc loco et nunc
in hoc istanti.

¶ EX VTROQUE EXTREMO
¶ Quia n sufficit ex parte unius extre
mi tantu. unde non sequit brunellus
e no sortis. ergo brunellus no e sortis
dato q sit sortis et psonis coier.

¶ DE SVBIECTO DISCRETO.
¶ Quia respectu termini cois no se
quitur absolute: sed solu cu determina
tione. no enim sequit hoc e no sor. g^r
hoc no e sor. demonstrando homine co
munis: sed bene sequit q hoc aliquo
modo non e sor. quia licet homo com
munis sit sor. et plato no tam e eodem
modo quo est sor. est plato. similr nec
sequitur in diuinis. hoc e no pater. g^r
hoc no est pater demonstrando essen
tiam diuinam: sed bene sequit q hoc
ut sic. p^ro ut e no pater no e pater: et
hoc e uerum: et hoc tenedo ly: ut spe
cificatur.

¶ ABSQVE DETERMINATIO
ne precedente. ¶ Quia non sequit
contingenter tu es non asinus. ergo
contingenter. tu non es asinus: ante
cedens est uerum: quia tu es no asin^r
et p^ro e q tu n sis n asin^r. ergo et ce.

maior. patet euz cōsequētia et probat
minor: q̄a potes nō esse: et si nō eēs tu
nō esses asinus nec nō asin. ¶ Et tamē
nō est falsum: q̄a ex isto sequit̄ q̄ tu
potes esse asinus. nā sic exponit̄ per
oppositas qualitates tu non es asinus
et pōt esse q̄ tu sis asinus. ergo cōtigē
ter tu nō es asinus. Similr nō sequit̄
tantū sor. ē nō currens. ergo rātū sor.
non ē currens. dato enim q̄ solus sor.
sit et nō currat: nō est uerum et nō
falsum: q̄a ex isto sequit̄ q̄ quodlibet
nō sor. currit ab exposita ad alteram
expositam et nō ē falsum: quia nihil
nō ē sor. per casum.

CVM VERBO DE PRESEN
TI. ¶ Quia cū uerbo d̄ preterito et fu
ro nō sequit̄ absolute: sed cū limitati
one: nō enī sequit̄. tu fuisti nō albus.
ergo tu non fuisti albus. dato q̄ heri
fueris albus et postea niger: sed seq̄t̄
cū limitatōe. ergo aliq̄d nō fuisti alb.
Ita exēplū formes de futuro.

DE TOTALI PREDICATO
INFINITATO. ¶ Quia nō seq̄tur. tu uides
nō hominē. ergo tu nō uides hominē
dato q̄ uideas hominem: et nō hoīem
utputa asinū. Similr nō seq̄tur tu potes
nō currere. ergo tu nō potes currere.
dato q̄ sis san⁹ et liber. Similr nec se
q̄tur hec ppositō significat nō sicut est
ergo hec ppositō nō significat sicut
est. data hac ppositōne homo est leo
que significat nō sicut est: et tamen si
gnificat sicut ē. Similr nō seq̄tur tu p
cutis nō sacerdotē. ergo non percutis
sacerdotē. dato q̄ pcutias sacerdotem
et canem eius.

AD NEGATIVAM. ¶ Quia ad
affirmatiuā de p̄dicato finito nō ualeat

argumētū. id nō seq̄t̄ tu es nō asinus
ergo tu es asinus.

DE PREDICATO TOSALI.

¶ Quia ad negatiuā de partiali p̄di
cato finito nō uē. unde nō seq̄t̄ tu es
nō rāōalis asinus. ergo tu es nō rāō
nalis. nō ē uerū. dato q̄ ly nō infinitet
totū p̄dicatū: q̄a tu nō es rāōnalis asi
nus: et tu es. ergo tu es nō rāōlis asin⁹
t̄ per regulā cōuersā huic quaz limi
to nunc.

FINITO. ¶ Quia ad negatiuā d̄ to
li p̄dicato infinito. nō uē. nō enī seq̄
tur tu es nō asinus. ergo tu nō es nō asi
nus. nō ē uerū et nō falsū: q̄a suū cō
tradictoriū ē uerū. s. tu es nō asinus.

EST BONA CONSEQVEN
TI. ¶ Iō bñ seq̄tur tu es nō asinus. ḡ
tu non es asinus: similiter tu es non
pater. ergo tu non es pater. Similiter
a. est nō cōcedēdum. ergo a. non est cō
cedendum. ¶ Et si dicit̄ posito q̄ unus
sit pater unius et filius alterius. Simi
liter dato q̄ a. sit cōcedendum ab uno
et negandum ab alio. tunc a. ē ue
rum et nō falsum. ¶ Huic dicit̄ ad
missis casibus negādo q̄ a. sit uerū
immo falsum. et si qs uellet probare
q̄ seq̄tur tu nō es pater illius. ergo tu
nō es pater. a. ē nō cōcedendum ab i
ergo a. nō est cōcedēdum. ¶ Huic dī
cit̄ negando istas dīas: quīs sequitur
affirmatiue: tu es pater huius uel illi
us quocunque demonstrato. ergo tu
es pater: quia relatiuorum esse est ad
aliud esse. non tamen sequitur negati
ue similis modus arguendi in termi
nis negatiuis. nō enī seq̄tur tu nō es fi
lius dei. ergo tu non es filius. Et prop
ter hoc quedam limitatio magistri in

littera non uidetur necessaria. sin ter
minis relatiuis: uerū tamē si habes de
uotē ad eā potes eā supaddere.

ET E CONVERSO A NEGA
gatiā de p̄dicato finito. ¶ Est oīa bōa
obfūatis limitatōibus sequentibus.

CVM SVBIECTI CONSTAN
tia. ¶ Quia nō sequitur chi⁹ nō ē ho
mo. ergo chi⁹ ē nō homo: q̄a ex nega
tiua que nō ē pregnāsi: sed pura nō
sequitur affirmatiua. sed bene sequitur
chi⁹ nō ē homo et chi⁹ ē. ergo chime
ra ē non homo. et hoc dato q̄ chi⁹ sit
terminus discretus.

AD MEDIO PROPORTIO
nabili. ¶ Quia nō sufficit subiecti cō
stantia nisi mediū fuerit proportōna
rum quo ad debitam habitudinē cāu
alē uel numeralem sexuale tempora
lē et similitū accidētium grammatica
lium. unde nō sequitur illius nō est asī
nus et ille est. ergo illius est nō asinus
demonstrato uno qui nihil habeat. q̄a
hic subiecti substantia nō ē propor
tionata causalitatis: sed debet eē talis
illius ē aliquid quod ē falsum. ¶ Eodē
modo nō sequitur deus nō est illius: et
deus est. ergo deus est nō illius: quia
mediū nō est proportōatum cui⁹ de
beat esse tale: et deus ē alicuius quod
ē falsum. ¶ Item nō sequitur tu nō es
homo: et tu es. ergo tu es nō homi
nes: q̄a mediū nō est proportōatū nu
merali: sed debet esse tale: tu es aliquis
quod ē falsum. ¶ Item nō sequitur ali
quis homo nō currit: et omis homo ē
ergo aliquis homo est nō currens. dato
q̄ nullus masculus sit sed solum mu
lieres: quia mediū nō ē proportōna
tum quo ad sexum: sc̄ debet esse tale:

et aliquis homo ē q̄ ē contra casum

¶ Similiter nō sequitur hoc instās nō
fuit homo: et hoc instās ē ergo hoc i
stās fuit nō homo. Similr nec sequitur
de futuro hoc instās non erit homo
et hoc instās est. ergo hoc instās erit nō
homo. ¶ Et causa ē q̄a mediū non
ē proportōatum tēporali: sed i p̄ia
debet esse tale: et hoc instās fuit et i
secunda et hoc instās erit. et utrūq̄
ē falsū demonstrando istās presens
sicut in argumēto presupponitur. et
sicut exēplificauī de quattuor accidē
tibus seu circūstantiis: ita de cōsimi
bus aliis ē intelligēdum. ¶ Vnde nō
sequitur sciens istā proportōnem nō
est homo. demonstrando istam homo
est asinus: et tam sciens q̄ ista p̄poitō
est. g⁹ sciēs p̄poem istā ē nō homo: sed
mediū debet esse eiusdem hitudinis. s.
et sciēs istā p̄poem ē qd̄ est falsū: sicut
plura a⁹ ex⁹ potes p̄ te formare: s̄z suf
ficient hec pro aliis.

AD AFFIRMATIVAM. ¶ Quia
ad negatiuā d̄ p̄dicato īfinito nō uiz d̄
vā nō seq̄r tu nō es asinus: et tu es. g⁹
tu nō es nō asinus: et sic de aliis exēplis.

SIBI CORRESPONDENTE.
¶ Quia nō seq̄r nō ē al⁹ ē h⁹ et om
ne al⁹ ē. g⁹ dē aial⁹ ē nō hō: q̄a sicut ma
ior ē p̄ticularis ita sibi correspōdet d̄
p̄ticularis. s. aliquid aial⁹ ē nō homo.

DE TOTALI PREDICATO.

¶ Quia nō seq̄r hoc nō ē lignū a⁹ et hoc
ē. g⁹ hoc ē lignū nō a⁹ te demonstrato
s̄z bñ seq̄r. g⁹ hoc ē nō lignū a⁹. sicut nō
seq̄r tu nō desinis eē asinus et tu es. g⁹
tu desinis eē nō asinus: q̄a desinere eē nō
asinū et icipe eē asinus: ouertūt s̄z bñ
seq̄r. g⁹ tu es nō desinēs eē asinus. Sicut

non sequitur tu non incipis esse asinus et tu es. ergo incipis esse asinus. Dato qd nunc prius sit: qd consequens couertit^r cu hac proposi^one tu definis esse asinus que e falsa: sed sequitur qd tu es non incipies esse asinus. **S**imiliter non sequitur tu non scis istum esse hominem: et tu scis istum esse. ergo tu scis istum esse non hominem demonstrando certum asinum quem dubites esse hominem sed bene sequitur. ergo tu es non sciens istum esse hominem: et per hoc soluitur coe argumentum. tu non es idem chi^{us} et tu non es. ergo tu es non idem chi^{us}. ex quo sequit^r qd tu differs a chi^{us} mera et consequenter qd chi^{us} e consequentia p^rima differt aliud et non idem couertunt^r. **H**uic dicas distinguendo qd p^rimum predicatum e infinitum: ut p^rima pars. si primo modo. tunc o^mnⁱa est bona et arguit^r per regulam: sed tunc non sequitur qd tu differs a chi^{us}: qd ly non idem seu differt et aliud couertunt^r non tamen idem chi^{us} et aliud a chi^{us} couertunt^r. si uero non est infinitum totum predicatum: sed solum prima pars predicationis. tunc non arguit^r per regulam: qd deficit quinta limitatio: sicut probatum e: et o^mnⁱs e falsum cum couertat^r. tunc cum ly aliud et differt ut arguebat^r. **S**il^r soluit^r hoc sophisma a quolibet differt aliquid. ergo cui^{libet} non e idem aliquid t^r a couertibili ad couertibile et ad p^rimum iductiue exponendo istum terminum differt: et ultra cui^{libet} e non idem aliquid. ergo cui^{libet} non e idem aliquid t^r ab affirmatiua de predicato infinito ad negatiua de predicato finito et ultra cui^{libet} non est idem aliquid. g^o nulli e idem aliquid t^r per negatores

prepositam. **H**uic dicit^r ut prius p^r negando o^mnⁱam: quia regula intelligitur in terminis discretis. u^oaliter si ly non cum dicit^r non idem infinitat totum predicationem non e couertibile. si uero ly non infinitat solum ly idem tunc e a couertibili ad couertibile: sed non ut^r qd deficit quinta limitatio. **T**u att^r de qd non simpliciter couertunt^r differt aliud et non idem. nam iⁿ diuisis pater differt a filio et non e aliud a filio: sed sit alius a filio: qd non e alia res a filio: sed sit a^l persona a filio: sil^r pater e non idem filio capi^odo ly non idem iⁿ masculino genere: sed non iⁿ neutro genere. u^o in euangelio inq^r d^os de se ipso. Ego et pater unum sumus: et non dixit sumus unus seu una persona quare. et ce.

INFINITATO. Quia de finito non sequitur: ut si tu es asinus et tu es. ergo es asinus.

CONSIMILITER SIGNIFICANTE. **Q**uia dato qd ly. a. couertat^r cum ly asinus et ly non a. cum i^o terminio capra. tunc non sequitur tu non es a. et tu es. ergo tu es non a. qd antecedens e uerum et consequens falsum: et hoc quia ly. a. infinitum non significat consimiliter si cut finitum: et infinitum et infinitum debet significare consimiliter salua opposi^one.

DE CONSVETO MODO LOQUENDI. **Q**uia de incosueto modo non sequitur: ut tu homo non es et tu es. ergo tu non homo es tenendo etiam s^m non infinite: ut regula petit.

EST BONA CONSEQUENTIA. **N**am bene sequitur tu non es deus: et tu es. ergo tu es non deus: et ita in omnibus aliis discurrendo. Nunc sequitur limitatio tertia et quarta regule generalis Aristotelis.

AB AFFIRMATIVA DE PRE
dicato finito ad negatiua de predica
to infinito e bona dñā. **S**ed nō econ
uerso nisi cū constātia subiecti: s; q
he due regule cōsist limitant sicut et
secūde pcedentes. **N**am s; eget. xli.
imitationibz: sicut et p^a et quarta. viii.
sicut secūda. Ideo qā nullus hic est la
bor nouus: nisi supflua quedam repli
cario tam scribendi q̄ legendi sup se
debo et studēti exercitiū utile derelin
quā dum predicta replicādo ac ppor
tionabiliter exēplificādo precedentia
cōfirmabit et presētia delectabūt. suf
ficat ergo hic exēplū ponere utriusq;
regule. Exēplū prime tu es homo. g^o
tu nō es nō hō. Exēplū se cūde tu nō
es nō hō: et tu es. ergo tu es hō. postre
mo seqt limitatio quinte et sexte re
gule general^r Aristotiles. f.

AB AFFIRMATIVA DE PRE
dicato priuato. **A**d affirmatiuā d
predicato infinito e bona dñā. Sed nō
econuerso. unde bñ seqtur hoc e cec^m
ergo hoc e nō uidēs: sed nō econuerso.
Sūt aliqua notāda qā he due regle ul
time lmitatōe nō eget: sed declaratōe
iō uolo quinq; notare et statim erit fi
nis istarū reglarū generaliu et cūter
prime partis huius tractatus ad laudē
patris eterni q̄ e prima psona diuina.
P^o nota q̄ nomē infinitū et nomē
priuatiuū se habēt: sicut magis cōmu
ne et minus cōe. ois enī cecus ē nō ui
dens: sed nō econuerso. ideo nō mirum
si ab affirmatiua d^r predicato priuato
ad affirmatiuā de predicato infinito ē
bonū argumentū: sed nō ecōtra: sicut
ab inferiori ad suū supius affirmatiue. v;
argumentū sine districtōe et nō econ

uerso. **C**ā aut q̄re termin^o priuatiuus
ē inferior ad terminū infinitū ē: qā no
men infinitū significat oppositū signifi
cati termini finit^r sed priuatiuū hoc ē
significat et cū hoc cōnotat aptitudi
nē sui subiecti ad habitū. et hec cōno
ratō restringit significatū eius sicut ly
hō psonal^r sumptus ē inferius ad ad ly
aia^r psonal^r sumptus: qā aia^r signifi
cat substantiā aiatam sensitiuā: s; ly hō
ultra hoc addit rōnalitatē. et pp hoc
species restringit significatū gene
ris. ita i propōito de termino infinito et
priuatiuo et p h^o c p^o ambarū regula
rū ueritas. **Z**^o nota q̄ de terminis
infinitis solet dari regula. qd^r quāto ter
minus finitus significat pauciora tā
to infinitat^r significat p̄ra et c^o. qd^r ē
itelligēdū s; p̄dicatōem et nō s; ordi
nē p̄dicamētale. nā termini infiniti se
habent sicut magis cōe et minus cōe
et nō s; m superius et inferius qd^r est de
natura predicati. et ratō ē qā termini
infiniti et priuatiui sūt i aliquo p̄dica
mento nisi forte p reductōem. Pre
terea si termini infiniti eēt i predica
mēto p se et directe. tūc arbor p̄dica
mētū substantiē infinitata et euerfa inf
nita haberet generalissima et unū so
lū indiuiduū et fas solas spēs specia
lissimas: que si cōcederent i terminis
infinitis fortassis nō esset peccatū mor
tale: sed primū ē facili^r pro iuuenibz.
Tertō nota q̄ noia uerbalia termi
nata i bilis ul^r i bile sunt equoca ad si
gnificāduz possibilitatē et aptitudinē
ut i exēplo declarē. Si qs ppe mortē
foret adeo uirtute pstratus ut nulluz
posset mēbrum mouere: s; solum cor
moueretur motu sistolis et diastolis

6
Tunc si risibile dicitur aptitudinem esse concedendum: quia iste homo est risibilis: formaliter enim sequitur iste est homo: iste est risibilis: sumendo risibilem aptitudinem: sed sumendo risibile potentia est negandum quod iste homo est risibilis: quia optime sequitur iste homo non potest ridere: ergo iste homo non est risibilis: sumendo risibile potentia a convertibili ad convertibile. **E**x quibus patet quod non sequitur iste homo non potest ridere: ergo iste homo non est risibilis seu natus ridere. Patet ulterius quod si for. cecus a natiuitate vel pro tempore post debitum tempus quo deberet naturaliter habere visum: non posset uidere: tunc adhuc est concedendum quod est aptus natus uidere. **E**t per hoc patet quod nomen priuatiuum: sicut sunt cecus et surdus et huiusmodi duo negant et duo afferunt. negant enim actum et potentiam sicut cecus non uidet nec potest uidere: sed afferunt subiectum et aptitudinem. nam cecus et si nec uidet nec uidere ualeat est tamen aliquid quod natura est uidere. Et per hoc potest concedi quod celum est corruptibile: sed non possit corrumpi: et quod homo propter immortalitatem est risibilis: et non risibilis: quia in equocis non est contradictio. sumendo ly risibile in propria aptitudinali: in secunda potentia. **Q**uarto nota quod termini compositi cum hac dectione in sunt et equocum possunt dupliciter teneri: primo negatiue seu infinite: sicut priuatiue. uerbi gratia punctus est indiuisibilis si tenetur ly in primo modo est uera: si secundo modo est falsa: quia significat punctum habere aptitudinem ad diuidi. Et ideo iste due propositiones sunt ambe false. ille punctus est indiuisibilis. et iste punctus est indiuisibilis tenendo ly in priuatiue nec diuisibile nec indiuisibile isto modo contradicunt nec antecedunt ad contradictionem: sed tenendo

ly in infinite esset impossibile et contra primum principium superius limitatum: quia sunt contradictoria incomplexa saltem simpliciter. **E**t si diceret tunc ista propositionis homo est asinus sic significatio nec esset possibilis nec impossibilis. **H**uic dicitur concedendo totum tenendo ly in priuatiue sed non infinite: quia inter contradictionem non debet medium: tamen inter priuatiue opposita bene est dabile medium. uerbi gratia. si quis habet duos bonos oculos et dormiat uel sit in tenebris: tunc nec est uidens nec cecus: sed est non uidens. Ita est in proposito. **E**t causa huius est quia a nomine priuatiuum non solum negat actum: sed potentiam. sed potest esse quod aliquis careat uno istorum tantum et non ambobus. si solo actu uidendi et non potest uisua seu uisu. et tunc talis non est uidens nec cecus. **V**erumtamen noli considerare quod semper ly in possit dupliciter teneri in proposito: imo aliquando solum tenetur infinite: et non modo priuatiue. sed quicumque ly in potest teneri priuatiue: tunc non potest teneri infinite: et contra sequenter dupliciter sed non e converso: quia innituz et priuatiuum se habent sicut magis commune et minus commune: ut prius dixi. Sed dices quomodo potest cognosci quod ly in tenetur infinite priuatiue: uel infinite solum. **H**uic dicitur quod facilius potes cognoscere si perperis quod negat ly in dum componitur utrum negat aliquod positum de natura boni et perfectiois uel negat aliquid priuatiuum uel defectum et de natura mali siue imperfectiois. si primo modo tunc potest teneri dupliciter. si secundo modo tunc non potest teneri nisi infinite. uerbi gratia immortale negat potentiam aptitudinem mori. **S**ilicet incorruptibile et indiuisibile negat aliquid de natura mali: quia mors corru

prio et diuifio que preparant ad cor-
ruptiōem fūt de natura mali. ¶ Et iō
pdicti termini nō pōtunt tēneri pri-
uatiue: fed ſolū infinite. Et i ueritate di-
cunt perfectiōes et habitū: q̄a negatō
mali ē bona: ſicut econtra remotō bo-
ni ſeu negatō ē mala. ¶ Similk i finitū
dicit negatōnem finis ſeu termini. Et
hoc absolute ē bonū ſaltez in his que
dicunt pfectiōem: ſicut ē uita eterna.
iō nō ē terminus priuatiuus fed infinitus
ſolū: fed ly iniuſtus pōt tēneri du-
pliciter p^o infinite p nō iuſtus. ſecūdo
priuatiue: q̄a dicit negatōem boni ha-
bitus. ſ. uirtutis iuſtitie cū ſit d^o nume-
ro bonorū cum uirtus ſit bona quali-
tas mentis ſecūdū beatum Auguſti-
nū. ¶ Et ppea ſi tibi ppoit^r utrū lapis
ſit iuſt^o. dēs diſtinguere q̄apōt t^r ueri
dupl^r. ſ. priuatiue et infinite et infinite ē
uera. priuatiue uero ē falſa. ¶ Quirō no-
ta q̄ oppō ē dupl^r. ex. ſ. cōplexa et icōple-
xa. et iterū cōplexa ē q̄druplex. ſ. cōtra-
ria ſubcōtraria cōtradictoria et ſubal-
terna. de quibus prio tractatu in figu-
ris mobilibus et de i eſſe dictū ē. ¶ Sz
oppō cōplexa de qua ad pns ſermo
ē iterū ē quadruplex. ſ. cōtradictoria p-
uatiua relatiua et cōtraria. ¶ Oppoiitio
cōtradictoria ē inter terminos finitos
et ifinitos: ut hō et nō homo: uidēs nō
uidēs: cecū nō cecū. ¶ Oppoiitō priua-
tiua ē iter terminos ſignificātes hitum
et priuatē m^o illius hitus: ut uiſus ce-
citas auditus ſurditas lumē tenebra.
¶ Oppoiitō relatiua uerſat^r circa ter-
minos d^o pdicamēto rlois: q̄ mutuo ad
inuicē dicūt^r: ſicut pater et ſua proles
ſeu parēs: et ſua proles. ¶ Oppoiitio cō-
traria ē iter terminos: ſignificātes ſeu

cōnotantes formās poſitiuas contrari-
as: ſicut calidū et frigidū cōnotant ca-
lidity et frigiditatem que ſūt forme
poſitiue cōtrarie: fed caliditas et frigi-
ditas ſignificant et nō cōnotāt frigi-
ditatē et caliditatem et in pſenti p cō-
notare intelligit^r ſignificare: et inter
has quattuor oppoiitōes icōplexas ē
ordo: q̄a oppoiitō cōtradictoria ceteris
tribus ē prior q̄d facile dēducit^r. Illud
enim altero ē prius a quo nō conuer-
tit^r ſubſiſtēdi oīa teſte Añſtotele in
poſt predicamētis. ſed a ceteris tribus
oppoiitōibus ad cōtradictoriā ē bona
oīa et non econuerſo. ergo cōtradicto-
ria oppoiitō ceteris tribus eſt prior q̄d
erat probandū. oīa patz cū maiori: et
minor gradatim dēducit^r per exēpla
ſi qua eni ſunt uidēs et cecū. iſta ſunt
uidēs et nō uidēs: ut ē manifeſtus et
nō econtra ut pz de uidēte et ligno.
¶ Similk ſi qua ſunt parēs et ſua proles
iſta ſunt parēs et nō parens: fed nō cō-
uertunt^r: ut patz in ſon. et ligno. Ita eti-
am ſi qua ſūt calidū et frigidū. iſta ſūt
calidū et non calidū: fed nō econuerſo
Celū enim et ignis ſunt calidū et nō
calidū: fed non ſūt calidū et frigidum
¶ Quare relinquit^r q̄ oppoiitō cōtradie-
toria ceterarū icōplexarū ē prima et
relique poſteriores ea. et q̄a omne po-
ſterius ad ſuū prius reducitur quēad-
modū littere ad ſyllabas. ergo tres op-
poiitōes ad icōplexā cōtradictoriā
reducūt^r. Et ipſa oppoiitum oppoiitō
num etiā poſſibiliū ē priā radix: ita ut
intellectus nullā poſſit formare opoiitō-
nem quādo format^r ul^r uirtualit^r cōtra-
dictoriā exprimat ul^r icludat. ¶ Harū
quattuor oppoiitōnum icōplexarū in

his regulis n̄ sit mērio nisi duarū. s. op
positōis cōtradictorie in quattuor pri
mis regulis Aristotel' et priuatiue op
positōis ac cōtradictorie simul in qui
ta et sexta regulis eiusdem. Ego tū
uolui latius omēs oppōnis species nu
merare: q̄ illud nō modo i logica ue
rū ēt in phia et p̄sertim p̄ physicorū
ubi tria p̄cipia trāsmutatōis natu
ral' a phio assignant'. s. materia et for
ma et priuatio multū utilitatis adole
scētibz asserre p̄spexi: si in his eru
diti altōra petierit. Et sic finē prie par
ti huius tractatus ipono quo ad diffi
nitōis diuisiones et generales cōiunctū
reglas que numero sunt xxx. Ad
laudē eius q̄ triginta argētis p nobis
se uendi et mori uolūtariē passus est
Nūc ad secūdā huius tractatus parti
culā. s. ad spāles categoricarū reglas
limitandas. infērio breuiter cōuertat'
deo agamus gratias.

POSTQVAM GENE
rales cōiunctū reglas certis
limitatōibus p̄scripsi tē
pus est ut ad spāles cathe
goricarū reglas cōsideratio appona
tur. In hac secūdā pte principali hui'
tractat' tria ad laudē trinitatis agere
p̄pono. P̄rio arborē quādā figurabo
i q̄ oēs p̄t clares categoricarū regu
le cōcludunt. Secūdo filius resolutio
nū suis cōdītōibz limitabo p̄p̄ea q̄
m̄ltarū regularū spāliū subsequētū
ē fūdamentū p̄ferri penes superius
et inferius. Tercō singulas cōiunctū spe
cialiū reglas in categoricis limitabo
sic igit' in primis hec arbor ante ocu
los mentis cū suis declaratōibus cō

tinuo presentata.

Termini.
Pertinētes
Disperati
Mutuo
Imptinētes
Sequentes.
Non mutuo
Prior et posterior
Cōuertibiles relatiui. Supior et inferior

Nunc pro declaratōe huius arbo
ris uolo si ngula eius mēbra limitate
de scribere. Et primo iptinentia: et ce.
TERMINI IMPERTINENTES.
Sunt quorū unus de alio possunt
affirmari et negari et ista p̄p̄ietas cō
uenit omibz terminis.

VERE. Quia sor. et asinus nō sūt
termini imptinentes imo pertinētes
disperati: et tamē de sor. pōt affirmari
falsē et negari q̄ esset asinus.

VICISSIM. Quia sor. et homo n̄
sunt termini iptinentes: immo perti
nētes sequela. Et hoc ideo quia licet
sor. uiuētē posset uerificari q̄ ē homo
Et eo mortuo q̄ non est homo tamē
non potest iterum naturaliter ue. i. fi
cari de sorte q̄ sit homo postquā ē ue
rificatum q̄ non ē homo: nisi miracu
lo Lazari u' in resurrectōe uniuersali
s; istud ē sup̄naturalē.

VNIVERSALITER. Et p̄p̄terea
animal nō est iptinens ad ly homo.
quis poss; milies uerificari p̄iculr seu
idefinite q̄ aīal est homo et al' n̄ ē hō
et iterum animal ē homo. Et propter
hoc idem pater et filius non sunt ter
mini imptinentes imo relatiui quis
pater sit filius et pater nō sit fili' et sic
iterum et iterum dato q̄ aliqs sit tan
tum pater. et aliquis pater et fili. Si ē
fili.

Similiter termini se habentes secundum prius et posterius non sunt imptinentes propter defectum huius quarte proprietatis. possumus enim affirmare uere quod unum est duo et unum non est duo. dato quod unum lignum sit duo pedalia et unum aliud lignum sit tria pedalia: sed non uerificatur uersum. et hoc secundum opiniones que concedit idem princeps quod totum est sue partes.

NON CORRUPPTO ADEQUATO significato subiecti. Ideo sor. albus et homo non sunt termini imptinentes cum se habeant secundum superius et inferius: et tamen si sor. nunc sit albus et cras niger: tertia die albus et quarta niger et sic uicissim. tunc uerificabitur successiue de sor. albo quod est homo et postea quod non est homo et iterum et iterum. et causa eius quia licet pars significati subiecti non corrumpatur: tamen significatum adequatum corrumpitur. scilicet sor. albus quia non remanet albus cum albedo corrumpatur.

TAM EXPLICITO QVAM implicito. Quia non sufficit solum significatum adequatum explicitum non corrumpi sed oportet etiam implicitum adequatum significatum non corrumpi. Et per hoc soluitur argumentum contra dato quod sor. sit bipedalis et postea augeatur. tunc supposito quod totum sit sue partes uidetur quod per ly homo personam sumptum sit imptinens ad ly hoc demonstrato bipedali quod tamen est falsum. quia per ly hoc et sor. couertuntur. ergo sicut sor. est inferius ad ly hominem ita per ly hoc. tenet contra: quia termini demonstrati ui recipiunt conditionem a demonstrato et quod illud sequatur sic contra deducitur: quia de hoc uerificatur nunc quod est homo postea uerificatur de hoc quod non est homo: quia continuo post hoc instans per ca-

sum hoc bipedale est pars sor. Sed nunquam erit ita quod pars sor. est sor. seu homo secundum omnem opinionem mundi. ergo et ce. Huic dicitur quod si per ly hoc demonstrat sor. non connotando quod sit bipedalis. tunc non esset uerum quod de hoc uerificaretur quod non esset homo subiecto non corrupto. sed si per ly hoc demonstrat illud bipedale connotando sortem esse bipedale ita quod non sit demonstratio pure substantialis: sed connotatiua. tunc cum casu dicto adequatum significatum subiecti quod demonstrat per ly hoc corrumpitur: quia licet hoc bipedale non desinat esse sor. tamen sor. definit esse hoc bipedale. Et licet hec duo pedalia corporis non desinant esse: tamen desinunt esse totum corpus sor. et incipiunt esse pars corporis totalis: et licet sortes non desinat esse nec hoc bipedale corpus desinat esse: tamen sor. definit esse hoc bipedale: sicut cum sor. albus desinit esse albus: et tamen non desinit esse tunc albedo desinit esse et sor. desinit esse hoc demonstrando sortem album connotatiue: ita in proposito aggregatum ex anima intellectiua et bipedali sui corporis non desinit esse: quia sor. nihil omnino perdit: tamen sor. desinit esse in aggregatum. Et causa huius est: quia ad hoc quod aliquid sit sor. oportet quod sit totum et non pars et ly hoc in casu non solum significat sor. sed hanc totalitatem bipedalem: sicut hoc album ultra hoc connotat albedinem. corrupta autem albedine uel hac totalitate. tunc corrumpitur significatum adequatum subiecti saltem implicitum. Ex quibus omnibus collige quod sex proprietates debet habere termini imptinentes. sicut sunt

for. et albus for. et cur. esset huiusmodi
ga omnes habet conditiones assignatas.

Iuxta hoc conceditur quod licet for. et pla-
to recto sint termini disperati: tamē
for. i recto et plato i obliquo nō sūt ter-
mini disperati: imo imptinentes quia ui-
cissim pōt verificari quod for. est platonis
et for. nō est platonis. et iterū et iterū
for. nō corrupto: sicut si for. prio esset
seruus platonis et postea liber deinde
rediret seruus: iterū fieret libertus:
et sic ultra. et cā ē: quia ly for. et plato
i recto significēt idē et in obliquo tū-
tamē eodē modo. Et pp diuersus mo-
dum significādū sūt imptinentes ex di-
speratis. **E**t iuxta hoc conceditur quod quicquid
significat ly hō significat ly hoīs
sed nō qualitercūq; significat ly homo
significat ly hominē: quia ly homo signi-
ficat omēz hominē per modū quis et
ly homis per modū ut cuius. Et cōsimi-
liter dicitur quod ly omīs modus significat
omēz modū: sed nō significat omēz
modū omni mō. quia significat omēm
modū per modū ut quod. Similiter ly omni-
mō significat omēz modū: sed nō omni
modo: quia significat p modū absolu-
tū. i. per modū ut quod: et nō p modū: ut
quod nec aliorū casuū. **E**t gratia exer-
citiū conceditur quod hoc cōplexum omīs
hō significat omēz hominē: sed nō omēz
hominē significat imo nullū hominē
significat. Et nō cōceditur pp aliquā ap-
pellatōem ratiois: sed ppter supponem
imobilem: sicut cōceditur quod necessario
omīs homo ē aīal. et tamē nō omīs hō
necessario ē aīal. imo nullus homo ne-
cessario ē aīal. et promitto tibi omēz
denariū: et tamē nullū denariū pmit-
to. **E**t ut istud pateat iuuenibus po-

no quod for. habeat i mēte sua cōceptum
omīs homis per hoc cōplexū. omīs hō
ita quod cogiter de omni hōie per hūc cō-
ceptū cōplexū omīs homo. et uolo quod
nō habeat conceptū singulārē for. nec
platonis nec alterius homis mere sin-
gulariter. tūc patet quod for. intelligit omēz
hominē: et tamē nō omēz hominē in-
telligit: quia si nō dēf opōitū. s. omēz ho-
minē intelligit et patz quod ē falsū: quia
tunc sequitur omēz hominē intelligit et
isti sūt omēs homies. ergo hūc intelli-
git et hūc intelligit: et sic de singulis.
tūc ultra hūc intelligit. ergo hūc intelli-
git quod ē cōtra casum nec refert: quia
arguitur a sensu diuiso ad sensū cōposi-
tū quia nec cōfusio ipedit nec appella-
tio ratiois cū pronōie demonstratio sim-
pliciter supro: ut in tractatu de sensu
cōposito et diuiso declarauī. **E**t sicut
ē possibile quod for. intelligat omēz hominē:
licet nullū intelligat: ita est possibile quod
iponat ad significādū hoc cōplexum.
s. omīs homo: et tūc patz quod ly omīs hō
ex subordinatōe significat omēz homi-
nē: et tamen nullū hominē significat.
Et iuxta hoc cōceditur correlative quod
omīa uerba significātia actū mentis:
et ista uerba que significāt actū signi-
ficatum: ut suppono. significo. diffinio.
subicio. plico et similia cōfūdunt cō-
fuse tantū imobit: licet cōiter dicatur
opōitū: et hec dixi gratia exercitandi
iuuenes. **T**ermini uero ptinentes
ex oppoito describunt: quia sūt illi quo-
rū unus de alio nō pōt affirmari et ne-
gari uere uicissim et uniuersaliter non
corrupto adeq; significato subiecti-
rā explicito q̄ implicito. Et hi sunt dupli-
ces. s. disperati et sequētes. **T**ermini

fiti

dispari sūt illi quorū un⁹ nō pōt d' alio
uere affirmari. manēte significatōe p
maria qđ dico: qđ ly hō et asinus mu
tata significatōe possēt de se iuicē ue
rificari affirmatiue: et tñ nūc sūt dispa
ri. **S**ed cōtra hāc descriptōez arguit
magister tripl'r. p^o qđ ly nō hō et ly hō
sūt termini dispari: et tñ de se iuicē ue
rificat. nā ly risibile uerificat de ly hō
et ly risibile ē nō hō cū sit terminus. g^o
ly nō hō uerificat de ly hō. **H**uic di
cit negādo dñam: sed oꝝ sic arguere
ly risibile uerificat de ly homo: et ly ri
sibile ē ly nō homo. g^o ly nō homo ueri
ficat de ly homo: sed minor ē falsa: qđ
i^o terminus risibile nō ē iste termin⁹
nō homo: tñ cōcedo qđ nō hō uerificat
de ly homo: ut argumētū pbat. **S**ed
ex hoc nō sequit^r qđ ly nō homo uerifi
cet de ly hō: qđ tūc hec esset uera hō
ē nō homo: quod ē falsum. nec sequit^r
nō homo et ly hō cōuertunt. g^o ly nō
hō et ly hō conuertunt: sicut nō seq^r
aliquid et ly asinus conuertunt. g^o ly
aliquid et ly asinus cōuertuntur. añs est
uerū: qđ ly rudibile et ly asinus cōuer
tūt et ly rudibile ē aliquid. g^o aliquid et ly
asinus cōuertūt. tñ ab inferiori ad suū
supius sine distributōe et aliq^o signo
ipediēte: et tñ ē f^m: qđ tūc dē qđ eēt
aliquid eēt ly asinus et ly asinus eēt ter
minus trāscēdens et i pñti fumo ter
minos materialr p sibi sibi stātibz p
sonalr. **E**t si dicis hō et asinus nō ui
dēt termini dispari ga mutuo se i'e
rūt. g^o sūt uertibiles. tñ et añs pbat.
nā si hō ē asinus ē et e^o cū spēs i uni
uerso sit nece^s. **H**uic dicit negādo
istā nñā: sꝝ sic arguere. se mutuo i
ferūt forma: g^o nō sunt dispari: sꝝ a^o

ē f^m: qđ so^m materialr se iferūt ex eo
qđ nñs ē nece^s: et tñ o^m nñs ē intelli
bile cū añte absqđ cōtradictōe stāe.
Z arguit pcedēdo qđ hō et asin⁹
nō sūt termini dispari: qđ ly asinus eē
bñ affirmat de ly hō: sicut ly al sꝝ hō
et al nō sūt termini dispari. g^o nec hō
et asinus. p^o p^o et añs pbat. nā i hac p
positōne hō ē al ly al o^o aialia signifi
cat: al nō pdicaret supius de inferiori
sed essētiāle de essentiali si so^m signifi
cāret hoiez. g^o i^o p^o significat homi
nē esse o^o aialia: et dñter hominē esse
asinū. et i^o p^o ē uera homo ē al. g^o
asinus sic affirmat de ly homo: sicut
ly aial qđ erat pbatū. **P**ro solutōne
huius argumēti noto qđ i^o tria se hñt
p ordiem. s. significare suppoere et ue
rificari. nā p quocūqđ terminus suppo
nit significat: sꝝ nō e^o et pro quocūqđ
uerificatur p illo suppoit et dñter si
gnificat: sed nō cōuerso. vñ i hac p^o
homo ē al ly aial o^o aialia pñti futura
possibilia imaginabilia significat: sicut
facit extra p^odem: qđ nō pñt signifi
cāre suā: sed nō nisi p pñtibz aialibz
supponit rōe uerbi de pñti et sꝝ p om
ni aial pñti supponat disūctie cū fiet
determinate et sub tali termino liceat
descēdere disūctie ad o^o sua suppoita
eum debito medio non tñ p omni aia
li pñti uerificat: sed so^m p homine p
senti uerificat: sicut et i^o disūctiua
homo ē asinus ul hō ē leo ul hō est hō
nō ē uera: nisi p homine p p^o p^o pte.
Et p hoc p^o solutō ad argumentū
negādo qđ i^o p^o hō ē animal asin⁹
uerificet affirmatiue de hoie. nec seq^r
ly aial i hac p^o dē al significat et p
bi al suppoit. g^o p bi al uerificat ul p

dñi aī pñi uenificat ut ex notato liqde
 potuit appere. **T**ertio et ultio arguit
 fici. ē uera hō ē asin⁹ sic pñse signi
 fican lo. g⁹ hō et asinus n̄ sūt termini
 dispatian⁹ pbat⁹: qā sua contradicto
 ria est falsa. g⁹ et ce. aī pbat⁹ p̄suppo
 nendo q̄ quicqd significat unū con
 tradictoriorū aliquo mō. illud idde3 si
 gñificat reliquum oppoīto modo: sed
 ista ppō homo ē asin⁹. significat q̄ hō
 ē asinus ul⁹ q̄ homo ē animal disiunc
 tiue: qā ppō significat qcquid sequit⁹
 ad eā et a parte disiunctiue ad tota3 si
 ne impedimēto ē bona dñā. ergo sua
 oppoīta contradicōrie. si nihil qd̄ est hō
 est asinus significabit oppoīto mō co
 pulatiue i⁹ eadē. s. q̄ nihil quod est hō
 ē asinus et quod nihil qd̄ ē hō ē aīal. s.
 istud significatū copulatū ē f⁹. p̄ secū
 da pte. ergo totū ē f⁹: qā ad falsitatem
 copulatiue sufficit unā pte ēē falsam:
 et p̄3 qā copulatiua et disiunctiua d̄ par
 tibus contradicōtib3 contradicūt. **P**ro so
 lutōe i⁹ argumēti noto q̄ significatū
 ppōis ē duplex. s. representatiuū et asser
 tiuū. et assertiuū iterū ē duplex princi
 pale et fariū et sic in sūma ē triplex p
 pōis significatū. representatiuū ē qd̄ p
 p̄bem representat seu significatur et
 hoc mō ista ppō hō ē aī significat ho
 minē ēē asinū: qā cum ista ppō signifi
 cet iuxta cōpōes suarū parriū pñse p̄
 marie significantiū et ly aīal ēē aī si
 gñificet. ergo sūm totū ambitus sue si
 gñificatiōis autēctice representat. **A**liud
 ex^m p̄ iunioribus clarius pono certū ē
 q̄ quel3 disiunctia affirmatiua cuiusli
 bet sue p̄is significatū representat et
 nullum asserti saltem de forma: qā a
 disiunctia ad alterā pte nō u3 argumē

tū. nisi destruat⁹ altera pars ecce q̄ aī
 qd̄ ē significatū representatiuū qd̄ tñ
 ē assertiuū. nā assertiuū ē illud quod
 formalr sequit⁹ ad aliquā propoītiōem
 et hoc ē duplex ut dixi. s. principale et
 fariū. **P**rinipale ē illud qd̄ ē sile ora
 tionis infinite seu dñō ppōis nullo ad ro
 nec subtracto: sed adeq̄to sūpto et sic
 ista ppō hō ē aīal significat assertie pri
 cipalr hominē ēē aī. **S**ecundariū uo
 ro ē q̄ formalr sequitur ex aliqua ppōe
 et non ē sile orbi infinite i⁹. ex q̄bus p3
 q̄ ista se hñt p ordinē sūm magis cōe
 et minus cōe. nam omne significatū
 assertiuū siue principale siue secundari
 um ē representatiuū et non econuerso. si
 milt omne significatum principale ē
 assertiuū et representatiuū et nō ecōtra
 Et omne secundariū ē representatiuū
 et assertiuū et non ecōtra. **P**⁹ ergo
 ē significatum representatiuū hō asserti
 uum 3 ista duo. s. principale et fariū
P3 ulterius q̄ una ppō q̄tenus ē una
 nō hñt nisi unū significatum princi
 pale l3 innumerabilia hñt representatiua
 et faria. et si mihi n̄ credis queso dicat
 quot formalr secunt⁹ ad istā ppōnem
 terra ē rotunda. et pp hoc ueritas et
 falsitas ppōis attrēdit penes significa
 tū assertiuū principale et nō penes rep
 sentatiuū et fariū. pluries enī cōm
 git q̄ ppōis false sit p̄a adeq̄ta signi
 ficata representatiua et secundaria uera
 sicut patet de hac ppōe impossibili hō ē
 asinus ad quā formalr sequit⁹ hoiem
 ēē aī qd̄ ē uerū et necessariū. hoc autē
 itellige ubi significatū ppōis sit aliqd
 ex pte rei: sicut supi⁹ p̄ pte hui⁹ tra
 ctatus du⁹. vii. et primo notabili dixi
P3 et qd̄ ppōis uere ēē significatū

assertiū oportet et uerū semp iteli
ligēdo de ppōe cuius significatū ē ali
qd. sed ppōis falsē nō oportet; s; sufficit
q; principale sit falsū q̄uis plura cōsequē
tia sint uera: sicut dixi de ista homo ē
asinus. Patz etiā q; nō seq̄r significatū
huius ppōis ē falsū. ergo hec ppō ē fal
sa. patz de significato representatiuo.
huius ppōis homo ē aīal. ¶ Ex quo
etiā patet q; nō seq̄it ly homo signi
ficat hominē. ly est significat ēē. ly aīal
significat asinū seu asinū significat;
et ista ppō hō ē aīal precise significat
ex compōe suarū partiū p̄cise prima
significatiū. ergo i^o ppō homo ē aīal si
gnificat principalr ul' assertiue hoīez
ēō asinū: sed solū seq̄r q; significat ho
minē esse asinū et hoc ē uerū represē
tatiue. ¶ Sed ad pbandū illud oportet
sic arguere ly hō significat principalr
hominē et ly ē principalr ēē et ly aīal
principalr asinū: et i^o propositō precise
principalr significat ex compōe suarū
partiū p̄cise prima^o significatiū. ergo
significat principalr et cōter assertiue ho
minē ēē asinū: s; aīal ē falsū: q; ly aīal
secūlarīo ul' representatiue asinū signifi
cat. ¶ Et q̄n dicitur quicqd significat
unū cōradictoriūz distīctiue reliq;uz
significat copulatiue. ¶ Dicit q; hoc
ē uerū de significatis principalib; et nō
de fariis: sicut i argumēto assumeba
tur. nā ista ppō hō ē asinus nō signifi
cat principalr distīctiue hominē ēē al
ul' hominē ēē asinū: s; fario hoc signi
ficat. Et d nō o; q; suū o^m significet op
posito mō copulatiue. nulla. n. ppositio
significat principalr copulatiue ul' dis
tīctiue. nisi sit ipothetica. categorica
solū significat categorice l; possit cō

secutīe ipothetice significare. et iō q; a
i^o ppō hō ē asin^o solū significat principa
liter hoīez ēē asinū sua oppoita cōtra
dictorie. nihil q; ē lō ē asin^o opoito
mō significabit categorice. nihil q;
est hō ē asinus. Hec notabilia cū q̄bus
dam respōsionib; p̄ter dicta magistri
uolui hic inserere: q; a nōbero nostro cō
sonant.

TERMINI SEQUENTES. Seu
prinētes sequela sūt illi quorū unus ē
alterius formatr illatiuus. et notāter di
co formatr illatiuus quia hō ē asinus
mutuo se iferūt de bō adiacentes: sicut
pater et fili^o et tō pater et fili^o sūt ter
mini prinētes sequela: et hō ē asinus
sūt dispati. ¶ Ratio ē quia relatiua se
iferūt formatr. dispati uero materialr
pp̄ea q; cōs ē necessariū: ut dicēdo asi
nus ē. g^o hō ē: ul' cōuerso pōt tū intel
ligi cōradictoriū cōtis cū ante. ¶ Et si
diceret q; mag^o abusus uerborū ē da
cere q; terminus sit illatiuus: q; hoīes
faciūt discursus et illatōes et nō termi
ni seu dōēs. ¶ Ad hoc nō q; p hec
uerba metaphorica itelligimus q; ter
mini prinētes sequela sūt illi quorū p
unius cōceptū formatr u^o nim^o ul' ue
nire possum^o i cōceptū alterius. ¶ Al
potes dicere absq; al q; metaphora q;
hō principalr discurrat et iferat aliqd
ex aliq^o tō fario et ifrumentalr remi
nus ē illatiuus. i. ē ill' d' mediāre q; hō l
fert: sicut dicim^o s; bonā grāmaticā
cōsuetā q; i^o fra secāt bō ligna et tū
secator secāt et nō fra nisi ifrumentalr
et q; malle^o facit clauū et tū faber fa
cit clauum principalr. malleus uero in
strumentalr: ita ad ppositū ifrumenta
llectus nō sūt malleus nec fra nec

aliquod genus ferramentū: quia ista nō sūt audita in domo dñi. Sed termini cōplexi siue icōplexi uel intentōnes et actus. Similiter etiā cū dicimus interdū qd ex aūte fit dñs nō ē intelligēdū materi aliter nec cōstitutiuē: sed terminatiue: sicut etiā dicim⁹ qd ex mane fit meri dies: et ex hoīe fit cadauer.

TERMINI MUTVO SE SEQUētes. Sūt illi quorū unus ē alterius illatiuus formālī et ecōuerso. dico for maliter pp causā quē prius dicta ē. Et hi sūt duplices: quidā cōuertibiles: qdā relatiui.

TERMINI CONVERTIBILES.

Sūt quorū unus ē alterius forma liter illatiuus et ecōuerso respectu cuiuscūq; uerbi. Et quilibz ē de alio affir matiue uniuersālī uerificabilī ipis pri marie signīficātibus uel sic cōuertibilī sicut homo et risibile diffinitio et dif finitū. sequit⁹ enī formālī de secundo adiacēte homo ē. ergo risibile ē et ecō uerso. sequit⁹ etiā de tertio hō currit. er go risibile currit et ecōuerso affirma tiue uniuersālī uerificat qd omīs hō ē risibilis et ecōuerso stante primaria si gnificatōe: uel si fieret p nouā impositi onē de nouo cōuertibiles etiā stāte ta li significatōe sūt affirmatiue uni uersālī uerificabiles de se inuicē: sicut si ly homo et ly asinus cōuertant⁹. nūc utraq; istarū ē uera. oīs homo ē asinus et ecōuerso. licz nullus homo sit asinus nec ecōtra: ut pater ī materia d cōuer ribilibus in arte obligatoria: et sic de alijs terminis.

TERMINI RELATIVI. Sūt quo rū unus ē alterius formālī illatiuus et ecōuerso respectu sī adiacētis tantū

sicut sūt q mutuo ad se inuicē refe runt: sicut parēs et sua ples.

TERMINI NON MUTVO.

Sequētes sūt illi quorū unus ē al terius formālī illatiuus et non ecōuer so sicut homo et aīa: unū et duo. Et hi sūt duplices: quidā se habēt secūduz prius et posterius: sicut unū et duo. q dāz sicut superius et inferius: ut homo et animal.

TERMINI SE HABENTES SE cundū prius et posterius.

Sūt illi quorū unus ē alterius formālī illati uus et nō ecōuerso respectu secūdi ad iacentis tantū sicut sūt isti termini unū et duo. nā si duo sūt: unū est et nō ecōuerso saltez formālī. Et iste ter minus dicit⁹ prius a quo nō cōuertit⁹ subsistēdi oīa: a quo nō ualet conse quentia cū hoc uerbo suz es ē. ex isto existis existit et huiusmodi. posterior uero ē a quo ad alium cōuertit⁹ subsi stendi cōsequētia tantū et nō econtra uerbi gratia. unū est prius duobus: et duo posteriora uno. Et iuxta hoc cō cedit qd non homo est prius q homo qa bene sequit⁹ hō est. ergo pars eius ē: sed pars hominis ē nō homo. ei go nō homo ē. tenet oīa: qa nulla pars hōis ē homo: sed quelibet pars ē nō homo sed nō sequit⁹ ecōuerso nō homo ē. er go homo ē cū sit intelligibile oppoītū oītis stare cum ante: ut patz aīa mūdi creatōnem. Et si dicis Aristoteles di cit opoītū prio posteriorū: qa affirma tio ē pōr negatōe: sicut ēr hitus ē pōr priuatōe: ut ēr asserit ī post pōris ca de oppōe. Huic dicit⁹ duplī pōrio qd hz aliq affir aliq negatōe sit prior tñ trā quelz affirmatio qz negatōe ē prior

Alqua tamē affirmatio ē prior nega-
tione: seu omni negatione est prior: et
hoc non ē contra dicta. ¶ Aliter dici-
tur q̄ sumus i equiuoco. nam affirmatio
est prior negatione prioritare nobi-
litate temporis et cāe. nullus enī pri-
us incipit infinitare uel negare q̄ finite itel-
ligere seu affirmare: nisi enim prius i
intellectus noster intelligeret homines
nunquā infinitando ireligeret nō ho-
minē. et nisi prius itelligeret homines
esse hoc uel illud nunquā intelligeret
negatiue hominem nō esse asinum.
Et ideo quo ad operationem intellectus
nostri est prior finitatio et affirmatio
q̄ infinitatio et negatio. Sed de tali pri-
oritate dignitatis reperis uel cause nō
est sermo ad presens. sed hic loquitur
de prioritate illatiois formalis p̄ quam
intellectus potest itelligere et absolue-
re aliqd ab aliq̄ et nō econtra. Quod
uero dicebat de priuatione et habitu
nō est ad propositum: quia multū di-
stat terminus priuatiuus ab infinita-
tione: sicut cecus a non uidete cuz omne
et cum sit nō uidens et nō econuerso
ut paruit supra dubio ultio p̄ ptis hu-
ius tertii tractatus.

TERMINI SE HABENTES SE-
cundū superius et inferius. ¶ Sunt illi
quorū unus ē alterius formaliter illa-
tiuus et nō econtra respectu cuiuscū-
q̄ uerbis: sicut sunt isti termini homo
et animal. nam si homo ē animal est et nō
econuerso formaliter. et si homo currit
animal currit et non econuerso. Dicitur
autem terminus superior a quo non
conuertitur consequentia. et in hoc differt
terminus superior a termino priori d̄
quo immediate antedictū ē. q̄a terminus

prior ē a quo non conuertitur subsiste-
di consequentia tantū. i. cum uerbo sub-
stantiuo tantū. sed terminus superior
dicitur ille a quo non conuertitur consequen-
tia absolute siue cū quocunq̄ uerbo
tā substantiuo q̄ adiectiuo siue de se-
cundo siue de tercio adiacete termi-
nus uero inferior ē ille a quo ad aliud
formaliter ualet prius absolute et nō econ-
uerso. ¶ Sed nota q̄ terminus inferior
ad reliquum est duplex. scilicet se et p̄ acci-
dens. inferior per accidens est illud si-
ne quo superius naturaliter potest ef-
se. et capio superius et inferius pro si-
gnificato et non p̄ terminis q̄ sunt si-
gna illorum. omnes enim termini sūt
corruptibiles et quilibet sine alio ef-
se potest. et secundū hoc in rebus cor-
ruptibilibus quilibet terminus singu-
laris dicitur inferior per accidens res-
pectu speciei et generis: ut fortes res-
pectu hominis et animalis. stat enim q̄
sit animal et homo et nō sit fortis. ¶ Et
iuxta hoc ponitur cōmuniter regula
q̄ omne se habens per modū apposi-
tionis ad aliud ē inferius eo per acci-
dens et ad se ipsum absolute sumptū
sicut ly homo albus ē inferius per ac-
cidens ad ly homo. ¶ Que regula est
uera tribus conditionibus obseruatis.
¶ Prima q̄ illa appositio restringat. id
homo risibilis nō est inferius ad homi-
nem. ¶ Secūdo q̄ sit accidentalis id
homo rationalis uel sensitiuus nō est infe-
rius ad ly homo: quia differentia essen-
tialis nō facit predicationem accidentalem
cum specie: sed facit predicationem per
se i primo modo dicendi per se ut patet
primo posteriorum. ¶ Tertio q̄ sit po-
situa et nō distractiua uel ampliatiua

positiua et nō distractiua ul' ampliatiua
 Ideo hō mortuus homo futurus nō ē
 inferius ad ly hō. Similr olim si^o nō ē
 inferius ad ly si^o nec quōdā pater ad ly
 pater nec ut poeta uiuit ad ly uiuit in
 primis duobus exēplis pp appositōez
 ampliatiuā: et tribus aliis pp distracti
 uam. ¶ Sed si dicta appositō fuerit re
 stringēs accidentalis et positiua tūc deā
 regula ē uera. Econtrario uero inferius
 per se ē illud sine quo suū superi^o na
 turalr nō pōt esse supius respectu ge
 neris: qā naturalr species sūt incorrup
 tibilis. ¶ Et tale inferius p se iterū est
 duplex. s. materialr et formalr. inferius
 per se materialr ē illud sine quo suū
 supius naturalr nō pōt ēē: sed bene
 intelligi ē absq; contradictōne: sicut
 hō respectu aialis: qā et si nō possit na
 turalr aial esse absq; hōie: tamē non i
 plicat cōtradictōez intelligere illud. Sed
 inferius per se formalr ē illud sine quo
 suū superius nec pōt esse nec intelligi
 sine iplicatōe contradictōis: sicut bina
 rius respectu numeri: qā nec naturalr
 pōt esse nec intelligi numerū esse sine
 binario sine cōtradictōe cū omnis nu
 merus aut sit binarius aut binarium
 iplicant. Similr linea respectu quārita
 tis continue et aia uegetatiua respec
 tu aie et uniuersalr omis priā species
 respectu generis habentis species es
 sentialr ordinatas ē inferius per se for
 malr. ¶ Et hic aduerte q; inferius alicui
 ius et suppositū illius secūdū propriā
 uim uocabuli nō connertunt: imo se
 habēt secūdū superius et inferius. nam
 omne suppositū alicuius ē inferius illo
 sed non econuerso. qd' exēplo declaro
 si dixerō, omis hō ē adā. ly adam ē inferi

us ad ly homo: sed nō ē eius suppositū
 qā non supponit ly hā nisi pro homie
 qui ē: suppositum enī dicit^r a suppositō
 ne. ¶ Ex dictis etiā sequit^r q; triplex ē
 superius. s. per se p accidēs. per se for
 malr et per se materialr. semp enī op
 posita pariter numerant^r. supius p ac
 cidens ad aliud ē illud qd' naturalr po
 test ēē sine illo: ut hoc demonstrando
 albū respectu de ly albū. quāuis enim
 nō possit ēē hoc albū sine albo: tamē
 demonstrādo album pōt hoc esse sine
 albo. sed superius p se materialr ē illud
 qd' non pōt esse sine suo inferiori: licet
 possit intelligi sine illo absq; contradictōe
 et capio superius et inferius p eo quod
 denomināt et nō pro eo quod signifi
 cāt. ¶ Superius uero p se formaliter
 est sine quo suū inferius nec pōt esse
 nec pōt intelligi absq; cōtradictōe: sicut
 prius exēpla posui. ¶ Posset tamen
 breuiter dici q; inferius p se ē illud ex
 quo et superiori nata est fieri. ppō ne
 cessaria ut hō ē aial. sed inferius p acci
 dēs est ex quo et superiori nata ē fieri p
 positō cōtigēs: ut for. ē hō.

SECUNDO PRINCI
 paliter Restat sibi resolu
 tori cōditōes assignare. cū
 omniū sillogismorū sit fū
 damētū et multarū regularū speciali
 um prebim penes superius et inferi^o
 ut ergo sillus resolutorius sit bonus
 plura exiguntur et priō.

QUOD SIT SILLOGISMVS.

¶ Et pp hoc debz habere quatuor p
 priates quas debz habere oīs sillus.

Prima ē q; sit ex tribus terminis et
 non ex pluribus, ideo non sequitur

hic ē icorruptibilis et hic ē sor. g^o sor. ē
 icorruptibilis demonstrādo numerū ex
 materia p^o et aīa intellectia sor. et da
 to q^o totū sit sue ptes. sed solū seq^o q^o
 sor. ē iste numerus icorruptibilis. Simi
 liter nō seq^o ille ē bonus et ille ē fa
 ber. ergo ē faber bonus. sed seq^o q^o
 ille faber ē bonus. adiectiuū enim ua
 riat significatōem secūdu q^o diuerso
 substantio appōitur ul^o absolute. ideo
 positū in conclusione d^o saluari idē re
 spectus substantiū ul^o absolute q^o erat
 i altera pmissarū. aliter positū in cōclu
 sione erit alter terminus quā ipsemet
 fuerit i p^o et sic apparenter erit sil
 logismus ex tribus terminis et in rei
 uentatē ē ex quattuor terminis. **S**e
 cunda ē q^o semp^o mior sit i recto. ideo
 nō seq^o in hoc instanti ē deus. tu es i
 hoc instanti. ergo tu es deus. sed mior
 d^o ē tu es hoc istās. **T**ertia ē q^o con
 clusio sit cō conformis maiori ideo nō
 seq^o i hoc instanti ē deus hoc est in
 stans presens. ergo istās p^o ē deus. s^o
 seq^o ergo i p^o instanti ē deus. ita q^o
 conclusio sit i obliquo conformi ipi
 maiori. **Q**uarta q^o sit in figura. nā
 i omni figura pōt fieri filius resolutio
 rius et si nō sit in figura nō u^o. **E**x^o
 prime figure hoc currit sor. ē hoc. g^o
 sor. currit. **E**x^o si currens ē hoc sor
 ē hoc. ergo sor. ē currens. **E**x^o plū rer.
 ne hoc currit et hoc est sor. g^o sor. cur
 rit. **E**t in tertia figura p^o m^o con
 suevit formari q^o clarior ē discurs^o.
ET NON IN MODO. **Q**uia
 si ē i aliquo. xix. modorū non esset
 filius resolutorius per imediata proce
 des sed p^o mediata.
ET MEDIVM SIT HOC ALI

quid et non quale quid. **I**dest sit ter
 minus demonstratiuus p^o uno solo sup
 ponibilis et nō p^o pluribus. ideo nō seq^o
 hoc ē hō et hoc ē asinus. g^o hō ē asin^o
 demonstrādo p^o ly hoc animal in cōi.

TAM EX EXPLICITATE. **I**deo nō
 seq^o hec essentia est pater. hec essen
 tia ē filius. ergo pater ē filius. q^o medi
 um explicitate nō ē hoc aliqd. sed quale
 quid. i. p^o pluribus suppositis uerificabile
 cum hec essentia diuina affirmatiue
 uerificet^o de tribus p^ois dinis. i. pa
 tre filio et spū sancto.

QVAM IMPLICITATE. **I**deo nō
 seq^o hic ē pater et hic ē filius. ergo pa
 ter ē filius demonstrādo deū. q^o medi
 um ē implicitate quale qd cū deus uerifi
 ficet^o de tribus p^ois.

**IN ULLO MODO CONNOTA
 RIUM.** **S**ed materie simplex. quia reso
 lutio d^o fieri p^o imediata apud sensus
 ul^o intellectū q^obus nihil d^o ē notius. nō
 iste nō ē filius resolutorius hoc album
 currit hoc album est sor. ergo sor. currit.
 Et p^o idē ista p^o nō ē imediata hoc al
 bum ē. sed bene ista hoc ē album. q^o ibi
 n^o ē connotatio.

SEV EXPLICITATE. **U**t dixi i sil
 logismo pcedente q^o nō ē filius resolu
 torius dicendo hoc album currit. hoc al
 bum ē sor. ergo sor. currit. q^o sit bōa
 p^o sed nō resolutoria.

SEV IMPLICITATE. **I**deo iste nō
 ē filius resolutorius hoc erit sor. hoc ē
 pars sor. ul^o erit pars sor. ergo pars sor.
 erit sor. dato q^o p^o ly hoc demonstrat. a.
 et a. sit residuū preter digitū sor. q^o di
 gitus hinc ad horā ascendet. **E**t rō
 q^o postq^o per ly hoc demonstrat aggrega
 tionem ex aīa et residuo corporis p^oter

digitū ly hoc ē terminus cōnotatiuus
iplicite cū nō demonstrēt simp̄r siue
mere substantiāl̄ et absolute for. s̄ cō
notādo hāc materiā cū hac quātitate
preter digitū. ubi uero p ly hoc demō
strat solū aīa uillā residuū corporis
preter digitū sine aīa. tūc ē sillus reso
lutorius: s̄ maior ē falsa. ¶ Si uero de
mōstrēt for. mere substantiāl̄ nihil cō
notando: tunc iterū sillus ē resolutori
us: s̄ minor ē falsa. qd̄ autē dictus sillus
sit al̄ bona dīa nō discūtō ad presēs:
s̄ sufficit qd̄ nō ē sillus resolutorius nec
habet pprietatē eius nisi apparēter.

¶ PRO EODEM PRECIEE SVP
ponens in utraq̄ pmissarū ¶ Iō nō
seq̄t hoc ē hō demonstrādo for. et hoc
ē asinus demonstrādo brunellū. g^o
homo est asinus.

¶ IDEMPTEICE SOLVM ¶ Et tūc
seq̄t d^o solū idempticā: ut hoc ē homo
et hoc ē asinus demonstrādo aīa i cōi
solū seq̄t qd̄ hō ē illud qd̄ asinus: sed tū
seq̄t qd̄ hō ē asinus: qā ista predicatō ē
formāl̄. simil̄ nec seq̄t in diuinis hoc
ē pater et hoc ē filius. g^o pater ē filius
demonstrādo p ly hoc essētiā diuinā:
sed solū seq̄t idemptice. ergo pater ē
illud quod filius: qā sicut seminas in p̄
missis mediū idempticū solū: ita colli
gis cōclusionē idēpticā solū.

¶ IDEMPTEICE ET FORMALITER
simul. ¶ Quia tunc sequit̄ conclusio
taq̄ formāl̄ q̄ idemptice: ut hoc ē pater
et hoc ut pater ē filius. ergo pater est
illud qd̄ filius: et pater ē filius utraque
conclusio seq̄t: sed minor est impossibil̄
Et de hac pprietate latius dixi sup̄ius
viii. dubio pre prima.

¶ PRO VTRAQVE DIFFEREN

tia disiūcte amplitudinis respectu ter
mini ampliatiui et distributiui simul
aliqū disiūctiue supponens ¶ Et hoc
ē cum terminus resolubil̄ habēs uim
distributiui precedit supponēs respec
tu uerbi ampliatiui. tunc si significat
alietatē supponit distributiue p utraq̄
parte disiūctiue amplitudis. uerbi. g.
Aliud a uero erit uerum sic d̄z resolu
torie sillogizari hoc erit uerū et hoc
ē aliud ab eo quod ē u^l erit uerum u^l
erit aliud ab eo qd̄ ē u^l erit uerū g^o
aliud a uero erit uerū: sed premisse i
plicat sicut et cōclusio. ¶ Simil̄ re
soluit̄ ista aliud a currete pōt currere
hoc pōt currere et hoc est aliud ab eo
quod ē u^l pōt esse currens: u^l pōt ēē ali
ud ab eo qd̄ ē u^l pōt ēē currens. ergo
alud a currete pōt currere: s̄ premis
se implicat: sicut cōclusio: qā si aliud
a currete pōt currere. tunc aliqd̄ pos
set esse aliud a se cū ipsū sit u^l possit
ēē currens. t̄z a sup̄iori distributo cū
omibz cōditōibz ad suū inferiū.
¶ Sed si arguit̄ pbandō qd̄ aliud a
currete pōt currere: qā hoc pōt curre
re demonstrādo for. sed dētem. g^o aliud
a currete pōt currere t̄z ab inferiōri
ad suū sup̄ius affirmatiue ¶ Itē secū
do arguit̄ resolutorie hoc pōt curre
re et hoc ē u^l pōt ēē aliud a currete.
ergo aliud a currete pōt currere.
¶ Ad ista duo dicas et primo ad pri
mā. negando dīa: qā deficit una dēcō
requisita: ut patebit inferius deo dāte i
limitatōe regule ab inferiōri ad suū
superiū. ¶ Et ē tertia cōdictō qd̄ non ar
guam ab inferiōri ad suū superiū p
accidēs sicut ē in pposito. accidit enim
demonstrādo for. qd̄ hic sit aliud a cur

rente. tū qā hic possz currere. tū qā si
nihil curreret. tūc nō essz aliud a cur
rente. qā aliter et differētia nō cadit :
nisi iter entia cū differētia dicat relati
onē aliquorū et relatio nō successiua
exigit extrema sil. **¶** Ad sū negat
nā nec ē silus resolutorius: sed debz
resolui mō prius dicto. **¶** Sed forte ali
quis istabit pbando istā aliud a uero
erit uerū. dato q nunc sint multa ue
ra et. a. sit falsū et post hoc solū de nu
mero falsorū. a. erit uerū. tūc arguitur
sic illud qd ē u^l erit aliud a uero qd ē
u^l quod erit: erit uerū. g^o aliud a uero
erit uerū. t³ qā resoluit ut dictum ē.
et a^{ns} probat: qā i^o disiuncti una pars
ē uera. s. p^o v³ q illud qd ē aliud a uero
quod ē u^l erit: erit uerū et uerificatur
p. a. qā. a. erit uerū: et. a. ē aliud a uero
quod ē u^l erit. pbat exponibiliter qā
a. ē uerū: et uerū quod ē u^l erit: et. a.
nō ē uerū quod ē u^l erit. g^o p³ cū du
abz primis exponētibz et 3^a exponēs
pbat. qā si nō: det o^m s. q. a. ē uerū qd
ē u^l erit. g^o a. ē uerū d^{ns} falsū et cōtra
casū. **¶** Huic dicit q illa p^o ē ipossi
bil^l aliud a uero erit uerū et silus. Et
admi^o casu dicit q nō bene resoluit
nec obstat q³ o³ qā d³ dietō recta a
termio significatē aliteratē semp post
poni ill^l uerbis disiuncti sūptis: et nō d³
p^oponi: sicut fiebat i argumēto. d³ g^o
sic p^oponi ly uerū in resoluēdo hoc erit
uerū: et hoc ē u^l erit aliud ab eo qd ē
u^l erit uerū. g^o aliud a uero erit uerū
s³ p^omissē iplicat: qā si hoc ē u^l erit ali
ud ab eo qd ē u^l erit uerū: sed hoc ē u^l
erit uerū: qā erit uerū. g^o hoc ē u^l erit
aliud a se qd iplicat. **¶** Et si arguit sic
ē aliud a uero qd ē u^l erit. g^o hoc ē ali

ud ab eo quod ē u^l erit uerū: negatur
o³: qā a^{ns} ē uerū: ut patuit exponēdo
et d^{ns} falsū: ut p³ cū iplicet cōtradictio
nē ut patuit ex suis debitis resoluētibz
¶ ET ALIQ VANDO COPVLA
tiue. **¶** Et hoc ē cū terminus resoluibil^l
ifinitatus pcedit supponens respectu
termini ampliatiui: tūc suppoit copu
latiōe p utraz pte disiuncte ampliatiōis
verbi. g. nō sor. eris sor. sic debz resolui
hoc erit sor. et hoc ē aliqd quod nec ē
nec erit sor. u^l erit aliqd qd nec ē nec
erit sor. **¶** Sed cōsidera bñ p^omissas ut
prius et uidebis cōtradictōem iter pri
mā et sām resoluētē sili mō resolui
tur i^o nō incipēs cē ē incipēs cē. hoc ē
icipēs cē: et hoc ē aliqd qd nec ē nec
icipit esse icipēs. u^l icipit cē aliqd qd
nec ē nec icipit esse icipēs. g^o et cē. s³
p^omissē iplicant cōtradictōem. **¶** Sed ad
hāc p^obādā fortasse sic arguit. dato q
sor. nūc p^o sit: tūc certū ē q hoc ē icipi
ens cē et hoc ē u^l icipit cē nō icipiens
esse. g^o nō icipiens cē ē icipiens cē. nā
uidet bona maior p³ ex casu: et mior
pbat: qā hoc icipit cē nō icipiens esse
g^o ē u^l icipit esse nō icipiens cē. p³ a
pte disiuncti ad totū disiunctum cū d³bz
req³ sit: et a^{ns} pbat exponendo p cās
ueritatis: qā hoc nunc nō ē nō icipiens
esse et imediate post hoc erit nō mei
piens cē. ergo icipit esse nō icipiens
esse. p³ ab una causa ueritatis ad p^opo
sitōez hñtē istā: et maior pbat: qā hoc
ē icipiens esse. ergo nō ē nō icipiens cē.
t³ ab affirmatiua de predicato finito
ad negatiuā de p^odicato ifinito: et mi
nor p³ qā nūc post hoc icipit aph^o
esse. **¶** Huic dicit ut prius q ista p^opo
ē falsa et ipossibil^l et admi^o cāu dico

negādo istā primā cōiam. nec arguit
resoluto nisi appēter: s; d; resolui ut
dixi hoc ē incipies ē: et hoc ē aliqd qd
nec ē nec incipit esse incipiens esse ul' in
cipit esse aliquid qd nec ē nec incipit
esse incipiens esse: et hoc totū ut dixi i
plicat cōtradictōem. **¶** Ratio aut qre
in huiusmodi resolutōibus mediātib;
terminis distributuis: sicut ē ly aliud
ul' dictio īfinitās cū suppoit respectu
termini ampliatiui: sic replicādo pbat
ē qā terminus sequēs distribuit mo
biliter p quol; q' ē ul' incipit ēē et cē. s;
quālibet differentiā ampliatiōis sue.

¶ VEL SOLVM DISIVCNTIM
respectu termini nō distributi cū ter
mino ampliatiuo. **¶** Quia tunc nō
replicare i qual; pte ampliatiōis modo
prius dicto: sed sufficit cōsuetō mō re
soluere: et hoc qā nō pcedit terminus
distributiuus: ut dicēdo sedēs pōt cur
rere sic resoluit hoc pōt currere: hoc
ē ul' pōt ēē sedens. g' et cē. et ita de ali
is terminis ampliatiuis suo mō dicat.

¶ AUT SECUNDVM PYRAM
differentiā tēporalē uerbi. **¶** Et hoc ē
qū terminus resolutiū supponit respec
tu uerbi de pōti non sequēte pōti i
mediate pōtū tēto nec termino uer
bali ul' cū supponit respectu uerbi am
pliatiui restricti ad unā solā differentiā
ampliatiōis: ut for. qui ē erit sic resolui
tur hoc erit et hoc ē for. q' ē g' et cē.

¶ VNC TERTIO PRIN
cipaliter. p cōplemēto hu
ius se ptiū categoricanū
spāles regulas sūm ordiez
arboris uolo limitare. et in hoc a serie
magistri paululum uariabo. Quod iō

fecisse me scias ut omia certo ordine
prescripta facilius memorie cōmēdō
tur: dum secundū arboris mēbra sin
gule regule correspōdere uidebunt.
Itaq; a regulis ptiū terminorum
incipiam cū dei auxilio. nam īpitiō
tiū nulla certa pōt dari regla cum nul
lam aut sequele aut repugnantie pti
nentiā habeant. Et ex ptiuentibus pri
mo a desperatis īitiū faciam: sicut su
pra notificando descripsi. et qā nullis
ultra mēbris subdiuidunt.

¶ AB AFFIRMATIVA. **¶** Quia a ne
gatiua ad negatiuā i terminis dispe
ratis nō ualet cōia. unde non seqt tu
nō es leo. ergo tu non es homo. Simile
nec a negatiua ad affirmatiuam. un
de nō seqt tu nō es leo. g' tu es agla.

¶ VNIVS DISPERATI. **¶** Quia
ab affirmatiua nō dispat ad negatiuā
nō desperati nō v; nō enim sequit tu
es homo. g' tu nō es nō sibi.

¶ SIMPLICITER SVMPTI SINB
determinatōe. **¶** Quia nō sequit tu
contigenter es homo. ergo tu contin
genter nō es asinus: qā aīis ē uerū et
aīis falsum. nam ex isto sequit q tu
posses ēē asin. **¶** Pro regula eni obser
uandū ē q propō exponēda ratōe hu
ius termini contigētis ē exponib; p
oppositas qualitates: ut cōtingenter tu
curris: tu curris et potest ēē q tu non
curras: sed ista cōtingenter tu nō cur
ris. sic exponit tu nō curris et pōt esse
q tu curras: et sic de aliis. Et iō si con
tingenter tu nō es asin seqt formaliter
q tu potes esse asinus.

¶ AD NEGATIVAM ALTERI
us. **¶** Quia nō seqt deus ē hic. g' nō
ē alibi: qā cō hic et alibi nō sūt dispa
gil

imo compossibilia respectu dei. et sic de alijs.

PROPOSITIONIBVS SIGNIFICANTIBVS ex cōpōe suarū partum.

Quia per nouā impositiōem possēt termini ppositionū esse desperati et p pōes cōuertit: sicut si termini nō mutarent significatiōem et p pōes imponerent de nouo significare una adēqte uere et alia false.

PRECISE PRIMARIE SIGNIFICANTIŪ.

Quia ubi huius orōe tu es homo. ergo tu nō es homo. añs precise significet te ēē asinum et tota subordine ut prius: tūc tota orōa non ē bona: qā subordinat uni male ut prius: et tamē arguit ab affirmatiua uniū desperati ad negatiuā alteri: qā i^a tu es homo significat p cise te esse asinum: quod ē disputatum cōti non mutati significatiōem.

SUBIECTIS VNIFORMITER SUPPONENTIBVS. **Q**uia nō seqt al currit. ergo nullū aial gescit.

SIMPLICITER DE PRESENTI. Nam optime seqt hoc est homo ergo hoc nō ē leo: et hoc tam formalit^r q de forma.

IN TERMINIS DISCRETIS.

Quia in terminis cōibus p pluribus supponētibus nō seqt simplr sic arguendo iste deus ē pater. ergo iste deus nō est filius. certū ē q nō sequit. quia iste terminus iste de^o ē cōis tribz suppositis diuinis. silt nec sequit hō cōis ē sor. g^o nō ē plato: sed i talibus terminis nō discretis seqt modificate negatiua alterius dispari. seqt enī iste de^o ē pater. ergo iste deus aliquo mō nō ē filius. similr seqt hō cōis est sor. ergo

aliquo mō nō ē plato et hec ē uerū: qā homo cōis licz sit sor. et plato: tamē eo mō quo ē sor. ut sic nō ē plato: et i^a de^o ut ē pater ut sic nō ē filius.

ET LIMITATE DE PRETERITO AC FUTURO. ET CE. **Q**uia nō seqt absolute tu fuisti albus. ergo tu nō fuisti niger. sed bene loquitur limitate: tu fuisti alb^o. ergo aliquādo nō fuisti niger. similr nō sequit de futuro tu eris albus. ergo tu nō eris niger: sed sequit limitate. ergo aliquā tu non eris niger.

ET NON ECONVERSO.

Quia ex negatiua pura nō seqt afirmatiua. Nouā hic reglāz uolo iferere que fere ē cōuersa pcedentis et hec ē.

A REMOTIONE ALICVIUS absolute ul cū aliqua adiecte a se ipso simplr ul a se cū cōuertibili ad remotionē eiusdem absolute ul cū eadē adiectione a quolq^a ē orōa bona formalit^r et de forma. **H**uius regule ratio ē q si quid remouet a se ipso aliquo mō a fortiori remoueri d^z a quolq^a alio. uerbi. g. seqt formalit^r nihil qd ē homo est hō albus. ergo nullus asinus ē hō alb^o imo n^o res ē hō albus. p^o pbat istam orōam ēē bonā: qā si nō. ergo ē imagiabile o^m orōis cū ante absq cōtradictōe

Ponamus ergo ad imaginabile qd nihil quod ē hō sit hō albus: et tamē aliquis asinus sit homo albus: sed contra arguit sic aliqs asinus ē homo albus ergo hō albus ē aliqs asinus. t^z p conuersionē simplicē. Et ultra hō albus ē aliquis asinus. ergo hō albus ē. t^z a^z adiacere ad s^z adiacēs affirmatiue et sine terminio ampliāte et distrahēte. Et ultra hō albus ē. ergo hō albus est hō pat^z orōa: qā nō ē intelligibile oppositum

aditis cū ante et in omnibus v3 illis for
ma arguendi. et ultra hō albus est hō
ergo hō ē hō albus. t3 ut prius p cōuer
sionē simplicē. g° de primo ad ultimū
sequit̃ aliquis asinus ē hō albus. ergo
hō ē homo albus: quod tū exp̃sse tra
dic̃t illi aditi primo: q̃ nihil qd̃ est hō
ē hō albus. ergo cōrādictoriū d̃ctis for
malit̃ repugnat adit̃et d̃ctis for
it hōa formalit̃ qd̃ erat p̃bādū. et sicut
deduxi de asinonta pōt deduci q̃ nul
lus leo ē hō albus et de quacūq; a re.
¶ Et si forte dic̃t concedo q̃ ē hōa
sed nō simpl̃ seu de forma sicut asse
rit regula eo q̃ nō tenet in omnibus cō
simili forma retenta: añs probat̃: q̃a
n̄ seq̃t null⁹ hō ē hō alb⁹. g° null⁹ asi
nus ē asinus albus. dato q̃ nullus hō
sit albus: et aliquis asinus sit albus. est
añs uerū et d̃ctis falsū. **¶** Huic dicitur
q̃ nō ē similit̃ forma q̃a nō cap̃t illud p̃
dicatū quod remouet̃ a primo subie
cto: s3 aliud p̃dicatū. iō bñ sequit̃ nul
lus hō est homo albus. ergo nullus asi
nus ē homo albus: ita q̃ iddē predica
tā homo albus accipiat̃ in pp̃ia for
et remouetur a quouis alio: sicut pri
us remouetur a se ipso cum addictōe
u3 simpl̃ secūdū q̃ libuerit facere cō
sequentiā. **¶** Si enim dixerō nullus
leo ē leo. hic remouet̃ iddē a se ipso
simpl̃. **¶** Sed si dixerō nullus leo ē leo
albus hic remouet̃ alqd̃ a se ipso cū
addictōe. **¶** Sed forte cōtra hanc regu
lam instat̃ sic: q̃a non seq̃t nullus hō
ē hō currens. ergo nulla mulier ē hō
currens dato q̃ null⁹ uir currat muli
er uero sic. **¶** Huic dicitur q̃ nō ob̃
uatur regula: q̃a illud p̃dicatū homo
currens nō remouet̃ a subiecto sim

plicit̃: sed determināte p̃ masculis. iō
illud p̃dicatū cū eadē determinatōe
remouet̃ a quolibet alio. nam bene se
quit̃ nullus homo ē hō currens. ergo
nulla mulier ē aliquis homo currens.
Similit̃ nullus utr̃ ē homo currens. er
go nulla mulier ē homo mascul⁹ cur
rens: et ita de aliis. **¶** Ex dictis sequit̃
q̃ ista d̃ctā ē etiā formalis simpliciter
nullus leo ē leo albus. ergo aliquis asi
nus non ē leo albus quod probat̃ faci
liter. nam sequit̃ formaliter et de for
ma nullus leo ē leo albus. ergo nullus
asinus ē leo albus: ut prius deductum
ē in simili. **¶** Sed sequit̃ ulterius nul
lus asinus ē leo albus. ergo aliquis asi
nus non ē leo albus. pater d̃ctā a subal
ternante ad subalternatā. ergo de pri
mo ad ultimum sequit̃ nullus leo est
leo albus. ergo aliquis asinus nō ē leo
albus: et hoc tam formalit̃ q̃ de forma:
quia omnes cōsequētie it̃ermediate sūt
huiusmodi.

¶ Nunc sequitur limitatio regularum
terminorū pertinentiū sequela: et pri
mo mutuo se sequentiū conuertibil̃.
Et quia due sunt regule in hac mate
ria una generalis et alia specialis. ideo
ābas limitabo dei gratia: et p̃ cōiores
q̃a generalia debent precedere.

¶ AB VNO CONVERTIBILI.

¶ Quia a non cōuertibil̃ ad nō con
uertibile non semp̃ ualet d̃ctā cum nō
sequatur tu es homo. ergo tu es alb⁹.

¶ AD SECVM CONVERTIBI

¶ Quia nō sequit̃ tu es homo. g°
tu es rudibilis: et tamen rudibile et hō
conuertunt̃: s3 nō secum: sed cū aliis:
et sic de aliis.

¶ RATIONE TOTIVS EXTR

mi. **Q**uia ratioe partis nō sequit̃ ut
cōtradictoriū. a. est uerū. ergo cōtradie
toriū contradictoriū. a. ē uerū. dato q. a.
sit ista homo ē asinus. a. nō ē uerum et
o. nō falsū: q. a. nihil ē cōtradictoriū cōtra
dictoriū. a. nisi. a.

CONSEQVENTIA SIGNIFI
cāte ex cōpōne suarū partiū. **Q**uia
ubi ista tu es hō. ergo tu es risibilis sub
ordinet̃. uni male categoricis signi
ficātibz: ut prius esset o. nō a conuer
sibili ad cōuertibile et tñ mala.

PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantiū. **Q**uia ubi cōuerso ipona
tur q. i. o. nō male tu es homo. ergo tu
es asinus. a. nō et o. nō cōuertant̃: et tñ
tota subordineť uni male: ut prius. tñ
o. nō ē mala. et tñ a. nō et o. nō cōuertun
tur et arguit̃ a cōuertibili ad cōuertibile.

EST CONSEQUENTIA BO
nā rāz formalit̃ q. de forma. **U**t tu es
deus. ergo tu es o. potēs. et sic de aliis:
ut patet.

ES E CONVERSO. **Q**uia seq̃t̃
tu es o. potēs. ergo tu es deus: et sic d̃
aliis. et p. hoc p. limitatō prime regule
generalis in materia cōuertibiliū. Seq̃
tur limitatio secunde regule spālīs in
eadem materia. **S**ed tamē cōtra hāc
regulā arguit̃ quadrupl̃. p. q. a. non
sequit̃ tantū falsū. et hoc uerum con
tradicit̃. ergo omnia contradicētia
sunt falsum et hoc uerum demonstrā
do per ly. hoc ista propositiōem deus
ē. Et tamē arguit̃ a cōuertibili ad con
uertibile. q. a. exclusiua et uniuersal̃ af
firmatiua de terminis transpositis cō
uertunt̃. ergo et ce. phat̃ a. nō p. expo
nētes falsū et hoc uerū cōtradicit̃: et
nihil nō falsū et hoc uerū cōtradicit̃.

ergo et ce. o. nō p. et a. nō probat̃ p. ma
iori: q. a. ista nullus deus ē: et hoc uerū
cōtradicit̃. et minor probat̃ q. a. si non
det̃ o. nō. s. aliquid nō falsū et hoc uerū
cōtradicit̃: et p. q. hoc ē falsū: q. a. tunc
duo uera cōtradicerēt cū o. nō falsū sit
uerū. s. q. o. nō sit falsū p. q. a. suū cōradi
ctoriū ē uerū. s. aliqua cōtradicētia nō
sunt falsū et hoc uerū. nam tu curris
et tu nō curris sūt cōtradictoria: et tñ
nō sūt falsū et hoc uerū demonstrando
istam p. p. o. nō deus ē. **A**d hoc p. m. re
spondet̃ breuit̃ q. i. a. exclusiua ē fal
sa: sed nō fuit bñ exposita. q. a. cū subiici
tur terminus pl̃s numeri ul̃ ei equa
lens tñ d. z. exponi per nihil: sed p. nulla
ita q. sit p. p. o. nō deus ē. numerū ad numerū
uerbi. g. tantū sor. et plato currunt. sic
exponit̃ sor. et plato currūt et nulla nō
sor. et plato currunt. ergo et ce. et nō p.
nihil: q. a. semp̃ fa. exponēs ē et f. a. s. i.
tantū tres currūt exponit̃ p. nō pl̃es
hoc mō. tres currunt et nō pl̃es quā
tres currunt et nō p. nihil et nulla: q. a.
semp̃ reglā exponēs ē et falsa. **A**d p.
positū ergo d. z. sic exponiā. p. p. o. nō
falsum. et hoc uerū cōtradicit̃. falsum
et hoc uerū cōtradicit̃ et n. nō falsū
et hoc uerū cōtradicit̃: et ista fa. ē fal
sa: q. a. sua cōtradictoria ē uera. s. aliq. nō
falsum et hoc uerum cōtradicit̃: et
hoc ē uerum. quia ista duo cōtradicto
ria tu es et tu nō es. cōtradicit̃ et ista
sūt aliqua nō falsū et hoc uerū. g. aliq.
nō falsū et hoc uerū cōtradicit̃ et hoc
tenēdo q. ly. nō infinit̃ totū copulatus
Z arguit̃ sic. o. nō tangēs pl̃onē qui
uidet̃ ē sor. g. tantū sor. tangit̃ p. latōnē
qui uidet̃. dato q. sor. sit. ce. et t̃agat̃
platonē. et nullus alius nec aliqd. aliū

rangat platonē: et plato sit uidēs. tunc
 aūs ē uerū et oīs falsū p casum. dato
 q ly qui referat for. **H**uic dicit q
 p regula obseruandū ē cuz exclusiua
 transponitur in uniuersalē ul' eouer
 so. et i ea sit terminus relatiuus a par
 te p̄dicati qui pōt referri ad duo aīce
 dentia primū ex pte subiecti: et tūc ē
 p̄pō falsa: secundū ex pte predicati: et
 tūc ē p̄pō uera. Et tūc caute debes cō
 uertere copulando relatiuum suo pri
 mo aūt. uerbi. g. in exēplo dato si ly q
 referatur ad platonē ē facile conuertere
 re. dē tangens platonē qui uidet ē for.
 tan tū for. tangit platonē qui uidet et
 utraqz ē uera. si uero refert ad for. sic
 cōuerit. dē tangens platonē q uidet
 ē for. tantū for. qui uidet tangit plato
 nē et utraqz ē falsa. et hoc ē unū mira
 bile: qā illud incōplexū qui uidet semp
 se tenet ex pte subiecti l3 sequat et
 hoc cū refert ad ly for. et ē bona p̄sua
 sio p opinione que uult idē esse dice
 re. omis homo q currit ē albus. et oīs
 hō ē albus qui currit: s3 sit falsa positio
Ita dicas de illa tantū uerū ē illud
 cui cōtradicit falsū si ly cui refert ad
 ly illud positum a parte predicati ē ue
 ra et conuertitur in istam uerā. omne
 illud cui falsum contradicit ē uerum.
 si uero li cui refertur ad ly uerum po
 situm a parte subiecti. tūc est falsa. et
 conuertitur in istaz. omne ens est ue
 rum cui falsum contradicit: quia illud
 complexum cui falsum contradicit se
 tenet ex parte subiecti per suppositū.
 similiter dato q sint quattuor propo
 sitiones uere et non plures: et una sit
 ra. tunc ista tantum tres sunt propo
 sitiones uere. quarum nulla est. a. si ly q

rum refertur ad ly propositiones uere
 a parte predicati est propositio uera et
 conuertitur in illam. omnes propositi
 ones uere quarum nulla ē. a. sunt tres
 si uero refertur ad ly tres a parte sub
 iecti ē falsa et conuertit i istā. omnes
 propositiones uere sunt tres quarum
 nulla est. a. quia ex ista sequit in da
 darii. omēs propositōes uere sunt tres
 quarum nulla ē. a. quattuor sunt ppo
 sitiones uere. ergo quattuor sunt tres
 quarum nulla ē. a. oīs ē impossibile. et
 est simile sicut refert dicere. omis ho
 mo qui est albus currit: et omis homo
 currit qui est albus. similiter omnis p
 positio ē uera cuius cōtradictoria est
 falsa. et omis p̄pō cui cōtradictoria ē
 falsa est uera. omnis copu atiuā est ue
 ra cuius utraqz pars est uera: sicut di
 xi i tractatu de sensu composito et di
 uiso. **T**ertio ista consequentia non
 ualet. omnis propositio ē uera ul' falsa.
 ergo tantum uerum ul' falsum ē pro
 positio et tamen arguitur: ut prius. g.
 et ce. antecedens probatur: quia ante
 cedens est uerum et consequens fal
 sum: quia sic exponitur uerum ul' fal
 sum est propositio: et nihil non uerum
 ul' falsum est propositio: sed probatur q
 secunda exponens sit falsa: quia sua
 cōtradictoria ē uera: si aliquid non ue
 rum ul' falsum est propositio: quia falsū
 est propositio. et falsum est aliquid nō
 uerum ul' falsum. ergo et ce. Item fal
 sum ul' non falsū est propositio. et om
 ne falsum est non uerum: ergo aliqd
 non uerum ul' falsum est propositio te
 net o³ ab inferiori ad suū supi³ affir
 matie. **A**d hoc tertū dicit distiguē
 do qā ifinitatō pōt cadere supra totū

disiunctam uel supra primam pre tantum
 si infinitas totum est propositio impossibilis
 quia significat aliquid quod non sit uerum
 nec falsum esse propositioem. si uero infi-
 nitas solum primam partem disiunctis
 est propositio uera sicut in argumento pro-
 batum fuit. et concedo istas duas pro-
 positiones. nihil non uerum uel falsum est pro-
 positio. et aliquid non uerum uel falsum est
 propositio tenendo ly non infinitate diffor-
 miter in prima disiunctum in ea prima par-
 tem solum modo. **E**t non sequitur
 si ly non infinitas solum primam partem
 aliquid non uerum uel falsum est propositio.
 ergo non tantum uerum uel falsum est propositio
 sed bene sequitur ubi ly non infinitas
 totum disiunctum. sed hoc est impossibili-
 le cum suum contradictorium sit necessa-
 rium. scilicet nihil non uerum uel falsum est pro-
 positio. et hoc ubi ly non cadat in totum
 quia ubi caderet in partem esset falsa in
 propositio nihil non uerum uel falsum est pro-
 positio cum sua contradictoria sit uera.
 scilicet aliquid non uerum uel falsum est pro-
 positio ut fuit in argumento probatum.
Quarto et ultimo arguitur sic ista
 dicta non ualent. omne quod fuit est. **g**o
 tantum quod est fuit et arguitur ab uno co-
 uertibili ad reliquum autem patet quia in
 est uera. omne quod fuit est ut patet ex-
 ponendo quod fuit est. et nihil est quod fu-
 it. quoniam illud sit cum suum oppositum
 implicet contradictioem et tamen con-
 sequens est falsum. quia aliquid quod non est fuit.
Ad hoc quartum dicitur secundum duas
 opinionem coherere. **P**rima uult quod subiectum
 in uniuersaliter solum supponat pro eo quod est
 per uerbum principale partis temporis sine
 aliqua ampliatione. et secundum istam opinio-
 nem exclusiua sibi correspondens est in

tantum ens est quod fuit sic utraque est
 uera. **A**lia opinio uult quod sub isto ter-
 mino ens intelligendo in ly de liceat desce-
 dere in ordine ad illud uerbum fuit et
 sic est falsa. quia sequitur secundum eam.
 Omne ens quod fuit est cesar fuit. **g**o
 cesar est quod est falsum et secundum eam
 exclusiua sibi correspondens est falsa. scilicet
 tantum quod est fuit. **M**ihi uidetur quod ly
 ens supponat pro eo quod est ratione
 copule principalis affirmate sine aliqua
 distributione uel ampliatione similis ra-
 tione restrictionis supponit pro eo quod
 fuit ita quod distribuatur non per his que sunt
 tantum nec pro his que fuerunt sicut sit
 in ampliationibus disiunctum sed supponit
 distributiue copulatum pro omnibus que
 sunt et fuerunt simul. ideo non stat per
 instanti potest qui est et non fuit nec pro ce-
 sare qui fuit et non est sed pro deo qui
 est et fuit. et pro celo qui est et fuit. et sic
 de singulis. hoc etiam patet ex exponen-
 te negatiua si bene aduertis et exclu-
 siua uero sibi correspondens est ista tan-
 tum ens est quod est et fuit. et hoc est uerum
 ut exponendo et sic de aliis.
QUANDO CUNQUE SVNT
 plures propositiones. **S**iue due siue plures si-
 ue finite siue infinite. quia in hac non uis est
QUARVM SVBIECTA **P**ro-
 pterea non sequitur leo currit. ergo homo
 currit. quia licet cetera conuertantur
 non tamen subiecta.
COPULE PRINCIPALES
Propterea non sequitur in potest esse papa. **g**o
 in est papa. quia potest esse et non conuertuntur.
ET PRÆDICATA CONVER-
 tantur. **P**ropterea non sequitur tu es homo.
 ergo tu es papa. tu curris. ergo tu disputas

QVO AD SIGNIFICATA
primaria. **P**ropea uero sequitur homo est alius homo
homo quis homo ueritatē cum alio in significato
facio cum ad hominem sequitur alio format.

ET MODO SIGNIFICANDI
Propterea non sequitur tu es homo ergo tu es homines:
quia homo homines et homines idem significat non
tamen eodem modo: quia homo significat homi-
nem per modum unum et per modum principii
homines per modum plurimum et principii
sed homines significat per modum unum et
per modum termini ut cuius. et propea etiam
non sequitur tu es aliquo modo ergo tu es omni
modo uel qualitercumque: quia ly omni modo omnes mo-
dum significat non tamen omnes modum omni modo si-
gnificat. sed per modum ut a quod et ly aliquid
modo significat omnem modum significat
prius et non distributive: sed ly omni modo si-
gnificat distributive. hec ex grammati-
ca speculatiua intelligitur.

MANENTE CONSIMILI DE
nominatioe proponitur. **P**ropterea non se-
quitur homo currit ergo homo non currit. sicut homo
currit ergo tantum homo currit. homo currit ergo
omnis homo currit et sic de aliis.

ET SVARVM PARTIVM.
Quia non sequitur quolibet homo est unus homo
ergo omnis homo est unus homo: quia subiectum unum
denominatur supponere distributive
mobile absolute. alteri uero limitate
seu est stricte. sed cetera conuertuntur.

AB VNA AD RELIQVAM
est bona. **I**tem bene sequitur hic est Iesus.
ergo hic est saluator homo currit ergo risibi-
le currit. tu es homo ergo tu es alio rationale.

ET ECONVERSO TAM AFFIR-
matie quam negatie. **I**tem bene sequitur hic est
saluator ergo hic est Iesus. tu es alio rationale
ergo tu es homo. sicut ponas ex in aliis.

Sed contra hanc regulam specialis est sic lim-
tata arguitur: quia non sequitur non tu qui es
asinus es homo. ergo tu qui es asinus
non es homo: quia asinus est uerum et omnis fuit
quia asinus sit uerum per quia suum contradicto-
rium est fuit de modo negatioem. et quia omnis
sit fuit per quia ex ipso sequitur quia tu es asinus.

Ad hoc argumentum secundum duas vias
probabiles potest duplex dari responsio. pri-
ma que non est tam grata magistro est hec. quia
est omnis de modo est uerum nec ex isto se-
quitur quia tu es asinus: quia omnis est propositio nega-
tiua ex qua non sequitur affirmatiua: et
ly ista negatio que est in omni non negat
primam compositionem: facit tamen principalem
copulam negatiuam. unde sicut dixi in
tractatu de sensu composito et diuiso
non semper ly resolvere quod uel qui in et et
ly ista istud nisi quoniam conditionibus datis. in-
ter quas una est quod uerbum principale
non sit negatiuum: quia tunc non re-
solvitur in et et iste ista istud sed in uel
at in illud per oppositas qualitates uel
categoricalas: sicut copulatiua et disiun-
ctiua affirmatiua de partibus contradi-
centibus contradicunt. **I**ta ista ne-
gatio negat istam copulatiua coniu-
ctionalem inclusiuam implicite in eo et
asserit disiunctionem partium oppositarum
uerbi gratia. ista propositio tu qui es asi-
nus es homo significat copulatiua duo
affirmatiue. scilicet te esse hominem et te esse
asinum. Ideo ista sua contradictoria. scilicet
tu qui es asinus non es homo signifi-
cat duo contradictorie disiunctiue. scilicet
non esse asinum uel te non esse homi-
nem quod est uerum. **S**imiliter ista
tu qui non es asinus es homo cuius sit
affirmatiua significat duo copulati-
ue scilicet te non esse asinum et te

esse hominē. et iō sua cōtradictoria. s. tu qui nō es asinus nō es homo: q̄a nō d̄z mutari subiectū nec predicatū: sed solū copula principal̄ de affirmatōe i negatōem. Pēcōuerso significat te esse asinū u^l te nō esse hominē quod ē falsū. ¶ Iste tamen magister uult q̄ utraq; istarū sit falsa. s. tu q̄ es asinus es homo et tu qui es asinus nō es hō q̄a utraq; istarū in pria sui compositōe asserit te esse asinū: et ista negatiua ēz eū ē pregnans et non pure negatiua iō p̄t sequi ex ea affirmatiua: et s̄m istā secundā uia magistri que uidet̄ auribus prima facie melius consonare utriq; illarū ē danda cōtradictoria p negatōem precedētē totū. ¶ Mihi tamē p^a uia profundius cōsiderata uidet̄ melior elige quā colis. ¶ Et si placeat uia magistri: tūc ad argumentūz responderē facili^r distinguēdo: utrum negatō autis cadat in totū u^l in partē. Et si i partem utrū in primā u^l in s̄az. Si cadit in totū: tunc negat̄ cōtra: quia a negatōe totius copulatiue ad negatōem unius partis non ualet cōtra. si in primā ptē iterū negat̄ cōtra: q̄a in autēcedente negat̄ prima et in autēte s̄a. si in s̄az partē tantū tūc cōcedidit̄ cōsequētia et negat̄ autis: q̄a asserit te esse asinū affirmatiue sicut cōs.

¶ Ego uero p̄p clariorē doctrinam uolo utriusq; uie figurare cōtradictoria: et primo prima.

¶ Sor. qui ē asinus ē homo. Ista copulata affirmatiua significat copulatiue for. esse asinū et for. ēē hoiez. iō ē f^a.

¶ Sor. q̄ ē asin^o nō ē hō. Ista cōtradictoria p̄ci se significat disiunctiue for. nō ēē asinū i for. nō ēē hoiez. iō ē uera.

¶ Sor. q̄ si ē asinus ē hō. Ista affirmatiua s̄z principalē copulā significat copulatiue for. nō ēē asinū: et for. ēē hominem ideo est uera.

¶ Sor. q̄ nō ē asin^o nō ē hō. Ista rota negatiua cōtradictoria nūc dēē significat disiunctiue for. ēē asinū: u^l for. nō esse hominem iō est falsa.

¶ Secunda uero opinio alit̄ figuraret cōtradictoria. s. p negatōnez p̄cedentem hoc modo. Secūda opinio.

¶ Sor. qui ē asin^o ē hō. Ista significat copulatiue for. esse asinū et for. ēē hoiez. ideo ē falsa.

¶ Sor. qui ē asinus nō ē homo. Ista etiāz significat copulatiue for. esse asinum et for. nō ēē hoiez. iō ē falsa.

¶ Harum itaq; cōtradictoria dantur p negatōem precedentē totū et ambe erunt uere: sicut nunc formate ambe sunt falsę. ¶ Sed hic aduerte q̄ aliquis posset cōtra fundamentū prime oppositionis arguere procedendo q̄ copulatiua et disiunctiua affirmatiua de p̄tibz cōtradictentibus nō cōtradicūt: q̄a tūc duo cōtradictoria sunt simul falsa. nāz i^a sūt sūl falsa cōtīgēt̄ tu es et tū nō es et cōtīgēt̄ tū nō es u^l tu es. et hoc dato q̄ motus cadat in totam cōpōnem.

¶ Huic dicit̄ facili^r q̄ ista regula itel ligit̄ q̄ tā copulatiua q̄ disiunctiua ē ipoethetice p̄babil̄ cuius oppositū ē in p̄posito q̄a utraq; istarū ē categorice p̄babil̄ exponibil̄ rōe de ly cōrgient̄. cū sit p̄suppositū mo^m cadere i totū et si q̄ris q̄l^r dabit̄. g^o cōtradictōnū dū sūt categorice p̄babil̄. hic dicit̄ q̄ p̄ ap̄pōez u^l remotōez negatōis ad totū: q̄a nō ē pulch^r cōtradicere q̄ negatōem p̄pōere u^l p̄pōitā auferre. cōtra restat

limitare regulas terminorū p̄tinetur
mutuo se sequentiū relatiue.

¶ AB VNO CORRELATIVO
rum. ¶ Iō nō seq̄r pater ē. ergo filius
ē: q̄a l̄s sint relatiua nō tñ correlatiua.

¶ AD RELIQUVM CORRELATI
uum. ¶ Ideo nō seq̄r parēs ē. ergo fr̄
ē: sed bñ seq̄r parēs ē. ergo ples ē.

¶ RATIONE TOTIVS EXTRE
mi. ¶ Ideo nō sequit̄ parēs musicus
ē. ergo proles musica ē.

¶ DE SECUNDO ADIACENTE
¶ Iō nō sequit̄ parēs ē barbat⁹. ergo
proles ē barbata.

¶ CATEGORICIS ET CON
sequentiā significantibus ex compo-
sitione suarū partiū. ¶ Quia ubi p̄ no
uā impossibilit̄em totius dñe uel subordi-
nationē ac etiā categoricarū reliqs
stantibus posset dñā eē mala: et tamē
argueret̄ ab uno correlatiuorū ad re-
liquū cū ceteris p̄missis.

¶ PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantiū. ¶ Quia ubi ip̄oeret̄ eē
tra esset dñā mala ab uno correlatiuo
rū ad reliquū etiā dñā significāte ut p̄
us: sicut dato q̄ i⁹ dñe parens ē. ergo
filius ē: solū ille terminus seruus ipo-
nat̄ ad significādū prolē ceteris non
mutantibus significatōem: tūc dñā ef-
fet mala ut prius q̄a tota subordinat̄
uni mērali male ut pri⁹ et tota signi-
ficat̄ ex cōpōne categoricarū: q̄a nec
iste mutant significatōem et tamē ar-
guit̄ ab uno correlatiuorū ad reliquū
cū ceteris prius dictis.

¶ RESPECTV VERBI DE PRE
senti. ¶ Quia nō sequitur parens fu-
it. ergo proles fuit. l̄s sequat̄ de mate-
ria parēs erit. ergo proles erit: q̄a rei p̄

manentis nō dat̄ ultimū instans: sed
nō ē hoc formalit̄ nec de forma.

¶ VTROQUE CORRELATIVO
rum permanente. ¶ Quia nō sequit̄
in successiuis prius ē. ergo posteri⁹ ē.
q̄a prius et posteri⁹ i tēpore et motu
sunt correlatiua successiua.

¶ TAM AFFIRMATIVE QVAM
negatiue ē bona dñā. ¶ Ideo bñ seq̄r
parēs ē. ergo proles ē. ples tñ ē. g⁹ nec
parens est.

¶ ET ECONVERSO. ¶ Ideo bene
sequit̄ creator ē. ergo creatura est. et
econtrario creatura ē. g⁹ creator ē s̄lt̄
negatiue seq̄r nullus creator est. ergo
nulla creatura est et econuerso: nulla
creatura ē. ergo nullus creator ē.

¶ Sequit̄ s̄m ordiem arboris limitatō
terminorū nō mutuo se sequentiū et
primo se habentiū secūdū prius et po-
sterius.

¶ APOSTERIORI ¶ Quia a priori
ad suum superius nō ualet argumen-
tum affirmatiue saltem formaliter. et
capiō prius et posterius demonstrati-
ue. nō enim sequitur unum est. ergo
duo sunt.

¶ AD SVVM PRIVS. ¶ Quia nō
sequit̄ duo sunt. ergo tria sunt: quia
licet duo et tria sint prius et posteri⁹
non tamen ad inuicem.

¶ DE SECUNDO ADIACEN
te. ¶ Quia nō sequitur de tertio adia-
cente duo sunt medietas quartarii. er-
go duo sunt medietas binarii.

¶ SIMPLICITER. ¶ Quia non seq̄-
rur cum additione binarius diuisibi-
lis ē. ergo unitas diuisibilis ē. similiter
nec sequitur partibiliter numerus est
ergo partibilis unitas ē.

AFFIRMATIVE. Quia nō seqt̃
duo non sunt. ergo unū nō ē.

EST BONA CONSEQUEN-
tia. Quia bñ seqt̃ duo sūt. g^o unū
ē. trinaris ē ergo binarius ē. et sic de
aliis.

ET ECONVERSO NEGATI-
ue. Quia bñ seqt̃ nulla unitas est
ergo nullus binarius ē. nullus binari^o
ē. ergo nullus trinaris ē.

SED NON AFFIRMATIVE.

Nō enī seqt̃ binarius ē. ergo trina-
rius ē. unitas ē ergo binarius ē.

Iuxta seriē arboris sequit̃ limitare
ultimū membrū totius diuisionis pe-
nes supius et inferius. circa quā mate-
riam. primo limitabo duas regulas ab
inferiori ad superius. Secundo duas
alias ecōuerso a superiori ad inferius: et
sic in sūma quattuor regulis conclu-
ditur omīs modus arguēdi penes su-
pius et inferius et ecōuerso. sit igit̃ p^a
regula ab inferiori ad suū superius tali
limitatōe limitata dū sine confusione
arguatur.

AB INFERIORI. Quia a supio-
ri ad inferius sine distributōe non uz
dñā format̃ nec de forma. iō n̄ seqt̃ al^o
currit. g^o hō currit.

AD SVVM SVPERIVS. Quia
nō seqt̃ albedo sūt. ergo scia sentit̃
qa scia nō ē supius ad albedinē: s; ad
scias particulares.

PER SE. Quia nō seqt̃ hoc cur-
rit. ergo albū currit: quis demonstrat̃
albū: qa posset hoc currere. s; nulluz al-
bum curreret. et cā ē qa album non ē
p se superius ad hoc: sed p accidēs. s;
per se sit superius albū ad hoc albū: et
tū hoc albū ē p accidēs inferi^o ad albū.

AFFIRMATIVE. Quia nō seqt̃
nullus hō ē brutū. ergo n^m al^o ē brutū.

ABSQVE SIGNO DISTRIBU-
ente. Quia n̄ seqt̃ tu differs a deo
ergo tu differs ab ente.

ET IMMOBILITANTE. Quia n̄
seqt̃ si tu es aquila tu es auis. ergo
si tu es al^o tu es auis. similr non seqt̃
si tu es brunellus tu es asinus. ergo si
tu es aial tu es asinus.

RATIONE TOTIVS EXTRE-
mi. Quia nō sequit̃ tu es bon^o cy-
tharista. ergo tu es bonus homo. tu es
apparēs asinus. ergo tu es aliq^o asin^o.

RELIQVO EXTREMORVM
non uariato et cē. Quia nō sequit̃
homo disputat. ergo al^o currit.

NISI SECVNDVM ALIQVē
bonū moduz dñe format̃. Quia tūc
uz dñā ut hō currit. ergo al^o mouetur.

IN SVPOSITIONE PERSONALI.
Quia n̄ seqt̃ hō ē spēs. g^o sbā
ē spēs. s; i rei ueritate hō et substantia
materialiter sūpta non se habeāt fm
superius et inferius: sed poti^o sūt sicut
dispata cū nullū ly homo sit ly substā-
tia nec ecōuerso nec eē possit.

RELATIONE NON VARIA-
ta. Quia nō seqt̃ aliud a uero ē fal-
sum cuius cōtradictoriū est falsū. ergo
aliqd ē falsū cuius cōradictoriū ē fal-
sum. dato q^o rfm i p^a referā ad ly uero
et i fa ad qd uis.

EST BONA CONSEQUEN-
tia. Vt hō currit. ergo aial currit eo
q^o cōtradictorium dñis format̃ repu-
gnat aīti.

ET DE FORMA SIVE SIMPLI-
citer. Quia t; i omibus cōsili for-
retēta et obfuaris limitatōib; phibita

Nūclimitat' ea re^a p'cipal' ab inferio
ri ad suū superius posposita negatōe :
AB INFERIORI. Quia a supio
ri ad suū inferius negatōe posposita nō
ualet 3^a : ut al' nō currit et oīs homo
ē al'. ergo hō nō currit. quīs sit debitu³
medium.

AD SVPERIVS. Quia nō seqt'
nō ens nō ē accidēs. g^o nō substantia nō
ē accidēs : et hoc qā nō substantia non ē
superius ad nō ens : qā nō ens nihil oīs ē.

SVVM. Quia ad nō suū nō ualet
argemētū : ut patet : sed si sit suū supe
rius siue p se siue p accidēs nō ē cura
semp ualet oīa obseruatis cōditōibus

RATIONE TOTIVS EXTRE
MI. Quia ratōe p'is nō seqt' ut de
u³ ē ē alinū nō ē aliquid : et alinus ē ens
g^o deū ē ens nō ē aliquid.

IN SVPOSITIONE PERSONALI. Quia nō sequit' hominē cur
rere p'cipal' significat' per a. et ho
minē currere ē al' currere. ergo al' cur
rere non p'cipal' significat' p. a. dato
q. a. sit ista p'pō al' currit. et cā ē qā ly si
gnificat' trahit oratōem infinitiuā
ad supponēdū material' : sicut faciūt
cetera uerba se intētiōis ul' ipositōis
sicut ista uerba sup'pōit diffinit' diuidi
tur subiect' p'dicat' : ut cū dicit' homo :
diffinit' ly hō stat material' rōe istius
uerbi nisi ipedit' a signo p'sonali.

NVLLO SIGNO DISTRIBV
TIVO PRECEDERE. Quia nō sequitur
oīs hō nō currit : et oīs hō ē al'. ergo hō
al' non currit.

NEC CONFVNDENTE CON
FUSE TANTŪ. Quia nō sequit' tantū³
substantia nō ē accidēs : et omīs substā
tia ē aliquid. ergo tantū aliquid non est

accidēs : ut p' exponētes adis ē uerum
et dñs falsū : qā ly tantū cōfundit cōfu
se tantū terminū imēdiate sequentē³
primi ordis nō ipeditū. et capacē cōfusi
onis.

NON FACIENTE SENSVM
compositū exp'sse. Quia nō sequit'
cōtingenter tu nō moueris et tu es ali
qd. ergo cōtingēter aliquid nō mouet'
adis ē uerū et dñs falsū : qā natural' lo
quēdo necessario aliquid mouet' et ne
cessario aliquid quiescit. et dñter non
mouet' : nam quelz istarū uniuersaliū
natural' ē ipossibil' omne ens mouet'
et nihil mouet'. g^o istarū contradictoria
sunt necessaria : et dñter nō cōtigētia.

NEC VIRTVALITER SEV IM
PLICITE. Quia nō sequit' istū hoīem
currere nō ē scitū a te. demonstrato
currente quem putes sedere : cū istū³
currere nō sit creditū a te : et istū hoīez
currere ē aliquid hominē currere. g^o
aliquid hominē currere nō ē scitū a te.
dato q' scias a^m currere : adis ē uerū et
dñs falsū : et cā ē qā ly scitū facit sensū
cōpositū. nā licz sequat' scituā tamō
uirtual' precedit. et p'p hāc cām nō se
quit' istū hominē currere nō adequa
te significat'. p. a. et istū hominē curre
re ē aliquid hominē currere. g^o aliquid
hominē currere nō adequate signifi
cat' per a. dato q. a. sit ista p'pō particu
laris aliquis homo currit : et p' ly iste de
monstret' for. nec hoc ē ipeditū p'pter
suppositōem materialē : qā signū perso
nale nō finit subiectū trahi ad suppo
sitōem materialē : sicut cū dico aliquis
hō subiect' ul' significat' ly hō sēp stat
personā. sed o'z pcedere aliud signū
materiale. si deberet material' suppo
h

nere dicendo ly aliqz hō subiciit. ul' ly iste hō significat. et sic de aliis qualitatibus nō sumebat in argumēto.

ET CVM CONSTANTIA inferioris de superiori si sit totale extremū.

¶ Quia nō sequitur 1° hō nō currit et hō ē al' ergo al' nō currit demonstrādo adā p ly iste. et posito q' omē al' currat q' nō sit cōstantia inferioris de superiori. nā me^m deberet eē tale: et 1° hō ē al'.

SI VERO SIT PARS CVM cōstantia totius extremi cuius est pars:

¶ Quia nō sequitur sciēs istā ppōem nō ē aliqd demonstrādo istā ipossibile. et 1° ppō ē aliq' ppō. g^o sciēs aliquā ppōem nō ē aliqd: sed me^m deberet eē cū tota lis subiecti cōstantia. dicēdo et sciens istam ppōem ē sciēs aliquā ppōem et hoc ē ipossibile. Sicut nō sequitur hō albus nō currit. et oīs hō ē. g^o hō non currit. dato q' nullus hō sit albus nec aliqua hō sit alba. et q' oīs hō currat. sed me^m debet eē tale: et hō albus ē hō et hoc ē falsū. Sicut nō sequitur iste asinus istius uiri nō currit. et iste uir ē aliqz uiri: et 1° asinus ē aliqz asinus. ergo asinus alicui^o uiri nō currit. dato q' 1° asinus nō sit alicuius: et q' oīs asinus q' ē alicuius currat: sed mediū dicitur eē tale: et 1° asinus ē asinus alicuius uiri: et ita dicat de aliis casibus numero et ceteris attributibus.

NEGATIONE POSTPOSITA inferiori i maiori et superiori i cōclusionē ē cōsequētia bōa et formal' simplici.

¶ Iō bñ sequitur ille hō nō currit: et 1° hō ē aliqz hō. g^o aliqz hō nō currit. et sic d' sibi bus sēp ē bōa 3° obseruata p'dictarū 1° limitatōnum lege.

¶ Iam ordo postulat alias duas regulas a superiori ad inferioris limitare. et p^o duz

affirmative arguitur.

A SUPERIORI DISTRIBUTO

¶ Quia sine distributōe nō sequitur al' currit. ergo hō currit.

MOBILITER. **¶** Quia immobilis nō ualet: ut tu incipis scire eē m ppōem: et a. ē ppō. ergo tu incipis scire. a.

SINE TERMINO HABENTE causas ueritatū.

¶ Quia nō sequitur bñ al' currente de aial currit brunellus ē aial. g^o brunello currente de al' currit.

AD SVVM INFERIVS. Quia ad inferioris nō suū nō ualet argumētū: ut patet de se.

RATIONE TOTIVS EXTREMI.

¶ Quia nō sequitur omne uidēs oēs homines ē for. plato ē hō. g^o de uidēs platones ē for. dato q' for solū uideat oēm hominē cū hoc q' glibet hō uideat se ipsū ul' forū. Similiter nō sequitur differens ab ente non ē ens. tu es ens. ergo differēs a te nō ē ens. nā aīs est uerū p minori. utz et pro maiori: quia differēs ab ente ē: et 1° f^o utz. **¶** Et hoc iō q' differēs a te nō ē inferioris ad ly differens ab ente. quia ly te sit inferioris siue minus cōe q' ly ente.

CVM DEBITO MEDIO. **¶** Id est q' sumatur inferioris pportōnatū suo superiori quo ad eē absolutū uel respectiū āplū ul' restrictū. et sic de aliis cōcūstātiis: ut sūt tēpus numerus. et ce. Ideo nō sequitur tu es oīs homo: hic plato ē homo. ergo tu es p'lo hic. q' mediū nō ē pportōnatū quo ad restrictōem. ideo deberet esse tale et plato ē homo hic. **¶** Similiter nō sequitur tu differēs ab instāti: et sic istans fuit instās. ergo tu differēs a cōstanti: sed mediū debet eē pportōnatū tēporal' hoc mō: et cōstās

istarū categoricarū ad iuicē. Si sine
ordie et hoc du' :ga p' affit piter ābas
ptes p'cipales: p' unā solā. si p' mō sic
ē copulatiua. si fo mō. et hoc du' :ga p' af
sent unā pte idrōr' et aliā pmitendo
et tūc ē disiunctiua. si unā asserit et aliā nō
pmitit et sic ē disiunctiua. ex^m primi tu
cāras p' tu sedis hic una ps aliaz pmit
tit: si nō regat' quālibet eē uerā. ex^m si
aut ē dies aut nox: aut es eger aut es
san': aut es hō aut nō es hō. hic idrōr
quē hps pōt eē uerā: si nō pmitit secus
aliā fore uerā. nō pōt at dici q' neutra
asserit: ga tñs actus ipothetice nō eēt af
firmatiuus: s; negatiuus de quo nō lo
quor: ga q'ro sufficiētia affirmatiuarū
pus. Et iterū si cōiūgit ābas ptes p'ri
cipales piter asserendo et hoc du' :ga
aut absolute: et sic ē copulatiua ut dixi
p' reducēdo eas ad aliquā d'riaz simlet
hoc ē du' :ga u' ad d'riaz loci: et sic ē lo
cal' p' tēporis: et sic ē tēporal'. si uero cō
iūgūt categoricas ordie quodam et
hoc du' :ga p' ordie forāl' p' materiali et
appello ordiez forāl' ordiez illatōis q' ē
formale s; et ordiez materialē uoco q'
ē iteratōis et s; que sūt materia s; si p'
mō. et hoc du' :ga p' denotat tafordo q'
o^m d'ntis et atis sūt icōpossibilia: et sic ē
cōd'cōal'. p' q' sint cōpossibilia: et sic ē ad
uerfatia que nō ē acrus ipotheticus ne
gatiuus: s; affirmatiuus: cōtrari' nō si
ue aduersus actui cōd'cōal'. si uero ibi
ē ordo material' tātū et hoc du' :ga u'
denotat atis se hēre ad s; p' mō^m cāc.
et sic ē cal' p' p' mō^m effectus: et sic ē ef
fectiua: sicut cōit' dicit'. duplex ē demō
stratō. s; p' qd et ga. His aut octo ac
tibus ipotheticis affirmatis spē differē
tibus. opponūt g' actus negatiui ipo

thetici p' negatōes pcedētē. q' qd. n. cō
tingit affirmare cōtingit negare. agit'
octo sūt spēs ipotheticarū affirmatiue.
et octo negatiue et dūter. xvi. sūt i sū
ma ipotheticarū spēs q' erat deducē
dū. Credo tū antiquos nostros cōsi
derasse q' tēporalis et local' iplicāt et i
cludūt copulatiuā h; aliqd supaddant
s. d'riaz loci et tēporis. iō has regulas ad
copulatiuā reducētē nō fecerūt menti
onē de ill' et ga aduersaria oppōit' po
sitie cōd'cōali et oppōitorū eadē ē disci
plina. iō sub cōd'cōali aduersatiuā itell'
gūt. cāp' aut et effectiua cū dicāt ordiez
materialē tātū et materialē reducitur
ad formale tāq' min' p' cūz ad magis
p' cūz. iō sub cōd'cōali cōphenderūt et
cālē et effectiua. disiunctiua uero ad nul
lā alā reducīt. iō tradiderūt nobis tā
rū. tres eē spēs ipotheticarū i significā
do nō equalenter. Et ego i sūmū hoc
fui affecut' ne iuniorib; fastidiū affe
rat' ex multitudie: s; p' introductis et p'
uectis. iā rei ueritas aperieda erat. q' h;
tātū tres sint capitales et simpliciores.
tñ cōsideratis d'riis o^m actū ipotheti
corū diuidēdo et subdividēdo o³ octo
affirmatiuas et octo negatiuas assignā
re. et hec de p' q' ad sufficiētiaz ipo
theticarū sufficiant.

Nūc qd ad cui' q' ueritatē exigat' re
stat assignare: et hoc i affirmatiuis so
lū: ga negatiuarū ueritas et cōtingē⁹ p'
oppōit' affirmatiuas hēt. cū g'ralit'
duorū cōtrad'cōriorū si u^m ē uerū reli
quum ē f^m. si unū ē nece^m reliquū i
possibile et es⁹. si u^m ē cōtingēs et reli
quum. de possibili aut nō ē opus aliqd
dicere: ga q' possibile ē nece^m p' cōtri
gēs. **Z^o** de ueritate et sūtate unius
h iiii

cuiusq; harū ē dīcedū p ordīez s; q; p
misi. et p de copulatiā deīde cūter de
aliis ordinate. ¶ De copulatiua.

¶ Si alicui copulatiue affirmatiue signi
ficatis ex cōpōe suarū ptiū p cīse pma
rie significatiū quel; ps pīcipal ē ue
ra possibil; p necē sara p credita et n
alteri icōpossibīl; tōra copulatiua cuius
ille ul cōsiles sūt ptes ē cōsīis denomi
natis nec opus ē dicere et n alteri
nec aliis incōpossibīl; qā n ipothetica
mūdi pōt hēre nisi duas ptes pīcipa
les. et si q hēt plures notas facta cōuē
tōe que sit pīcipal sep hēbis solū du
as ptes pīcipales. ¶ Iō i copulatiua ē im
possibil; oīs hō currit et tu es hō et tu n
es quecūq; istarū duarū notarū sit
pīcipal utz ex iponente ptiū pīcipa
liū. ¶ Si uero alicuius copulatiue signi
ficatis ex cōpōe suarū ptiū p cīse pma
rie significatiū quel; ps pīcipal ē du
et scīf q n repugnat alteri q dico
pp istā rex sedet et n rex sedet que n
ē du. et scīf q ex ea n seqt aliqd f m
q d dico pp istā copulatiua; oīs rex se
det: et iste ē rex demonstrato uno quez
dubites eē regē et scias ipsū stare q n
ē du: tūc tota copulatiua cui i uel si
miles sūt ptes pīcipales ē dubia.

¶ Si uero alicuius copulatiue affirmatiue
significatis ex cōpōe suarū ptiū p cī
pīciparie significatiū una ps pīcipal ē
f ul ipossibilis p alteri repugnās seu
ex cuius una pte pīcipali seqt o m al
terius: tūc tota ē fīa ipossibil.

¶ Si alicuius copulatiue affirmatiue signi
ficatis ex cōpōe suarū ptiū p cīse pma
rie significatiū. una ps pīcipal ē cō
ringēs et altera nō ipossibilis n; eidez
incōpossibilis: tūc tota copulatiua cuius

ille uel cōsiles sūt ptes ē contingens.

¶ De disiunctiua.

¶ Si alicuius disiunctiue affirmatiue signi
ficatis ex cōpōe suarū ptiū p cīse pī
ciparie significatiū altera ps pīcipalis
ē uera. possibilis. necē sara uel credita
p v ps repugnans alteri tota disiuncti
ua cuius ille uel cōsiles sūt ptes ē cō
similis denominatis.

¶ Si uero quel; ps pīcipalis ē dubia et
n repugnat alteri tota disiunctiua sibi
correspōdēs ē cōsimilis. Et si altera ps
pīcipal ē cōringens et a n repugnās
nec opposita ptiū ē tota disiunctiua sibi
correspōdens ē cōsimil. Si uero quel; ps
pīcipalis est f ul ipossibil; tota dis
iunctiua sibi correspōdēs ē denotatis cō
similis. ¶ De conditionali.

¶ Si alicuius conditionali affirmatiue signi
ficatis ex cōpōe suarū ptiū p cīse pma
rie significatiū nō pōt eē ita sicut ade
quate significat p oīs. tūc cōditōal ē ue
ra. possibilis et necessaria. Si uero pōt
eē ita sicut significat p a: l; p tūc nō
sit ita: sicut adeqte significatur p oīs:
tūc cōditionalis ē f et impossibil. Cō
ringens uero n pōt dari: ut supra de
clarauī. idē dicat de rōali seu illatiua
que dicit. ¶ De scia aut credulitate
et dubitatōe re q il ud qd ē pīdicatūz
sit scitū creditū uel dubitatūz pluries
enī dubitamus oīs uel cōdōales.

¶ De causali.

¶ Si alicuius cal affirmatiue significatis
ex cōpōe suarū ptiū p cī pīciparie signi
ficatiū utraq; ps pīcipal ē uera et cō
hoc significatiū adeqū aīis ē cā sig
ficari adequari oīs: tūc cālis ē uera
ut quoniā sol ē sup terrā aer ē illumi

fuit tecū. ergo et cetera

ET NON SOLVM CVM Constantia inferioris. ¶ Quia nō sequitur oīs hō albus currit. for. est hō. g. for. currit. qā mediū debet esse restrictū. s. et for. ē hō albus.

AFFIRMATIVE. ¶ Quia negatiue argumentū sine meo uis.

VALET CONSEQUENTIA formaliter et de forma: siue inferioris et superius sunt p se siue p accidēs talia ut patet consideranti.

ET SINE MEDIO INTERDV ualeat de materia. ¶ Et hoc ē qñ arguitur a superiori distributo affirmatiue ad suū inferius p se ut oēs aīal currit. g. oīs hō currit. hec 3^a ē bona de materia. t. n. per me^m naturalr necesariū. s. et oīs hō ē aīal. s. ubi inferioris sit p accidēs tale: tūc oportet apponere p deas limitatiōes oēs. Reliquz ē ultriūz regulā limitare a superiori ad inferius negatiue et cetera.

A SUPERIORI DISTRIBVTO ¶ Quia sine distributiōe nō sequitur sic arguendo non oēs animal currit. ergo nō oīs hō currit: ut p equalētem.

MOBILITER ¶ Quia immobiliter nō sequitur: ut tu non incipis esse coloratus. ergo tu nō incipis ēē albus nō cōtingeret homo ē aīal: et ille homo est homo ergo nō contingēter ille homo ē aīal.

RATIONE TOTIVS EXTREMI ¶ Quia nō sequitur ratiōe partis: ut tu nō es aliquis asinus. ergo tu non es apparatus asinus tu non es aliquod ens ubi ē sol. ergo tu nō es aliquid sciēs ubi ē sol.

Q VOLIBET ALIO NON VA riato. ¶ Quia nō sequitur nullum aīal

currit. ergo null^o hō ridet: qā faciēdo istam cōiam scio te ridere: quia nulluz aīal currit.

NISI SECVNDVM BONVM modū arguēdi. ¶ Quia tunc bene sequitur nullū aīal mouet. ergo null^o hō currit. nullū aīal ē coloratū. ergo illud aīal nō ē album siue illud animal sit siue nō.

SINE ALIQVO MEDIO. ¶ Quia negatiua nihil pōit pōitiue. ideo nō requirit cōstantiā inferioris de superiori.

NISI RESPECTV TERMINO rum modalī. ¶ Quia ibi requiritur debitiū mediū. unde nō sequitur nullū hominē scis nō esse. ergo antichristū nō scis nō esse: qā aīal ē uerū cum suum contradictoriū sit falsum. s. aliquē hominē scis nō esse: qā ly hominē supponit sō^m pro homine q ē cū uerbū pīcipale sit hoc uerbū scio scis: et 3^a ē falsū ut patet sed bene sequitur cum debito medio. s. et antichristus ē aliquis hō.

AD SVVM INFERIVS. ¶ Siue p se siue per accidēs dum mō sit suuz: qā ad nō suum nō uis^a ut de se satis ē manifestum.

EST CONSEQUENTIA simpliciter bona. s. tam formalr q d forma dum dicte cōditōes obseruentur: ut patet per singula.

DVM MODO ARGVATVR negatiue simplr. ¶ Quia nō sequitur tu nō es asinus. ergo tu nō es asinus: et tu es leo: et hoc dato q ly nō cadat soluz supra primā ptē copulatiue: sed si negatiō caderet simplr supra totā copulatiuam: tunc eēt bona cōia et capitur superius et inferius large p eo a quo nō cōuertit^r cōia et a tota copulatiua ad
h ij

quālibet eius pte usq³ et nō ecōuerso. Iō
quēlibet ps copulatiue ē supior ad totā.

Et sic ē finis se p^{ri}is p^{ri}ncipal^{is} huius
tractatus quo ad arborē et notificatio
nē: nec nō quo ad p^{ri}ncipales filii reso
lutoriū et o^mni spāli^m regularū in cathe
goricis limitatōes. Ad laudē eius q^{ue} est
finis o^mni bonorū. **N**unc ad tertiā et
ultimā ptem totius tractatus cura di
ligenter apponatur.

TERTIA ET VLTIMA
pars huius tractatus p^{ro}po
sicionū ipotheticarū speci
ales regulas limitare p^{ro}po
nit quā i pte tria etiam agere institui
p^{ro} numerū ipotheticarū designare.
deinde quid ad cuiuslibet istarū ue
ritatē requir^{it} adiungere. postremo ipo
theticarū spāles regulas limitare et si
nē toti opⁱ dabo ad laudē eius q^{ue} ē tri
nus et unus. **P**ri^o igit^{ur} de numero
ipotheticarū uarie opiniones reperte
sunt. prima et cōis opinio tres tantū
species ipotheticarū i significādo nō
equiuales affirmat. s. copulatiuā dis
iunctiuā et cōditionalē sub qua ratiōna
lē collocat. **S**ec^uda opinio Ferab^{ri} qnq^{ue}
affirmatiuas assignat et eis quib^{us} op
positas negatiuas. sic omib^{us} cōputa
tis decē assignat. nam actus affirmati
uus et negatiuus spēs ex oppoito disti
gunt^{ur}. Sūt aut^{em} quinq^{ue} affirmatiue co
pulatiua disiunctiua cōditional^{is} causal^{is} et
tēporal^{is} quib^{us} p negatōes precedentē
qnq^{ue} correspōdent alie negatiue. **T**er
tia opinio ponit septē affirmatiuas et
cōter septē negatiuas oppoitas: et sic
i summa quattuordecim sūt spēs ipo
theticarū: et hec ē opinio huius magi

stri Stredi. sūt aut^{em} affirmatiue i copu
latiua disiunctiua cōditional^{is} causal^{is} local^{is}
tēporal^{is}: et expletia quā aduersatiuā
appellat. et his septē negatiue opponū
tur. **E**go tñ saluo meliori iudicio oc
to spēs affirmatiuarū et cōter totidē
negatiuarū i ipotheticis pono. et sic
xvi. spēs ipotheticarū assero assumati
ue sunt he. copulatiua. disiunctiua. cōdi
tional^{is} seu rational^{is} causal^{is} effectiua. tēpo
ral^{is} local^{is}. et aduersatiua seu expletia
quibus negatiue ex oppoito correspō
dēt. **H**arū aut^{em} sufficiētiā p^{ri}mi qdaz
distictōe statim subiiciā. distictō ē hec
q^{ue} oēs note ipothetice possunt duplici
ter sumi. s. mere ipothetice uel cathe
gorice de extremo ipothetico: sicut dⁱ
extreō copulato disiuncto cōditionali tē
porali local^{is}. nec parū differt un^o mo
dus ab alio. uerbi. g. dicēdo q^{ue}libet hō mo
riet^{ur}: qñ nō q^{ue}libet hōmo moriet^{ur}. si i p^{ro}po
fuerit categorica de p^{ri}ncipato tēpora
li ē p^{ro}positio uera: ut p^{ro} exponētes et
singulares: q^{ue}libet hō ē p^{ro}banda more u^{er}is
affirmatiue: q^{ue}libet a p^{ri}mo terminio mediato se
cū dū denōtatōes ē icoanda p^{ro}positio p^{ro}b
atio. si uero dē p^{ro}po fuerit tēporalis: ita
q^{ue} nota p^{ri}ncipal^{is} sit ly qñ ad qñ intellec
tus copulat istas fas categoricas. tunc ē
ipothetica f^{als}a et impossibil^{is}. naz si
gnificat q^{ue} qñ q^{ue}libet hō moriet^{ur}. tunc nō q^{ue}
libet hō moriet^{ur} et hoc implicat cōtradic
tionē. **S**i uero al^{ia} n^{on} dicat^{ur} q^{ue} tēporalis
et local^{is} et huiusmodi sūt categorice
illud dⁱz intelligi dū nō sūt note p^{ri}ncipa
les: sed sūt de extremo ipothetico aff^{ir}
m^{ati}o reputo illud eē uerū. **N**ūc ad suf
ficiētiā uenio qñ intellectus cōiungit
p^{ro}pos categoricas sūp^{er} hoc ē dupl^{ix}: q^{ue}libet
hoc facit: quodam ordine: u^{el} sine ordine

ababz ptibz principalibz exttibz falsis.
PRECISE PRIMARIE SIGNIFICANTIUM. ¶ Quia ecouerso p noua impositioez ptium copulatiua significanter: ut solz possz ee uera et ptes false: ut pluries patuit.

IPOTHETICE PROBABILITY.

¶ Quia no sequit impossibilit tu es et tu n es. ergo tu no es. dato q aduerbium determinet totu.

AD QVAMLIBET SVARVM PARTIUM. ¶ Quia ad ptes no suas nulla e hntudo formaliter: ut patet de se.

PRICIPALIVM. Io n sequit tu es ho ptu es asinus et deus e. g. tu es asinus. dato q ly et sit nota principal.

VEL SIBI PROPORTIONATUM. ¶ Quia i termis relatiuis pp depedentia n pot fieri oia ad pre termini relatiui: q no eet discuti n eet pp intelligibiliu n sequit aliqs ho currit et for. e. i. ergo for. e ille: sed bn sequit aliqd si bi pportabile. g. for. e aliqs ho currit.

EST BONA CONSEQUENTIA et formal simplr. ¶ Vt inductive poia discurrenti facile pot apparere.

SED ECONVERSO NON ualet nisi de materia. ¶ Et hoc p ptiis cu sit copulatiua ex ptibz principalibz qru3 una antece dit ad alia: tuc a pre antedecede ad tota copulatiua e bona 3 et formal: 3 n simplr seu de for. ut tu curris. g. tu curris et tu moueris. tu es albus. g. tu es albus et tu es colorat. et huiusmodi i qbz n e intelligere o m ois cu ante absq contradictione.

¶ Sequit limitatio duaru reglaru disiunctie et p a pte disiunctie ad tota disiunctia.

APARTE DISIUNCTIVE PRINCIPALI. ¶ Quia n sequit asini sut asini

g. oes hoies sut asini u hoies et asini sut asini. q arguit a pte principal ptis et n a pte principali et hoc tenedo q ly u sit nota principal.

AFFIRMATIVE. ¶ Quia no sequit deus e. ergo no deus e u deus e. dato q ly no cadat in totu.

VEL SFCVM CONVERTIBILI. ¶ Quia i uoce n pot pp assumpta parte resum i dte: ut sit ps disiunctiue: sed sufficit sibi cosimilis.

IPOTHETICE PROBABILITY.

¶ Quia n sequit tu es. g. cotigenter tu es u tu n es et hoc si aduerbium determinet totu.

AD DISIUNCTIVAM SIGNIFICANTE ex copoe suaru ptu. ¶ Quia si hec deus e u deus e couerteret cum p ptibz no mutabilibus significatorem tuc a nulla pte ad tota ualeret oia.

PRECISE PRIMARIE SIGNIFICANTIUM. ¶ Quia ubi eo illius disiunctia ho e asinus u homo e asinus tota significaret ut prius et ptes paise q deus o non ualeret oia a parte ad tota.

EST CONSEQUENTIA BONA formal et de forma. ¶ Vt patet p singula discurrenti.

ET ECONVERSO NON ualet nisi de materia. ¶ Preftum cu sit disiunctia cuius una ptu principalu antece dit ad reliqua: tuc a disiunctia ad pte que e 3 e bona 3 formal: 3 n de for. ut tu curris p tu moueris. g. tu moueris: tu es albus u tu es coloratus. ergo tu es coloratus.

¶ Munc sequit limitatio se regule disiunctiue. sc. disiunctiua cu destructoe uni ptis super aliam.

A DISIUNCTIVA AFFIRMA

tua. **Q**uia nō sequit̃ nō tu es asin⁹
uel tu es asinus: sed tu nō es asin⁹. g.
tu es asinus.

IPOTHETICE PROBABILITY.

Quia nō seq̃r pōt ēē q tu sis rex
ul' tu sis papa: led tu nō es rex. ergo tu
es papa. dato q ly pōt cadat in totaz p
mam disiunctiuam

SIGNIFICANTE EX COMPO

sitione suarū partiū. **Q**uia ubi ista
disiunctiua tu es asinus uel tu es asin⁹
cōuerteret̃ cū uera partiū significā
ribus: ut prius añs ē uerū et dñs falsū.

PRECISE PRIMARIE SIGNI

ficantium. **Q**uia ubi illa disiunctiua
tu es asinus ul' deus ē: ēt prima ps si
gnificaret ut prius. secūda significāte
falsū adequate: tūc a disiunctiua p̃dca
cū destructōe prime ptis ad secundaz
nō ualet dñā.

CVM DESTRUCTIONE.

Quia sine destructōe nihil formali
ter seq̃r ut de se ē manifestū:

PARTIS PRINCIPALIS.

Quia nō seq̃r tu es homo: ul' homo
ē asinus. et tu nō es hō. sed nullus hō ē
asinus. ergo tu nō es homo tenēdo q
ly ul' sit nota principal.

AD ALTERAM PARTEM Pri

cipalem. **Q**uia ad partē nō principa
lem nō u3o: ut patuit i ex pxi i q
duplex error cōmittit̃.

EST BONA CONSEQUEN

tiā formalr et de for^a: sicut discurren
ti p singla poterit apparere. **N**otādū
circa copulatiuas et disiunctiās pp u^m
ar^m scūm a magistro in littera qd̃ pōt
applicari tā copulatis q̃ disiunctiuis pro
bādo duo cōtradictōia ēē sil' uera: sicut
dato q for. et plato currāt: tunc hec ē

uera: aliq̃s hō currit et for ē i sil' hec ē
uera. aliq̃s hō currit: et for. nō ē ille. sig^o
g^o duas fās ptes harū copulatiuarū:
arguo sic hec sūt uera et hec sūt duo
cōtradictoria. g^o duo cōtradictoria sūt
sil' uera. et hoc tenēdo opmionez tñ be
ri q rlm idēp̃tatis nō suppōit cōfusi^o
q̃ suū añs. iō ē hic difficultas q̃r debet
assignari cōtradictōia istarū ptiū cum
terminis relatiuis postq̃ sicut dicit ma
gister i littera i^a nō cōtradictūt. nec suffi
cit se expedire p negatiōem ppositaz
qa illud nō declarat materiā et ēt nō
p̃posita nō cōfūdīt tātū relatiuū cū nō
sit capax cōfusiōis. iō adhuc remanēt
ambo relatiua nō distributa q̃ ē cōtra
regulas cōtradictoriōrū cū oporteat
terminū nō distributū i uno distribui
i a^o c^o. **E**t p̃p̃ea ut habeat̃ certa no
ritia et nō solū cōfusa uidet̃ mihi dicō
dū q i terminis relatiuis pp depēdētiāz
quā hñt ad añs o3 in assignatiōe cōtradi
ctoriōrū disponere añtia cū modifica
tōe et suppōe q̃ uis relatiua se habere.
et iō qa i i^a p^a copulatiua aliq̃s hō ē et
for. est ille ly i^a referē ad ly aliq̃s hō: qd̃
stat determinate. iō o3 q i suo cōtradictō
rio sitet distributiue negatiue. s. n^o hō
currit et for. nō ē i^a et fā ps significat q
for. q̃s hō q currit nō ē et hec ē f^a: quia
tunc ēt nō esset ipsemet. **S**il' cōtradictō
riū alteri^o. s. aliq̃s hō currit: et for. nō ē i^a
hoc ē n^o hō currit: ul' for. ē i^a et fā ps si
gnificat q for. q̃s hō q currit ē: et hoc
ē f^m et ita obfues ul' i aliis. **E**t ut iu
uenes clari^o itelligāt dabo aliq̃ ex^o cer
tū ē q i^a cō^o sine terminis distributis
n^o hō currit et for. ē i^a significat q ali
qs hō currit: et for. aliq̃s hō q currit est.
i^a uero aliq̃s hō currit: et for. nō ē ille

nāt. nec re qd omnis repugnet aūti
 Hoc enī re ad ueritatē cōditiōnalē que
 dicit ordinē formale seu illatiōis soluz.
 Cāp uero dicit ordinē materiale tantū
 vñ dato qd nūc sit clara dies pauli. hec
 cōditiōnalis ē falsa. si sol ē sup terrā di
 es ē clara: quia pōt stare o^mnis cum
 aūte: ut patuit tēpore passiōis Christi:
 et ult pscē eclipsis solaris sup terrā. sūt
 dato qd rideas hec ē uera: quoniā tu es
 hō tu rides: et hec cōditiōnalē ē f^a si tu
 es hō tu rides. sūt hec ē f^a quoniā dies
 ē sol ē sup terrā: qd dies cō ē cā: s; ef
 fectus solis existētis sup terrā. Sūt da
 to qd anchrīstus nō sit hec ē f^a quoniā
 aūx^o ē hō aūx^o ē aīal: quia aūx^m cō ē ho
 minē nihil ē: et cōter nullus ē cā. Si ue
 ro utraq; p^altera ps sit f^a uel significa
 tū adeq^uū aūtis nō ē cā significati adeq^u
 ti cōtis tunc casalis est falsa.

De effectiua.

- ¶ Si alicuius effectiue affirmatiue signi
 ficatis ex cōpōe suarū ptiū p^aise p^ama
 rie significatiū utraq; ps ē uera. et cū
 hoc significatiū adeq^uū aūtis ē effect^o
 adeq^uū significati cōtis tūc effectiua ē
 uera. 1° est uera. qd dies ē clara sol ē
 sup terram: sed 1^a ē f^a: qd tu es homo
 tu es hō: qd te ē homin. m nō ē effectus
 sui ipsi. sūt hec ē f^a: qd sol ē sup terrā
 dies ē. Et cā ē qd ly qd ē nota effectus
 et ly quoniā ē signū seu nota cālūtatē
 ¶ Si uero utraq; ps uel una fuerit f^a u^l
 significatiū adeq^uū aūtis nō fuerit effe
 ctus significati adequati consequētis
 tunc effectiua est falsa.

De temporali.

- ¶ Si alicuius temporalis affirmatiue sig
 nificatis ex cōpositiōe suarū partū
 p^aise primarie significantiū: utraq;

ps principalis est uera: secūdu qd p no
 tā exigīt tēporale: tūc tēporalis ē ue
 ra cuius iste uel consimiles sūt partes
 ¶ Dico autē secūdu qd p notā exigīt tē
 porale: quia interdū requiritur simul
 tas: interdum requirit prioritas. Inter
 dū posterioritas ptiū quo ad uenifica
 tiōē duratiōis. ¶ Exemplū primi. ego
 sū quando tu es. ¶ Exemplū si moy
 ses fuit aū qd iosue fuit. ¶ Exēplū ter
 tiū. Moyses fuit postq adā fuit. ¶ Si uero
 utraq; uel altera pars principalis fuerit
 f^a uel nō s; exigētiā note tēporalis: tūc
 temporalis est falsa.

De locali.

- ¶ Si alicuius localis affirmatiue signifi
 cantis ex cōpositiōe suarū parti
 um p^aise primarie significantiū:
 utraq; pars principalis est uera secun
 dum qd per notam localem denotatur
 localis illis partibus uel consimilibus
 correspondens ē uera. ¶ Dico autem
 ut prius secundum exigētiā note
 localis: quia interdum requiritur ade
 quatio: ut sum ubi tu es. interdum su
 perioritas: interdum inferioritas: et sic
 de alijs differētis loci partis ad partē
 ¶ Si uero utraq; uel una pars princi
 palis sit falsa uel nō secundum exigen
 tiā note localis: tunc localis est fal
 sa
 ¶ Sed aduerte de possibilitate. ipossibi
 litate. cōtētiā. necessitate. scia. credu
 litate dubitatiōe. harū q^uatuor ipotheti
 carū. scā. effectiue tēporale et locale nihil
 dixi: qd suauit v^o mē de oibus di
 cere: quia he omēs quattuor requirunt
 sicut copulatiue utraq; partē ē uerā.
 Et uniuersaliter hoc s; exigētiā note
 requirit istas ptes ēē uerās. 1° dico p^o si
 cut de copulatis regulā hūit: et ultra

hoc addas q̄ ita sit possibile l' ipossibi
le cōtīgēs ul' nece^m scitū l' creditū l' du
bitatū: sicut p̄ notā sig^o cālē. effectiuaz.
tēporalē l' localē. g^o ē possibil' ipossibi
lis cōtīgēs nece^m scita. credita. du^m f̄z q̄
uolueris isferre: et sic uno capitulo de
dibz regulā hūisti. **De aduersatiua.**
Si alicuius aduersatie affirmatie sig^o
ficātis ex cōpōe suarū p̄tiū p̄cise p̄ma
rie significatiū ps ideterminata ē uera
f^a possibil' ipossibil' cōtīgēs ul' nece^m sci
ta credita du^m to^a aduersatia cuius i^a
n^a cōsiliis ē ps ē cōsiliis denōiatōis. et ap
pello p̄tē ideterminatā istā que seq̄r
notā istā tū ut q̄q̄ pluat tū ego studeo
i^a p̄pō ego studeo uocat^r ps idetermi
nata hāc regulā pono f̄z mētē Strodi
Sz ego puto alr dicēdū: q̄a ad ueritatē
aduersatie significātis ex cōpōe suarū
p̄tiū p̄cise primā significatiū re^m
q̄ cōdcoālis cuius a^a ē ps determinata
aduersatie: et cōs o^m p̄tis ideterminata
sit f^a. v.g. hec aduersatiua ē uera l̄z sis
hō: tū tu nō es rex. q̄a hec cōdcoāl' ē f^a
si tu es hō tu es rex. cōtra uero ad hoc
q̄ sit f^a re^m q̄ cōdcoāl' scā mō dcō sit ue
ra. v.g. hec aduersatiua ē f^a quīs tu sis
hō: tū tu nō es alr. q̄a hec cōdcoāl' ē uera.
si tu es hō tu es alr. Et nūter cōcedo q̄ nō
dat^r aliq̄ aduersatia cōtīgēs: sicut nec
cōditionalis: q̄a cōdcoālis et aduersatia
oppoito mō cōtradictū. et duorū cōtra
dictoriorū si unū nō ē cōtīgēs nec etiā
reliquū. iō hīto que aduersatiua sit
uera statī habet^r que est possibilis ne
cessaria et repta que sit f^a habet^r que
ē impossibilis. q̄a si aduersatia ē uera. g^o
cōdcoālis sibi cōtradictēs ē falsa: f̄z oīs
cōdcoālis f^a ē impossibilis. g^o data aduer
satiua ē necessaria. et ita d' aliis suo mō

adducas. **De scia uero et credulita**
te et dubitatōe re^m ut dixi de cōdcoālī
q̄ sciat^r ul' q̄ credat^r uel dubitet^r illd'
quod dictū ē regri ad ueritatē f̄stātō
possibilitatē ul' impossibilitatē uel neces
sitatē aduersariū. **E**t si dicerēs q̄ se
cūdū hoc dabit^r circulus i^a materia
et erit penitō p̄cipiū. nā cōdcoālis p̄ba
tur p̄ aduersatiuā et aduersatiua p̄ cō
ditionalē. ergo cōditionalis p̄ cōditiona
lē. **H**uic dicie^r q̄ nō cōmittit^r circu
lus: q̄a l̄z aduersatiua probat^r per cōdi
tionalē: tamen cōditionalis nō probatur
nec cognoscitur p̄ aduersatiuam: sed
ueritas possibilitas necessitas. cōditi
onalis probatur altero duorū modo
rum. f̄z q̄ oppoitus cōtīs repugnat aū
cedenti: uel quia nō pōt esse ita sicut
adequate significatur p̄ aū qn ita sit
sicut adequate significat^r p̄ cōs. ecō
uerso uero p̄bat^r falsitas eius: et sic po
tius cōdcoālis p̄bat^r p̄ copulatiuā scā:
ex aūte et opoito cōtīs. q̄re obiectō scā
oīo cessat. et sic fit finis f̄e p̄tis hui^o 3^e
p̄tis p̄cipalis. mō ad limitandas oēs
regulas spāles o^m ipotheticarū cōuer
tor ad laudē nostrī creatoris.

ULTIMO RESTAT Sin
gulas regulas ipothetica
rū p̄p̄is limitatōibus coar
tare: et p^a copulatiarū sm
ordiez p̄missum:

CA COPVLATIVA AFFIRMA
tiua. **Q**uia nō seq̄r nō tu es hō et tu
es asin^o. g^o tu es asinus. dato q̄ ly non
cadat in tōrū.

SIGNIFICANTE EX COMPO
sitōe suarū p̄tiū. **Q**uia p̄ nouā ipo
sitōnem posset copulatiua esse uera

significat qd alqs homo currit et for.
alqs hō q currit nō ē. Ita in termis
distributuis suo mō dōs facere. ut i
quibz homo currit: et for. ē ille signi
ficat qd qz homo currit. et for. qz hō
qui currit ē. Et ista alia quilibet homo
currit: et for. nō ē iste significat qd qz
bet homo currit: et for. quibz homo qui
currit nō ē. Ista uero nullus hō currit
et for. ē iste significat qd nullus homo
currit et for. nullus homo q currit est
et ista nullus hō currit et for. ē iste si
gnificat qd null^o hō currit. et for. n^o hō
q currit nō ē: siue for. qz bet homo cur
rit ē quod iddē ē: et sic potes ex p^odcis
cōrādictoria assignare disponēdo in
singulis aūtiā ea modificatōe qua uis
relatiua se habere.

Consequens ē tertio limitare regulā
conditionalium.

A CONDITIONALI AFFIR
mativa. Quia nō sequit^r nō si tu
es homo: tu es asinus: sed tu es homo.
ergo tu es asinus.

IPOTHETICE PROBABI.

Quia nō sequit^r impossibile ē qd tu
sis asinus si tu es homo: sed tu es hō.
ergo tu es asinus. dato qd ly impossibi
le cadat supra totam conditionalem.
SIGNIFICANTE EX COMPO
sitione suarum partiū. Quia ubi il
la conditonal^r si tu es homo: tu es asi
nus subordinet^r uni uere partibus si
gnificantibus ut prius aū ē esset uerū
et consequens falsum.

PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantium. Quia ubi istius condit
onalis si tu es homo: tu es al^ois signi
ficaret te esse asinū adequate ceteris
non mutantibus significatōnem. aū

esset uerum et consequens falsū.

CVM POSITIONE. Quia sine
potōsne nihil sequit^r. non enim seq^r
si tu curris: tu moueris. g^o tu moueris

SVI ANTECEDENTIS. Quia
cū positōne alieni aūtiā nihil sequitur
si tu es papa: tu es sacerdos: sed tu es
homo. ergo tu es sacerdos. dato qd ista
tu es homo sit aūtiā alterius cōe.

PRINCIPALIS EXPLICITI.

Quia nō sequit^r si tu rides: duz tu
es letus: tu rides: si tu es letus. ergo tu
rides. quia illud nō ē p^oncipal^r aūtiā ex
plicitū: sed pars eius.

VEL IMPLICITI. Quia nō se
quitur nisi tu es al^o tu nō es homo: sed
tu es aīa. ergo tu nō es homo: qd aūtiā
p^oncipale ē tu nō es al^o p^o negatōez
iplicitam in ly nisi p^o si nō.

**VEL SIBI PROPORTIONA
bil.** Quia nō sequit^r si antechristus ef
set homo: antechristus ēēt animal: si an
techristus esset hō. ergo antechristus
esset animal: quia minor et cōclusio nō
sūt intelligibiles cū sint oratōes imp
fecte: sed bene sibi proportōabiles. et
antechristu s ē homo.

**AD POSITIONEM SVI CON
sequentis.** Quia nō sequit^r si tu cur
ris: tu moueris: si tu curris. g^o tu cātas

PRINCIPALIS. Quia nō seq^r
si tu rides: tu rides: tu rides si tu rides:
sed tu rides si tu rides. g^o tu rides.

**VEL SIBI PROPORTIONA
bilis.** Quia nō sequit^r si antechrist^o
esset homo: antechristus esset aīa: sed
antechristus ē homo. ergo antechri
stus esset animal: qd non ē cōs intelli
gibile cum non sit oratō perfecta: sed
sufficit sibi p^oportōabil^r idicatiui modi.

EST BONA CONSEQUEN
tia tā formal q̄ de forma. ¶ Sicut patz
p singula discurrenti.

ET E CONVERSO A DESTRV
ctione vñtis ad destructōem autis.

¶ Obſuatis tñ omnibus dīctōibus ſu
perius assignatis: ut ſi tu curris tu mo
ueris: ſed tu n̄ moueris. ergo tu n̄ cur
ris.

¶ Notandū circa cōditōales q̄ 1.
ppōes et ſimiles ſūt diſtinguēde.

¶ Ne
ceſſario ſor. mouet ſi ſor. currit.

¶ Im
poſſibile ē te currere ſi poſſibile eſt te
currere.

¶ Nō pōt eē q̄ tu curras ſi pōt
eē q̄ tu curras: eo q̄ iſti ē mini moda
les poſſunt dupliciter cōſiderari ut de

termināt notā conditionis ſiue totam
cōditōnalē ul' ſolū autis: ſi p' mō ſunt

uere. utz officiādo. et q̄ oīs cōditōna
lis falſa ē ipōſſibi.

¶ Sed caue poſtea
ne male inferat' vñs cū pōne autis ſi
cut cōiter deceptorie ſolz fieri hoc mō

neceſſario tu moueris ſi tu curris: ſed
tu curris. ergo necceſſario tu moueris.

nā hic nō ifert' vñs principale. ſ. tu mo
ueris: ſed addit' aliquid extraneū. ſ. ly

neceſſario quod ſi erat ps vñtis poſiq̄
pſuppoſitū ē q̄ ly necceſſario determi
net notā cōditōis ſeu totā cōditōna
lē. ſi uero modus determinet ſolū vñs

tūc oēs ppōes poite ſunt falſe.

¶ Sequit' de cauſali ſz q̄ ſuperius ordi
nate promiſſū ē.

IA CAUSALI AFFIRMATIVA.
¶ Quia nō ſeqt' nō quoniā deus eſt
uacuū ē. ergo uacuū ē.

SIGNIFICANTE EX COMPO
ſitōe ſuarū partiuz.

¶ Quia ubi tota
hec cālis quoniā ſol ē ſup terrā tu uo
las. ſignificaret p nouā ipōſitōez ſicut

hec cālis uera: quoniāz creator ē crea

tura ē et tñ ptes ei' p'cipales ſignifi
cāt' ut prius: tūc nō ſeqt' quoniā ſol

ē ſup terrā tu uolas. g' tu uolas. quo
niā autis eſſet uerū et vñs falſū.

PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficatiū.

¶ Quia ubi hec cālis uera quo
niā tu es hō tu es riſibilis: tota ſignifica
ret ut prius: et ſimilr' 1' tu es hō: ſed a'

ſignificaret precise te eſſe aſinū: tunc
autis eſſet uerū et vñs falſū.

IPOTHETICE CAUSALITER
probabili.

¶ Quia n̄ ſeqt' ipōſſibile ē
te eē hominē. quoniā tu es aſinus g'
tu es aſinus ſi mō' cadit in totū.

AD QVAMLIBET SVARVM
partium.

¶ Quia ad partes non ſuas
nō ualeret argumentū: ut de ſe ē ma
niſeſtum.

PRINCIPALIVM. ¶ Quia n̄ ſeq
tur quoniā ſtudes et diſputas tu eris

graduatus ſi pſeueraueris. ergo eris
graduatus.

ABSOLVTE. ¶ Et in hoc cōuēit cū
copulatiua.

ET SECVNDVM EXIGENTI
am note.

¶ Quia non ſoluz ſeqt' ab
ſolute: quoniā terra iterponit' dyame
tralr' inter ſolez et lunā. lunā cliſat'

ergo terra iterponit' dyametralr' iter
ſolem et lunā lu' cliſat': ſed et ſeqt'

ergo terrā dyametralr' iterponi iter
ſolē et lunā ē cā eclis ſune et lunā cli
ſari ē effectus 1' iterpoſitōis: ſic enīz

ſignificat ly quoniā. ul' ly nā: q̄ ppō im
mediate ſequēs ſit cā ſeu ſignificatuz

eius ſit cā ſignificati adeq̄ti alteri'. ſi
cut ecōtra ſignificat ly q̄ niſi abura
mur terminis.

ETT CONSEQUENTIA SIMI
liter formal.

¶ Vt quoniā hoc ē graus

nō ipeditū extra suū locū. iō descēdit.
 2° hoc ē graue nō ipeditū extra suū
 locū: etiā seq^r 2° descēdit. et ult^r et se
 quit^r. ergo hoc ēē graue extra suū lo
 cū nō ipeditū ē cā descēsis. Post hoc
 effectiue poscit ordo regl^{az} limitare.
AB EFFECTIVA AFFIRMATI
ua. ¶ Quia nō seq^r. in quia creatura
 nō ē deus nō ē. ergo deus nō est.
SIGNIFICANTE EX COMPO
sitōe suarum partiū. ¶ Quia ubi hec
 effectiua falsa subordinaret^r uni men
 tali bone sine mutatōe significatōis
 partiū: tūc nō ualeret hec^o: q^a tu es
 celū cadit. 2° celū cadit.
PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantiū. ¶ Quia ubi hec effectiua
 uera: q^a tu es nō sibi^l tu es hō: tota sub
 ordinaret^r uni male: et pri^a ps signifi
 caret ut prius: et secūda te esse asinū:
 tūc nō ualeret^r 2°: q^a tu es nō sibi^l tu es
 hō: 2° tu es hō: aⁿs eēt uerū et o^ms f^m.
IPOTETICE EFFECTIVE PRO
babili. ¶ Quia nō seq^r falsū ē te esse
 papā: q^a tu es leo. 2° tu es leo: et hoc
 q^a mo^o cadit in totū.
AD QVAMLIBET SVARVM
partiū. ¶ Quia ad nō suas nulla ē for
 mal^r hitudo saltē de forma.
PRINCIPALIVM. ¶ Quia nō se
 q^r q^a for. satis cōgrue cantat. for. ē mi
 rabil^r p^rs biter in uilla. ergo for ē mira
 bilis p^rs biter in uilla. for. cōgrue cantat.
ABSOLVTE. ¶ Et in hoc conuenit
 cū copulatiā quā presuppōit sicut cāp.
ET SECVNDVM EXIGEN
tiam note. ¶ Quia nō solū seq^r abso
 lute quel^z pars: sed et cum modificatō
 ne effectiua: uerbi gratia: q^a for. gemit
 for. egrotat. ergo for. gemit^r ē effect^r

egrotatōis ei⁹: et ecōtra egrotatō ē cā
 gemitus eius.

EST CONSEQUENTIA SIM
pliciter formal^r. ¶ Ut q^a hoc ascendit
 natural^r. iō ē leue. ergo hoc ascendit et
 ē leue. Et hoc ascēdere est effectus le
 uiratis eius: ¶ Et attēde q^a ly iō ē idif
 ferenter nota tā cāe q^a effectus. ē enī
 reditiuū tā de quoniā q^a d^r q^a. et p^rpea
 cū ē reditiuū de quoniā: tunc ē no
 ta effect^r. et q^a ē reditiuū de q^a tūc ē
 nota cāe. ¶ Itē attēde q^a duplex ē cā
 s. in essendo et i inferendo. Simil^r ē du
 plex effectus. s. in essendo et in inferē
 do et in p^rti ē fimo de cā et effectū in
 essendo et nō i inferēdo. quol^z enī aⁿs
 in o^ma bona ē cā in inferēdo et o^ms est
 effectus in inferēdo: sed cā in essendo
 ē que nō in hitudine ad o^maz tātū. sed
 i hitudie ad rē que ē cā effectus real^r.
Nota circa cāles et effectias: q^a so
 let fieri magnus rumor de hac propo
 sitōe an sit uera. s. q^a tu nō es hō tu nō
 es hō: et sumunt cōiter ly q^a p^r quoniā
 sepius abutēdo uocabulis. ¶ Ad quod
 breuiter respōdeo q^a ē falsa ut pōt p^r
 p^rdictā patere: q^a p^o significat hāc co
 pulatiū ē uerā: tu nō es hō et tu nō
 es hō. deide secūdo significat secūdu^z
 exigētiā note q^a te nō ē hō: nō ē cā
 quare tu nō es hō. et certum ē pri
 mo q^a hec copulatiā ē falsa. deinde te
 nō esse hō: nō ē cā. iō nō ē causa
 alicuius. ergo pri^a ps istius cālis nō ē
 causa secunde. ergo oio ista p^rpō ē f^a.
 ¶ Sed tamē ad probandū aⁿs illius cā
 lis esse uerū arguit^r forte sic aliqua cā
 ru nō es hō. ergo q^a tu nō es hō: t^z
 a cōuertibili ad cōuertibile: q^a ly quia
 quod sumit^r p^r quoniā aliquam cām

significat. et añs pbat: qđ suu3 cōtra-
dictoriū ē falsu3 ōi cā tu es hō. ¶ Ad
hoc argumentū magister dat i littera
duas responsiones. prima ē qđ ambe
iste sunt false. scilicet aliqua cā tu nō es hō
et omni cā tu es homo nec cōtradicūt
Et cā est secundū aliquos: qđ sicut nec
iste cōtradicūt aliquo homine: currete
tu es asinus et nullo hōie currete tu
es asinus. qđ dicte propōes nō sūt quā-
te ex quo in eis ponit ablatius in 3^a
pī cōcomitantia. sed utriusq; cōtradicō
rium debz assignari p negatōem ppo-
sitā totiet ambe erunt uere: sicut iste
due. hac causa ueritatis tu nō es hō et
hac cā ueritatis tu nō es hō demonstrā-
do cām quare pbo sedet. et ista non ē
cā quare tu es hō: nec quare tu nō es
hō. licet sit cōcedēdū qđ nō hac cā tu nō
es homo: et nō hac cā tu es homo. Et
dicit ulterius magister qđ si arguit ul-
terius sic i singularibus nō refert pre-
ponere uel postponere negatōes. ergo
ista equualēt. nō hac cā tu es homo et
hac causa tu non es homo. ¶ Dicit qđ
ista regula intelligit in singularibus
mere simplicibz. nūc autē dicte singu-
lares: qđ equualēt cālibz sūt ipotheti-
ce uirtualit seu implicite. ¶ Hec respō-
sio magistri ē bona: sed nō pp cām ad-
ditā. ab aliis seu pp similitudinē: qđ fal-
lax hz fundamētū. nō enī sumit in p-
posito ablatius i cā uel in cōcomitā-
tia. sed effectiue uel cāliter: sicut cū di-
citur oriente sole cālescit terra. iste ab-
latius nō fiat in cā uel in cōcomitan-
tia. scilicet cālitatis et implicite uel unā causa
lē. et ideo nō mirū: sicut magister dicit
si iste sūt false hac cā tu es homo: hac
cā tu nō es hō demonstrando cām: quia

plato sedet: qđ i neutra istarū copulati-
uarū negat nota pīcipal: sicut nec
cōtradicunt due copulatiue: quarū abe-
note sunt affirmatiue quīs categori-
ce cōtradicerēt: et ppea: sicut ibi dat
cōtradicoriū p negatōem negatē
notā pīcipalē explicitā. ¶ Ita debet hic
dari solū cōtradicoriū p negatōem
pcedentem notā pīcipalē implicitā.
scilicet hac cā uel aliqua cā uel omī causā
et ideo cōtradicoriū huius. hac cā tu
es homo est hō nō hac cā tu es homo.
et cōtradicoriū istius. hac cā tu nō es
homo ē hoc nō hac causa tu nō es hō
et huius aliqua cā tu es homo ē huius
non aliqua causa tu es homo et huius
bi cā tu es hō ē hoc nō omni causa tu
es homo: et omnes dicte negatiue sūt
uere et affirmatiue false. ¶ Posset tñ
similitudo pri^o dēa tolerari qđ ad hoc
scilicet ablatius positus in cā uel in cōco-
mitantia facit ppositōem quantā ap-
parenter: sed nō uere. ideo dicte pposi-
tōes cum ablatiuis cālibz effectiuis
faciunt pposēs quātas apparēter: sed nō
uere: et hoc ē uerū. ¶ Vnde p regula
obseruandū ē secundū istā uia cum ab-
latius cāliter uel effectiue ponit i pro-
positōe propō nō ē quantā: sicut nec cū
in ea ponit ablatius i cā uel in con-
comitantia nō tñ qđ ablatius cā uel
effectiuis equualēat ablatio in 3ª uel
in cōcomitātia. ¶ Secunda rō magi-
stri: cōcedo istas duas: aliqua cā tu es
homo: et aliqua cā tu non es homo: qđ
sunt due subcōtrarie et negat qđ añs
cālis sic adēquate significat: scilicet signifi-
cat qđ nō tu es hō aliq cā cōfuse distri-
butiue. ¶ Ista uero responsio uidetur
debil et uolūtaria: qđ i pīcā cāli. scilicet quia

tu non es homo: tu nō es homo. nulla negatō precedit ly quia. ideo non uidetur aliqua ratō quare ly causa inclusiua ī ista nota d3 distribuit. ¶ Ego autē saluo iudicio meliori aliter et facilius responderem cum sic arguitur illud aūcedens: quia tu non es homo: eo qđ aliqua causa tu non es homo. dico qđ ista nō est cōsequētia: qđ ly quia ē nota ipothetica requirens duas ppositiōnes principales quas nō habet in ista oratōne imperfecta que ponitur post ly. ergo cum sic arguitur aliqua causa tu nō es homo. ergo quia tu nō es homo: licet ly aliqua cā: et ly quia conuertantur in significato. nō tamē in modo significandi: eo qđ ly quia aliquam causā significat p modum cōiungendi duas ppositiōnes: quarum una sit causa alterius. Sed ly aliqua causa aliquam causam significat: sed non connotat ex suo modo significandi talem ordinē ppositiōnis cū hoc nō sit officiū nominis. ¶ Et propterea ista oratō ē uera et perfecta aliqua causa tu non es homo: sed ista nō est intelligibilis: qđ tu nō es homo nec significat quiescēter qđ aliqua causa tu nō es homo: sed ex suo modo significandi significat dependēter: quia ly tu nō es homo est aliqua causa alicuius alterius: et tamē ibi nō exprimitur terminus istius dependētie: quia nō subiungit cuius sit causa: sicut si ponerem patrē sine prole: et sic facerē relatiuū absolutū. ¶ Ad hoc autē qđ aliqua cōuertantur non solum oportet adequata significata conuerti: sed etiam modos significandi cū aliis requisitis: sicut patuit in regula speciali cōuertibilium limitatōne sex

ta. unde sicut multū refert dicere aliquā causa ē qua tu nō es homo et dicere qđ tu nō es homo est causa. et sic trācatā ac suspensiuam facere oratōem nihil exprimendo nec subdēdo cuius sit causa. ¶ Prima enim significat quiescēter. ¶ Secūda dependēter et imperfecte: ita refert dicere aliqua causa tu nō es homo: et quia tu non es homo. nam in prima subiicit ly causa supponens pro aliqua causa: et sic cōter pro aliquo supponit: sed in secūda ly quia est signum qđ oratō sequens ē causa: et ly quia pro aliquo nō supponit: sed sicut alia significata actus intellectus cōiungētis duas ppositiōnes per modum cause et causati significat. ¶ Et iuxta predicta pro satisfactōe ī hac materia dico qđ ista causalis affirmatiua de utraq; causa affirmatiua est falsa. scilicet quia tu es homo. tu es homo: qđ tūc idē eodē mō est causa sui ipsius. ¶ Dico etiam sō qđ ista causalis affirmatiua de prima cathēgorica negatiua et secūda affirmatiua ē similis falsa. scilicet qđ tu non es homo: tu es homo: quia te esse nō hominem nō est uerum et cōsequenter nihil ē. ergo nullius ē causa nec effectus etiam nō esse alicuius esset causa esse istius quod est absurdū. ¶ Dico tertio cōuerso qđ ista causalis affirmatiua de prima affirmatiua et secūda cathēgorica negatiua ē falsa qđ tu es homo: tu nō es homo propter eandem causam: quia te nō ē hominem nihil est. ergo nō est effectus alicuius: et tūc esse alicuius ē causa nō esse illius. ¶ Dico quarto etiam qđ ista causalis de utraq; cathēgorica negatiua ē falsa. scilicet qđ tu nō es hō: tu nō es hō:

ga nihil nullius ē cā. neq̃ entis nēq̃
nō entis: quia quod nihil ē: non ē cau
sa nec effectus alicuius. ¶ Dico quin
to quod harum omium quattuor cau
salium affirmatiuarum opposita debēt
assignari per negatōem precedentes
et omnia opposita erūt uera cum pre
dicte affirmatiue sunt false ut patuit.
¶ Et si quis probare uellet istam pro
positiōem negatiuā. s. quia tu non es
homo: tu non es homo. nam te nō es
se hōminem nō est causa quare tu es
homo. ergo et cē. aīcedēs probat q̃a
si non: det̃ oppositum. s. q̃ te non esse
hominē est causa quare tu es homo.
et hoc ē falsum: sicut etiam dictum ē.
¶ Huic respondet negādo primam
cōsequētiā. sed ex isto aīcedente. s.
te nō esse hominem nō est causa qua
re tu es homo: sequit̃ hoc oīs causale
negatiuū. s. ergo non quia tu n̄ es ho
mo: tu es homo: et hoc est uerum. un
de cōcedit̃ q̃ nō quia tu nō es homo:
tu es homo: nec quia tu es homo: tu
es homo: sed quonīaz tu es animal ra
tionale compositū ex anima intellecti
ua et corpore: ideo tu es homo. De tē
porali dicere series nostra iā exposcit̃.

¶ De temporali.

A TEMPORALI AFFIRMATI
ua. ¶ Quia non sequit̃ non dum tu
es: chimera disputat. ergo chimera di
sputat. dato q̃ ly non cadat in totam
temporalē: quia aliter nō esset negati
ua. unde ista tēporalis est affirmatiua
dum adam nō est: chimera nō est: sed
ista ē negatiua. nō dum adam est: chi
mera est: que est uera cum sua oppo
sita sit falsa remouēdo negatōem pre
positam toti. similis ista est falsa. quan

do chimera fuit: deus nō fuit: nec ista
ē sua cōtradictoria. quādo chi^a fuit de
us fuit: sed dat̃ p negatōem ppositā.
¶ **SIGNIFICANTE EX COMPO**
sitiōne suarū partium. ¶ Quia p no
uam impositiōem ul̄ subordinatiōem
totius tēporalis quondā false ad mō
talem ueram partibus etiam manen
tibus falsis ut prius nō ualeret conse
quētia.

¶ **PRECISE PRIMARIE SIGNI**
ficantium. ¶ Quia ecōuerso p nouaz
impositiōem ptiū quondā temporalis
uere ita q̃ essent false tota significan
te ut prius: tūc nō ualeret oīa.

¶ **IPOTHETICE PROBABI.**

¶ Quia nō sequit̃ falso antichristus
est dum antichristus ē. ergo antichri
stus ē. aīcedens ē uerum et cōsequēs
falsum. si ly falso aduerbialit̃ cadat i ro
tū atis.

¶ **AD QVAMLIBET SVARVM**
partium. ¶ Quia ad ptes nō suas n^a
ē hītudo de forma.

¶ **PRINCIPALIVM.** ¶ Quia nō se
quit̃ dum facio elemosinā ego bene
facio dībz q̃ mihi uidēt̃ idigētes. ergo
bñfacio omibus.

¶ **NON ABSOLVTE.** ¶ Quia nō
sequit̃ tu nō fuisti quando adam fuit.
g^o tu nō fuisti: et i hoc differt a copu
latiā que absolute infert quāz ptem.

¶ **SED SECVNDVM EXIGEN**
tiam note principalis. ¶ Quia bene
sequit̃ tu nō fuisti quando adam fuit.
g^o aliquādo tu nō fuisti: quia tūc tu n̄
fuisti demonstrādo instās i q^o adā fuit.

¶ **EST CONSEQUENTIA SIM**
pliciter bona et formalis. ¶ Quia be
ne sequitur dum tu es tu uiuis. ergo

tu es: quia nota temporalis ē de presēti. ¶ Nota circa temporales q̄ hec ppositio necessario tu es dū tu es. potest dupliciter teneri et utroq; modo ē falsa. primo in sensu compositio: ita q̄ ly necessario cadit i totū: et tunc d̄z exponitur tu es dū tu es: et non pōt esse q̄ n̄ tu sis: dū tu es: ita q̄ secūda negatio cadat in totam temporalem: sicut ly necessario: et tunc secūda exponens ē falsa: quia sua opposita ē uera. s. pōt esse q̄ nō tu sis dum tu es. et si dicitur ponatur in esse: quia ē in sensu cōposito. ¶ Respondeo admittendo totū immo de facto ista negatiua tēporalerit uera et fuit uera. s. anteq̄ esses et post mortem tuam: quia sua opposita eēt tunc falsa. s. tu es dum tu es: q̄a ex hac sequit̄ q̄ tu es: quod tunc esset falsū. ¶ Secundo potest teneri in sensu diuiso. s. dū tu es necessario tu es: et hoc etiam est falsum: quia dum tu es pōt esse q̄ tu non sis: nō possit eē q̄ tu non sis dum tu es: quīs possit eē q̄ nō tu sis dum tu es. et hoc si ly nō cadat i totam temporalem: ut paulo ante dixi pro tēpore anteq̄ esses uel post mortem. ¶ Et per hoc pat̄ solutio ad argumētum contra regulam temporalium: cū sic arguit̄: tu es dum tu es. ergo tu es. Ista cōsequētia non ē bona: et arguit̄ per regulam limitatōne temporal̄ cū nota temporalis sit de presenti. ergo regula falsa. maior arguit̄: quia antecedēs ē necessarium et nō contingēs ergo et ce. q̄ aīs sit necessarium: patet quia tu es dum tu es: et nō potest esse q̄ tu n̄ sis: dū tu es: quia si nō det̄ oppositum et patet quod implicat. ¶ Ad hoc dicit̄ q̄ non bene exponit̄

quia ista exponēs deberet habere ambas negatōes ante totam temporalem: sicut ly necessario modificat totū aīs pro ut in argumento assumit̄. ¶ Et iō secūda exponens debet esse talis: et non potest esse q̄ tu non sis dū tu es et hoc ē falsū ut predixi. unde i^o due sunt falsę et impossibiles. prima i qua negatio additur prime categorice. s. pōt esse q̄ tu n̄ sis dum tu es: et secūda in qua addit̄ negatio secunde causalē. s. pōt esse q̄ sis dum tu nō es. ¶ Et ratio quia ambo debent poni in esse cū ly pōt cadit in totum: ut suppositio. nāz si essent i sensu diuiso prima esset uera: q̄a significaret q̄ dum tu es potest esse q̄ tu non sis: et secūda uera nō naturaliter: sed super naturaliter miraculo lazari et in resurrectōe uniuersaliter: hoc loquēdo de hōie q̄ fuit: et n̄ est: quia de homie nō existente et futuro esset naturaliter. ista propositio uera sicut patet nunc de antichristo. nā nunc dum non ē potest esse q̄ sit. sed ista propositio ubi negatio non ponitur ad primam nec ad secundam categoricam: sed ante totam temporalem. s. potest esse q̄ nō dum tu es: tu sis ē uerissima ante esse alicuius: et post mortem eius: ut predixi. ¶ Et tu lauda deū d̄ oī ueritate quā nobis donare singula die dignatus ē. ¶ Penultio restat localium reglarū limitare.

¶ De locali.

¶ LOCALI AFFIRMATIVA:

¶ Quia non sequitur non tu es ubi chimera ē. ergo chimera est: et hoc sicut prius in temporali nō dicit̄ negatiua: nisi cū negatōe preposita cadete super totam.

i i i

SIGNIFICANTE EX COMPO
sitione suarum partium. ¶ Quia ubi
localis falsa inciperet subordinari loca
li uere partibus significantibus: ut p
us non ualeret dñā.

PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantiū. ¶ Quia per nouā impositio
nem partium quondam uerar^m loca
lis inciperent ptes esse false tota sigⁱ
ficante ut prius: nō ualeret dñā.

IPOTHETICE PROBABILI.

¶ Quia non sequit^r impossibile chi
mera est ubi sol ē: ergo chimera ē: et
hoc dato q^d ly impossibile aduerbialit^r
cadat in totam localem que ē atis.

AD QVALIBET SVARM PA
rtium. ¶ Quia ad non suas nō ē hitu
do: de forma.

PRINCIPALIVM. ¶ Quia nō se
quit^r: tu uides me dum tu uides oēm
hominē qui est hic: ergo tu uides oēs
hominē.

NON ABSOLVTE. ¶ Quia nō
sequit^r tu nō fuisti alicubi ubi sol fuit
ergo tu nō fuisti alicubi.

SED SECVNDVM EXIGEN
tiam note localis. ¶ Quia bene sequi
tur ex dicto antecedēte: ergo alicubi
nō fuisti.

EST CONSEQUENTIA FOR
malis simpliciter: ¶ Ut sum ubi tu es
ergo sum alicubi: et tu es ibi: q^{ia} nota ē
simultatis.

¶ De aduersatiua.

¶ Ultimo de aduersatiua que expletiva
uocat^r restat regulas limitare.

AB EXPLETIVA AFFIRMATI
ua. ¶ Quia nō sequit^r non quāuis tu
curris: tamē chimera currit: ergo chi
mera currit.

SIGNIFICANTE EX COMPO
sitione suarum partium. ¶ Quia ubi
expletiva falsa inciperet subordⁱ nari
expletive uere partibus significantib^z
ut prius nō ualeret dñā.

PRECISE PRIMARIE SIGNI
ficantiū. ¶ Quia ecōuerso p no
uam impositiōem partis determina
te prius uere expletive uere inciperet
pars ideterminata esse falsa nō ualeret
cōsequentia.

IPOTHETICE PROBABILI.

¶ Quia nō sequit^r falsū ē te esse papā
q^{ui}s tu sis sacerdos: ergo tu es papa
et hoc dato q^d mod^o cadat supra totā
expletivam.

AD PARTEM INDETERMI
natā. ¶ Quia ad determinatā nō ua
let cōsequentia: nō enim sequitur q^{ui}s
tibi seruirem: tu non esses gratus: er
go tibi seruire: sed bene sequit^r q^d nō
esses gratus quia hec ps indetermina
ta quasi presupponit^r p constanti in
expletiva.

PRINCIPALEM. ¶ Quia nō seq
uit^r quāuis tibi seruiā tamē tu non es
gratus amico meo: ergo tu non es
gratus.

ABSOLVTE. ¶ Quia ad partē ide
terminatā cum presupponat^r oīo ue
ra: ualeat cōsequentia absolute.

ET SECVNDVM EXIGENTI
am note. ¶ Quia aduersatiua ex suo
modo significandi nō solum denotat
partem indeterminatā esse uerā: s^{ed}
cum aduersatiōe eius q^d cōueniret seu
deceret: uerbi gratia: seq^{ut} quāuis tibi
seruiā: tamen tu nō habebis me odio:
ergo tu habes me odio cū nō debes
habere: sed potius amare.

EST CONSEQUENTIA SIM
 pliciter formalis. ¶ Quia contradicto
 rium consequentis nō solum implicat
 cum antecedēte. uerū etiam in omni
 bus consimili forma retenta est bona
 ¶ Aduertēdum est q̄ in limitatōibz
 ipoteticarū continuo facte sunt tres
 exceptōnes. Prima q̄ non sit negatia
 Secunda q̄ significet ex compositōe
 suarū partium precise primarie signi
 ficantium. Tertia q̄ sit ipoteticē pro
 babilis. Ideo non imerito dubitabit ali
 quis quo modo ueritas sit inferenda
 uel falsitas: possibilitas uel impossibilitas
 necessitas uel cōtingentia. ¶ Pro quo
 dico tria secundum tria quesita. priō
 q̄ ipoteticarū negatiuarum falsitas
 ueritatis et ce. per affirmatiuam sibi
 cōtradictorie oppositā cognoscit. Est
 enim affirmatio prior negatōe. et ge
 neraliter duorū contradictoriorū sibi
 inuicem cōradicentium. si unum est
 uerum: reliquum est falsū: et e cōuerso
 et si unum est necessariū: reliquum ē
 impossibile: et e contra. si unum est cō
 tingens reliquum possibile. ¶ Sic di
 co q̄ ipoteticarum aliter q̄ autēntice
 significatiū ueritas et falsitas et ce.
 ex subordinatōe ad mentalem p̄spi
 cit: ut talis ipotetica subordinat me
 tali uere uel false et ce. ergo est uera uel
 falsa et ce. nam que sunt in uoce uel in
 scripto sunt earum que sunt in anima
 passionū note. ¶ Dico ergo q̄ ipothe
 ricarū nō ipoteticē: sed categorice
 probabiliū. ueritas et falsitas attrēdē
 da est penes naturā primi termini
 mediati nō primi secundum situm: sed
 secundum denominatōem: pluries

enim contingit q̄ ultimus terminus
 secundum situm ē primus secundū
 probatōem: ut patet in modalibus de
 sensu composito mō finaliter subse
 quente:

¶ Post omnia uolo iucunditatis gratia
 tria problemata ad laudem trinitatis
 soluere:

PROPTER QUID
 uerba. de preterito et de
 futuro ampliant pro dua
 bus differentiis temporis
 cum unam solā significant. ¶ Respō
 deo causa originalis est nō uoluntaria
 quia aggregatum ex uerbo principa
 li et participio futuri temporis uel pre
 teriti equialet solo uerbo preteritio
 uel futuriuo. uerbi gratia secundum
 bonam grāmaticāz comprobata hoc
 complexum est futurū equialet hū
 ic uerbo erit. et est preteritum ly fuit:
 ideo hoc uerbu fuit uel erit habet im
 plicitam uim duorum temporum. et
 et propter hoc illud cōplexū erit pre
 sens fuit futurus erit preteritum non
 habet maiore uim q̄ si solum uerbu
 per se poneret: quia nullum istorum
 complexorū equialet uni uerbo sim
 plici secundum. cōmunem grāmati
 cam. ¶ Et propter hoc etiam patet q̄
 si inter uerbum et participium aliqd
 mediaret: tunc subiectum nō ampliā
 ret: quia ex uerbo et participio nō fit
 uerum: ut dicendo sortes homo futu
 rus. et ideo non sequitur sor. est futu
 rus episcopus. ergo sor. est episcopus
 futurus. ¶ Et si dicat quare uerbum
 futuri et preteriti temporis potius im

liii

plicat presens: et participiū sibi propor-
 tionatū q̄ uerbūz presentis temporis
 quod nullum tēpus implicat nisi pre-
 sens purum. **A**d hoc dico q̄ causa ē
 q̄ omne preteritū implicat presens. si
 enim fuit aliquid. ergo aliquando fu-
 it ita q̄ est. Et si quid erit. ergo aliquā-
 do erit ita quod est. Sed uerbūz de p̄-
 senti propter suā simplicitatez nul-
 lum exigit aliud tēpus ad sui esse ut
 patet de eternitate dei in qua nihil ē
 preteritum nihil futurum: sed tantūz
 presens. **E**t si dicas secūdum dicta
 sequit̄ q̄ uerbū erit determinati sex?
 .s. masculini uel feminini generis post
 q̄ equialet huic complexo est preteri-
 tum hoc uerbum fuit. **A**d hoc dici-
 tur q̄ concedere illud cōsequens non
 esset peccatū mortale. nam apud he-
 breos sunt uerba dererminata mascu-
 lis et determinata mulieribz ad loquē-
 dum nec repugnat genus pro sexu:
 et genus pro actōne et passione uel
 neutralitate in uerbo. nam in partici-
 pio sunt hec duo accidentia licet mu-
 tent̄ uocabula cum docent significa-
 tionem illiud quod est genus in uer-
 bo. **A**lter enim ramen responde-
 tur negando istam cōsequētiā hoc
 complexum est futurum equialet hu-
 ic uerbo est. ergo est determinati se-
 xus. licet enim equialeant in tempo-
 rali significatōne et in multis aliis nō
 tū simplr in oibz: sicut in sexu.

SECVNDVM **P**RO-
 blema: Propter quid ly dif-
 fert confundit confuse di-
 stributiue mobiliter terminū capacez
 sequentez rectum a parte post. **S**imi-

liter comparatiuus gradus. **S**uperlati-
 uus et siles termini. et tñ ly incipit et d̄
 finit et termini modales hoc tñ faciūt
 cum tamē isti in suis expositiōibus i-
 cludent negatiōem. **P** terminūz distri-
 butiūz sicut illi p̄dicti. **R**ño termi-
 nus quo ad suppositōez distributiūā
 in exposita sequit̄ naturam exponē-
 tis fortioris dum modo due cōditōnes
 concurrant. **P**rimo q̄ terminus ex-
 ponibilis significet uehementiaz pre-
 dicati ad subiectum in qualibet expo-
 nente. secundo q̄ significet eandem
 differentiam duratōis in qualibz ex-
 ponente. **D**ico ad primum propter
 terminos modales qui nō distribuunt
 licet includant negatiōem in altera
 exponente: sicut patz de ly necessario
 et hoc ideo quia termini modales na-
 ti sunt totam cōpositiōem principalr
 determinare et non inherentiā predi-
 cati ad subiectum. **D**ico secundo p̄-
 pter incipit et desinit que tempora di-
 uersa specie in exponētibus includūt
 ideo uis istorū uerborum nō unitur.
Et per hoc patet quare etia ly differt
 nō distribuit de preterito et futuro: ni-
 si p̄suppositis cōtemporaneis subiecto.
Ex dictis potes uidere q̄ in ista tantū
 homo currit. predicatū stat distributi-
 ue. quia in secūda exponēte negatiua
 fortiori. .s. nihil nō currit distribuit̄ pre-
 dicatū. homo uero in nulla distribuit̄
 sed ly nō homo q̄ nō remanet in ex-
 clusiua. In ista uero tantūz homo nō
 currit etia ly currit stat distributiue
 ppter primaz exponentem. .s. homo tñ
 currit: quia in secūda exponente tñ
 distribuit̄ aliquis terminus qui rema-
 net in exclusiua. Squodlibet nō homo

currit ubi distribuitur solū ly nō homo
qui nō est terminus exclusiue: s; sumi
tur ad exprimēdū cōceptū mentis dū
intellectus excludit. **E**x quo patet q
nō super ly tantū affirmatiuū primi or
dinis distribuitur p̄dicatū non ipeditur;
et capax cōfusionis ratiōe negatōis i
plicitate: sed aliquādo hoc facit ratiōe ne
gatōis explicite primū facit i exclusi
ua pura affirmatiōe primi ordinis: et se
cūdū i affirmatiā negatōe sequere nō
tā exclusionis. **E**t si dicitur in ista tā
tū homo nō currit cadūt supra p̄di
catum duo signa distributia. g^o non
distributū deberet stare p̄dicatū p̄
ferri cū quodlibet istorū hēret per se
uim distribuendi illud. **H**uic dicitur
q hoc ē uerū ubi ista duo signa se in
uicē nō includerēt. nā i dicta exclusiua
ly tantū nō distribuit nisi rōe de ly non
explicitū. iō rōe etus nō fit ipeditur;
Et quis ly tantū hēret uī distribuendi
illud p̄dicatum absq; dēa negatōe
hoc nō esset: nisi i exclusiua pura pri
mi ordinis: sed nūc cū his circūstātiis n̄
hēret aliquam uim nisi ratiōe explicite ne
gatōis. **I**dem dicas de 1° tantum n̄
homo non ē homo: ubi p̄dicatum di
stributū stat ppter cām priē exponē
tis. **U**n 1° uero tantū aīal ē oīs homo
distribuitur hoc p̄dicatū ens oīs hō so
lū uigore dictōis exclusiue ēt ly ho
mo distribuitur solū a ly oīs: quia supra
ipsū nō cadunt duo signa distributia
eque p^o. q. x autē stat distributū p^o ex
p^o exponēte p̄iacēte. s. aīal ē oīs homo
ubi hō stat distributū. non est autē lici
tū ē minū sup̄ponere cōfusi^o i exponē
te aliqua q̄ i exposita cum ualeat ar
gumentum ab exposita ad quamli

bet exponentium. et a termino non
distributo ad ē minū distributuū ua
leret argumētum de forma quod est
falsū. In 1° uero tantū nullū aīal currit
distribuitur utrūq; extremū ratiōe ne
gatōis expresse: et nō ratiōe distributi
onis exclusiue: nisi pro ut iplicat istaz
negatōem i priā exponente p̄iacen
te que distribuit utrūq; extremum
ratiōe uero secunde exponentis nullā
uī habet cum sit debilior eo q ibi sit
distributū affirmatiā transiens nō su
per subiectū exclusiue: sed super ei^o
oppoītum. et super p̄dicatū exclusiue
s. dicēdo quodlibz non nullū aīal currit
seu quod aliquod aīal currit clari^o di
cēdo. distributū uero affirmatiā non ē
fortior negatiā ceteris paribus.

TERTIVM PROBLE
ma q̄r quidam termini in
mobilitate: ita q n̄ l; descē
dere. qdā uero cōfūdūt mo
bilitē n̄ imobilitādē. **A**d hoc dico q i
mente cā ē q̄a intellect^o aliq̄ modo
suo actu iterdum fertur super aliquā
multitudinem p se. p^o nullū tamen ei^o
idiuiduū cōcernēdo: sicut cū dico ne
cessario oīs hō ē iterdū fertur nō solum
supra multitudinem p se p^o: s; ēt i ptes
illius multitudinis circā quā cōpōit p̄ di
uidit: sicut cū dico oīs hō currit. aliq̄s
homo ē asinus. **S**ed i uoce causa ē
ex subordinatōe ad istum actū mō
talē. quot autē sunt tales actus distin
cte enumerare esset difficile licet plu
rimi sint non ut in sūmularum regu
lis aggregari: tamen occurrunt in
terdum aliqui quos sola experientia
manifestat esse tales dum uidemus

q̄ in cōmuni sunt uera. et descenden
 do sunt falsa. uerbi gratia. tantum nō
 homo nō est homo tenendo primum
 nō infinite et secundum negatiue: est
 ista propositio uera et predicatum stat
 distributiue ratione negationis expres
 se: ut prius dixi: et tamen stat distribu
 tiue immobiliter: quia nō licet descēde
 re. non enim sequitur tantū non homo
 nō est homo: Sor. est homo. ergo tā
 tū homo nō est. Sor. antecedens est ue
 rum et cōsequēs falsū. q̄ antecedens sit
 uerum patet per exponētes nō homo
 nō est homo: et quodlibet non nō ho
 mo est homo: sed quodlibet quod ē ho
 mo est homo: quia due infinitationes
 unam faciunt finitatem. ergo tan
 tum nō homo non est homo: et q̄ cō
 sequens sit falsum exponēdo patet nō
 homo nō est Sor. et quodlibet nō non
 homo est sor. et hoc est falsū: quia su
 um cōradictorium est uerū. aliquid
 nō non homo nō est sor. nam plato nō
 est sor. et plato est aliquid nō nō homo
 quia est homo. ergo et cetera. Et sic patet
 q̄ in cōmuni ista distributio est uera
 que i descensu sit falsa. Similiter nō
 sequitur tantum nō homo non currit.
 sor. est currens. ergo tantū nō homo
 non est sor. dato q̄ nihil preter homi
 nem currat: et omēs homines currāt.
 et sor. sit homo. Et si dicitur secundū
 hoc a termino stare immobiliter ad eū
 dem mobiliter ualeret argumentum: quia
 ab exposita ad quālibet exponētium
 ualet cōsequētia sic arguēdo tantum
 nō homo nō est homo. ergo nō homo
 nō est homo. Huic dicitur q̄ a termi
 no stante immobiliter ad eundē stantē

mobiliter respectu eiusdem uiciorum
 dem sine thegorematicū nō ualet ar
 gumentū: sed sine illo uel illis. pōt opti
 me ualere. sequitur enim necessario oīs
 homo ē animal. ergo omis homo est
 animal ab exposita ad exponētē. Et
 tamē i prima stat distributiue immobiliter
 et in secunda mobiliter. hoc quia abili
 citur ly necessario. Et si dicitur secun
 dum hoc oportet cōcedere q̄ duo si
 gna simul coniuncta faciunt uel habent
 uim immobilitandi q̄ nullum per se ha
 beret: patet de ly tantū et de ly non in
 exclusiua assignata. Huic dicitur cōn
 cédendo totum: quia dicti duo termi
 ni in uoce sic positi i tali ordine subor
 dinantur uni actui mentali immobilitati
 ri ubi diuisiu positi uel alio ordine nō
 subordinantur illi actui: sed alteri. i mō
 te uero est hoc ex libertate hominis po
 tentis componere uel diuinare ad libi
 tū ferendo actū supra multitudinē to
 tā uel in partes eius.

TAM OPVS QVOD
 a me tanto tempore pete
 batis acutissimi iuuenes
 ad optatū finem peruenit. i
 quo si qd electū aut prestantia dignū
 effeci. illud totū altissimo deo cumu
 latissime tribuatis. si quid rude uel in
 digestum imprudenter ingessi illud
 mihi oneris imponite: quāquā et hu
 manitati mee nō nihil ignoscere ad
 pspexerim q̄ frequens calculatōnum
 posteriorum utriusq̄ phie nec non
 methaphisice ac thelecrio adeo uche
 mēter ab hoc pposito diuertebatur
 deū testor et hoīes ac oēs uos cōscios
 hēnz uix aliqd oti hīs tēporibz nact.

esse potuerim. Malui tamen instantis-
simis precibus uestris aliquid etiam il-
laboratum cōferre q̄ uel arrogantiē tū
more u^o uestri negligentia reprehē-
di. Verus si quid aduersus orthodo-
xē ecclesie instituta quoq̄ mō p̄scripsi
illud totum reputo irritum et inane.
Cum me sacro sancte ecclesie correc-
tioni subiectum esse cōfitear.

Ad laudem eius que pudicissime mū-
do edidit. omnium nostrum saluato-
rem. **E**xplicunt dubia edita per
reuerendum magistrum Paulū Per-
gulesensem: quem ille cuius disposi-
tione omnes nos subiecti sumus sui
gratia et bonitate optime et beate re-
gere et conseruare dignetur.

L A V S D E O

INCIPIUNT CONSEQUEN- TIAE STRODI EOELICITER.

CONSEQVEN-
tia est illatio cōse-
quētis ex antecē-
te. **E**t q̄a poterit
aliquod cōsequēs
inferri ex antecē-
te debite u^o inde-
bite. Ideo fm hoc dicitur aliqua cōn-
bona et aliqua mala que ualeat et que
non ualeat. **C**onsequētia bona dicitur
cuius nō potest esse ita sicut adeq̄
te significat per antecēdes: quin p̄ tūc
sit ita sicut adequate significat p̄ su-
um cōsequēs. exēplū de ista cōsequē-
tia: tu es homo. ergo tu es animal cui⁹
nō potest esse ita sicut adequate
significatur per antecēdens. s. q̄ tu sis
homo: nisi fuerit ita sicut adequate si-
gnificat p̄ suū dñs. s. q̄ tu es animal.
Et ecōuerso dicit cōn- bona u^o
nō ualere quando stat sic esse sicut si
significatur adequate per antecēdes li-
cet nō sit sicut adequate significatur
p̄ dñs suū. sic de ista: tu es homo. ergo
tu sedes cuius stat sic esse: sicut adeq̄
te significat p̄ aūs. s. q̄ tu sis hō: l; non
sit ita: sicut adequate significat p̄ cō-
sequēs. s. q̄ tu sedes. stat. n. te eē hōiem
l; nō sedes. **S**ed duplex dicit cōn- bōa
quedā. n. ē cōn- bōa de forma: et quedā
de materia tantū. **C**ōsequētia bona
de forma dicit eē i cui⁹ si sic eē sicut
adequate significat per aūs intelligi-
tū: sic eē sicut adeq̄te significat p̄ dñ-
i intelligit. si q̄s. n. intelligat te eē hominē:
tūc intelligit te esse al: et iō dicit i ra-
li cōsequētia dñs eē d̄ formali intellectu

antecedentis. ¶ Sed cōsequētia bona materialis tantum dicitur cuius cōsequens non est de formali intellectu antecedentis. seruatis tamen conditionibus requisitis ad consequentiam bonam ut supra dictū ē: sicut est ista cōsequētia homo est asinus. ergo baculus stat in angulo. stat enim intelligere hominem esse asinum licet non intelligas nec cogites q̄ baculus stat in angulo. ideo patet ex dictis descriptōibus quod omnis cōsequētia bona et formalis est bona et materialis: sed nō econuerso. ¶ Pro consequētia materialibus sunt due regule. prima regula est: q̄ ex impossibili sequitur quodlibet. i. omnis consequentia cuius antecedens est impossibile est bona de materia. ¶ Secunda regula est quod necessarium sequitur ad quodlibet. i. omnis cōsequētia cuius cōsequens est necessarium est bona de materia. exēplum primum: ut homo ē asinus. ergo tu curris. exēplū secundū: ut tu sedes. ergo deus ē. ¶ Sic ergo dicebat in tractatu precedenti de hypotheticis q̄ stat conditio nālē ē uerā cuius tam ant̄ q̄ cōs sūt falsa: ut si asinus uolat asinus. h̄ alas et econuerso. stat cōditionalē ē falsam cuius tam ant̄ q̄ cōs ē uerum: ut si tu es homo: ergo sū homo: et omis cōditio nālīs uerā ē necessaria: et omis mala ē impossibilis. ¶ Similiter dicit de qualibet cōnā que nūcupat̄ propositō ratio nālīs discursus argumētatio et cōmuniter dicit̄ iproprie argumētū. exēplū ut ē de istis cōsequentiis. tu es hō ergo ego sū homo: et etiā ut tu es asinus. ergo tu non es hō. ideo dicitur q̄ sicut cōditionalis nihil pōit in esse: sic

nec aliqua cōnā et ideo concedēdo cōsequētiā nō oportet cōcedere ant̄ p̄ cōsequens eius. Similiter negādo cōnā nō oportet ant̄ nisi nōs negare: erga concedere cōnā nihil aliud ē q̄ assentire q̄ cōsequens tale inferat̄ ex tali ant̄ debite. sed negare cōnā ē dissentire q̄ tale cōs inferatur debite ex ant̄. Et tūc stat iste uersus. ¶ Ex falsis uerū: ex ueris nil nisi uerū. Modi aut̄ cōes arguendi ex hoc q̄ aliqua cōnā sit bona sunt isti.

¶ Si aliq̄ cōnā ē bona et formalis et eius antecedens ē uerum. ergo et cōsequens ē uerum.

¶ Si cōsequens est falsum. igitur et antecedens.

¶ Si aliquādo erit ita sicut significat̄ p̄ antecedens: tunc erit ita sicut significat̄ per cōs.

¶ Si aliquando non erit ita sicut significatur per cōsequens pro tunc nō erit ita sicut adequate significatur per antecedens.

¶ Si ant̄ ē cōcedendum cōs ē ab eodem concedendum.

¶ Si antecedens est negandum. igitur et antecedens.

¶ Si antecedens est possibile consequens est possibile.

¶ Si cōs ē impossibile. igit̄ et antecedens ē impossibile.

¶ Si ant̄ ē necessarium ergo et cōs est necessarium.

¶ Si cōsequens est contingens. ergo et antecedens est contingens uel impossibile.

¶ Si antecedens est pure negatiuum ergo et consequens est pure negatiuum.

Si añs ē pure affirmatiuū. g^o et añs ī
aliqua ps eius.

Si añs ē scitū. ergo et añs ē scitū.

Si añs ē dubiū. ergo et añs ē dubiū ul
scitū esse falsū.

Si añs ē dubitandū. ergo et añs non ē
ab eodem negandū.

Si añs ē negadū. añs nō est ab eodem
dubitandū.

Si aliqd añcedit ad añs. g^o illud idē añ
cedit ad añs.

Si aliquid seq^r ad añs illud idem seq^r
tur ad añs.

Si aliquid stat cum añte. ergo idē stat
cum añte.

Si aliquid repugnat añti illud idēz re
pugnat añti.

Si arguat^r ex contradictorio añtis ad
cōtradictorium añtis ī a^o ualer.

Si arguat^r ex oppoito añtis ad alterāz
pmissarū seq^r oppoitiū alterius pmi^r.

Si añs ē intellectū a te. g^o et añs ē intel
lectū a te.

Si aliqua aña ē bona. g^o o^m añtis non
pōt stare cum añte.

HABITIS ERGO MO
dis p^racris sciēdū ē q^d ī q^o
libz istorū si sūat cōtradico
riū añtis cū miori iser^r cō
sequētiā nō ualere. vñ seq^r añs ī a^o nō
ē uerū et añs ē uerū. g^o a^o nō u^ret sic
de añtis. **E**x istis regl^s p^rus posit^s de
notitia c^o bōe p^rmale possūt re^r iā colle
cte pbari. Suppo. n. q^d ēē ī descriptōe
c^o bōe sumat^r p^r re p^rincipāl^r supposita
p^r significata sic se hēre ut in tractatu
pori sumebat^r. **E**t ar^r p^r re^r sic. q^a si
nō ē uera. def^r gratia argumēti ei^o o^m
s. q^d aliq^o ē bōa et añs ē uerū et c^o nō

et cū añs sit p^ro ip^sū ē f^m. s^z cōtra. se
enī añs ē uerum et añs f^m. g^o ita ē si
cut adeq^rte significat^r p^r añs. et nō ē ita
sicut adeq^rte significatur p^r añs. g^o pōt
ēē ita sicut adeq^rte significat^r p^r añs. s^z
nō sit ita sicut adeq^rte sig^r p^r añs. g^o p^r d^r
scriptōem datā de c^o mala ipsa nō u^r.

Secūda re^r cōsili^s pbat^r. q^a dato q^d
a^o sit f^m et añs nō ē cū a sit p^ro. q^a a^o sit
ēē c^o se^r q^a añs sit uerū. et ultra añs ē
uerū et añs f^m. g^o c^o nō u^r. s^z ī pbat^r
ē ī pbatōe p^r re^r. s^z tñ seq^r ī a^o ē
bōa et añs ē uerū. g^o et añs. Nō tñ se
me^m uerbis de preterito et futuro. vñ
nō se^r ī a^o ē bōa et a^o erit uerū. igit^r et
añs. p^r añs ī a^o fuit f^m. igit^r et añs. stat
n. q^a añs ī a^o erit uerū. s^z añs nūq^o post
hoc erit uerū. et c^o. s^z bñ u^r ī istis uer
bis de p^rterito p^r futuro p^rpositis istis
cōditōibz fuit ita. erit ita. **V**ñ se^r ī a^o
ē bōa et erit ita q^a añs ei^o ē uerū. ergo
tūc erit ita q^a añs ei^o ē uerū supposita
p^rma^a significatōe termiorū et nō mu
tata. **S**il^r se fuit ita q^a añs ī a^o ē f^m
g^o tūc fuit ita q^a añs ei^o ē f^m. **T**ertia
re^r pbat^r. q^a si nō ē def^r gratia argumē
ti o^m. s. q^d añs erit ita. sicut significat^r
p^r añs. et p^r tūc nō erit ita sicut sig^r p^r a^o
et tñ ī a^o ē bōa. **S**z tūc cōtra ex p^ria
pte se^r q^d si tūc forāretur ī a^o sōm sig^r
ficādo ut nūc significat q^d tūc nō uale
ret. s^z ēē m^a et seq^r tūc ēē m^a signi
ficādo p^rse ut nūc significat. g^o nūc
nō ē bō q^d ē o^m p^r ptis. et ultia c^o t^r ex
uno p^rsupposito. s. q^d ois c^o bō est ne
cessaria et ois mala ē impossibil^r. **Q**uar
ta re^r seq^r corelarie p^r eadem me^r.
Iste tñ mo^o arguēdi nō t^r. a^o aña ē bōa
ergo qñcūq^o erit ita sicut adeq^rte sig^r
p^r a^o p^r erit ita sicut adeq^rte sig^r p^r a^o

ga stat qd nunq̄ erit ita sicut adeq̄te
 significatur p̄ aūs ut hieru es papa et
 oīs papa ē p̄sbyter. g. tu es p̄sbyter
¶ Quia reglā p̄bat supposita signi-
 ficatōe huius vocabuli cōcedendum
 .i. dignū cōcedi: et negādū. i. dignū ne-
 gari: et dubitādū dignū dubitari: et di-
 stinguēdū. i. dignū distinguī et cōsiles. Et
 cōsiliū supponit qd nihil dicat ab aliq̄
 dignū concedi: nisi sciat ab eodē esse
 uerū uel sequēs ab aliquo i obligatōne
 bñ admissio uel cōcessio. **¶** Oppoito bñ ne-
 gati. Similr qd omne negādū sit scituz
 esse falsū uel repugnās alicui bñ admissio
 uel cōcessio. **¶** Iste suppos nō possūt
 probari nisi ex cōi mō loquēdi. p̄batur
 ergo regula ista sic: qd si ipsa nō ē ue-
 ra detur oppoitū. s. qd nō ē bona et a.
 ē cōcedendū et nōs n. tūc sic aut dñs ē
 negandū aut dubitandū uel distinguē-
 dū. si negādū uel quia falsū uel quia re-
 pugnās scitū ē tale. si falsū. ergo et a.
 ē falsū p̄ fam regulā: et cū aūs sit cōce-
 dedū. ergo aūs ē sequēs ex aliquo bñ
 admissio: s. quodcūq̄ sit illd admissum
 dñs eque bñ sequit̄ ex 1. ergo pari ra-
 tōe nōs foret cōcedēdū: sicut aūs. mior
 declarat̄. poito qd a. sit aūs et b. nōs et
 bñ admissū uel cōcessū sit. c. tūc si ex. c.
 nō seq̄t̄. b. sicut. a. ergo stat eē ita sicut
 adeq̄te significat̄ p. c. s. nō sit ita sicut
 adequate significat̄ per. b. sit ergo ita
 tunc arguit̄ sic a. c. ad a. ual. 3. et. c. est
 uerū p̄ iposim: qd sicut adeq̄te sig-
 nificat̄ p̄ ipsū ita ē. g. a. ē uerū nōa tenz
 p̄ primā regulā. et ultra. a. c. ē uerū et
 b. falsū: qd nō ē sicut adequate signifi-
 cat̄ p. b. ut positiū ē. ergo ab a. ad b. nō
 ualet nōa quod ē oppositiū prime p̄is
 copulatiue. **¶** Sexta regula corclariē

p̄ eadē me. p̄t probari seu declarari.
¶ Contra istā reglā arguit̄ sic ponē-
 do qd omēs p̄pōnes scire a te esse uere
 maneāt sic scire et omēs scire ess- fal-
 se maneāt sic scire p̄ unā horā. **¶** Volo
 tamē et impono qd si aliqua p̄pō cōce-
 det̄ a te preter istā tu es hō qd ipsa sta-
 tim significet hominē ēē asinū. ita qd
 significet omēs p̄pōs cōtinue p̄ma
 solū: nisi tu cōcedas aliquā quā tūc im-
 pono significare ut prius. **¶** Iste posito
 tu scis istā nōam ēē bonā tu es hō. g.
 tu es al: qd aū casū sciuisti. g. post ca-
 sū adhuc scis: et ibi aūs ē concedēdū
 a te ut patet: qd excipit̄ in casu et 3.
 n: qd si sic cū tūc significaret hoīez ēē
 asinum seq̄t̄ qd p̄pō p̄cise significans
 hominē esse asinū ē cōcedēda a te qd
 ē incōueniēs: et p̄ hoc patz qd aliqua p̄-
 positio ē ad quā nullo mō ē respōden-
 dū. **¶** Huic p̄rio p̄t dici negādo casū
 qd ponit cōditōalem impossibilē. nō. n.
 ualet ista cōditōalis. si ista p̄pō tu es al
 concedit̄ a te: tunc ipsa significat ho-
 minē esse asinū. **¶** Et tunc eodē modo
 dico ad intellectū datū qd ista ē impos-
 sibilis: qd ly nisi in sua expōitōne inclu-
 dit cōditōalē p̄dictā. **¶** Si tamē ponat̄
 quādocūq̄ p̄ ly si admittat̄ et negat̄
 ista nōa. nōs ē concedēdū a me et qd
 eunq̄ ipsū cōcedā significat hominē
 esse asinū. ergo p̄positio significās p̄-
 cise hominē esse asinū ē concedenda
 a me qd nō dico qd ista sit concedēda
 qd erit concessa a me uel qd cōcedā ip-
 saz: sed quia ē digna cōcedi cum sit
 uera non repugnans: licet tamen nō
 debeam ipsam cōcedere p̄ ipōitōem
 impediēti. **¶** Septima regula proba-
 tur sic qd si nō ualet detur p̄positū s.

qd aīis sit possibile et dīis ipossibile: sed
 tur aīis ē possibile. ergo pōt esse sicut
 p ipsum adeq̄te significat et cuī dīis
 sit ipossibile nō pōt sic eē sicut adequa
 re significat p ipsū. g^o si aīis est pos
 sibile et dīis ipossibile nō ualet dīa. s;
 si dīis sit ppositio que non ē possibilis
 ipsum ē ipossibile. ergo a p^o ad ultimū
 si aīis ē possibile et dīis nō non ualet
 dīa quod ē oppoitum prime pārtis re
 gule. **O**ctaua regula p eadē me^a
 seq̄t corelarie ex ipsa. **N**otandū tñ
 qd nō omne possibile potest esse uerū
 aliquod enim ē possibile quod nō stat
 significando p̄cise primarie esse uerū
 sicut ista. nulla ppositio est: uel nulla p
 positio est uera. uel nulla est p̄p̄o cathego
 rica uel nulla est uniuersalis: uel nul
 la ē negatiua. **S**imilr ista omīs ppo
 sitio est negatiua. Omnis ppositio ē fal
 sa: et sic de singulis. Vnde stat aliqua
 ppositiōem esse cōtingentē ad utrū
 libet et nō stat significādo ipsā prima
 rie p̄cise esse falsam: ut ista aliqua p
 positio est: aliqua ppositio ē falsa et cō
 simile. **S**equit̄ enim formāl̄ hec est
 uera. nulla ppositio est. ergo aliqua
 ppositio est uera. et ultra. ergo aliqua
 ppositio est: et ex alia parte sequit̄. ista
 est uera que p̄cise significat qd nul
 la ppositio est. ergo nulla ppositio est.
 et sic si tal̄ ppositio esset uera: sic signifi
 cando p̄cise sequeretur cōtradictio. s. qd ali
 qua ppositio ē et nulla ppositio ē. **S**ist
 si ista p̄p̄o ē falsa. s. aliqua ppositio ē
 falsa: tunc aliqua ppositio esset falsa: qd
 ex oppoito dīis seq̄t oppoītū aīis et
 ex alia pte sequit̄ ista esset flā que p̄
 cise significat qd aliqua ppositio ē falsa
 ergo nulla ppositio ē falsa. **V**nde pa

tet qd aliqua dīa ē bona cuius aīis pōt
 esse uerū sine dīte quod probat: qd
 cum dīis et aīis sint p̄p̄ositiōes disticte
 stat unam esse uerā alia existente cor
 rupta uel non existēte. **S**imilr cōce
 ditur qd inferius potest eē sine superi
 ori. et econuerso licz non possit eē qd
 supertus sit sine inferiori nec sit dīte bo
 ne aīis uerū sine dīte. sicut in ista oīs
 ppositio ē affirmatiua. ergo nulla ē ne
 gatiua: uel omīs ppositio ē uniuersal.
 ergo aliqua ppositio non ē p̄icularis
 patet aīis posse esse uerum et dīis non
 ut dictum ē. et si tunc ponat̄ illa que
 ē aīis esse uera significādo p̄cise pri
 marie. tunc sequit̄ qd dīa non ualē: qd
 tunc sequit̄ qd dīis non ē. ergo dīa nō
 ē et per dīis non ualet. **N**ona regu
 la arguit̄ sic. qd si dīis nō sit necessari
 um poterit non esse sicut p ipsū adeq̄
 te significat. ponatur ergo qd nō sit ita
 sicut adequate significat p dīis et cū
 ita sit sicut adequate significat p aīis
 qd aīis ē necessariū. ergo dīa non ua
 let quod ē oppoītū prime partis regu
 le. **D**ecima regula corelarie sequit̄
 ex ista quia si dīis sit cōtingēs poterit
 non eē ita sicut adequate significat
 per dīis. sit ergo ita gratia argumēti
 et p aduersariū aīis ē ppositio que nō
 ē cōtingēs nec ipossibilis sequit̄ qd
 erit necessaria. ergo p priorē regulaz
 3^a tal̄ nō uel. **V**ndecima regula pbat̄
 sic: qd in dīo 3° formali dīis ē de formali
 intellectu aīis: sed i nulla pure nega
 tiua itelligit̄ affirmatiua: qd tūc nō esset
 pure negatiua ex q^o cōtrarios itellect^o
 hēret. s. affirmatiuū et negatiuū. g^o i
 n° 3° bōa et formali cuius aīis ē pure
 negatiuū 3° ē affirmatiuū. **D**uode

sequitur correlarie ex i. **N**otandum ergo quod de numero propositionum negatiuarum. **Q**uedam duntaxat pure negative sunt i. que non includunt affirmatiua aliquam: ut ista homo non est et aial non est et sic de singulis. **Q**uedam dicuntur negative implicates: ut exclusiua negativa et exceptiua negativa ex quibus potest sequi affirmatiua. saltem exponenti suarum. **S**ed contra istas regulas arguitur sic. deus est ergo deus est. i. deus est bona per regulas prius datas. scilicet quod ex impossibili sequitur quodlibet et necessarium sequitur ad quolibet modo tam antis est impossibile quod eius contrarium est necessarium. **I**tem secundo per terminas plus dicit istas equipollere necesse est esse et non possibile est non esse. ergo ab uno ad aliam ualens contra et contra et tunc una est affirmatiua et alia negativa. ergo et. ce. Item per elenchorum dicit plus quod in non facere intelligitur facere: et facere est affirmatiuum et non facere pure negatiuum. ergo in puro negatiuo intelligitur affirmatiuum cuius oppositum dicebat. Item sequitur non est ita quod nihil est. ergo aliquid est et tamen antis est pure negatiuum et contrarium pure affirmatiuum. ergo et. ce. patet contra: quia oppositum contrarium est possibile cum ante. scilicet quod nihil est et quod non est ita quod nihil sit. **A**d primum istorum dicitur quod licet i. contra teneat de materia non tamen tenet de forma. nam sicut dicebat prius ille due regule non inferunt contra et contra formale: licet ex illis inferri possit contra et contra esse bonam uel concedendam. **C**onsequenter namque formalis dicitur illa cui quod libet similis. i. in qua singuli termini communi similes habet respectus omni adinuicem dicitur esse bona de forma. quia ergo con similis contra illi date. scilicet deus non est ergo deus

est non ualet. **I**tem est non bonum ut ista forma non est ergo forma est aial non est. ergo aial est et similes. ideo illa non fuit formalis nec aliqua talis ualet de forma. **A**d secundum dicendum est ut dictum est in primo tractatu quod Aristoteles non uult illas propositiones simpliciter equi ualere: nisi cum aliquo medio affirmatiuo. Ex tunc sicut non possibile est te non currere et hec propositio tu non curris significas precise prima habet istam per contradictorio. tu curris ergo necesse est te currere hic arguitur cum medio affirmatiuo. scilicet quod i. propositioes sunt contradictorie: uel potest dici quod plus non capit ly non negative. sed infinite. ideo notandum quod contra dicitur: tunc ly non teneri negative quando uis de notata per ipsum transit in uerbum uel in totam compositionem sequetur. sed quando ly non stat infinite negat solum subiectum: uel subiecti uel predicatum uel pars predicati dum copula principalis non negat et sic ly non non dicitur negative teneri: sed infinite: ut in ista non homo currat in i. tu es non homo. **A**d tertium dico quod licet ly facere intelligatur in non facere non tamen sequitur affirmatiua intelligi in negatiua. taliter enim intellectum facere non intelligitur affirmatiue sed negative: et ideo tale facere non est affirmatiuum sed negatiuum. Ex quo sequitur quod aliquis solum uerum intelligit intelligendo hominem esse asinum et falsum intelligit intelligendo deum esse: hominem esse aial. Nullus tamen intelligit uerum intelligendo hominem esse asinum affirmatiue: nec tamen intelligendo deum esse affirmatiue. **A**d quartum dico quod de forma non ualens argumentum. Et cum dicitur oppositum contrarium non est compossibile cum ante concedo: sed hoc non arguitur contra sequentiam esse formalem: sed arguit ipsam

esse bonā: et licet oppositū dñis nō sit
cōpossibile cū autē sicut tñ adequate
significat per oppositū dñis sine repu
gnātia stat itelligi cū hoc q̄ sicut ade
quate significat per aūs intelligatur
Stat enim sine repugnātia intellige
re nihil esse intelligēdo nō esse ita qđ
nihil ē. nā sequit̄ nihil est. ergo nō est
ita q̄ aliquid ē. nec est ita qđ nihil est
sicut sequit̄. tu nō es. ergo tu nō es ho
mo nec nō homo. **T**ertiadecima re
gula demonstrat̄ sic: quia sequit̄ aūs
istius dñe ē scitū a te. ergo sicut illud
significat principaliter scis esse: et sicut
illud principaliter significat scis illā sig
ficare: et tu scis illud dñs seq̄ ex 1° aū
cedente. ergo sicut hoc dñs principaliter si
gnificat scis ipsū significare: quia si non
stat q̄ tu scias aliqd seq̄ ex itelleto a
teret quod tu nō itelligas illud quod ē
ipossibile: quia statet scire istā dñam eē
bonā. tu es homo. ergo tu es bau dñs
ē falsū: quia si nō itelligis dñs nulla potest
assignari causa qua itelligas dñam;
ergo nō scis istā eē bonam q̄ ē opposi
tū prime partis regule. **C**ōfirmatur
et hoc sic: quia facta tibi tali dñā pōri tu
intelligis respectum quē habet dñs ad
aūs ex quo itelligis et scis istā dñā; ef
se bonā: sed intellectus istius respect^o
presupponit intellectū extremorū: quia
alī statet q̄ itelligeres respectū iter
re et chimerā p̄ inter te et nō itelligi
bile. ergo tu itelligis extrema quorū
unū ē aūs et aliud ē dñs. ergo tu itelli
gis dñs. ergo sicut dñs principaliter si
gnificat itelligis ul̄ scis ipsū significa
re quod erat dñs prius illatū: et tūc ul
tra scis istā dñam eē bonam. ergo scis
quod nō pōt esse ita sicut adequate si

gnificat p̄ aūs: nisi sit ita: sicut aeq̄te
significat p̄ dñs: et scis qđ ē ita sicut
principaliter significat p̄ aūs: ut prius ē
assumptū. ergo scis q̄ est ita: sicut pri
cipaliter significat per dñs: et quātrūq̄
dñs principaliter significat scis p̄ itelligis
ipsū significare ut probatū ē. ergo tu
scis d^o. ergo d^o ē scitū a te penultima cō
sequētia tenet a descriptōe ad descri
ptum. **V**el eedē forme solēt fieri po
nendo q̄ ly esse rē suppositam principa
liter se habere cōformādo descriptōez
p̄positōis scite ad descriptōem proposi
tōis uere ul̄ false. **Q**uartadecima re
gula sequit̄ ex hac corelarie que po
test sic probari: quia si dñā ē bona et sci
ta a te esse bōa et dñs ē ab eodē nesci
tum: aūcedēs ē ab eodē nescitum: sed
si dñs ē dubium ipsū ē ab eodē nesci
rū. ergo si dñs ē dubiū aūs ē dubium
ul̄ scitum esse falsum. **N**otanter ex
go addebat̄ ad istam regulam si dñā
sciat̄ esse bona: quia stat dñāz esse bo
nam cuius aūs ē scitū a te: et dñs ē ti
bi dubium ul̄ creditum esse ipossibile
ut poito q̄ credas sor. nō eā: currat tñ
ante te ita q̄ uideas ipsū: tunc hec est
bōa dñā. Iste hō currit. ergo sor. currit
cui^o aūs ē scitum a te et dñs dubium
ul̄ creditū esse ipossibile. **S**ed con
tra istam regulā arguit̄ sic. Posito p^o
q̄ scias sor. esse unū de tribus homini
bus. s. Sorte. Platone et Cicerōe nesci
as tamē q̄s istorū sit sor. tūc facio istāz
dñam sor. est. ergo iste homo ē sor. po
sito q̄ tu scias me demonstrare solum
sor. per subiectū dñtis. et arguit̄ sic. 1°
dñā ē bona et scita a te esse bona: quia
scis bene q̄ pro eodem uerificat̄ dñs
pro quo uerificat̄ aūs et per nullam

aliā cām scis om̄am istā eē bonā. s. for.
 currit. ergo iste idē hō currit: nisi quia
 scis demonstrari p̄ subiectū om̄is solū
 idem pro quo uerificat̄ aūs. s. for. sic ē
 in proposito q̄ p̄ om̄a fuit scita a te eē
 bonā: et aūs ex casu cōstat eē scitū a
 te: et tamē cōsequens non est scitū a
 te. nā quocūq̄ istorū demonstrato du
 bitas an iste sit for. p̄ casū. **¶** Secūdo
 arguit̄ sic. si fiat ista om̄a hoc ē nō sci
 tū a te. ergo hoc ē nescitū a te. et uolo
 tā p̄ subiectū aūs q̄ p̄ subiectū om̄is
 demonstrare om̄is illud om̄e quo posito ī
 om̄a scit̄ a te esse bona cū tu scias q̄
 arguēdo ab eodē ad idē om̄a ē bōa et
 aūs ē scitū a te: et om̄s ē nescitū a te
 quod probat̄: et quero an 3° sit scitū
 a te an nescitū. si scitū et scis quod il
 lud significat precise et adequate hoc
 eē nescitū a te. ergo scis hoc eē nesci
 tū a te. argit̄ om̄s ē nescitū a te: et scis
 q̄ aūs significat precise hoc om̄s ē ne
 scitū a te. ergo scis aūs. ergo aūs ē sci
 tū a te: et om̄s ē nescitū a te ut preassū
 ptū ē. ergo seq̄r̄ int̄rū. Si dicat̄ q̄ cō
 sequēs ē nescitū: tūc sic. tu cōcedis hoc
 esse nescitū a te et nō es obligatus ad
 illud et bene respondes. ergo scis istā
 ppōem et ista ē aūs. ergo aūs ē scitū
 a te et om̄s nescitū p̄ datū. ergo et ce.
¶ Ad primū istorū argumētorum re
 spondet̄ admittēdo casū: sed nego cō
 sequentiā factā. stat enī plures esse for.
 et tamē si addat̄ ly aliquis istorū triū
 ad aūs: tunc concedo om̄am et om̄s et
 quando dicit̄ om̄s istius om̄e nō ē scitū
 a te nego. et quādo arguit̄ quocūq̄
 istorū demonstrato dubitas an iste sit
 for. quero quē istorū demonstras p̄ ly
 iste. si platonē uel ciceronē cōcedo et nō

seq̄r̄ q̄ dubitas an iste sit for. demon
 strato for. Si per ly iste demonstras so
 lum for. nego istā quocūq̄ istorū de
 monstrato dubitas an iste sit for. immo
 scio q̄ ipse ē for. dū p̄ ly ille certificet
 solū for. demonstrari. **¶** Et si arguit̄
 q̄ hoc repugnat casui: q̄a ponit̄ q̄ nō
 sciat̄ de illis tribus quis sit for. **¶** Di
 co q̄ illud non repugnat casui: q̄a pōit̄
 q̄ nesciat̄ de illis tribus quis ē for. et tū
 scio q̄ iste ē for. cum per ly iste demō
 strer̄ solū for. et nō sequit̄ scis q̄ iste ē
 for. demonstrato for. ergo scis quis est
 for. stat. n. q̄ scias for. eē se ipsū: et ipsū
 met esse for. s. nescias quis ē for. sicut
 stat q̄ scias hoc eē hoc demonstrato sa
 turno. licet nescias quis planetarū sit
 saturnus. Scire enī quis ē for. et satur
 nus nil aliū ē q̄ p̄ certā cāz noscere d̄
 monstratōe sensuāl̄ facta solum p̄ ali
 quē et ad talē q̄stionē si cōtingeret d̄
 terminatē respōdere: ut hoc qd̄ uides
 uel audis uel huiusmodi ē for. s. saturn^o
 sicut enī concedit̄ a nesciēte quis est
 saturnus q̄ saturnus ē saturnus. con
 silt̄ cōcedit̄ ab uno nesciente quis ē
 for. q̄ for. ē for. s. hoc ē for. dū modo cer
 tificet̄ solum for. demonstrari. **¶** Et
 si dicat̄ cōtra si nō certificaret̄ tibi q̄s
 demonstrer̄ non cōcederes q̄ hic es
 set for. sed ex demonstratōe non seq̄r̄
 hunc eē for. cum nō sequat̄ demon
 strato for. per ly hoc. g^o hoc ē for. g^o s.
 certificeris nō habes concedere illam;
¶ Respondeo negando om̄az et dico
 q̄ quia demonstras for. nō est totalis
 causa quare concedas istā ppōem sed
 q̄a scio for. eē: et tūc scio istā ppōem
 hoc ē for. significare p̄ci^o q̄ hoc ē for.
¶ Ad s̄m argumētum cōi una potest

responderi qñ ponitur q per utranq
subiectū demōstret 5° nego casū: q
ps p pōis nō pōt p toto supōere cui⁹
ē ps nec pōt ipsū demōstrare. **E**t si di
catur q ly hoc ē uox significatiua ad
p'acitū. q^o p ly hoc possū demōstrare
quicqd placet mihi negat^r nōa. S3 seq
tur q per ly hoc possū demōstrare s3
placitū quicqd ē possibile ipsū signifi
care demōstrando. **S**ed tunc dicit^r
fm istam uia3 q nō ē possibile sic par
tem supponere p suo toto cuius ipsa
ē pars: q tunc eque cito intelligeret^r
ps et rotum et subiectū et predicatū3
quod ē falsū: q natura^r intellectus to
tus presupponit intellectū partis p par
tiū. intellectus enī cōpōitus p supōit
intellectū simpliciū: et de hoc tamē sit
sicut eē pōt ad presens: q an illud sit
uerū an nō dicit^r in tractatu insolubi
lium. dico ergo hic secundū istam uia
q esset cōcedenda ista p pō que pone
bat^r pro ante: et ista ē scita. Verū tamē
nego q aīis illi⁹ nō sit scitū a me: qā
illud nō cū nō sit intelligibile ipsū3 nō
ē p pō. ergo nō est nōs. ergo seq^r ex i^o
q n^o sit nō nōs nihil ē a^o et sic aīis nō
ē scitum. **M**ultis aliis modis secundū
diuerfas uias pōt ad illud responderi:
sed qā iste ē facili⁹ ad presens sufficit
ad propositū donec uia ueram ad tā
lia respondēdi in tractatu de insolubi
libus clarius perscrutet^r. **Q**uintade
cia 1° sic ostēdit^r. sit a. et nōs. b. tunc sic
. b. ē negandū. ergo u^o ē scitum eē fal
sum p repugnās. si primo modo et sci
tur quod falsum nō sequit^r nisi ex fal
so: et nōa ē bona. ergo scit^r . a. esse falsū
ergo qua ratōne. b. ē negandū: simi
liter et a. Si autē. b. scit^r . esse repugnās

alicui admissio u^o huiusmodi: tunc cu3
scitur q. b. ē de intellectu. a. qā scit^r cō
sequētia ab. a. ad. b. esse formalis. ergo
. a. ē eidem repugnans. ergo pari ratio
ne negandū. ergo aīis ē negandū.
ergo nō dubitandū quod erat assump
tu3. **V**l sic et breuius. si nōs ē negādū
ergo et aīis ē negandū. nōa tenet p
sextam regulam. ergo non ē ab eodē
dubitandū. quod ē opōitū3 minoris
in regula. **S**extadecima regula pro
bat^r simil^r ut supra: sed i^o nōa non u3
sic arguendo. talis nōa ē scita a te esse
bona et aīis ē tibi dubium. ergo nōs nō
ē a te negandū: ut depoita tibi hac
p pōe. papa sedet et admissa et notum
ē hanc nōam scitam esse bonam a te
papa sedet. ergo papa sedet: et aīis ē ti
bi dubium et tamē nōs ē a te negan
dum: quia depoitum. **S**ed cōtra istā
regulam arguit^r sic. ponat^r q nullus
rex sedeat et credat for. sine hesitatio
ne q rex sedeat quem sciat plato sic
credere. dubitet tamē plato an rex se
deat an nō supposito isto modo argu
endi u^o loquendi de scientia cōtingē
tium q scire tale sit sine hesitatioe cre
dere cū hoc q ita sit ex parte rei: nō
sic frantibus fiat nōa ista. Sor. credit si
ne hesitatioe q rex sedet: et ita ē qd
rex sed3. q^o for. scit q rex sed3. tūc ista
nōa ē scita a platone esse bona ut sup
ponit^r et aīis ē sibi dubium et dubitā
dum: quia nescit an sit uerū3 u^o falsū
et cōsiderat de i^o nec credit istā copu
latiua sine hesitatioe esse ueram nec
etiam credit esse falsam: et tamē nōs
ē ab eodem negādū: qā repugnat cō
sui. u^o ponaris tu in loco platonis et si
et melius. **R**espōdeo p^orio de plone

dubitando an istud. s. for. scit regē se
dere sit a platone negandū: qā dubito
an sit sibi positum. q. nullus rex sedeat
an non. si nō dico q. ista nō ē ab eodē
negāda: sed dubitāda. si sic. nego q. a.
sit a platone dubitandū: qā dico q. licet
sit sibi dubiū: ē tamē ab eodē negādū
qā repugnat casui. ¶ Et sic dico etia
de me qā dū ponit mibi ille casus ne
go q. aūs illud sit dubitandū a me. cō
cedo tamē q. ē mibi dubium: l. concede
dam illam nullus rex sedet qūcūq. p
ponit qā sequēs. est enī ps. copulatio
que ē casus: et licet cōcedā mibi dubi
um dū modo sequat ex casu non est
inconueniēs. si tamē arguit de for. qd
illud aūs ē ab eodē dubitandū et aūs
negandū. nego utrunq. primo nego
primum: qā neutra pars aūcedētis est
mibi dubia p. casum: et nego secundū
qā nō sufficit ad hoc ut aliquod sit ne
gandū quod sit falsum et imprinens:
sed quod sciat esse tale quācūq. nō
nō sciat a for. illud esse. s. for. scit rege
sedere et ce. Et si querat quā sit re
spondendū a for. ad illud aūs et aūs. di
co q. credendo nec tamē cōcedendo
nec negādo nec dubitādo: ut patebit
diffusius in obligatōibus. ¶ Decima
septima regula declarata fuit in decla
ratione sexte p. quinte. ¶ Ex eadem seq
tur corollarie. xviii. Ex quibus elicitur
q. in qualz dīa mediū nō uariatis qū
arguit a primo ad ultimū si dīa iter
medie sint bone et formales: et qd cō
sequentia ultima cōposita sit ex prio
ante et ultimo dīa ē bona et forma.
ut ex. a. seqt. b. et ex. b. seqt. c. et ex. c.
seqt. d. et ex. d. seqt. e. et ex. e. seqt. f. tūc cō
sequentia ē simplr bona ab. a. ad. f. et

dicunt media cōtinuā uel non uariata
cū nihil plus sumit in ante sequentis
dīa q. fuit dīs precedētis dīa. ¶ Con
tra istā regulam sic arguit cōiter: qā
capta ista propōe filius ē sequit q. su
us pater ē et ex ista sequit q. suus fi
lius ē. ergo de primo ad ultimū per re
gulam sequit. filius ē. ergo suus filius
ē quod ē falsum. ¶ Respondet q. ista
nō tenet i. relatiuis uniuersalr nisi cō
rinue remaneat relatō ad idem qualr
nō ē i. propōito. ¶ Decimanona regula
probat sic. sit. a. aūs et. b. dīs. c. compos
sibile stans cū. a. tunc. si. c. nō ē cōpos
sibile cū. b. contra. c. ē cōpossibilr cum. a.
ergo stant simul esse sicut p. ambo si
gnificat. ponat tūc q. ita sit et argui
tur scitā ē sicut adequate per. a. sig
ficat et. b. sequit ex. a. p. ipotesim. ergo
ita ē sicut per. b. significat adequate
et ita ē sicut per. c. significat adequā
te ut positum ē. ergo. c. et. b. sunt cōpos
sibilia. ergo. c. stat cū. b. quod erat pbā
dū. ¶ Ex i. regula sequit immediate
xx. per eadez me. sed modus argu
endi non ualeat. si ista dīa ē bona ergo
quicquid stat cū ante stat cū dīa: qā
de isto dīa uniuersali sequit sua pti
cularis. s. q. aliquid stat cum ante cui
oppositum forte ē possibile cū hoc qd
illa dīa sit bona. stat enim q. aūs ista
sit impossibile: et tunc cū ipso nihil po
terit stare. i. esse cōpossibile uel stat qd
non sint plres propōitōes q. aūs et dīa
¶ Sed cōtra istā regulā pōt sic argui
faciendo istam dīam. b. lignum corru
pebat. ergo impossibile ē illud ēē. hec
dīa ē bona ut patet et cū ante stat i.
q. aliquod aīal currit: et illa p. pōt nō stat
cū dīa: qā illa nō ē possibilr aliquod aī

currit et impossibile ē illud esse. Huic
pōt dici sicut in p̄xia p̄cedenti q̄ si re
latiū cōtinue referat eodem mō ad
idē cōcedēdū esset illud bene stare q̄
aliquod aīal currit et impossibile est il
lud esse demonstrando lignū ul' referē
do lignū corruptū. sed si uariat relatō
non oportet tenere per regulam. **S**3
cōtra aliqua ē uniuersalis cuius cuili
bet subiecti supposito correspōdet cer
ta singlis cū quarū qualz stat p̄pō ali
qua que nō stat cū ista uniuersali. g.
regla falsa. nōa tenet q̄a ille singlares
sufficiēter numerate sunt aīis ad istā
uniuersalē cū quibz stat una p̄pō que
nō stat cū uniuersali. ergo in nōa bōa
aliquid stat cū aīte quod nō stat cum
nōre quod ē o^m regu^e. aīis p̄bat et ca
pio istam p̄pōsitiōē. Aliqs hō ē modo
ista nō stat cū hac uniuersali quilibet
homo ē ille nec cū ista nullus hō ē ille
cum quarū tamē singularibus oībus
stat ista p̄pōsitiō et ē cōpossibilis et ē
uera. **R**espondet q̄ l3 stet cū omni
bus singularibus diuisim nō tamē cō
iunctim. quod requirē tamen ad hoc
quod improbaret reglā l3 ille sint ue
re aliqs homo ē. et iste hō est ille. similr
aliqs hō ē et iste hō ē ille. similr tamē ca
piēdo singlares hec ē falsa. aliqs hō ē
et iste hō ē iste. et iste hō ē ille demon
strando aliū. et similr dicit de alia uni
uersali. n^o pōt dici q̄ singlares q̄ sic
capiunt diuisim nō sūt singlares i^o
uniuersalis: quia continue uariantur
predicata p̄pter diuersas relatōnem
Vigesima prima regula sic ostēdi
tur. sit a. aīis et b. nōis. c. o^m nōis. d. op
positū aīis. tunc si ab. a. ad. b. sit 3^a bo
na era. c. ad. d. mala stet gratia argu

mēti q̄ sit sicut significat adequate
per. c. cum hoc q̄ nō sit ita sicut adeq̄
te significat per. d. tunc nō ē ita sicut
adequate significat per. d. quod ē cō
tradictoriū. a. p̄ ipothetim. ergo ita ē si
cut adequate significat per. a. et ex a^a
p̄te ita ē sicut adequate significat p̄
c. quod ē oppositū. b. ergo nō ē ita sicut
adequate significat per. b. et cum ita
sit sicut adequate significat per. a. se
quit q̄ ex. a. nō sequit. b. q̄ ē oppositū
prius assumpti. **I**te similr p̄bat re^a
sequēs. s. xxiij. que ē una de utilimis p̄
manifestatōne nōarū et filiorum. **S**3
nō sequit ista nōa ē bona. ergo ex con
tradictorio nōis sequit contradicto
riū aīis: ul' ex opposito cōclusionis cū
altera p̄missarū inferit oppositum al
terius p̄missae. stat enī cum hoc q̄ i^a
nōa sit bona et q̄ nulla p̄pō habet cō
tradictoriū. **S**ed cōtra illam arguit
sic ex hoc. a. seqt hoc. b. et. c. ē cōtradic
toriū. b. et. d. ē contradictorium. a. ex q̄
nō ualet arguēdo ab hoc. c. quod ē cō
tradictoriū istius. b. ad hoc. d. quod ē cō
tradictoriū huius. a. ergo regula falsa
nōa tenet: et ponat q̄ a. sit tu es homo
et. b. i^a. tu nō es asin^o. et. c. i^a. tu es asin^o
et. d. ista tu nō es homo. isto posito patz
totū p̄ter ultimam particulam que
sic probat. nam ex. c. sequit. a. sed. d. ē
cōtradictoriū. a. ergo. d. repugnat. c. nōa
tenet de se ut patet: et p̄ nōis si. d. repu
gnat. c. d. nō sequit ex. c. quod erat pro
bandū. et p̄bat assumptū q̄ ex. c. se^a
a. nam sequit tu es asin^o. ergo tu es
nōa tenet a terrio adiacente ad secun
dum adiacēs: et ultra tu es. ergo tu es
tu. tenet nōa: q̄a oppositum nōis repu
gnat aīis: et ultra tu es tu. ergo tu es
k i i

iste homo demonstrato te. t³ ab uno
 couertibili ad aliud: et ultra. tu es i^o hō
 ergo tu es homo. patz dīa ab inferiori
 ad suum supius. ideo bene sequit^r tu
 es asinus. ergo tu es hō. **R**esponde
 tur breuiter q^d ex. c. sequit^r. d. et q^d ar
 guitur q^d d. repugnat. c. ergo nō seq^r
 ad idē: dīa negat^r. unde uniuersaliter
 dicit^r q^d impossibile icludes cōtradicti
 onē cuiuslibet alteri p^oponi repugnat et
 quālibet infert: sicut ex tali sor. differt
 ab ente sequit^r q^d baculus stat in an
 gulo et eidē repugnat ut patet. b. n. m.
 sequit^r sor differt ab ente. g^o sor. est et
 idem sor. nō ē. et seq^r sor. ē et sor. non
 ē. ergo sor. ē baculus stat in angulo
 et sor. nō ē tenet dīa. nam prima pars
 copulatiue dītis sequit^r ex prima pte
 aūtis: ut a parte disiunctiue ad totā dis
 iunctiuā: et secūda sequit^r ex secūda:
 ut ab eodē ad idē. ergo totū dīs seq^r
 ex toto aūtē: et ex toto dīte sequit^r q^d
 baculus stat in angulo arguendo a
 disiunctiua cū cōtradictorio prime p^ois
 ad aliā partē. ergo a primo ad ultimū
 sequit^r sor. differt ab ente. ergo bacu
 lus stat in angulo: et dīs tū repugnat
 aūtē: q^d eius oppoīta sequit^r ex aūtē p
 eadem media quibus ipsū sequebat^r.
Concedant^r ergo tales esse possi
 biles. si tu scis te ēē lapidē tu nō scis te
 esse lapidē: et a. cōtradit. b. et ecōuerso
 et tamē si a. ē uerum. b. ē uerum. signi
 ficando primarie precise: ut sit a. illud
 b. ē uerum: et b. illud nullū. b. ē uerū
 tunc arguit^r si a. ē uerum. ergo suū
 adequatum significatū ē uerū: sed a.
 significat precise q^d b. ē uerū. ergo b. ē
 uerū. g^o si a. ē uerū b. ē uerū. Et sic cō
 cedit^r q^d si sum asinus sum homo: et

si sum asinus non suū homo et confu
 miles. **V**igilia tertia r^o sic oūdit^r. si
 dīs nō ē intellectū a te. ergo nec dīa
 ē intellecta a te. dīa t³: quia intellectus
 compositi presupponit intellectū sim
 plicium cōponentiū ut prius diceba
 tur. Et si dīa nō ē intellecta a te. ergo
 nō scis q^d ista sit bona quod ē oppoītū
 prime partis. **C**ōfirmat^r quia si nō
 intelligis cōsequēs. ergo dīs nil tibi si
 gnicat. ergo non ē tibi p^opositio: sed quod
 nō ē tibi propositio non scis sequi ex
 p^opositione intellecta a te. ergo nescis
 illud cōsequēs sequi ex isto aūtē itel
 lecto a te. **S**ed contra fiat ista conse
 quentia. tu nō intelligis a. et a. ē. ergo
 ē unum non intellectum a te. si quera
 tur quid ē a. sit a. una littera non intel
 ligis sicut i rei ueritate ē: tunc tu scis
 istam cōsequentiaē esse bonam: quia
 arguitur a negatiua de predicato fini
 to ad affirmatiuam de predicato infi
 nito cum cōstantia subiecti et intelli
 gis aūt ut patet. nam si proponat^r tibi
 illud antecedens tu nō intelligis a. tu
 concederes illud bene respondendo:
 sed non intelligis dīs: quia non intel
 ligis subiectum. s. hanc litteram a. nec
 predicatum: quia tunc per predicatū
 tu intelligeres nō intellectū a te. dīs ē
 f^m: q^d solū intelligis id q^d intelligit^r a te:
 g^o solū intelligis intellectū g^o si intelligis
 nō intellectū a te: **H**uic respondet^r
 cōiter q^d ego intelligo nō intellectū a
 me: et q^d aliquid significat q^d nullus i
 telligit u^o nihil significat et similia. S³
 talia sunt absurda nulla ratōne cogē
 te concedere. Ideo respondeo aliter cō
 cedendo cōsequētiā factam: sed cuz
 ponit^r q^d a. sit littera non intelligibilis

nego casum. nā dico q̄ omnis littera
 cum sit representatiua suimet ē intel
 ligibilis ut dicebat in primo tractatu
 presentis operis: uolo tamē q̄ non sit
 significatiua ul' sit nō intelligibilis p
 alia re a se ipsa ul' sibi simili sicut nec
 littere sunt: et tunc ego dico q̄ intelli
 go nō prioris cōte et subiectū: ut iā di
 ctum ē et etiam predicatū: q̄a per pre
 dicatum dico q̄ nō intelligo nō intelle
 ctum a me: sed intelligo intellectū a
 me negatiue ul' priuatiue quod sumo
 pro eodem ut dicebat in demonstratio
 ne undecime regule. **V**igesima q̄r
 ra et ultima regula p̄batur sic: sit a. ut
 prius aūis et b. cōsequēs: tunc sit c. op
 positum. b. q̄ sit c. pōt stare cū a. ponat i
 esse. et habetur q̄ tam a. q̄ c. sunt uerā
 et cum ab a. ad b. ualeat cōsequētia seq
 tur q̄ b. ē uerū: et c. ē uerum per prius
 positum. ergo duo cōtradictoria inuicē
 contradicentia sunt simul uera quod
 ē impossibile nec intellectus accipit: s̄
 licet nunq̄ contradictorium cōtis cō
 sequentiē bone fiet cū aūte nō tamē
 oportet q̄ semper oppositum cōsequē
 tis repugnet aūti. multe enim p̄positi
 ones non stant simul nec repugnant
 ut iste. tu non es albus et nihil ē i' sūt
 repugnātia ex quorū uno formalr se
 quit' contradictorium alterius: ut tu
 sedes et tu stas nunquā tamen repu
 gnāt due negatiue pure stat. g^o duo
 conuertibilia repugnare: ut tantū pa
 ter ē: et tantum pater ē. nā ex uno se
 quit' oppositum alterius. nam si tātū
 pater ē: non tantū pater ē ut patet. nā
 si tantū pater ē: pater est: et si pater ē
 filius ul' filia ē: et si filius ul' filia ē. g^o
 aliud a patre ē. ergo nō tantū pater ē

imo sophistice pōt concedi q̄ eadem
 propositō sibi met repugnet: sicut seq̄r
 ex ipsa. sequitur oppositum sui ipsius
 ut ex ista tantum pater ē. sequit' suū
 oppositum non tantū pater ē. ergo si
 bi repugnat. nec oportet repugnātiā
 duo opposita distincta pro extremis exi
 gere. sufficit enī de uno dūmodo ad
 idem fuerit diuersi respectus: sicut re
 spectu eiusdem unum ē percutiēs et
 percussus ul' repugnare sibi ipsi pōt
 dici respectu ad repugnātes propositō
 nes ad eas sequentes. cōcedit' ergo i
 casu q̄ ex a. sequit' b. et tū cōradicto
 rium. b. cōuertit' cū a.

NIAS REGVLAS GE
 nerales ponit Aristoteles
 secūdo peryerminias. scab
 affirmatiua d' predicato i
 finito sequit' negatiua de predicato fi
 nito et conuerso cū cōstantia subiec
 ti similr ab affirmatiua de predicato
 priuato sequit' affirmatiua de predica
 to infinito: sed nō cōuerso. Sed ex af
 firmatiua de predicato finito sequit'
 negatiua de predicato infinito et cō
 uerso cū cōstantia subiecti que sic re
 nent per hoc principiū. s. de quolibz di
 citur alterum contradictoriorum icō
 plexorum: et de nullo ambo eorū si
 mul. **E**t probat' prima regula et se
 quens ut si nō sequit' hoc ē non a. er
 go si ē a. fiet tūc oppositū. s. q̄ hoc ē nō
 a. et tamen hoc ē a. et sic duo cōtradi
 ctoria incōplexa predicarēt de ly hoc
 quod ē contra primum principium.

Item si non uis tal' cōsequētia hoc nō
 ē a. et hoc ē aliquid. ergo hoc ē non a.
 stabit igit' oppositū cōtis cū aūte. s. qd'
 hoc ē aliquid quod nec ē a. nec non a.

k i i i i

et sic de ly hoc diceret nullum contra
dictoriorum incoplexorum quod est con
tra primum principium. **I**tem secun
da regula probat ex descriptione ter
mini priuatiui: ut cecū est tale quod non est
uidens: sed fuit autem natum naturaliter ui
dere: licet non possit nec poterit natura
liter uidere. sic ergo sequitur hoc est cecū
uel iniustum. ergo hoc non est uidens uel
non iustum. sed non sequitur hoc est non
iustum demonstrando asinum uel non
uidens demonstrando lapidem. ergo
hoc est iniustum uel illud est cecū. et hoc
est quod dicit philosophus in predica
mentis. scilicet quod priuatiue opposita differunt
a contradictione opponentis: quia priua
tium licet significet habitum sui po
sitiui: negatiue tamen connotat aptitu
dinem ad ipsum. ideo dicit quod opposita
priuatiue habent fieri circa idem sub
iectum specie. **T**ertia regula proba
tur: quia si non sequitur hoc est iustum.
ergo hoc est non iustum. deinde ergo op
positum. scilicet hoc est iustum et hoc est non
iustum: et sic duo contradictoria incō
plexa predicabuntur de ly hoc: et per con
sequens de eodem quod est contra pri
mum principium. **C**ontra illas regu
las posset obici primo nanque probatur
illud non esse primum principium. scilicet de
quolibet dicitur alterum. et ce. stat enim utramque
quod istarum esse falsam. tu es currens: et
tu es non currens: propterea quod tu non sis. sic
ut etiam falsum est quod tu sis homo aut non
homo. Similiter falsum est quod hoc instans
quod est presens fuit accidens uel non ac
cidens et quod ipsum erit substantia uel
non substantia. **I**tem sicut isti termi
ni homo et non homo sunt contradic
toria incoplexa. sic isti termini homines

et non homines et manifestum est quod ali
qua sunt que nec sunt homines nec non
homines: ut homo et asinus et huius
modi. Iste est terminus homo et asinus
contradicit incoplexe huic non homo
et asinus et nullus istorum dicitur
de te. **I**sta enim est falsa. tu es homo
et asinus. **S**imiliter ista tu es non ho
mo et asinus. **I**tem capto uno corpore
cuius una medietas sit summe alba: et
alia summe nigra. arguitur sic hoc al
bum et hoc nigrum sunt totum demonstra
do istas duas medietates in antequam
album et nigrum sunt hoc totum. ergo al
bum et non album sunt hoc totum. tenet con
sequentia: quia iste terminus non album
est superior ad ly nigrum: et ultra con
uertendo simpliciter sequitur quod hoc totum
est album et non album. et album et non al
bum sunt contradictoria incoplexa. ex
ergo de eodem predicantur duo contradi
ctoria incoplexa. **E**t similiter potest argui con
tra illud dictum de priuatiue oppositis per
bando quod idem animal sit rationale et irra
tionale corruptibile et incorruptibile
diuisibile et indiuisibile et signo animal
hominem. tunc etiam eius signo que
sit. a. et eius corpus uel materiam que
sit. b. tunc a. et b. sunt hoc animal: quia
totum est sue partes: et a. est indiuisibile siue
incorruptibile et rationale et b. est diuisi
bile corruptibile et irrationale. ergo ra
tionale et irrationale corruptibile et i
ncorruptibile diuisibile et indiuisibile
sunt hoc animal. ergo per conuersi
onem sequitur conclusio preposita. **I**tem
si priuatiue opposita connotarent ha
bitudinem ad habitum suum. ergo tales
esset falsae. deus est incorruptibilis. celum
est incorruptibile. punctus est indiuisi

bilis et cōsimiles. **I**tem posito q̄ eruan-
tur oculi sor. tunc sor. ē cecus: et tamē
nō ē aptus natus ad uidendū: q̄a nul-
lo modo pōt uidere uel si ē aptus talis
aptitudo esset frustra quoniā ad finē
nō pōt deduci. **I**tem sequit̄ prima
causa ē infiniti uigoris. ergo est finiti
uigoris: quia infinitū quodlibz finitū
includit. ergo iste terminus infinitū nō
habet semp negatōem sui habitus. s. finiti
et opponit̄ sibi priuatiue. ergo p̄
us dictū falsū ē. ex q̄bz apparet regl̄as
dictas improbari. **A**d primū istorū
pōt uno mō dici cōcedendo q̄ si non
sū. sum non currens. et non seq̄t̄ ego
sum: sicut nō sequit̄ sum mortuus. et
go ego sū sic ex illa sū nō currens nō
sequit̄ me esse. Ista autē responsiōne
ut ē determinatū alibi nō reputo esse
cōuenientem. **I**deo dicit̄ q̄ illud as-
sumptū sic debet intelligi d̄ quolibet
termino simplici singularis numeri si
gnificāte uel supponēte pro aliq̄ qd̄
ē pōt uere predicari cū uerbo de pre-
senti unū cōtradicōriū icōplexorū
et de nullo termino predicant̄ ambo
simul diuisi. per quē intellectum patz
responsio ad primū argumētum. q̄a
posito q̄ nō sum: tūc iste termin⁹ ego
nō supponit̄ p̄ aliquo qd̄ sit. id nō seq̄t̄
alterū cōtradicōriū affirmati de
isto. Similr ad secūdū pōt dici uno mō
cōcedēdo q̄ isti sint nō homines: et tū
nō seq̄t̄. g. q̄z istorū ē nō hō: s. sequi-
tur e. i. negatiuis nō tū t̄z argumen-
tū a p̄ri ad singulare: sicut nō seq̄t̄ isti
nō currūt. g. n. istorū currūt: nisi q̄s po-
neret differētiā iter tales isti nō currūt
et nō isti currūt. **A**lt̄ pōt dici q̄ re^a i-
telligit de cōtradicōriis icōplexis sin-

gularis numeri uel dicit̄ q̄ tales p̄ris
numeri nō dicunt̄ cōtradicōria incō-
plexa: Et similr dicit̄ ad argumētū se-
quēs q̄ illi termini cōpositi nō dicunt̄
cōtradicōria icōplexa: q̄a non sunt ter-
mini simplices: nec termini quorum
unus sit determinatio alterius. uel etiā
pōt cōcedi i^a de copulato extremo et
tunc negatur i^a d̄ ergo tu es non ho-
mo: quia licet teneat talis dīa affirma-
tiue a toto copulato ad eius simplices
terminum: nō tamen a toto copulato
negatiue. **A**d s. sequēs d̄z negari q̄
i^a medietates sint isti: totū et negat̄
q̄ totū ē sue ptes. cōcedo tū q̄ de int̄-
tione p̄ri p̄rio physicorū fuerat q̄ to^m
cōponit̄ ex suis p̄tibz. tenēdo tamē
aliā uia pōt negari q̄ generaliter a to-
to copulato ad terminū simplicem uel
argumentum. licet quandoq̄ teneat
gratia materie p̄ minorū. **T**ūc ad
obiecta de priuatiuis dico concedēdo
omnes istas propōitiōnes esse falsas si
ly in teneat priuatiue. si tū teneat nega-
tiue p̄ri: sicut ē cōis modus rōdēdi cō-
cedēdo istas. et hoc mō cōiter dicitur
q̄ quelz medietas ē inēqualis suo toti
et hoc ē de int̄tōe p̄ri ut satis pz. S. q̄
ponit̄ q̄ extrahant̄ oculi sor. dico q̄
sor. ē aptus natus ad uidēdū nō q̄ ipse
possit uidere: sed q̄ ipse ē hō cui natu-
ralr inē uidere. Et cū dicit̄ q̄ tal̄ apti-
tudo eēt frustra: quia nō ducere^r ad
actū. negat̄ dīa sicut nō seq̄t̄. i. lapis
nō descendit. g. nō ē sibi naturale qd̄
descēdat. uel ille ignis nō cōburit demō
strādo ignem qui est in cōcauo orbis
lune. ergo naturalitas sibi cōburendi
est frustra de isto tamen tractare nō
p̄tinet ad propōitū. **P**ōt ita breuiter

respondere quod naturaliter forte uidere: quia uidere inest homini a tota specie. capitur tamen uidere non pro actu tantum uidendi sed pro uisuius: quia ibi uisuius non capitur actualiter pro uidente. quia uidens et cecum non sunt priuatiue opposita: quia animal dormiens non est uidens neque cecum sed uisuum et cecum. **Q**uod aliud de infinito dico quod non opponitur priuatiue ad ly finitum nisi per additionem exclusionis: ut illud dicitur uigoris infiniti quod est tantum, uigoris quocumque finitum demonstrato et non solum tantum uigoris sed maioris. Posset tamen probabiliter adungi regulis prepositis. scilicet regula que dicitur ab affirmatiua de predicato infinito quod tenet in terminis relatiuis: sicut sunt isti termini non homo et non aliter non tenet in relatiuis egrediens ut concedendum negandum iniustum iustum et est tenet fortissimum cum predicatum ponitur post uerbum principale et non a parte ante ad uerbum. id est a parte subiecti. Vnde non sequitur tu homo non es et tu es. ergo tu es non homo.

Capitulum de specialibus regulis.

MODUS VIDENDI

Modus est de specialibus regulis concernentibus habitudinem terminorum ad inuicem;

Pro quo sciendum est quod quibuscumque duobus terminis demonstratis: uel sunt sibi inuicem pertinentes uel impertinentes. **I**mpertinentes sunt quorum unus de alio indifferenter potest affirmari uel negari supposito non corrupto: ut ly album et ly homo. **S**ed pertinentes sunt duplices uel quia sunt disparati ita quod nullus de altero potest uere affirmatiue predicari: ut homo et asinus. **V**el sunt pertinentes sequela ita quod pro-

in qua ponitur unus est illatiua prepositio nis in qua ponitur alter. Et illa est duplex uel ex una inferitur alia et econtrario sic et non econtrario. Et utraque pars diuiditur que uel mutuo se inferunt respectu cuiuscumque uerbi et temporis seruata congruitate intellectus uel solum mediante hoc uerbo est. Si primo modo formaliter sic dicuntur termini conuertibiles simpliciter. Si secundo modo formaliter et istorum quilibet exigit obliquum alterius in diffinitione alterius. et sic dicuntur termini relatiui ut pater et filius et similiter ex altera parte. Si ex uno termino inferatur alter et non econtra solum cum hoc uerbo est. sic terminis a quo non conuertitur subalternandi dicitur prior: alter posterior. Sicut ly duo est posterior ad ly unum: et sicut ly homo ad ly non homo. Sequitur enim duo homines sunt hic. ergo unus homo est hic: et non econtrario. **S**imiliter si homo est hic. non homo est hic et non econtrario. Si enim homo est hic pars hominis est hic. Si tamen ex uno termino formaliter inferatur alter. et tamen econtrario respectu cuiuscumque uerbi tam a parte subiecti quam a parte predicatorum in recto terminus inferens dicitur inferior et illatiuus dicitur superior de quibus datur ista regula. Ab inferiori ad suum superius sine aliquo deinde habente uim negationis nec confundendi preposita que fundatur super multa dicta Porphyrii et Aristotelis. scilicet de quocumque dicitur inferior ut species de eodem dicitur superior ut genus. **I**tem philosophus in predicamentis dicit: quod alterum de altero predicatur: ut de subiecto. id est inferiori quicquid de illo quod predicatur dicitur et de isto quod subicitur quod intelligitur de directa pre-

dicatōne. **I**tem confirmat regula
p ratōem sic sita. superius et. b. inferi
us: tunc sic antecedens alicuius dīe
ubi nō ē dictō habēs uim confundēdi
uerificat pro aliquo supposito ipsius
.b. cum idem sit suppositum. a. sequit
pari ratōe q dñs ratione supposita.
esset etiam uerum et super hac reglā
fundat sillogismus: qui uocat expo
sitorius cuius premissae sūt mere sim
plices cum quibus habet omnis indis
finita p particularis resolui. ut hoc cur
rit: et hoc ē homo. ergo homo currit:
et sicut in tertia ita et in prima figu
ra: ut hoc ē currens: et homo ē hoc. er
go homo ē currens: et sicut i prima et
in secunda: et hoc ē quod dicit philoso
phus secūdo priorū q medio existen
te hoc aliquid. i. pronomine demōstra
tiuō necesse ē extrema cōiungi. i. cōstit
tuere cōclusionē. Et nota q similr est
sillogismus resolutori negatiuus ut
hoc non currit et hoc ē homo. ergo ho
mo nō currit. **E**t notandū q in om
ni tali sillogismo oportet q solūmodo
illud quod demonstrat in maiori de
monstret in minori: et sic iste modus
sillogizandi tenet ab inferiori ad suū
superius sine negatōe et sine termi
no cōfūdēte. S; iste mod⁹ negatiuus
tenet p istā regulā ab inferiori ad su
um superius cū negatōe postposita in
feriori et superiori cū debita cōstātia
superioris de inferiori. Similr tenet cū
quacunq; dictōne hūte uī cōfundēdi
postposita. Et dicit dictio habens uim
cōfundēdi uē negatōis que cum p
ponitur dictioni facit eius suppositio
nem mutare cuius sūt signa distribu
tiua: et differt aliud et non idē q sicut

comparatiuus gradus: superlatiui i
cipit definit dictōnes exclusiue excep
tiue modales et omnes termini offici
abiles: cuiusmodi sunt scire dubitare
uelle promittere apparere nota cōditi
onalis et cetera dictōnes significātes
actus mētales uē officium mētis quo
modo mutet suppositō termini
Quid sit suppositō uē quid sit termi
num cōfundere dicit i tractu sequē
ti: et sicut dictum ē cū negatōe ppo
sita termino inferiori non ualet dñā ut
sic arguendo. tu non es sor. et sor. ē ali
quis homo. ergo tu non es aliquis ho
mo. sicut notū est dñā ab inferiori ad su
ū superius cū distributōe superioris
et inferioris pcedentis. Vnde nō seqt
Omnis homo currit. omnis homo est
animal ergo omne animal currit nō
sequit quilibet filius istius animalis ē
asinus demonstrando asinum: et hoc ē
aliquod animal ergo quilibz filius ali
cuius animalis ē asinus. **S**imiliter nō
seqt quelz singularis istius uniuersalis
ē uera. i. ē aliqua uniuersalis q quelbz
singularis alicui⁹ uniuersalis ē uera. Sicut
nō se⁹ tu es cōpositus ex oībus ptribus
tui: et tu es aliquis hō. g. tu es cōposit⁹
ex oībus ptribus alicuius hoīs. qū tñ dī
tributō nō cadit sup terminū supiorem
et inferiorē stat dñāz eē bonā: ut arguē
do ab inferiori ad suū supi⁹ a pte p dīca
ti distributōe iūcta so^m subiecto. ut oīs
hō ē alb⁹. g. oīs hō ē colorat⁹. de al⁹ cur
rit g. de al⁹ mouet. **S**icut a pte subiecti
dīcōe distributōis addita p dīcato ut hō
uidz de albū g. al⁹ uidet de albū et qa
uis cōfusiōis importata p dictōnem
exclusiua: cuiusmodi sunt isti termini
tātū soluz dumtaxat precise nō cadit

supra terminū īmediatū: sed mediātū.
 nō ē ab inferiori ad suū ſupius a parte
 ſubiecti dictōne excluſiua addita ſub
 iectis tenet dōcetur tantū hō currit. g.
 rātum aīal currit: ſed a parte predica
 ti nō ualet. unde nō ſequit̃ tantus hō
 currit. ergo tantū homo mouet̃. ſimi
 liter nō ualet dīa arguēdo ab inferiori
 ad suū ſupius cū dictōe habente uī
 negatōis cadentis ſupra ſupius et iſe
 rius. ¶ Vñ ſe² tu differs ab aſino et
 oīs aſinus ē aīal. ergo tu differs ab aīa
 li: ſed ſi ly differt poſtponat̃ ſuperiori
 et inferiori. bene non ualet dīa. unde
 bene ſequit̃ ab aſino differs: et oīs aſi
 nus ē animal. g.^o ab animali tu differs
 et cōſimilr debet eē de aliud et nō idē
 Iſta enim ppoſitio tu differs ab aſino
 ſignificat q tu es et aſinus ē: et q tu
 nō es aſinus: et iſta tu differs ab homi
 ne ſignificat q tu es et hō ē: et q tu ſi
 es homo: et iſta ē falſa: et ſic i^o eſt uera
 ab homie differs: et falſa tu differs ab
 homine. et ſimilr nō ſequit̃ reſpectu
 poſitiui ul cōparatiui. unde nō ſequit̃
 tu es ita ſapiens ſicut iſte homo. et i^o
 ē aliquis homo. ergo tu es ita ſapiens
 ſicut aliquis homo nec cōparatōe pre
 cedente: ut tu es fortior muſca: et mu
 ſca ē aliquod aīal. ergo tu es fortior ali
 q^o animal: nec ſequit̃ poſſibile ē hoc
 eſſe nigrus et hoc ē album. ergo poſ
 ſibile ē albus eſſe nigrus. ¶ Vñ ſic con
 tingit iſtū hominē eſſe animal. et iſte
 homo ē homo. ergo cōtingit hominē
 eſſe animal. nec ſeq̃ tu ſcis hoc cur
 rere: et hoc ē ſor. ergo tu ſcis ſor. curre
 re. nec ſequit̃ dubito an homo currit
 ergo dubito an aī currit. p³ ps patz qa
 poſito ut p pōri q ſor. currat aī te ſz tu

credas q n^o ſor. ſit. pro ſa pte ponitur
 q tu ſcis aſinū currere et neſcias tū
 an homo currat. ſimilr nō ſequit̃ uolo
 percutere iſtū et iſte ē preſbiter. ergo
 uolo percutere preſbiterū. nec ſeq̃ p
 mitto tibi uenire ad a. et ſor. ueniet ad
 a. ergo promitto tibi uentre quo ueni
 et ſor. nec ſequit̃ apparz hoc q ſit ho
 mo et hoc ē aſinus. ergo apparet q
 homo ſit aſinus. nec ſequit̃ uolo tibi
 tradere hoc: et hoc ē argentū. ergo uo
 lo tibi tradere argētū. nec ſequitur ſi
 hoc currit hō currit et hō eſt aī. ergo ſi
 aī currit hō currit. aī enim ē ueruz de
 monſtrādo ſor. et dīs ē cōditōal que
 nō ualet. ergo iſta dīa ē ipſoſibilis. nec
 ſequit̃ tu fuiſti hoc: et hoc ē albū. ergo
 tu fuiſti album. nec ſequit̃ tu uidebis
 iſtus: et iſte ē papa. ergo tu uidebis pa
 paz. prima. n. probat̃ pono q nunc pri
 mo ſis alb^o et cōtinue aī fuiſti niger.
 ſa ē pbat̃ poſito q nūq̃ uidebis pa
 pam cum hoc quod iſte qui eſt papa
 priuetur ſua dignitate: et poſtquā nō
 erit papa uidebis ipſū. ¶ Notandum q
 ſpecies reſpectu ſui generis dicitur ī
 ferior per ſe: ſed de ui uocis nihil dicit̃
 tur ſuperius ad terminum ſingularē
 quia tunc ipſe eſſet ſupra alium cum
 comparatiuum preſupponat ſuuz po
 ſitiuum. ¶ Similr nec aliquis temin^o di
 cit̃ iſerior proprie ad genus genera
 liſſimū p ad terminos trāſcēdētes cu
 iuſmodi ſunt ens res uerum et ce. qa
 ſequeretur q ſupra tales terminos eſ
 ſent alii per ratōnem predictam capi
 tur tamen ly inferior quandoqz p nō
 eque cōmuniet ly ſuperius pro nō tē
 discreto: ut quandoqz ly melius pro
 minus malo et ly peius pro minus

bono et ly libentius pro minus inuite
 sicut dicimus qd sordat libentius decē
 marchas q̄ uelit icarcerari: tūc ly libē
 tius sumit pro min⁹ inuite: sed iseri⁹
 p accūs cognoscat p talē reglā: unū
 quodq; se hūs p appōem positū: re
 spectu alterius ē iserius eo p accides
 ut ly homo albus respectu d̄ ly homo
 Et dicit appōe positua pp adiectiua
 distrahentia et pp adiectiua ampliati
 uas: sicut ly potens preteritū futurum.
 mortuū: corruptū: ampliabile et sīa.
 Ideo hō mortuus n̄ ē inferior ad ly hō
 q̄uis ly hō albus sit iserius ad ly hō et
 sic de aliis. **S** cōtra iā dēa arguit sic
 et p cōtra descriptōes terminorū im
 p̄inētū. s. si t̄li t̄mini sūt ip̄inētes q̄
 rū unus de altero pōt idifferēter affir
 mari uel negari. igit̄ cū ly hō possit in
 differēter affirmari et negari de p̄no
 mine demonstrāte te l̄ aūchrīstū seq̄r
 q̄ iste termin⁹ hoc sic demonstratiuus
 nō p̄tineret huic termino hō. n̄ ē fal
 sum: q̄a ē subordinatus sibi ut sup̄ius
 et iseri⁹. **R**espōdeo qd p hoc qd dicit̄
 idifferēter intelligit̄ uicissim. q̄ talis p̄
 dicatō unius termini de alio una uice
 sit uera: sic qd stat postea esse falsā. cor
 rupto tamē principali suppoīto subie
 cti nec facta impositōe noua quā nō
 stat istum terminū hō predicari d̄ ly
 hō demonstrādo ut prius. **I**tē contra
 aliud quod dicebat̄ istos terminos hō
 et asinus esse desperatos sic qd nullus
 de alio uere pōt predicari. contra stat
 qd ly asinus et ly animal cōuertantur.
 ergo stat ly asinus eque bñ predicat̄
 de ly hō sicut ly animal. **H**uic dicitur
 cōcedendo cōclusionē nō tamē manē
 te sua primaria significatōe sicut itel

ligebat̄ in regula. **A**rguit tamen
 cōtra illud qd unus terminus qui pre
 cise significat sicut ly hō uere predica
 tur de ly asinus et hoc ex sua signifi
 catōe primaria. ergo equat̄ ly homo
 predicat̄ de ly asinus: et sic ista est ue
 ra. asinus ē homo: n̄a patet: et aīis pro
 batur: q̄a ista predicatō ē uera asinus
 ē hominis ubi tamen ly hominis sig
 ficat hominē solūmodo: sicut et iā ip
 sum significat ly homo et ce. **I**tem si
 isti forent rermini desperati homo et
 asinus a multo fortiori hō et n̄ homo.
 sed non homo uere predicat̄ de ly hō
 ergo ly homo de ly asinus. n̄a tenē a
 probat̄: quia ly risibile predicat̄ d̄ ly
 homo: et omne quod ē ly risibile ē nō
 homo: quia omīs terminus ē n̄ homo.
 ergo ly nō homo predicat̄ de ly hō. cō
 sequentia tenet i disamis: et a^o ē uerū
 ergo et n̄is quod erat probandū. **I**tē
 cum dicit̄ homo ē animal uel tu intel
 ligis per ly animal solum hominem p
 alia animalia. si soluz hominem. ergo
 non plura animalia significat tibi pre
 dicatū q̄ subiectū et per n̄is non ē su
 perius ad ipsum subiectū. si intelligis
 alia animalia ut asinum hominem et
 ce. tunc arguit̄ sic in ista propoītōe
 ly homo significat hominem et ly ef
 se significatur per est et predicatus si
 gnicat asinum ex quorum composi
 tione primarie significantium: sicut
 ista propoītio homo est animal. ergo
 ista propositio significat hominem ef
 se asinum et per consequens predi
 catur eque uere ly asinus de ly hō si
 cut ly aīal et ce. **I**tem confirmatur:
 quia ly homo significat om̄ē hōiem
 et ly aīal omne aīal ex quorū compo

finone solū significat i^o p^oo. ergo signi-
 ficat oēm hominē esse dē al^o quod est
 falsum. **U**tē et cōtradict^o debēt oppo-
 sito mō significare: s; cuiuscūq; disiun-
 ctive ē una copulatiua sibi oppoita: ut
 p^o in priori tractatu. ergo si unū con-
 tradictoriū duobus sensibus signi-
 ficabit disiunctiue. alterū significabit cō-
 tradictoriis sensibus copulatiue. Sed
 ista hō ē asinus significat q^o homo est
 asinus ul^o q^o homo ē al^o. ergo suum op-
 positum. s. nihil qd^o ē hō ē asinus: sig-
 ficabit q^o nihil qd^o ē hō est asinus: et ni-
 hil quod ē homo ē aial quod ē falsum
 pro secūda partē. **C**ōfirmat^o p hoc
 q^o quicqd affirmat^o in uno contradic-
 toriū negat^o i reliq^o: s; i^o hō ē asinus
 affirmat^o hominē esse al^o: q^o i^o sequit^o
 ad istā. g^o i suo opposito nihil quod ē
 hō ē asinus negat^o. hoīem eē al^o. g^o i^o ē
 falsa. **A**d primū istorū rōo negando
 p^o aīis. et dico q^o h^o i^o asinus ē hoīs si
 gnificet precise idē qd^o ly hō. n^o tū eodē
 mō: q^o ly hō significat recte hoīez et ly
 hoīs oblique. **P**at^o dicit^o q^o h^o signifi-
 cet idē qd^o ly hō: nō tū p^oise q^o tal^o geni-
 riuus significat hoīez significādo so-
 lū possessionē hoīs ul^o possessorē. **A**li-
 ter pōt dici negādo aīis primū: et ad p^o
 batōem negat^o q^o ly hō predicet^o: s; ly
 ens hoīs ul^o possessio hoīs. **A**d aliud
 cōcedo q^o hō et tū hō sūt termini dispa-
 ri et cōcedit^o q^o nō hō uere p^odicet^o d^o ly
 hō: negat^o tū dīa si i^oferet^o q^o hō ē nō hō
 q^o h^o cōcedā q^o nō hō uere affirmat^o de
 ly hō nō tū cōcedo q^o ly non hō uere p^o
 dicet^o de ly hō. Similr h^o concedā ly asi-
 nus et aliqd cōuertūt^o: negat^o tū q^o ly
 asinus et ly aliqd cōuertunt^o. q^o tunc
 si siqualere dīa i^o tu es aliqd. ergo tu

es asinus: q^o predicata cōuertunt^o et
 cetera sunt paria. **D**ico ergo q^o hec
 dīa non ual^o. aliqd et ly asinus couer-
 tunt^o et ly aliqd ē predicatū i aīte et
 ly asinus in dīte ergo predicatū aītis
 cōuertit^o cū predicato dītis: q^o ibi ar-
 guit^o ex puris particularibz. unde cu^o
 mediū sit terminus cōis nil plus seq^o
 formalitate sillogistice q^o sic aliquid ē
 asinus et aliqd ē homo. ergo homo ē
 asinus. **A**d tertū concedo q^o p ly al^o
 ibi hō ē animal intelligūt^o multa aīa
 lia que nō sunt homines: nec asini et
 negat^o dīa cū cōcludit^o q^o ista signifi-
 cat mihi adequate q^o hō ē asinus: q^o
 oportet ad hoc q^o dīa sit bona q^o ly al^o
 nō solum significet asinum: sed p illo
 supponat ul^o capiat^o solūmodo in ista
 propositōne: sicut in ista propositōne
 sor. ē albus: ubi ly album significat al-
 bedinē. i^o tū sor. ē albus non significat
 sor. esse albedinē: sed substantiā cū solū
 supponat pro substantiā: sic dico in pro-
 poito q^o h^o ly al^o significet dē aīal capi-
 tur tamē so^oum p hoīe p quo uere hic
 termin^o aīal suppit. iō i^o ē uera: s; hoc
 tū diffusū uidebit^o i tractatu sequēti.
 uñ p^o ē solutō ad cōfirmatōez argumē-
 tū. pōt ēt sophistice cōcedi q^o i^o hō ē al^o
 significat hoīez eē asinū: s; tū negatie
 p disiunctiue et tū affirmatie p asbrie: et sic
 s. q^o ex i^o hō ē al^o tū sē i^o hō ē asin^o: et
 sic nō se ipsā eē falsā hō ē al^o. **A**d quartū
 negat^o dīa. p^o q^o ex i^o aīte solū seq^o
 q^o si unū cōtradictoriū solū dif^o si
 gnificat duos sens^o: ita q^o si copulatiue
 tūc significabit suū oppositum oppo-
 sitis sensibus copulatiue: s; modo ista
 hō ē asin^o nō solū significat istos duos
 sēs^o dif^o qd^o hō ē asinus ul^o qd^o homo

ē animal; s; et copulatiue. nō significabit
 suū o^m diuīctiue. s; q nullus hō ē asin⁹
 u^l q nullus hō ē al⁹. unde p³ eius ueri
 tas q oīs ppō significans duobus sen
 sibus eque p⁹ solū diuīctiue uerifica
 tur ad alterius uerificatōnem. et oīs p
 positō significās duos sensus copulati
 ue falsificat^r si aliq⁹ illorum ē falsus:
 et nō illa ē falsa hō ē asinus q^a copulati
 ue significat q hō ē asin⁹ et q homo
 ē aīal quorū sensuuz unus erit uerus
 alter falsus. oīs propositō significās du
 os sensus copulatiue significat eodē
 diuīctiue: sed nō ecōuerso. **¶** Sed ad
 cōfirmatōnem argumēti pōt dici q li
 cet sequat^r tu es asinus. ergo tu es al⁹
 nō oportet q ista tu es al⁹ affirmet^r in
 ista tu es asinus. quia ipsa nō ē in ipsa.
 h⁹ dīs sit ad istam. sicut nec ista bacu
 lus stat in angulo includit^r in illa hō
 ē asinus. **¶** Vel pōt dici al⁹ q h⁹ in ista n⁹
 hō ē asinus negetur q tu es aīal. non
 oportet ipsam eē falsam: quia h⁹ nege
 tur diuīctiue nō tamē copulatiue. **¶**
 sic nō procedunt argumēta facta. **¶** Itē
 contra illud quod dicebat^r supius ali
 quos terminos eē p⁹inētes desperatos
 et aliquos sequela cōtra hoc arguit^r:
 q^a istius diuīctionis mēbra coincidunt
 ergo diuīso i⁹ufficiēs. pbat^r aīd nam
 isti termini sūt desperati homo et asi
 nus: ut iam ostēsū ē et tamē ex uno
 termino infer^r alter uiz in ista homo
 ē: g⁹ asin⁹ ē. et ecōuerso. nūc dicit^r q
 nō dicunt^r p⁹inētes sequela soluz ex
 hoc q se inferant mutuo cuz hoc uer
 bo ē: sed oportet q formāl^r se inferāt
 quia quīs bñ seq^r hō ē. g⁹ asinus ē et
 c⁹. nō tñ formāl^r seq^r nisi q neccef
 sariū seq^r ad quodl³ de hoc tñ nō asse

ronisi fm cōem opinionē logicorum.
¶ Vel pōt dici ad hoc q termini sint
 p⁹inētes sequela re⁹ q ex hoc uno
 formāl^r sequat^r alter apte subiecti cū
 hoc uerbo ē de s⁹o adiacente: sed nō ē
 sic cū istis terminis hō et asinus. **¶** Itē
 cōtra illud q^a dicit^r q illi termini sūt
 simpl^r cōuertibiles: q^a mutuo et ce. cō
 tra arguit^r p⁹io de ui uocis: q^a nullus
 terminus discurret: sed tal⁹ illatio ē di
 scursū facere. ergo nullus terminus i
 fert aliū. **¶** Itē ly ex denotat cām prin
 cipāl^r materialē. g⁹ p illā ppōem argu
 itur ex aīte ad dīs u^l ex inferiori ad
 suum supius: et sūt denotat^r aīd esse
 materiā dīs u^l inferiorē terminum
 respectu dīs u^l superioris. **¶** Itē ly homo
 et ly chi⁹ mutuo se i⁹ferūt a pte subiec
 ti et p⁹dicati respectu cuiuscūq⁹ uerbū
 et nō ecōuerso. ergo iste terminus a
 q⁹ nō cōuertit^r dīs erit superior: sed tal⁹
 terminus ē ly homo. ergo i⁹ terminus
 hō ē superior ad istuz terminū chime
 ra et nō ecōuerso. aīd pbat^r inductiue
 q^a sequit^r chimera fuit ē u^l erit p⁹ pōt
 eē. ergo hō fuit ē u^l erit u^l pōt esse. si
 mīl^r a pte p⁹dicati: ut si aliquid ē p⁹ fu
 it u^lerit u^l pōt eē chimera aliquid ē p⁹
 fuit u^lerit u^l pōt esse homo et nō ecō
 tra. similiter cum talibus uerbis uidet
 currit et ce. **¶** Ad p⁹mū istorū de ui
 uocis cōcedo dīs tamen sic debet in
 telligi q per cōceptum aīcedētis u^l ta
 lis termini deuenimus ad cōceptuz ta
 lis dīs et ecōuerso cū quibuscunq⁹
 cōstruitur tal⁹ terminus: et c⁹. et fm
 istū itellectū nō pcedit argumentum.
 uerūtamen ē cōmunis modus argu
 endi u^l loquendi quilibet. enim scit
 quod de ui uocis est falsus ille sensus

q̄ iste termin⁹ hō inferat ly aīal. utilis
 tamē ē pp facilitatē iformādī. sūt enī
 aliquādo falsa utilia ut fabule et hui⁹
 modi pp notitiaz uerorū que solēt cō
 munitē p ea percipi. ¶ Ad tertiū ne
 gat q̄ ly chīa respectu cuiuscūq̄ uer
 bi iferat ppōes de ly hō. dicit enī q̄ n̄
 seq̄r chīa opiat p̄telligit. g⁹ hō itelli
 git nec sequit loquor d̄ chīa. ergo lo
 quor de homine. s̄it cū multis aliis et
 sic nō procedit argumētū. ¶ Cōtra tñ
 illud quod dicebat de priorī arguit
 q̄ si nō hō esset prior ad istū terminū
 hō et un⁹ negatiuus et alius affirma
 tiuus. seq̄r negatōnem eē priorē affir
 matōe d̄is ē cōtra philosophū p̄ poste
 riorū et p̄ pyerminias. ¶ S̄it probat
 ratione esse falsū q̄a naturat ē p̄or ha
 bitus priuatōe. s̄ affirmatio ē hitus re
 spectu negatōis. ergo affirmatō ē p̄or
 negatōe. ¶ Respōdet ut dicit Aristo
 teles i p̄tīs q̄ aliq̄ dicunt priora tem
 pore. ut illud quod ē ātīgus. et aliud ē
 prius natura ut efficiēs effectū. et sic
 substantia ē p̄or accidente. q̄a tale ac
 cidēs depēdet a substantia cū sine ea n̄
 pōt eē. et aliud prius ordine ut p̄es to
 ro l̄ littere syllabis. et aliqd honore ut
 uirtuosior minus uirtuoso. s̄ de nullo
 istorū modorū prioritatis loq̄r Aristo
 teles i p̄posito. Pōnit. n. Aristoteles ali
 um modū prioritatis distinctū ab his
 illū a quo nō cōuertit subsistēdi o⁹.
 q̄d allegabat. ergo de affirmatōe et
 negatōe pōt intelligi de propositōnī
 bus i prioritate naturalitatis mō sicut
 dictū ē. et sic n̄ pcedit ultimū argumē
 tū factū. ¶ Qd̄ tñ reglā ab iferiori ad
 suū supius nō t̄s generat pbat quia
 nō sequit iste ē magister de Panlius

g⁹ ē hō de Parisi. ¶ S̄it nō sequit iste
 est albus monachus. ergo est albus hō
 ¶ Nec seq̄r for. ē d̄is platonis. ergo
 for. ē hō plonis. ¶ Nec seq̄r for. ē ap
 parēs asin⁹. ergo ē aliqua asin⁹. ¶ Nec
 seq̄r 1⁹ terminus chīa ē. g⁹ aliqd chī
 ē. ¶ Nec seq̄r tu es hō uidēs for. g⁹
 tu es hō for. ¶ Nec seq̄r tu es bonus
 cytharedus. ergo tu es bonus homo.
 ¶ Nec seq̄r hō currit demonstrando
 for. album. ergo albū currit. ¶ Nec se
 quit sū hō uidēs usq̄ Romā. ergo sū
 aīal usq̄ Romā. ¶ Nec sequit aliqd a
 uero ē falsū cū cōtradictoriū ē s̄m. g⁹
 aliqd ē falsum cū cōtradictoriū ē s̄m
 ¶ Nec sequit hō pōt currere et hoc
 ē aliud a corrente. ergo aliud a currē
 te pōt currere demonstrādo p ly hoc
 te sedētem et sit aliquod currēs. patz
 enī aīas eē uerū et d̄is falsū. q̄a nullū
 aliud a corrente pōt currere ut patet
 p singularia q̄a seq̄r hoc aliud a cur
 rēte pōt currere. sed hoc ē ul pōt esse
 currēs. ergo hoc aliud ab hoc pōt cur
 rere demonstrādo se ipsū qd̄ ē falsum.
 ¶ Itē dicebat q̄ nō ualet argumētū
 ab iferiori ad suū superius negatōe
 preposita. sed pbat q̄ sic q̄a bene seq̄
 tur tu nō es homo. ergo tu nō es aīal
 et tñ ne p̄pōit inferiori et superiori
 ēt seq̄r n⁹ binari⁹ ē ergo null⁹ nume
 rus ē et tñ arguit ibi cū negatōe p̄po
 sita. g⁹ r⁹ illa q̄a si aliqd sit binari⁹ illd̄
 ē numerus et non eōuerso. similr re
 spectu cuiuscūq̄ uerbi. Similr quicqd
 significat ly binari⁹ significat ly nu
 merus. et aliqua plurā. ergo ly nume
 rus ē superior ad istū terminū bina
 rius q̄ tñ ista cōia sit bona pbat q̄a si
 nō. stet ei⁹ o⁹ d̄is cū aīte et arguit

sicut nūerus ē. g^o 1 ē binari^o p^o terna-
 rius p^o q^oternarius et sic de singulis q^o
 cūq^o dato se^o q^o binarius ē: q^o cuiuscūq^o
 q^o numeri maioris ē nūerus binarius
 ps. Itē dicebat q^o ab inferiori ad suū
 supius negatiōe postposita 3^a erat bōa
 et hoc cū cōstātia supioris de inferiori.
 ¶ S^o corra hoc ar^o sicut ualeret ista
 3^a 1° hō nō ē et oīs hō ē al^o. g^o al^o nō est
 3^a 1° q^o demonstrat p^o ly 1° aūx^o non
 dū genitus p^o addā nūc cōsūptus. Itē
 tūc nō ualeret 1^a 3^a hō nō currit. ergo al^o
 nō currit: et si sic fter o^o cōtis cū aūte
 et ar^o te sic ēe al^o currit: et hō nō currit
 g^o hō nō ē al^o q^o ē impossibile tūc 3^a t^o i
 barocho. ¶ Itē ualeret hec 3^a hoc aīal
 nō ē demonstrādo lapides: et hoc ē aliqd.
 g^o aliqd al^o nō ē et cōsūptat q^o 1° hō ē et
 q^o 1° hō nō ē hoc al^o ē: et hoc al^o nō ē. et cō
 similia idē sō demonstrādo p^o subiectū
 ¶ Et sūt formal^o se^o nō aliquid p^o ens
 nō ē accēs. g^o nō substantia nō ē accidens
 q^o sūt for^o us. uū seq^o t^o al^o nō currit.
 g^o nō hō nō currit: et cā ē: q^o o^o cōtis re
 pugnat aūti. s. q^o q^o nō hō currit: et tū
 aliqd nō al^o nō currit: q^o cūq^o sit ill^o
 signet^o et illud erit suppositum istius
 termini nō hō: et cū q^o tale currit pa-
 tebit ipsū currere: et arguit^o ab inferio-
 ri ad suū supius i^o 3^a cū negatiōe pre-
 poita sine me^o. g^o 3^a q^o t^o 3^a. ¶ Itē cū
 me^o u^o sic arguēdo nō ualere istā con-
 sequentiā istū hōiem nō ē al^o adequatē
 significat^o p. a. p^o p^oem cōtingētē ad
 utrūlibz: et iste hō ē aliq^o hō. g^o aliq^o
 hōiem nō esse al^o adequate significat^o
 p. a. p^o p^oem cōtingētē ad utrūlibz. aūz enī
 ē uerū ponēdo q. a. sit i^o. iste hō nō ē al^o
 et cū ē f^o: q^o tūc cū hominē nō esse al^o
 sit ipōssibile. ergo sicut ipōssibile ē esse

significat^o p^o p^oem cōtingētē ad utrū
 libet q^o ē ipōssibile: seu icōueniens p^o
 descriptōem cōtingētis datā in tracta-
 tu precedētī. ¶ Ad primū istorum ar-
 gumētōrū dico q^o u^o argumētū p^o q^o
 sciendū ē q^o multoties l^o unus termi-
 nus sit p^o se supior ad aliū nō o^o tamē
 q^o cū aliquo addito sit supior ad ipsū
 cū eodē addito et hoc ē multotiens
 p^o equocatōem tal^o termini rōne cōis
 cocept^o illius cū tali uel tali iungit^o
 termino: ut ly bonus aliud notat cum
 iungit^o huic subiecto faber et aliū cū
 iungit^o ad ly hō. ¶ Et ad istā primam
 cōiam dico q^o ē fallacia equocatōis de
 isto termino de q^o i aūte cōnotāt gra-
 duatōem factā i tali loco et i cōte con-
 notat natiuitatē factā i tali loco: q^o l^o
 ps extremi. s. predicati aūtis sit inferior
 ad prē p^odrati cōtis: nō o^o tū ut totum
 p^odicatū aūtis sit inferius ad totum pre-
 dicatū cōtis. ¶ Et sūt dicit^o de a^o 3^a ibi
 tracta. ¶ Sūt de 3^a q^o g^o t^o p^olonis i aūte
 cū addit^o huic dōi dū cōnotat posses-
 sionē. in cōte uero possessorē. uū deno-
 tat^o i aūte q^o plato possidet^o. i cōte ue-
 ro q^o possidet^o. ¶ Cōsūt dicit^o de q^o rta q^o
 l^o iste terminus apparēs sit inferi^o ad
 ly aliq^o nō o^o tū q^o ly apparēs asinus
 sit inferius ad ly aliq^o asinus: q^o ly ap-
 parens ē terminus ampliatiuus respe-
 ctu sequentiū: sicut ly appz: ut aliq^o pōt
 apparere chi^o q^o nō chi^o sit nec etiā
 appareat. ¶ S^o ad q^ontā pōt p^oabiliter
 negari aūis et cōcedi 3^a: q^o ex oppoito
 cōtis seq^o oppoitū aūtis: q^o si nihil chi-
 mera ē n^o res: chi^o est. g^o n^o terminus
 chi^o ē. ergo nec iste terminus quocūq^o
 q^o demonstrato chi^o est. pōt tū negari
 aūa dicēdo q^o tal^o termin^o discretus i^o

terminus additus alicui dcoi ē signū
suppōis material' subsequēris istū ter
minū discretū: qle sig^m nō ē i^o termin^o
aliquid nec aliq^s termin^o cōis. **¶** Ad aliū
argumētū dicit^r q^d dñs nō ē itelligibile
qa illud qd^r ponit^r p^r dñte ē icōgruū: et
re^o itelligit^r salua cōgruitate. **¶** pōt di
ci ut prius licet q^d hō uidēs sit inferior
ad ly hō: nō tñ hoc addito hō uidens ho
minē **¶** for. **¶** Ad aliā dñaz dictū ē i pri
cipio. **¶** Ad aliā dico q^d sicut arguēdo
a singl^ribus ad terminos supiores p
accūs cuiusmodi ē ly albū et ly nigrū
et cōsiles istis debuit argui cū cōstātia
supioris de inferiori et tenebit fillo^o ut
dictū ē. **¶** Ad aliā dñaz dicēdū ē sicut
ad f3. **¶** Ad aliā dico q^d dubitāda ē d^o
si eni ly cuius referat^r i aūte ad totū
subiectū d^o t3 p regulā et aūs est^m si
tñ referat^r solū ad ptē subiecti. s. uerū
nō u3 d^o nec at^r p regulā pp diuersita
tē rñonis. **¶** Ad aliā negat^r d^o nec fillus
ē: qa tal^r indefinita de uerbo āpliatio cū
dcoi dñdēs cū suo d^rterminabili pcedit
d3 resolui p demonstratā ipsius uerbi
ut nō seq^r hoc erit uerū: et hoc ē aliū
a uero. g^o aliud a uero erit uerū: s3 de
mōstratā deberet capi cū uerbo d^r fu
turo ut hoc erit uerū: et hoc ē aliud a
uero. ergo aliū a uero erit uerū: et tūc
mior ē ipossibil^r sicut i^o tu eris differēs
ab homie: et sic posset argui recte hoc
pōt currere et hoc pōt ēē aliū a currē
te. ergo aliud a currēte pōt currere et
minor ē ipossibilis: qa significat q^d hoc
q^d ē pōt currere pōt esse aliud ab eo
qd^r ē pōt ēē currēs. unde nō sequitur
hoc ē aliū a currēte. ergo pōt ēē aliū a
currēte: qa dñs significat q^d hoc pōt ēē
aliū a currēte qd^r pōt ēē. **¶** Et tūc ad ar

gumōta deducta cōtra aliā regulā re
spōdeop^r ad p^m q^d solū t3 gratia mate
rie i^o regulā ab inferiori ad suū supius
negatōe postpōita. **¶** Ad f3 silt dicit^r
q^d quis nō possit ēē sicut significat p a^o
nisi sit ita sicut significat p dñs. tñ di
co q^d i^o d^o nō ē formal^r qa sufficit ad hoc
q^d nō sit formal^r q^d sit silt^r modus nō te
nens sic arguēdo i aliis terminis ut in
ternario. **¶** Ad aliū dicit^r q^d nō recte ar
guit^r: qa nō capit^r cōstātia supioris de
eodez inferiori qd^r subiiciebat^r i maio
ri. uñ pōt apparere q^d ly for. nō ē termi
nus singl^ris cōsilt^r arguendo de for.
¶ Ad aliud cōsilt^r dico q^d nō u3 d^o for
ma h3 de materia teneat. u^o uerius di
cat^r q^d simpl^r nō u3 nisi cū cōstātia: sed
tūc cōcedēdū ēēt possibile ēē q^d nihil
qd^r ē hō ē al^r et si dicat^r q^d i^o ē necessa
ria hō ē al^r qa ē de prio mō dicēdi p se
et i^o hō ē rñibil^r de fo mō dicēdi per se
ut uult AB2. prio posteriorū d3 dicit^r q^d
nō uult phūs sic ēē illas necessarias qñ
stet ipsas esse falsas: s3 itellexit pppōes
necessarias que qñcūq^s formāt pma
rie significādo sūt uere supponēdo p
rebus que nō sūt pppōes nec ps u^o pres
q^d dico pp tales aliq^s ppo ē aliq^s ppo for
mat^r et silt^r. **¶** Ad aliud uno mō pōt
dici q^d idebite sumit^r mediū: qa d3 i mi
nori capi p medio qd^r subiiciebat^r tota
liter i maiori ut arguēdo sic hoc al^r nō
ē: et hoc aial ē aliq^s al^r g^o aliq^s al^r nō ē
tūc minor ē ipossibil^r et i^o mō pōt pro
babilt^r negari q^d hō al^r nō est. s3 cōcedat^r
q^d hō hoc aial nō est. s3 hic forte dicere
q^d se^o hō hoc aial nō est et hoc al^r est ali
qd^r aial. ergo hō aliq^s aial nō ē. **¶** Huic
dicit^r q^d nō seq^r s3 bñ seq^r. ergo hō al^r
cui est nō idē nō ē. **¶** Pōt tñ ut existimo

meli' rñderi ad tñes dubitādo cū tñes ter
 mini hō al' sūmāt a pte subiecti utrū ly
 al' sit ps subiecti p'dicari poiti a pte sub
 iecti. si hō cōcedēde sūt. si p' mō negan
 de sūt. et tūc nō hñ sūt cōstātia subiecti
 siue medii. **¶** Ad aliā negat' q' formalr
 seqt' nec ēt se' materialr. o' enim cōtis
 stat cū añte. s. q' bē nō substātia sit accidēs
 et tñ nullū nō ens ē accidēs. Et dicir' q' ista
 p' deducta p' silem diuersificat' q' hie
 arguit' p' negatōes t' mini trāscēdētis q'
 t' min' sic negat' de nō ē p'dicabili illi tñ
 t' mini infini bñ sūt de aliq'z p'dicabiles
 g' et ce. **¶** Ad aliā nō uz 3^a q' termini i
 feriores i añte et oñte sumūt materialr
 sicut nō se' ly hō ē spēs spālissima. g' ly al'
 ē spēs spālissima. et silt nō seqt' tu curris ē
 pp' singularis. ergo hō currit ē pp' sin
 gularis. **¶** Ex descriptōibus datis supius
 sequūt' aliq'ue re' q' p' ē i a supiori
 ad suū iferi' sine aliquo termino hñte uī
 cōfūdendi nō uz argumentū. sicut nō seq
 rur aliq'd al' ē asinus. tu es aliquod aīal
 g' tu es asinus. secūda reglā q' arguēdo
 a supiori ad suū iferius distributīe affir
 matīue nō uz argumētū: nisi cū debito
 me' nō supioris de iferiori: ut nō seqt'.
 bē aīal currit. g' oīs hō currit: bñ uz cū
 debito me' ut bē aīal currit. oīs homo ē
 aīal. ergo oīs hō currit. sed bñ uz cōnā a su
 piori ad suū iferius negatīe negatōne p'
 posita supiori et iferiori sine medio. Silt
 ēt uz cōnā a supiori ad suū iferi' affirma
 tiue cū dēcōibz hñtibz uī negatōnis pre
 positis tā iferiori q' supiori: ut sūt differt
 aliud et nō idē cū cōstāntia supioris de
 iferiori. **¶** Cōtra primū possz obicere q'
 ista 3^a uz tu es aīal. ergo tu es hō. et tñ ar
 guit' a supiori ad suū iferius. ergo et ce.
¶ Itē seqt' aīal ē. ergo hō ē. pbat' q' a se'

aīal ē. ergo tantū unū aīal ē ul' plura aīa
 lia sūt. si p'rio arguit'. expositorie sic hoc
 ē et hoc ē bē aīal. ergo bē al' ē. Si def' sm
 signēt' oīa aīalia. et arguit' sic. hoc aīal ē
 et hoc. et sic de singlis. ergo bē aīal ē. tūc
 ultra bē al' ē. ergo oīs hō ē. cōnā p'z p' medi
 um it'isecū necessariū. s. q' oīs hō ē aīal.
 et ultra oīs hō ē. ergo hō ē. ergo de p'rio
 ad ultimū seqt' p' .xviii. regulā aīal ē. g'
 hō ē. **¶** Itē pbat' i' cōnā aīal ē. ergo hō ē.
 nā p' antiquā regulā i' necessariis nō re
 fert enuntiare particlariter p' ult' i' ē ne
 cessaria aīal ē. ergo nō refert dicere al' ē
 et bē aīal ē. si ergo al' ē seqt' q' bē aīal ē.
 et tūc arguit' eo mō quo prius. **¶** Item
 arguit' cōtra hanc regulā. nā seqt' bē al'
 currit. ergo omīs hō currit: q' si nō seqt'
 pono añs et depono cōis et seqt' q' aliq'
 hō nō ē aīal et p' modū arguēdi supiores
 tunc nullus hō ē aīal: et tūc in eodē casu
 fiat hec cōnā bē aīal currit. ergo oīs asin'
 currit. que si nō ualeat: et opposituz cō
 sequētis cū añte: et sequit' ut prius q'
 bē aīal currit et nullus asinus currit. **¶** Et
 silt arguit' de quacūq' specie aīaliū co
 dem mō: quia supponat' gratia argumē
 ti cū sint finite species aīaliū q' solū sint
 uiginti spēs animalīū: de quarū q'libet fiat
 cōnā ut prius: et tunc ultia cōnā erit bona
 argueudo a supiori et ce. ut dicebat' q'
 ē cōtra regulā ul' stabūt ista simul. s. q' bē
 animal currit: et tñ nec aliquis hō currit
 nec aliq' homo currit: nec bos currit. et
 sic de aliis q' ē impossibile et cōtra mō
 dū arguēdi p' hī p' phisicorum comēto.
 .xvii. ubi ponit talē modū arguēdi cōtra
 Parmenidē et Mellissū. s. si aliquid ē unū
 ipsum ē substātia ul' accidēs. si substātia
 igit' hec substātia hō ul' equus et sic de
 aliis. si accidēs. ergo quale ul' quātum. si

quale ergo hec albedo uel nigredo et sic
de aliis uel aliud taliter per dñs si al' cur
rit homo currit uel bos currit l' asinus cur
rit: et sic de aliis. ergo oppositū dñtis non
pōt stare cū aūte. quod erat admissus. er
go male. ¶ Et cōtra illud quod dicebat
tenere a superiori ad suū inferius nega
tiue sine medio arguit. nā nō sequitur
animali currit. ergo homo nō currit: quia
aūs ē uerū et dñs falsū casu possibili posi
to. s. q. asinus nō currit et ois homo cur
rit. ¶ Item nō sequit' nullū differens ab
ente ē. ergo nullū differēs a substantia uel
ab hoīe ē cū sit aūs uerū et dñs falsū. qd'
libet enī differēs ab hoīe ē quia aliquod
ē differēs ab hoīe: ut asinus et nihil est
differēs ab hoīe qn illud sit. igit' et ce. et
tamē notū ē q' iste terminus substantia l'
hō ē inferior uel saltē nō tam cōis sicut ly
ens. ¶ Itē cōtra illud quod dicebat tene
ri a superiori ad suū inferius cū istis ter
minis differt aliud et nō idē cū cōstantia
superioris de inferiori cōtra sic arguit. qā
nō sequit' lignū differt ab aīali: et omīs
hō ē aīal. ergo lignū differt ab homīe: qā
oī dñtis stat cū aūte. s. q. lignū differt ab
aīali quod tamē nō differt ab homīe qd'
pbat' sic. lignū ē et aīal quod nō differt
ab hoīe ē: et lignū nō ē aīal quod differt
ab homīe. ergo lignū differt ab aīali qd'
nō differt ab homīe et ce. ¶ Itē tūc seq
tur tu es aliud q. b. et dē quod ē. b. et ali
ud q. a. ē. b. ergo tu es aliud q. b. et aliud q.
a. et sic staret ista cōclusio q' tu es. b. uel a.
et tamē tu es aliud q. b. et aliud q. a. qd' ē
ipossibile et priā dñā pbat'. qā iste termi
nus cōplexus. b. et aliud q. a. ē terminus
simpliciter inferior ad. b. posito q' unū. a. sit dē
a. distinctū a. b. et unum. b. sit omne. b. con
firmat' dñs primū per exponētes posito

q' sis. a. et brunellus sit. b. tūc sic tu es et
.b. et aliud q. a. ē: et tamē nō es. b. et aliud q.
a. ergo tu es aliud q. b. et aliud q. a. ¶ Ad
primū istorū dicit' q' illud argumētū te
net solū de materia et nō de forma. ¶ Ad
aliud dicit' q' nō ualet i' dñā d' forma dē
animal ē. ergo oīs homo ē: et cum dicit'
q' tenet per istud mediū necessariū iri
secum. nego q' sit aliquod mediū intrinse
cum: qā uel capiat' ibi mediū intrinsecū p
tali omīs hō ē animal que representat' in
tellektui p illam dñā uel p tali que possit
ex subiecto dñtis et aūtis cōpōis. s. cōstat
q' nō primo mō. qā tūc equaleret entime
ma illud huic sillo pfecto omne aīal cur
rit. oīs hō est animal. ergo oīs hō currit. et
sic entimema cōt' sillo pfectus: nec pos
set dici secūdo mō. qā pari ratōe intelli
tur mediū in tali ppōne oīs hō currit. g'
ois homo albus currit: uel in ista omīs co
lor uel flos ē. ergo oīs albedo uel rosa est
dñs ē falsū. ¶ Sed ad illud quod dicebat
incidētal' i' necessariis et ce. dico q' istud
nō ē autēticū. qā tunc cū ista sit necessa
ria al' ē homo tamē refert dicere. dē aīal
ē homo quod ē falsū: licet de maiori pre
teneat i' predicatōne directā. ¶ Ad aliud
admitto q' cuiuscunq' dñe oppositū cō
sequentis stat cū aūte. ergo stabit simul
q' omne animal currit et tamen nullus
asinus currit nec homo currit dico q' cō
cedo cōclusionē de illis. xx. spēbus signa
tis. qā licz de facto essent oēs species ex
casu tamen cū posteriobus bñ admissis
sequit' q' nō: sed q' alicuius spēi sit aliqd'
animal quod nō ē alicuius predictarū.
Si tamē ponat' q' nō sint plures species
.xx. tunc nego ut prius ultimā dñā et
cū oppositū dñtis ponat' cū aūte stantibz
aliis casibus negat' casus nō qā ipossibili

sed q̄a prioribus repugnans cedenti
bus: tamē prioribz casibus nego istaz
sicut illarū aliquam. licet enī nullū
illorū cōsequētium sequat̄ ex illo aū
cedente. disiunctiua tamē facta ex om
nibz bene sequit̄. ¶ Ad aliud dico q̄
intelligit negatōe preposita et n̄ post
posita ut ibi arguit̄. ¶ Ad aliud dico
q̄ nō arguit̄ per regulā: q̄a licet ens
sit superior ad ly homo. n̄ tamē ly dif
ferens ab ente ad ly differens ab hoīe.
nullū enim differēs ab homine pōt ēē
differēs ab ente: et si dicit̄ cōtra signo
numerū ex sor. et platone p rebz uu
meratis: tūc hoc differt ab ente. ergo
aliquid differens ab ente ē. ¶ Pōt hu
ic dici negādo istam dīctāz hoc differt
ab ente. ergo hoc ē differens ab ente
quia sicut ly ē debet resolui in ly ens
u^p entia: sic ē doly differens: quia debet
resolui in ly differens u^p differētia: et
sic cōcedit̄ q̄ sor. et plato differūt ab
ente. quia sunt: et sūt nō ens: et p nōs
sunt differentia ab ente: licet nullus il
lorum sit differens ab ente. ¶ Ad ali
ud cōcedo illam dīctā. s. q̄ lignum dif
fert ab animalibz: et omīs hō est animal
ergo lignū differt ab homīe. et cū p
batur q̄ lignū differt ab animali q̄
nō differt et ce. dico q̄ referēdo ly q̄
ad ly aīal cōcedit̄ si ad ly lignū nega
tur nec ualet ulterius argumētū pro
bīs: quia diuersimode fit ī aīte et cō
sequente relatio. ¶ Ad ultimū con
cedo q̄ isto casu sum. b. u. l. a. et tamen
sum aliud q̄ b. et aliud q̄ a. et concedo
cōiunctim et nō diuīsim: sicut cōcedi
tur q̄ sum homo u^p asinus et tamen
differo ab homīe et asino: licet nō dif
feram ab aliquo illorum, nō enim dif

feto ab homīe uel ab asino: quia tūc
non essem homo u^p asinus quod est
falsum.

NUNC PONENDB
sunt regulę penes descri
ptōnem cōuertibiliz tex
minorum disperatorum
et cōuertentiū. ¶ Priā regula a par
te predicati ex propoītōe in qua poni
tur unum disperatorū simplex affir
matiuā sequit̄ negatiua in qua po
nitur alterum et nō econuerforut ru
curris. g^o tu nō sedes. ¶ Secūda regu
la est quādo subiecta duarum propo
sitionum cōuertuntur et copule et p
dicata et propositiōens sunt eiusdem
quātītatis et qualitatis et pro eisdem
precise supponūt et cōsimiliter termi
ni se habēt quo ad ordinem. tunc ab
una ad reliquam ualet argumētum
per primam particulam excludit̄ iste
modus arguēdi homo est animal. g^o
risibile est asinus u^p talis. modus aīal
est homo. ergo asinus ē risibilis. p hoc
quod propoītōes debent esse eiusdes
qualitatis et quātītatis excludit̄ talis
forma homo ē. ergo nullū risibile est
per hoc q̄ debet pro eisdē suppone
re remouet̄ talis modus arguēdi qui
libet homo ē unus solus homo. ergo
quodlibet risibile ē unus solus homo
Per ultimam particulā nō tenet hec
cōsequētia homo animal nō est. ergo
homo nō ē animal et sic de aliis: et sic
ab uno cōuertibili ad suum cōuertibi
le tā affirmatiue q̄ negatiue ē bona
cōsequētia. ¶ Tertia re^a ē q̄ relatiō
dicunt̄ cōuertentia. q̄a ex propoītōne
in qua preter illud uerbū ē secūdum

adiacēs et subiicitur unus simplex terminus relatiuus sequitur propositio in qua subiicitur alter terminus relatiuus: ut dominus est ergo suus est et e converso similiter negatiue tamen cum uerbis adiectiuis non ulla: cum uerbo de preterito uel futuro et ubi non seruetur particule dicte non ulla. unde non sequitur pater currit. ergo filius currit. pater est barbat. ergo filius est barbatus. tamen se de materia pater uiuit. ergo filius uiuit. filia sequitur pater est homo. ergo filius filia est homo. non tamen sequitur pater est bonus. ergo filius filius uel filia est bonus uel bona. Similiter non sequitur pater fuit uel erit. ergo filius uel filia fuit uel erit. **C**ontra primam regulam arguitur triplex. primo sic iste due propositiones tu es Parisius et tu non es Rome sunt de predicatis desperatis: et tamen ab una ad reliquas omnia nihil ualeat quod probatur demonstrato deo in utraque arguitur sic. tu es Parisius. ergo tu non es Rome. autem est uerum et omnis falsum cum deus sit ubique. Similiter non sequitur sor. fuit Rome. ergo non fuit Parisius. Similiter homo currit ergo non homo sedet. **A**d primum dicitur quod regula intelligitur in terminis non diuinis: et propter hoc non preedit argumentum. **A**d secundum dicitur quod regula debet intelligi cum uerbis de presenti. qualiter non arguitur hic. ergo non ualeat. **A**d tertium dicitur quod oportet subiecta eodem modo supponere si argumentum debeat tenere qualiter non est in proposito. ut omnes sic arguere homo currit. ergo homo non sedet et sic non procedunt argumenta et ce. **C**ontra secundam regulam arguitur. nam isti termini animal et animal si est risibile conuertuntur: et tamen non sequitur de animal si est risibile est homo: quia prima est uera et propter sua singularia quarum quel

equiualeat conditionali bone. et quod termini conuertantur patet ex descriptione conuertibilium prius data scilicet quando alter est de intellectu alterius sic et mutuo se inferunt ut sic. animal si est risibile est animal: et si aliquid est animal illud est animal si est risibile. Consimiliter potest argui quod iste terminus animal si est rudibile conuertitur cum ly asinus cum omnis asinus est rudibilis non tamen sequitur de animal si est rudibilis est asinus: sed homo est animal si est rudibilis. ergo homo est asinus. **I**tem fiat hoc argumentum quicquid significat iste terminus. a. significat iste terminus. b. et e converso. ergo conuertuntur. probatur quia ex hoc sequitur quod pro eisdem supponitur. et propter omnes ex parte illorum terminorum non causatur diuersitas in propositione quo ad ueritatem et falsitatem. probatur tunc quod omnia non ualeat: quia tunc sequeretur si tu es homo. tu es homines. **I**tem regula data est falsa de ui uocis quia nulla qualitas potest eadem esse in diuersis propositionibus nec idem termini. **I**tem non sequitur omnis asinus est risibilis. ergo omnis asinus est homo: quia dato quod quilibet asinus haberet dominum hominem patet autem: quia quilibet asinus est hominis. **I**tem isti termini simpliciter conuertuntur homo et tantum homo. Similiter sicut est: et precise sicut est: et tamen non sequitur homo est animal. ergo tantum homo est animal. Similiter nec sequitur. a. propositio significat sicut est. ergo. a. propositio significat precise sicut est. **I**tem arguitur quod non semper licet ponere unum conuertibilium loco alterius. et probatur sic: quia non sequitur risibile animal currit. ergo homo animal currit. **C**ontra eandem regulam arguitur sic: nam isti termini sunt conuertibiles. scilicet contradictorius et

cōtradiatoriū cōtradiatoriū. et tamē nō
 sequit̃ cōtradiatoriū. a. ē uerū. ergo cō
 tradiatoriū cōtradiatoriū. a. ē uerū. sicut
 nō sequit̃ cōtradiatoriū. a. ē uerum.
 g^o. a. ē uerū. nihil enī ē cōtradiatoriū
 cōtradiatoriū. a. nisi ipsum. a. **U**trē non
 sequit̃ non tu q̃ es asinus es homo
 ergo tu q̃ es asin⁹ es nō homo. ubi tñ.
 arguit̃ per regulam. ergo regula nō
 tenet. aūs enī ē uerū. quia suū opoitū
 ē falsū ut patet. et dñs falsū. quia ex ip
 so sequit̃ q̃ tu es asinus. ergo et ce.
Item cōtra ultimā regulam argui
 tur sic: q̃a nō sequit̃ iste fuit filius. g^o
 iste habuit patrem et q̃ nō ualeat pa
 ret: quia opoitū dñtis non repugnat
 aūt et cū aūcedens nō sit impossibi
 le nec dñs necessarium pōt opoitum
 dñtis stare cum aūcedēte. s. q̃ iste fuit
 filius et tamē nō habuit patrē: sed con
 tra: quia sequitur iste fuit filius. ergo
 ita fuit q̃ iste fuit filius et signetur i
 stans in quo fuit uerū dicere iste ē fili
 us et sit. a. tunc in. a. instans nō ualuit
 talis dñs. iste est fili⁹. ergo suus pater
 est: quia aūcedens fuit uerum et dñs
 falsum: modo quod prima cōsequētia
 nō ualeat arguit̃ sic posito q̃ nūc ma
 ter sor. concepisset sor. ex Platone sic
 q̃ Plato moriatur ante productiōem
 sor. tunc sor. fuit filius et tamē nō ha
 buit patrem quod probat̃: quia non
 dum plato uixit: quia tunc plato non
 fuit pater nec etiam dum plato nō ui
 xit ut patet. et consimil^r potest proba
 ri q̃ unus fuit interfecus quem nul
 lus interfecit: sicut ē aliquis genera
 tus quē nullus generauit. **A**d pri
 mū istorū negat̃ q̃ illi termini cōuer
 tant̃: quia stat aliquid nō esse aial. q̃d

tamē ē aial si ipsuz ē risibile ut lignū
 et si dicit̃ contra lignū ē animal si ip
 sum ē risibile. ergo ipsū ē animal: ne
 gat̃ dñs. et si dicit̃ cōtra dñs sequitur
 ex secūda parte aūcedentis. ergo seq
 tur ex toto aūcedēte: negat̃ dñs quia
 nō ē regula. q̃ quicquid sequitur ex
 parte aūcedētis sequit̃ ex toto aūte:
 nisi quando aūs ē una copulatiua uel
 cōpulatiue significās: sicut ē causa⁹ u⁹
 tēpora⁹ sic q̃ pars sumat̃ p̃ parte p̃ri
 cipali talis copulatiue. in conditionali
 aūt non tenet sic ē in proposito nec ī
 in disiūctia. unde nō sequit̃ tu es ho
 mo u⁹ tu es asinus. ergo tu es asinus.
 Sed tunc cum dicitur q̃ illi termini
 asinus et animal si ē rudibile cōuertā
 tur negat̃ propter eandē causam.

Ad aliud dico q̃ nō ualet dñs non
 enim sufficit q̃ quicquid unus signi
 ficat alter significat: sed oportet q̃ q̃
 litercūq̃ qual^r non est in proposito.

Sed cōtra tunc ualet ista cōsequē
 tia. tu es aliqd aliquo mō: ergo tu es ali
 quid qualitercūq̃: quia quicquid et q̃
 litercūq̃ significat predicatū aūtis si
 gñificat p̃dicatum dñtis et ecōuerso.

Huic dico negādo q̃ q̃lrcūq̃ signi
 ficat p̃dicatū aūtis significat p̃dicatū
 dñtis et e⁹. **E**t si dicit̃ cōtra q̃lrcūq̃
 significat p̃dicatū dñtis. sic enī signifi
 cat ei⁹ ps et aliq̃l^r significat p̃dicatū
 aūtis. g^o q̃lrcūq̃ significat p̃dicatum
 aūtis significat p̃dicatū dñtis. **R**ñō
 dubitādo maiore an ly q̃lrcūq̃ corre
 spōdeat ī eius itēptatōe scā p ly mō
 casui actō u⁹ ablatiuo: si accusatiuo
 cōcēdit̃ dñs. s. q̃ omnes modum quē
 significat p̃dicatū uni⁹ significat pre
 dicatum alterius: s. si ī itēptatōne

correspondat ablatiuo negat' ad illuz
intellectu ad que prius negabat' pri
ma consequentia. sic eni tuc resoluit' oī
modo quo significat et ce. vñ dico qd'
ly omni mō significat oī m modū: sed
nō omni mō. **¶** Aliter pōt ad idēz dici
negādo qd' predicatū dñtis qualitercū
q. i. dī modo significat: licet cōcedā qd'
significat qualitercūq. sicut cōcedit'
qd' omis homo significat oīem hoīem
tñ nullū hoīez significat: sicut promi
to tibi oīem denariū. et nullū denariū
promitto tibi. **¶** Ad aliud dico qd' u
uocis regu'a ē uera: qā bene pōt esse
eadē qualitas duarū ppositōnū. nō enī
sequit' homo ē idē asino. ergo homo
ē asinus: sicut nō sequit' homo ē simi
lis asino. ergo homo ē asinus. Idē enī
quādoq. capit' generalr: quādoq. spe
cialr: quādoq. numerāl. sed capit' hic
primo ul' secūdo mō. Idē genere idēz
specie et nō tertio. **¶** Ad aliud dicitur
qd' simplr nō cōuertunt' ly rīfibil' cum
ly homo. sed quādo sumit' in nomiati
uo. **¶** Ad aliud dico qd' aliqua talis be
ne pōt cōcedi ex ppria significatōe tā
tū homo ē aīal si exclusio nō cadit su
pra totā cōpōem sequentē: sed solū su
pra subiectū: et tūc nō hz exponi per
unā copulatiuā: sic hō ē al' et nihil ali
ud ab hoīe ē animal. sed debz exponi
per unā cathegoricā de copulato ex
tremo: ut homo et nihil aliud q' homo
ē animal: ubi capit' ly nihil infinite pro
nō aliud q' homo. tūc nō ē propria ex
clusiua. unde nō sequit' ex ea uniuersa
lis de terminis trāspōsitis. omne al'
ē homo. Notandū ē enim qd' illi termi
nī cōuertunt' homo et hō: et nihil ali
ud q' homo. et p dñs ly homo et tantū

homo. **¶** Et similr dicat' de ly precise
sumēdo ipsū exclusiue. si tamē pade
qte sumat'. ut magis cōuenit. potest
adhuc cōcedi aliqua tal' homo ē asin'
significat adequate sicut ē et erit sen
sus qd' homo ē asin' sicut ē adequate
significat dū modo ly adequate deter
minet solū ly sicut ē. si tamē determi
nat ly significat nō sequit' concedit'
qd' sic qualr ē adequate demonstrādo
hominē esse significat ista propositio
homo ē asinus: sed isso modo nō sig
nificat adequate. **¶** Ad aliud cōceditur
qd' probat' dūmodo cōgruitas serue
tur. **¶** Ad aliud dico qd' licet illi termi
nī cōuertant' quādo p se sumūt' sim
plr cū ly est de secūdo adiacēte. nō tā
men ubicūq. quare dicūt' citius rela
tiui q' cōuertibiles. ideo de illis nō fit i
stantia. **¶** Ad aliud dicūt' aliqui cōce
dēdo dñs et negādo qd' sequat' te esse
asinū. s. cōtra nā ualet ista dñā in qua
sunt ille due cōpōnes affirmatiue. s. tu
q' es asinus es hō sed negatō sequēs nō
negat pcedēs g' nec negat primam
g' cū nō ipedit' sequela p sequentem
negatōez: qā eque bene ex ista nega
tiua seqt' qd' tu es asinus: sicut ex i
a affirmatiua. nō dicūt' qd' intelligitur quan
do termini sūt cōuertibi es simplices
q' nō ē in pposito. **¶** Vñ alr pōt dici du
bitādo istā dñāz an ne' pcedēt subiee
tū cadat in primā cōpōez p i faz p i to
tā. si i totā nō uis' nō enī utrobiz ser
uat' eadē q' litas ut p'supponit re' si in
prima dicit' eodē mō. si solum negatō
eadat in secūdā cōpositōez cōcedit' d'
et negat' atis nec tūc dat' cōtradictōrū
ut p ablatōez negatōnis pposito. **¶** Ad
ultimum concedit' qd' iste fuit filius et

non habuit patrem: sed sufficit quod quando
fuit ita quod est filius quod tunc fuit ita quod
eius pater uel mater. **N**egatur tamē
conclusio deducta. scilicet quod aliquis fuerit ge-
neratus quem nemo generauit quia dicitur
quod quod iste plato generauit sor. quando sor.
nō fuit et capit ibi generatus nō pro su-
bita generatōne a nō esse ad esse: sed p-
causando aliquid ex quo fiet sor. per pro-
cessum temporis. et similiter dicitur de
ly corrumpi et interfici et non sequitur
iste uir generauit istū cum tali muliere.
ergo fuit pater suus: sicut non sequitur
iste sor. et iste plato habuerūt eundem
patrem et eandem matrem. ergo sor. et
plato fuerunt fratres nec similes de futu-
ro. unde patet esse possibile quod iste pater
erit quando nullū filium uel filiam habe-
bit et similiter filius erit quando nō erit
filius et sic de singulis.

ULTIMO VIDENDVM
est de hypotheticis quarū pri-
ma regula est ista a tota copu-
latiua ad alterā eius pte ualē
2^a. Secūda regula a pte disiunctiue ad to-
tā cuius illa est pars uel tōta. **T**ertia regula
a disiunctiua cum destructōe unius p-
tis sup alias est bona cōtra. **A** cāli ad utrāq-
eius pte uel tōta. nam bñ seqt quia tu es
hō tu nō es asinus. ergo tu non es asinus.
Quarta re^a a tēporali ad quālibet ei^o pte
est bona cōtra dūz tu curris tu moueris. g^o
tu moueris et quelz bōa tēporalē equalet
uni copulatiue: sicut p^o i predicta que eq-
ualet isti tu curris et tu moueris. **S**ex-
ta regula a locali ad quālibet eius pte ualē
cōtra nā bene seqt tu es alicubi ubi ego
sum. ergo tu es alicubi. **S**eptima regula a
cōditionali cum positōne autis sequitur

positio autis: ut si tu es homo tu es aial:
sed tu es homo. ergo tu es aial. **O**cta-
ua regula ab aduersatiua ad eius partē
ideterminatā ualē cōtra ut quāuis tu sis
Rome tu nō es albus. ergo tu non es al-
bus: sed omnes iste regule debēt itelligi
generalit^r cuz significat ipothetica ex cō-
positōe suarū p-^oriū primarie p-^ose signi-
ficantiū. **C**ōtra p-^odictas regulas argui-
tur sic et primo cōtra primā. nō enīz se^o
aliquid est: tu es asinus g^o tu es asin^o ubi
tamē arguit^r p regulā. g^o regula falsa. p-
bat^r autis sic. q. a. a. ē et tu es asinus et dē. a.
ē aliquid. ergo et ce. probat^r autis et sit. a.
hoc scriptū et tu es asinus. tunc patz a^o
Item nō seqt. a. ē ne^m et tu es asinus. g^o
tu es asinus: et tñ ar^o p regulā pbat^r a^o
et sit. a. ista copulatiua deus ē et tu es asi-
nus. tūc sicut. a. ē deus ē: et tu es asinus:
et omne qd ē deus est: ē necessariū. ergo
est necessarium et tu es asinus pbat^r
cōtra: q. a. prima pars cōtis seqt^r ex p^o pte
autis fa ex fa pte: ergo totū cōtis ex toto
autis. **I**tem nō seqt aliquis hō ē aial. et tu es
ille ergo tu es ille: et tamē arguit^r p re-
gulā pbat^r quod nō ualeat: quia oppositū cō-
sequentis stat cū autis: ut aliquis homo
est animal et tu nō es ille: q. a. iste homo
ē animal et tu nō es ille demonstrando pe-
trum: et iste homo ē aliquis hō. ergo aliq-
hō ē a^o et tu nō es ille. **C**ōtra secūda^z
regulā arguit^r sic: q. a. nō seqt nō tu es asi-
nus. ergo nō tu es asin^o: uel tu es hō. a^o. nō
ē uerū et d^o f^m: q. a. ei^o cōtradictōriū ē uerū
. s. tu es asin^o: tu es hō et cōtradicat sibi
p^o ex i^o re^a quod nō ē uerū dare cōtradictori
u^o uni p-^opōi q^o p-^opōere negatōez aut p-^opō-
sitā aut erre. s. sic ē i^o p-^opōito. g^o et ce. **I**tem
nō se^o hoc. a. ē hec p-^opō hō ē asin^o. g^o. a. est
hec p-^opō hō asinus uel deus ē: q. a. posito en

siu possibili. scilicet sit solū ista propo^o homo ē
 asinus. tunc arguit^r sic hoc. a. ē hec ppō
 homo ē asinus. uel deus ē et quicquid ē hec
 ppō ē hec disiunctiua. ergo hoc. a. ē hec dis
 iunctiua homo ē asinus. uel deus ē quod
 ē cōtra casū. ¶ Itē nō sequit^r hec ppō de
 us ē. ergo hec disiunctiua deus ē uel null^o
 deus ē est. et tamē arguit^r a pre disiuncti
 ad totū. scilicet hab ista deus ē ad istam deus ē
 uel nullus deus ē. sicut dicimus arguēdo
 ab isto termino hō ad istū terminū aīal i
 tali oīa hō ē ergo animal ē. ¶ Cōtra ter
 tiam regulā arguit^r sic. tu es homo p^ru
 es asinus et tu nō es hō. ergo tu es asinus^o
 oīa tenet per regulam. et aīis pbat^r. nam
 aīis ē una disiunctiua cuius ista ps ē ue
 ra. scilicet tu es homo. ergo tota uera. q^o sit dis
 iunctiua pbat^r p eius descriptōem. ¶ Itē
 ualeret tūc hec oīa oīs homo currit uel
 oēm hominē currere hoc. a. significat. scilicet
 nullū hominē currere hoc. a. significat.
 ergo oīs hō currit. uel loco minoris pona
 tur hominē nō currere hoc. a. significat
 et q^o nō ualeat pbat^r ponēdo q^o multi se
 deant et sit. a. tamē ista copulatiua p^rcise
 primarie significans oīs homo currit et
 et nullus homo currit p^r ps patet aīis
 pro fa p^rc. sicut minor p^r q^o nullū hoīem
 currere ps. a. significat. scilicet quicquid signifi
 cat ps. a. significat totū. a. ergo nullū ho
 minē currere hoc. a. significat qd^o erat p
 bādū. ¶ Itē nō sequit^r for. currit. uel for. est
 asinus. sed for. nō currit. ergo for. ē asinus^o.
 posito q^o unus for. currat et ali^o sedeat.
 et tūc aīis ē uerū et oīs falsū. et tamē ar
 guit^r per regulā. ¶ Cōtra quartā reg^u u
 li arguit^r sic. q^o nō sequit^r q^o tu nō es hō.
 tu nō es hō. ergo tu nō es hō euz aīis sit
 uerū et oīs falsū et tū arguit^r p regulā
 aīis pbat^r. q^o i^o cāli ex pcedēte ppōne

que ē cā sequit^r a^o que ē effectus et p^rce
 dens cā ē uera. ergo et alia. aīis pbat^r q^o
 ex aliqua cā tu nō es hō. scilicet ly q^o in cāli nī
 hil denotat. nisi cām aliquā. ergo ista est
 uera. q^o tu nō es hō. et aīis p^r q^o suuz op
 positum ē falsum. scilicet cā tu es homo. g^o
 ista ē uera. ¶ Cōtra quintā regulā ar
 guit^r. q^o non sequit^r tu es dū tu es. ergo
 tu es. et cū sit aīis necessariū ut patet p
 Aristotēle secūdo pyerminias dicentem
 q^o be qd^o ē dū ē necessario ē et cōsequēs
 prioris oīe ē cōtingens. g^o oīa nō ualeat.
 ¶ Contra sextā regulā arguit^r sic. q^o nō
 sequit^r si tu curris tu curris et tu nō curris.
 scilicet tu curris. g^o tu curris et tu nō curris.
 Itē nō se^o necessario moueris si tu cur
 ris. scilicet tu curris. g^o necessario tu moueris
 aīis. n. ē uerū cū illa sit necessaria tu mo
 ueris si tu curris. g^o necessario et cē. sed
 oīs ē falsum. ergo d^o nō ual^o. ¶ Item non
 sequit^r ipossibile ē te currere. si possibile ē
 te currere. sed possibile est te currere. ex
 go ipossibile ē te currere cū sit aīis uerū
 et oīs f^m. nā i^o cōditōal ē ipossibile si tu cur
 ris si possibile ē te currere que adeq^ote si
 g^ognificat te currere si possibile ē te cur
 re. ¶ Itē eodē mō potest p^rban q^o nō pōt
 ēē q^o tu curras si potest ēē q^o tu curras.
 ¶ Itē cōtra ultimā regulā arguit^r sic. q^o
 generat^r ex uero se^o f^m g^o ex aduersari
 ua q^o ly ps sua se^o et pbat^r aīis sic ad uerū
 uel f^m g^o uerū se^o f^m q^o ad f^m se^o f^m. g^o ad
 uerū f^m se^o f^m. patet g^o q^o uerū f^m falsū
 antecedit ad f^m. scilicet oēs uerū ē aīis ad uerū. f^m
 f^m. g^o uerū ē aīis ad falsū p^r d^o q^o q^o q^o
 antecedit ad aīis antecedit ad oīs. ergo sic i
 pposito. ¶ Ad primum pōt dubitari d^o
 an ly et tu es asinus sumat^r psonal^r an
 material^r. si p^o mō ne^o a^o et argumētū
 deducēs. si f^o d^o ne^o p^o nec tūc ē cō^o
 i^o mli ne q^o ad ē et tu es asinus nō se ex cāu n
 q^o. sit h^o septū li et tu es asinus^o ex q^o nō se q^o

aliquid ē et quod si asinus: sicut si sequitur a. ē
 ly sciens te esse asinū. ergo a. est sciens
 te esse asinū. **Ad** h. dubitat similiter
 si autem est propositio categorica in qua
 subiicitur solū ly. a. si sic conceditur autem et
 negatur 3° nec arguitur a copulatio. si tamen
 est autem propositio composita dico quod est neganda
 nec sequitur ex casu nisi inquit est causa.
Ad 3^m dicitur quod precedentes re^o non re
 uent in terminis relatiuis: uel intelliguntur
 cum sit utraque pars talis hypothetice per se in
 telligibilis quālibet tamen ibi non est. uel dicitur
 quod 1° tu non es ille: non contradicit illi tu es
 ille: quia 1° refertur ad idem autem tamen pro di
 uersis suppositis illi. **Ad** quartum potest du
 bitari an sequitur quia si negatio precedens
 disiunctio: non trahatur in totā concessio 3° nec
 tunc est oppositum eius contradictorium per di
 uersitates negationis: quia re^o solū intelligit de
 propositibus categoricis. si tamen negat totum
 sequens non dicitur propria disiunctio: sed eius
 oppositum equalens uni copulatione. si tu
 non es asinus et tu non es homo. **Ad** quintum
 dubitat an ly hec propositio determinat solū
 illā hō est asinus: quia tunc uerum 3° uel deter
 minat totā disiunctiuā: et tunc non uerum nec
 est tunc disiunctio sed categorica cui^o
 ly. a. subiicitur et reliquū predicatur. **Ad**
 sextum dico quod non dicitur argui a parte disiuncti
 ue ad totā disiunctiuā ubi disiunctio sit.
 pars contraria: sed ubi sit totum contrarium. nec dicitur
 arguere ab inferiori termino solū: sed a pro
 positione que est inferior ad aliam rationem et mi
 ni quod subiicitur uel predicatur in illa. **Ad** se
 ptimum dico dubitando an autem capiat per
 copulationem scilicet ex una parte que est disiun
 tiua et alia quod est alterius partis oppositum
 et tunc concessio 3° sed negatur autem. si uero
 autem per totā disiunctiuā ut dicebat non ar
 guetur regulam nec uerum. **Ad** octauum dubi

to an illa omnes hominem currere et sicut nul
 lū homines currere et ce. sit modales an
 de iee. si primo modo non contrariatur sicut nec
 illa. a. significat omnes homines currere. et a.
 significat nullū homines currere nec ar
 guitur tunc per regulā. quia negatio 1° est mi
 ni nullū cadit solū supra ly currere. et
 non supra ly significat si tamen cadat supra
 ly significat non est modalis saltem affir
 matia. sed pura negatio repugnans cāui
 sicut non sequitur a. significat nullū hominem
 esse aīal. ergo non significat omnes homines eā
 aīal. ad argumētū ergo probas nego cō
 sequentiā. **Ad** nonū dico quod non uerum 3°
 quia non arguitur cum contradictorio uni^o partem
 illa enim sunt sub contraria. scilicet for. currit. et
 for. non currit cum iste terminus for. sit ter
 minus cōis uel saltē equocus et non di
 scretus: sicut ly canis. **Ad** x^m concessio
 3° et negatur autem et potest utraque istarū per
 babiliter negari. scilicet ex hac causa demonstrā
 do cāui quod sedeo tu es hō et si ille ex hac
 causa non es hō: licet conceditur quod non ex hac
 causa sū hō uel quia 1° non est causa. quare sū hō:
 sicut nec quod ista est causa quare non sum hō
 et si dicatur quod 1° est singularis. ergo non
 refertur proponere uel postponere negatio
 nem. **Huic** dico quod non uerum: quia solū 1°
 regula in singularibus simplicibus uel po
 test concedi ista aliqua causa non sum homo
 tanquam pura negatiua et negando illas
 quia non sum homo: sicut precise sig
 nificat: sed dico quod ista significat me non
 esse hominem per aliquam causam.
Sed contra quod tu non es homo: quia tu
 non es homo probatur quia tu non es
 homo propter causas quas tu non es hō
 ergo tu non es homo: quia tu non es
 homo patet autem quia ei^o 1° est factum. scilicet quod tu
 es hō per causam qua tu non es homo.

Respondeo dubitatio hoc ultimū an
hū det o^m. si n. categorice sumatur
utrobique cōcedo. si cāl^r nego: qā tūc ē
ei^o cōrādictoriū ru n̄ es hō n̄ pp cāz q̄
ru nō es hō qd' cōcē^r sūt possz ad illaz
dici: ru n̄ es hō: qā tu n̄ es hō. **A**d ar
gumentū q̄ntē nē istā ēē necessariā
et dico qd' n̄ plus uoluit Agz. itelligere:
nisi qd' hec uis ē necessaria qcqd' ē dū
ipsū ē necessario ē. **S**z cōtra si cōtin
gēter hoc ē dū ipsū ē g^o pōt hoc n̄ ēē
dū ipsū ē g^o possibile ē hoc n̄ ēē dū ip
sū ē pbat^r g^o qd' hoc nō sit dū ipsū ē et
erit cōrādictō. **R**ndēf^r qd' capiēdo i
bibz cōtūis cōs tēporāl^r et ca^o siue mo
dal^r cōcedit^r: sed cū ultio pōit possibi
le ē hoc n̄ ēē dū ē cōcē^r tēporāl^r: s̄z n̄ ē
p ut ē una modal^r sic qd' ly possibile ca
dat supra tēporālē sequētē. negat^r g^o
casus cū p^o s̄z hoc sit admitto qd' hoc
n̄ sit dū hoc sit: s̄z hoc sit admitto qd'
n̄ sit. **A**d p^m dubitat^r si sit cōditōāl^r nē
gādo aīis p p^o pte: qā ipossibil^r cōditō
nāl^r ē p co^o cōcedēda. tūc cōuenienter
rādēdū ē ad cōiaz factā. si p^o mō cōcē^r
si s̄o mō nego. **A**d s̄z dubitabat^r o^a
nā si a^o sit ca^o modal^r sic qd' ly neces
sariū trāsit i totū sequēs et tūc o^a non
uiz: qā ē aīis uerū: et cōs f^m sicut argu
mentū pbat^r. Si tū a^o capiat^r p cōditōāl^r
et n̄ modal^r cōia uiz. et argumentū pbat^r
n̄ ē bonū. **A**d tertiū dicit^r ut ad pce
dēs. Ad argumentū ultime re^o nē istā
cōiaz uerū p f^m est aīis ad falsū. s̄z bē ue
rū ē aīis ad uerū p f^m g^o bē uerū ē aīis
ad falsū: sicut n̄ se^o al^o ē asinus et omis
hō ē al^o ergo oīs hō ē asin^o. cōcē^r i^o qe
qd' aīcedit ad aīis aīcedit ad cōs: sed
nego qd' uerū ē aīis ad uerū uel f^m qd'
aīcedit ad falsū. et sic nō pcedit argu

mētū. **F**inal^r notādū ē de copulati
uis et disiunctiuis qd' isti modi sūt buan
di. si utraqz ps illius copulatiue que p
cise significat ex cōpōe suarū p mū p
cise significātiū ē uera l^o possibi^l alte
ra alteri cōpossibilis. ergo hec copula
tiua ē uera u^l possibi^l. Itē si utraqz ps
cōpulatiue ē scita a te et scias qd' hec co
pulatiua solū significat adequate sicut
sue ptes. g^o hec copulatiua ē scita a te.
Itē si utraqz ps copulatiue ē mihi du
bia et scis qd' nulla ps repugnat alteri
nec qd' ex illa se^o falsū. g^o tal^r copulatiua
ē mihi dubia. prima ps pōit^r p copu
latiuis factis ex cōrādictoriis ut rex
sedet et nullus rex sedet. s̄a pncipa pōi
tur p talibus. oīs rex sedet. et iste ē rex
pōito qd' utraqz ps sit tibi dubia: sed sit
rex currēs corā te quē dubitas esse re
gē et propono tibi oīs rex sedet et p^o
et ces: s̄z disiunctia ē necessaria u^l possi
bil^r cū una ps sit uera u^l necessaria u^l
possibilis. copulatiua tamē ē falsa u^l impo
ssibilis cū una pars ē falsa u^l impos
sibilis et ē credita cū utraqz ps ē ere
dita. **I**tē copulatiua ē cōtingēs cum
una ps sit cōtingēs et altera nō ipossi
bilis nec repugnās. Disiunctia ē nece
saria cū sit ex cōrādictoriis p disiunctia ē ne
cessaria qd' compōit^r ex oppositis repu
gnātibz: ut ista sor. ē u^l sor. n̄ ē cuius
necessitas p^o p ipossibilitatē copulatiue
sibi oppositē et sic de aliis. nec ampli^o
plura dicunt^r. Et sic ē finis cōsequētia
rū Srodi. **D**eo **G**ratias **A**men.

Opus diligēter emēdatū p excellētē
artū doctorē dñuz Loduicū d' Mārua
Patauū iddē pu^o docētē ibiqz ipref
fū M,CCCC,Lxxvii.xy,kl^o as iunias.